

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

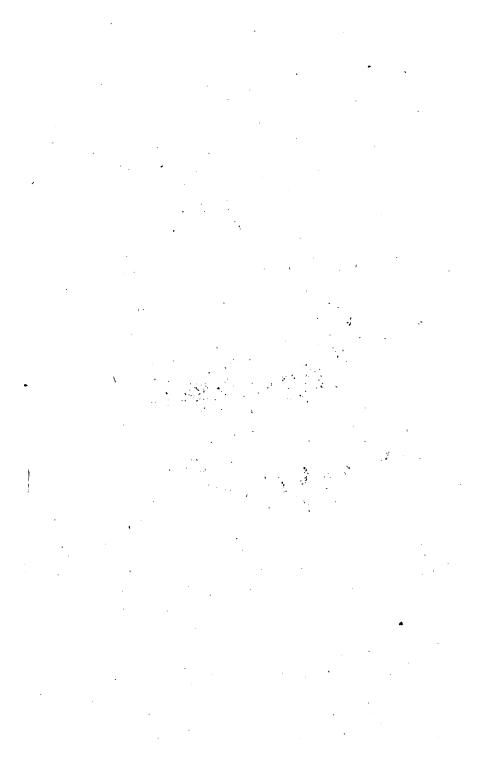
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

. -1. •

2=0

ባ ሀ 8 ሆ በ Ւ Թ Ի Ւ Ն

ԱԶԳԱ৪ԻՆ

ԵՐԿԱՄԵԱՑ ԱՆՑԻՑ

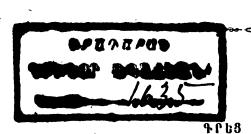

Կ. ¶<mark>01.ኮՍ — ՁቁແԳՐՈՒԹԻՒՆ ԱՐԱՄԵԱՆ</mark> ՈՒԶՈՒՆ ՉԱՐՇԸ ՓՈՂՈՑ₁ ՇԷՐԻ**Ֆ** ՓԱՇԱ ԽԱՆ, ԹԻՒ 43

Thilinkirean, Hakobos TUSUNHOLLE

Patmutiun azgayin erkameay. U29U8FE

ԵՐԿԱՄԵԱՑ ԱՆՑԻՑ

156+160 p.

751

ՑԱԿՈԲՈՍ Վ. ՉԻԼԻՆԿԻՐԵԱՆ

ՆԱԽԿԻՆ **ԱՒԱԳ ԹԱՐԳԾԱ**Ն Մ. ԱԹՈՌՈՑՆ ԵՐՈՒՍԱՂԻ**Ծ**ԱՑ

Կ. ՊՕԼԻՍ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԱՐԱՄԵԱՆ

1866

-ppf he happene fuck bungash for former of my my Upvalle of 108 ff 1 Uffer-yours Grad EREN 251

BUHR

Ով որ չար կ'գործէ' անիկայ լոյսը կ'ատէ, և լոյսին քովը չը գար, որ իր գործքերը չ'յանդիմանուին․ բայց ան որ ճշմարտունիւն կ'գործէ' լոյսին քովը կուգայ, որ իր գործքերը յայտնի ըլլան' ԹԷ Աստուծով գործուեցան։ ՑԽՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ․

1Unts. 3ndh. 9. 20.

34442444

Bուշ լիցին քեզ աւուրքն անցեալ. իմացարուք զամս ազգաց մինչեւ յազգս.

Բ. Օրի. ԼԲ. 7.

Պատմունիւնը կամ պատմագրական տեղեկունիւնը ի սկզբանէ հետէ մարդկային սեռի մեծ կարևորունիւն , օզուտ և չահ ունենալուն համար՝ համայն լուսաւորեալ ազգաց առջև մեծ համարում , յարգև պատիւ ստացած է։

Նա կաւանդէ ապազայ սերունգին՝ մարղկային ընկերունեան անցելոյն մեջ կատարած գործողունիւնները կամ արարքը։ Նա հայելի մ'է անցեալ ղէպքերու, որո ն մէջ պայծառ կտեսնուին ազգի մը բարեկարգունեան և յառաջաղիմունեան նամար ձեռը առած փորձառական միջոցներն ու գործքերը, ցուցուցած յարատև ջանքը և բռնած ընթացքն ու վարմունքը։ Նորա մէջ կտեսնուին չատ մը ազգերու անկումը և այլոց կանգնումը ։ Նա կ՚անմահացնե մարդկային ընկերականունեան բարեկեցունեանն ու երջանկունեանը նամար՝ աշխատողներու անուններն ու բարի գործբերը, և կմանայնե նորա եղծմանն ու ապականունեանը ծամար ջանացողները, իրենց ապիրատ և գարջելի ու զգուելի արարքով։ Մէկ խօսքով՝ նա է աշխարհիս վրայ մարզկային զանադան ցեղերու կամ ազգերու և լեզուներու բարեկարգունեան , յառաջադիմունեան և հրջանկունեան *մեջ ըննանալու մեկ ճատիկ փորձարարն ու առաջնորդը*։ Մ*եր* այս ըսածները երկար ապացոյցներու կարձա չեն։

Դարուս զահազան արգաց կամ սերունդներու ներկայ դրու-Թիւնն ու վիճակը լիապես կնամոզեն զմեզ , որ նոցա սեպնական պատմագրունեանց մեջ յիշատակուածները իրենց անժխտելի ատուպունիւնը ունին ։ Նոյն իսկ մեր աղզին այժմեան դրու-Թիւնը, վիճակն ու կրած փոփոխունիւնը կենդանի վկայ մ'ե մեր աղգային սլատմունեան ստուգունեանը։ Տիեղերքի արարիչն անգամ ուսոյց՝ պատմունեան մարդկերին ազգի ունեցած կարևորունիւնն ու օգուտը Մովսեսի պատ-մագրունեան միջորաւ և հետզմետէ պատմական տեղեկունեան կարևորունիւնն ու օգտակարունիւնը այն աստիճան զգալի երաւ բոլոր ազգաց մէջ, որ այս օրուան օրս մեծ ընդարձակու-նիւն, յարգ ու արժէջ ստացած է համայն ջաղաջակիրն և լուսաւորեալ ազգերէն։

ատրակած են ։

Այսու ծամոզմամբ և արգային լրագիրները ժամանակին ծրաբազայները արդեն ազգային լրագիրները ժամանակին ծրաբարակաները արդեն ազգային լրագիրները ժամանակին ծրա-

Սոյն ստիպողական և ամենակարևոր ձեռնարկունեան նրպատակն ուրիշ բան չէ, բայց միայն թանալ այն ազգուէր ճիղվին մեջենականունեան գազտնածածուկ դուռը և իմայնել անաչառապես համօրէն լրունեան ազգիս՝ այն աղգակործան դարանակալունիւնը, որ դժբաղդաբար բաւական տարիներէ հետէ մեր Հայաստանեայց Ս. Եկեղեցւոյն կործանումը փունացնել կջանայ, և Աղգին ամբողջունեանը մահ կսպառնայ և նորա տակաւ ամեն ջանք ի գործ դրած է ու կղնէ։

և ու շաղրունեանը կարդան, և միաբան սիրով աղգին յառա
և ու շաղրունեանը կարդան, ու միաբան սիրով աղգին յառա
և ու չաղրունեան և բարեկարգուները՝ (որոնք արձնուները, ա
և սիո խարկունիւնները և կարի ու բանան դիտողունիւնները, ա
և սիո խարկունեան և բարեկարգուները՝ (որոնք արձնունեան .

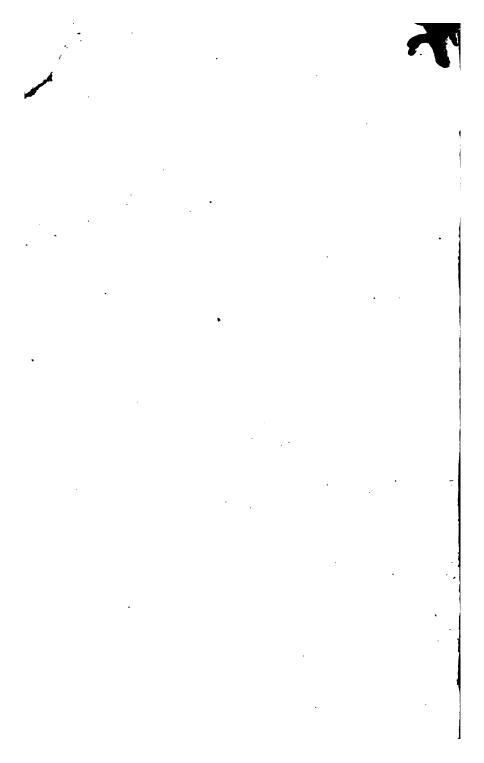
և սիո խարհունեան և բարեկարգունեան շաւզին մէջ ըննանալ

և ու շաղրունեանը կարդան, և միաբան սիրով աղգին յառա-

ջ Ֆրիմունեան հետևելու համար ամեն ջանը, փոյն և աչխատանը չինայելը իրենց վրայ ահհրաժեշտ պարտը մը զգան և ճանչեն և Անոր հոգ Տանին, ղոյզնարեայ գորձոյս աշխատողն ալ իւր ըզձին հասած կըլլայ․ որոց ամենեցուն բարօրունեան և յարատև երջանկունեան միչտ փափարող ըլլալով ի սրտե՝

Մնամ անձնուեր պաշտօնեայ սիրելի Ազգիս։

8. Վ. ՉԻԼԻՆԿԻՐԵԱՆ Նախկին Աւագ թաrգման Սrրոյ Աթոռոյն Եrուսաղեմի

ዶ Ա Ն Ա L Þ

ԱԶԳԱԻԷՐ

ՄԵՔԵՆԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

Մեր բուն նիւնը դեռ չ՝սկսած, պատշաճ կըմամարիմք հոս փոքր ինչ տեղեկունիւն տալըններցողաց, նախ՝ Ճիզվիթութնան ինչ ըլլալուն վրայօք, որուն գաղտնիքն ու ոզին Սէպէտ շատերուն ծանօն է, բայց կան որովմետև այնպիսիք ալ՝ որ այս աշխարհակործան ընկերունեան սոսկալի չարունեանց և վնատուց վրայ տեղեկունիւն ստանալ կուզեն, մարկադրեցանք վճիտ և պարզ զաղափար մը տալու մամար, սոյն մամառօտունեան մէջ պէտք եղածին չափ ալ անոր վրայօք խօսիլ ըստ կարի, որով դիւրին ըլլայ ամէն Հայու անցած օրերուն մէջ ծազած Ազգային դժբաղդ խռովունեան պատճառն ու շարժառինը տեղն ի տեղօք իմանալ.

Ասիկայ յայտնի և պարզ ճշմարտունիւն մ՝ է նախ և յառաջ Օէ՝ բոլոր բրիստոնեայ Ազգաց և Տէրունեանց միանգամայն երկպառակունեան և աղետից և շատերուն իսկ նշուառունեան և հեծեծանաց էն առաջին և գլխաւոր պատճառ Գապականութիւնը եղաւ (՝), որն որ խել մը դարերէ ՝ի վեր

^{(&}lt;sup>4</sup>) Վասն զի բռնակալուθնան միակ պայմանն նղող « բաժաննա և գի տիրեսցես », չար սկզբունքը ձեռք առնելով, ՝ի նպաստ դժոխային անյագ բազձանքի մը. այհ է հաքաչիսաշնաչին թին թինգեռակայութեան. (որն որ միայն Աժենակալին Աստուծոյ վերապանուած ըլլալով, աշխարհիս և ոչ մէկ կայսրը անգամ կարող չէ զանի յափշտակել երբէը.) եղծեց ապականեց Աւետարանական քշմարիտ սիրոյն վարդապետուθիւնը, լուծեց թրիստոնէական սիրանաղորդ բարսյական միուθեան կապն ու դաշինքը. ևյաչորդաբար տասներվու Առաբեալներէն սերևայ՝ տասներվու

խոնարհունեան Աստուծոյն երկնաչու շաւիղէն խոտորելով՝ ՝ հոգևոր և մարմնաւոր խառն ԱՇԽԱՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ մը ճամբայ բռնած ըլլալուն , քանի մը հարիւր տարի կայ՝ որ մեր Ազգին մէջ ալ սպրդելու մնարը գտաւ ։

Մոլեռանդ եկեղեցականաց և համանման իշխանաւորաց բիրտ և բռնաւոր վարմունքը Պապականունեան գօրանալուն պատճառ եղաւ : Համայն Ազգիս գլխուն աննիւ չարիք հասնելէն ետքը, դժբաղդաբար Ազգին մէջէն մաս մը անջատելով զատ ժողովուրդ մը ձևացաւ :

Այս ափսոսալի եղելուժիւնը բոլոր Ազգայնոց ծանօժ ըլլալուն, անոր վրայօք խօսիլն աւելորդ կըսեպենք։ Սակայն ժամանակէ մը ՛ի վեր Ազգին մէջ միզվիթական զաղքնի ընկերութիւն մր կը նչմարուի. որ աննչմարելի մնալ կը ջանայ ալ նէ, Լօյօլայի (¹) սկզբանցը բաջ տեղեկուժիւն ունեցողներուն հետալոյզ դիտողուժենէն չը կարէր խուսափել։

Քրիստոնեա) ազգաց եկեղեցեացը մէջ խտիր ու բաժանում ձգելով նախանձունիւն և ատելունիւն սերմանեց և պառակտել փորձեց անգնարար Քրիստոսի բարոյական անդամները, յորմէնետէ և ցարդ ի նախատինս Ս. նաշատոյ, կ`ճալածէ կ`արճաժմարնէ ու կ՝դատապարտէ զանոնը լի անարդանօք և նշնամանօք, և միանգամայն կործանել և իւրաբանչիւրոց իրաւունքն ու անկախունիւնը յափշտակել կ ջանայ՝ աշխարճային տիրապետական և իշխանասիրական ոգւով, ճակառակ Ս. պատուիրանաց և Ոգւոյն Քրիստոսի. որուն արդէն երկար բացատրունիւն տալը՝ ճամառօտուննան չներեր ։

Մինչև ցարդ Հայաստանեայց Լուսաւորչական Ս. Եկեղեցին Ս. Աւետարանին սկզբանցը նաւտաարիք մնալով, անխտրունիւն քարոզեց ամէն ուրէք և ամէն պարազայիմէջ և իբրև ճշմարիտ քրինտոնեայ՝ իրեն դէմ եղած յարձակմանց, զբըւկանաց և տարապարտ ատելունեանց տարաւ և փոխարէն սէր և միաբանունիւն մաղնեց և կ՝ մաղնէ նամայն քրիստոնեայ եկեղեցեաց ճշմարիտ ճաւատացեալ եղբայրակյացը ճամար, և բացարձակ կլմնամբ ըսել Սէ՝ մինչև ցայսօր նոյն իսկ բարեսիրտ ոգւով ճաստատուն կեյեր է և կ՛նայ մի և նոյն եղբայրական սիրանազորդ միունեան Ս. ուխտին վրայ ըստ պատուլիանի և աւանդունեան ընդենական Ս. Եկեղեցւոյ ճշնարիտ Գլխոյն Քրիստոսի։

⁽¹) Լօյօլայ, սպանիացի ազնուականներէն կրօնաւոր մ՚է. որ ճիզվին անուանեալ ընկերունիւնը ձիմնադրեր է։

Ասանկ վևասակար և ազգակործան խմբեակի մը վրայ կաթող եղածնուս չափ բոլոր հասարակունեան ուշադրունիւնը գրզուելը սրբազան պարտք մը ճանչնալով, կը փունանք նախ ճիզ լինունեան վրայ համառօտ նկարագրունիւն մը ընել, և ապ ս վերոյիշեալ ընկերունեան ազգավնաս գաղտնիջներուն զգալի արդիւնքներէն մէկ բանին կարձ ի կարձոյ գրի առնուլ, որով միայն կրնայ ազգային երկամեայ տիտւր և ցաւալի անցից իրողունիւնը հասկցուիլ նէ ինչպէս և ուրկից յառաջ եկած է, Ալզին ապագայ ԱՐԹՆՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՋԳՈՒՇՈՒԹԵԱՆ

ՆկԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՃԻԶՎԻԹՈՒԹԵԱՆ

Ճիզվինունիւնը, որուն ոգին վերչին ծայր փառամօլ և ընչասէր է, կեղծաւորունիւնը իբր անգծելի զրահ իր վրայ հագած և զրպարտունիւնը իբրև հատու զէնք ձեռքն առած կը մրցի՝ որ Աստուածապարգն ազատ կամբը ժեռցնելով մարդ և անոր քրտնանոր աշխատունեան արգասիբը ձեռքեն խլէ։ Իրեն համար ամէն միչոց սուրբ և բարի է. հերիք է որ իր նպատակին ծառայէ։

Աշխարձականներեն ալ այր և կին բազմանիւ հետևողներ
ունի, որոնք գնոլ առնուած գերիի նման անոր որ և է ակնարկունիւնը ամենայն հնազանդունեամբ կատարելու պարտաւոր են։ Աժենափոքր ընդդիմունեան փորձ մը անգամ ընելու չեն համարձակիր։ Անոնցվե ոմանք անխիղճ չարագործներ և բնածին կեղծաւորներ ըլլայով, կամ չահասիրունեամբ
հիզվինական դրօշակին տակ զինւորեր, կամ իրենց եղեռնային
գաղտնիքը ճիզվինունեան անխոնչ հետազօտունենեն չը կըրնաբով ազատել՝ կամայ ակամայ անոր ճանկն ինկեր է։

Վայ ան մարդուն որ Լօյօլայի ընկերուԹեան անճողոպրելի ցանցին մէջ բռնուելէն յետոլ, անկէ զերծանիլ կամ ճիզվիՓական զաղտնիք մը երևան հանել ուզէ, ճիզվիՓուՓիւնը իսկոյն իւր սատանայաճնար մէքենաներուն աներևոյԹ հարուածովը՝ այն Թշուառ ուխտադրուժը սոսկալի աղէտներու և անմբերելի վիշտերու անդունդը կը գլորէ. և Թէ որ հարկաւոր դատէ, անզուԹ դահճի ձեռօք ալ 'ի մահ մատնելու՝ խիղճ չըներ։

Ճիզվինունիւնը ըստ պահանջման պարագայից իր անիծեալ շահերուն ծառալեցնելու համար իր մտերիմներուն ձեռքովը պետք եղածին չափ պարզամիտ կրօնամօլներ կամ անգուն չարագործներ այ կ՝որսայ , առաջինները կեղծաւորունեամբ և վերջինները գօշաբաղունեամբ, որոնցմէ և ոչ մէկ<u>ը</u> չր կրնար իմանալ Թէ ինք ճիզվիԹունեան գործիք եղած է։ Թշնամեացը դէմ ուղղակի յասպարէց չր խիզախէր ։ Խաւարը սիրելով միշտ լոյսէն կր փախչի։ Բնաշին չ'ուգեր որ կեղծաւորունեամբ շաղախեալ ոգին լայտնուի։ Ամէն ոճիր գաղտագողի կր գործէ. օձի նման սողոսկելով պարգավիտ արանց մանաւանդ դիւրահաւան կանանց խիղճին մէջ կը սպրղի, և կրօնամօլունեան մահառին նոյնը կանիլ կանիլ անոնց սրտին մէջ ծորելով . այն ազնիւ բանական էակներուն ազատ կամբը կը մեռցնէ, և մինչև վերջին շունչերնին օձիքնին չր Թողլով՝ անոնցմէ ամէն տեսակ օգուտ կր քաղէ, և ՝ի վերջոլ անշարժ և շարժական ստացուածքնուն գոնէ մէկ մասին ալ կտակաւ կը տիրանայ ։

Ասանկ դժոխային ճամբաներով և ուրիշ բիւրաւոր քստմընելի ճնարքներով ճիզվինունիւնը իր ամէն ուզածն ըրաւ, և միանզամայն անբաւ ճոխունիւն և հարստունիւն յափշտակեց։ Առաձզական վարդապետունեամբը ազնուատոհմ և ընչաւէտ տիկնաց արքայունեան ճամբան խիստ դիւրացնելով, անոնց հոգևոր առաջնորդունիւնը ձեռք բերել յաջողեցաւ, և կատարհալ վստահունիւննին գրաւելով բոլոր գաղտնիքներնուն տէր եղաւ, որով և զանոնք իր կամացն ու հաճոյիցը √ տեղ մանչ և աղջիկ տղայոց դպրոցներ բանալու արտմնունիւնը ստանալով՝ այն մատղաչ մանկունքը ուզածին պէս կրնելու և յարդարելու փոյն տարաւ իր նպատակը յառաչ տանելու համար (¹):

Այսքանով ալ գոհ չ՝ ըլլալով իր վախճանին աւելի դիւրունեամբ հասնելու համար Եւրոպայի նագուորաց և իշխանաւորաց մանաւանդ նագուհեաց և իշխանուհեաց կիրքերը ջոյելով խոստովանահայրնին կամ հոգևոր առաջնորդնին ըլլալու ճամբայ գտաւ և անոնց ալ խղճմտանքը իր ճանկն անցունելով քաղաքական խնդրոց մէջ խառնուելու դուռ բացաւ իրեն, որով Եւրոպայի մէջ իր մասնաւոր օգտին համար կրօնական աշխարհաւէր հալածումներ և արիւնահեղ պատերազմներ յարուցանելով ամէն ազգաց աննիւ և անհամար աղէտներ և վևասներ պատճառեց : Ի վերջոյ այնքան յանդդնեցանոր Եւրոպայի Տէրունիւնները ալ ակն յանդիման տեսնելով անոնց եղեռնային գործերը , տոիպուեցան ճիզվինունիւնը դատապարտելու և ճիզվինները իրենց երկիրներէն դուրս

Ճիզվինունիւնը բնաւին չը վմատեցաւ. և ինչու պիտի վմատէր, չէ որ ինք Պապականունեան միակ նեցուկը և գուցէ Հռովմայ աջ բազուկն ըլլալով անոր հզօր պաշտպանունիւնը կը վայելէ և իբրև քաղցկեղ ճարակուած (աշխարհի ամէն կողմը խիստ գործունեայ ճիւղեր և զօրեղ կուսակցունիւններ ունի. և ինչպէս վերը ըսինք իր նպատակին ծառայող ամէն միջոց լաւ և սրբացան կր համարէ, ուստի շատ չ'անց-

pարոյական սկզբանց տեղի չը Թողլով, լոկ շարժուն ժեջենայ մը ընելու դը վատնէ։

նելով այլ և այլ անուններով և տեսակ տեսակ հանդեր<mark>ձներու</mark> դարձեալ սպրդեցաւ իր վուսուած երկիրները և առաջուան պէս աժէն կողմ իր վնասակար Ձոյնը **նափելէն բնաւ ետ** չ**ը**, կեցաւ։

Ճիզվինունիւնը նոյն և այսօր իր հոզեկորոյս սկզբունքը զրէնէ համայն աշխարհի վրայ տարածելու և իր անօրէն նըպատակին հասնելու շարունակ անձանձիր կ՝աշխատի(՝)։

Ճիզվիծականունեան վաստակար և եպերելի ըլլալուն բացարձակ ապացոյյն այս է, որ բուն իսկ Հռովժեական ժողովըրդոց մեծագոյն և ողջամիտ մասը ճիզվինունիւնը փոխանակ Հռովմայի Եկեղեցւոյն նեցուկ և Քրիստոնեական սուրբ
կրօնքին օգտակար սեպելու (որն որ ասոր հակառակն եղաւ)
բոլորովին Քրիստոնեականունեան ամենամիասակար և քար
գայծակղունեան և Հռովմեական Եկեղեցւոյն ապականիչ և
կործանիչ ճանչնալով մեկէն ՛ի մեկ արժնցաւ, նէ և շատ ուշ.
և նոյն ժանտախտեն ազատիլ ուզելով Եւրոպիոյ տերունեանց
հետ բոլոր ուժով այն ահագին զորունեան յաղնեց և ինչպես
վերը ըսինք, իր սահմաններէն ալ դուրս վոնտեց։ Յիրաւի
այն ժողովուրդը մինչև ցայսօր իր Քրիստոնեական կրօնբը
անոր ճանկերէն նեպետ ազատ կը կարծէր, բայց դեռ Հըռովմայու դանլիճին նոյն չար սկզբանց ճանկերուն ներքև հեծելը տեսնելով, և չը կրնալով զանի յաղնել, կը գանգատի

⁽¹) Ով որ ճիշվիծական ոգւոյն ևս և սկզբանցը՝ ևայլն կատարեալ տեղեկու Թուղթեր ըսուած ճռջակաւոր գործը, Թափառա՛յան Հրեայն և Ց և Մ/շ՛կին Քամանայ կին եւ Ընջանին կոչուած գիրքը կարդայ , ուր պիտի գտնէ Ճիզվին ճեղինակներուն գրևանց անունոերը և գլուինները և երևանէրը ու տողերը և պիտի տեսնէ միանդամայն որ վերը ըսածներնուս ճշնարտունիննը նոյն Ճիզվին ճեղինակներուն գրուածներեն բաւականեն աւելի կապացույուին է Եւ յիրաւի Ճիզվիններուն մէջ մարդկունեան կարեկից անձինք ալ գտնուեր են , բայց և այնպէս խնղճերը Ճիշ ինական նպատակին չծառայելնուն նամար , ճաւատաքննունեան (Ենքիգիաինն) ատեսններուն և տանջարաններուն մատնուած են առանց ազատ Ֆալու Ճիզվինական դատապարտունններ։

միշտ․ գիտնալով Թէ՝ անոնք որ կուսակից կը գտնուին ճիզվի֊ ԹուԹեան և զանի կը յարգեն ու կը պաշտպանեն․ բուն իսկ Հռովմալ Եկեղեցւոյն ալ քակտիչն ու կործանիչը կը համարուին, ինչպէս որ իրօք ալ այնպէս է։

անցից ճշզրիտ նկարագրունեան, որն որ մեր զլխաւոր նիւնն է։
Ճիզվինունեան վրայօք այսքանը հերիք սեպելով, դառմանը մեր ազգին մէջ սպրդած ճիզվինական գաղտնի ընկերունեան ուրկէ յառաջ զալուն վրայօք խօսիլ և անոր ազգամանից ճշզրիտ նկարագրունեան, որն որ մեր զլխաւոր նիւնն է։

ԾԱՆՕՔՈՒ**Ք**ԻՒՆ

ፈԱ8-ፊኮԶՎኮ**Թ** ԸՆԿԵՐՈՒ**Թ**ԵԱՆ

Հռովմ (¹) իր անառակ փառամօլունիւնը զոհ ընելու համար միջին դարու մեջ նախնի Մ. հարց Եկեղեցւոյ առաքելական ուղիղ շաւիղեն բոլորովին շեղելով, սիմոնականունիւնը ամենայն զօրունեամբ արձակ համարձակ գործադրելու և բուն իսկ Հռովմայի Ե!եղեցւոյն մէջ շատ մը մշլար վարդապետու- նիւններ մուծանելու ետևէ ըլլալուն համար՝ ժողովուրդը խիստ գայնակղեցնելով յուսահատեցուց, և բողոքականունեան ծագմանն ու հաստատունեանը առին տուաւ։

Եւրոպայ և Ամերիկայ գտնուող Պապականներուն կէսին չափը Ռողոքականունիւնը ընդունելնուն համար, Հռովմէական Եկեղեցւոյ ԸնԴՀԱՆՐՈՒԹԻՒՆԸ խնդրոյ ներքև ինկաւ։

Հռովմ՝, այս ահազին կորուստը տեսնելով՝ սարսափեցաւ սասանեցաւ և անոր գոնէ մասամբ իւիք դարման մը ճարելու համար, ճիզվիθական հնարագիտուժեան գիրկը դիմելու ստիպուեցաւ:

^{(&}lt;sup>1</sup>) Պապականութիւնը։

Քրիստոսի Եկեղեցւոյ այս ինքնակոչ ԳԼԻՈՑՆ չարահնար ԴՈՒՍՏՐԸ՝ նոյն կորուստին տեղը ըստ կարի լեցնելու ամենադըժուար պաշտօնը յօժարուժեամբ յանձնառու ըլլալով, ունե– ցած ամէն ազդու միչոցներովը անխնայ աշխատիլ սկսաւ:

Ինչ օգուտ որ՝ այս նպատակին հասնելու համար, ճիզվի-Օունեան ըրած երկար և անխոնջ ջանքերը գրէնէ ՝ի ներև ելան և մեծ մեծ զոհերը իբր ապարդիւն եղան . վասն զի Եւրոպայի և Ամերիկայի մէջ ճիզվինական սկզբունքը բաւական ճանչցուած ըլլալով, այն կողմերէն մարդ որսալը խիստ դըժուար եղաւ . պէտք էր ուրեմն իր աչքը դէպի այն ազգերուն կողմը դարցնել, որոնք սոսկ պարզամիտ Քրիստոնեաներ ըլլալնուն, ճիզվինականունեան վրայ բնաւ գաղափար մը չ՝ գւնէին ։

Այս ազգերէն մէկն ալ դժբաղդաբար Լուսաւորչական Հայն ըլլալով՝ հարկ կրլլար որ անոր մէջ գործունեայ ճիւղ մը կամ կեղուն մը ունենար. մանաւանդ որ այս անգամ ալ Բողոքական քարոզչաց Արևելեան երկիրները յորդելը տեսնելով, չ'էր կարեր ինք անտարբեր հանդիսատես ըլլալ, և պարզամիտները որսալու մասին անոնցմէ ետ մնալ. ուստի իր սովորական միջոցներուն արդեամբը Կ. Պօլսոյ նման Հայ ազգի բազմուժիւն պարունակող մայրաքաղաքի մը մէջ իր բաղձաձէն աւելի ուխտեալ և գործունեայ ՀԱ3-ՃԻՋՎԻԹ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԿԵԴ-

Այս կեղունը խիստ ընչաւէտ ըլլալուն և իր արժէքէն շատ վեր մեծ անուն ունենալուն, հաւանական չ'երևիր՝ որ զօշաբաղունիւնը անոր շարժառինն եղած ըլլայ . այլ իր եսական ինքնահաւանունիւնն է զինքը այս ախտին հրապուրող. և կրնայ ըսուիլ նէ՝ իրամենածանր մէկ տկարունիւնը ճիզվինական անպարտելի յետախուզունեան աչքէն ծածկելու կարող գերի մը կամայ ակամայ ճիզվինունեան ձեռքը անձնատուր գերի և իրև գործիք խաղալիք գաղջնի ազգաւեր մենակա→ Շութեան շահախնդիր միզվիթ խմբակին քսու , բանսարկու , և ջողոքորն Թելադրանացը հետևիլ ։

Ճիզվիծունիւնը ասանկ կեղբոն մր ստանալէ անմիջապէս հարը , անոր գործակիցներ ալ կը ճարէ . որոնը սոյն ապիրատուննան խիստ յարմար բանի մը չարամօլ աշխարհական և եկեղեցական անձինք ըլլալով , յիշեալ կեղբոնին կրննած Ազգին հօրը փորող , Ազգը մէրկացնող , ձիզվիթական գաղջնի ընկերութիւնը կը կազմեն , և ինչ որ ուզեն մնազին խաւարի մէջ աներևունապէս կը գործեն , իրենց անօրէն շահուն համար ի միաս Ազգին :

Այս ճիզվիթ խմբակը՝ իր կարծիքին չհետևօղ ազգասիրին՝ անհաշտ Թշնաժի է, և ժեծաժեծ չարիք կը հասցնէ. խսկ իր կամքին յարմար և օգտակար գտնուողին ժեծ համարժունք տալով,ժինչև Ազգային պաշտօններու վրայ դնել կը չանայ իր նպատակին դիւրաւ հասնելու համար ։

ՃԻՋՎԻԹ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԱԿԱՆ ՀԱՅՈՑ ՄԷՋ **ի Կ. Պօլիս**

bh

Անու ազգաւեւ գաղջնի դաւամանութեանց զգալի արդիւնքները.

Այս կերբոնը անյապաղ իր մերձաւորներէն և մտերիմնեթեն բաւական եղածին չափ կողմնակիցներ որսալով ճիզվիթական հրահանգներու համեմատ Ազգը որ և է կերպիւ Պաաշխատիլ և Ազգին բարոյական և նիւթական յառաջաղիմուժիւնները արգիլելու անանկ խորամանկ հնարքներ կը բանեցընեն, որ նոյն իսկ ճիզվին վարպետներուն մեծ համարմունքը կ'ստանան: Aվ չը գիտեր որ այս նոր և գուցէ հինեն աւելի վասակները երբ իրենց շահուն և նպատակին դէմ Ազգին մէջ, խաղաղունեան և միաբանունեան նշոյլ նշմարեն, կարևէր խոցոտելով և չափազանց վշտանալով իսկոյն ոտը կ'ելլեն ու երկպառակունեան հուրը վառելու և բորբոքելու միջոցները, ձեռք կ'առնեն, եւ կեղծաւորունեան դիմակաւ մերն հասարակունեան կրօնամոլունիւնը և մերն անկիրն հարուստներու իշխանասիրունիւնը գրգռելով և միանգամայն Կղերին տգէտ, ու շահասէր մասը որսալով՝ միշտ Ազգը անդուլ եւ անդադար

Այս կեղրոնը՝ որ դժբաղդաբար գաւառաբնակ Հայոց մեջ մեծ անուն և մեծ ազդեցունիւն ունի, դրսերն այ իր բանին եկող որքան Նոլիսկոպոս, Վարդապետ, Քանանայ և երեւելի աշխարճական կայ նէ, գրենէ ամէնուն հետ՝ երբենն ինք անանան և երբենն իր արբանեակներուն ձեռօք Օղնակցունիւն ընելով, Կ. Պօլսոյ Պատրիարբարանէն և Ազգային կեդրոնական Վարչունենէն զանոնք պաղեցնելու և անոր պաշտպանուժննեն և ձեռնտուունենէն իսպառ յուսաբէկ ընելու գուն կը գործէ. որպէս գի անոնյ առջև Պատրիարքարանին պատիւն ու ազդեցունիւնը կոտրելով, և Բ. դրան համարումն ալ վերալով, կարող ըլլայ իր շահախնդիր արբանեակներուն կամերն ու նպատակը յառաջ տանիլ... ահա նոս է բուն խնդիրը և դիտողունեան արժանի կէտր։

Մահմանադրունենեն յառաջ մեկ կողմեն ինքըզինք անոնց ջերմ պաշտպան և կարեկից կցուցուներ և միւս կողմեն հոգեւոր և գերազոյն ժողովոց մեջ ունեցած կողմնակիցներուն միջոցաւ անոնց գործերը յանչափս երկարել և ՚ի վերջոլ անպիտան որոշումներ ընել կուտար, ինչպէս մինչև ցարդ ։

⁽¹) Ատոնը կարող եղած են պարզավիտ խղճանարները խարել (ինչպէս շատ, անգաժ իրենց բերնեն լսած ենք) բոելով ՍԷ՛ « ժենք որ չըլլանք, ազգը ան նաւատունեան տարտարոսին ժէջ պիտի սանի և այլն ։

Նոյն կեղրոնը խեղճ պարզամիտները առ հասարակ Հայ Կղերէն զզուեցնելու և ակամայ Պապականունեան դուռը բաղխել տալու համար, երբեմն ժողովուրդները և երբեմն առաջ-նորդները դրդելով, և միչտ յանցաւորները նէ Եկեղեցական ըլլան և նէ աշխարհական և մինչև անգամ եղեռնագործները պաշտպանելու և արդարացնելու ինչ հնարք որ պէտք է նէ գործածելով, և միչտ տգետները յառասջ քաշելով, ամէն տեղ Ազգայնոց մէջ խռովունեան և ատելունեան հրդէհը սաստկա-ցընելէ և անոնց ցանկալի ներդաշնակունիւնը եղծանելէն դեռ

Դակ ընդ հակառակն՝ Հայաստանեայց Ս. Եկեղեզւոյ անձնուէր ընտիր և գիտնական Կղէրը գոյն զգոյն զրպարտու-Օիւններով արատաւորել և չարաչար հալածելը, և ազգասէր աշխարհականներն ալ « բողոքական, և անհայւստ» տիտղոսներով առանց խղճի վատահամբաւելը անհրաժեշտ պարտք կը սեպէ իրեն (²), և ազգակործան և կրօնազեղծ վատ խորհուրդ-

⁽¹) Գժբաղղարար այս ցաւալի կէտին մէջ նպաստաւոր զանուած է և կ՚գտուի մեր համազգի պապա՛յան Հայ կղերին ալ մօլեռանդութիւնը, և թող ներուի մեզ ըսել, և արդարև սրտի ցաւօք կրսենք Ձէ՝ պապականունեան ձեռքը լոկ իրբև գործիք մը նախապաշարհալ կ՛րքով և քստմեկի վատունեանք ազգավաճառ և ազգակործան ըլլալու կ՛տքնին անդադար, և այն միայն անձնական շահու և անափառունեան մը համար, և այս տուկական կամ մոլեկան ճգանց դաւա-ճանունեանց մէջ զոհել կ՚ջանան նաև կուրօրէն Հոյաստանեայց մայրենի Ս. Եկեղեցւոյն անկախութիւնը և քան գևս Աղդին միակ մխիսարունիւնն ու պարժանքն եղող Հայ Ազգունիւնը, որն որ ազդասիրաց փափուկ զդացմանն ու քմաց միայն քաղցի է և ախորժելի ։ Անաւատիկ իրենց կողմեն իրը հրապարակական խոստովանունիւն նամակի մը պատճենը ընդարձակ ծանոնունեանց մէջ դնել պատշաճ սեպեցինը՝ ընդներցողաց ուշաղրունեանը համար ։ տես . Թիւ (Ա) ։

⁽Հ) Ինչպէս իրենց անդամակիցներէն Չա։Ոռւ-ռնեան տէրոյենց Պատուելիին անցածները «խորհուրդ գաղտնի ընկերունեան» վերնագրով հրատարակած տետրակին մէջ ալ իրենց վատ և դժպհի ձեռնարկունիւնը պախարակող քանի մը ազգայնոց պատիւն ու համարմունքը կոտրելու դիտմամբ, յականէ յանուանէ իրրև հերետիկոս անհաւատ դատապարտել չամաչեցին․ որպէս զի բարե-

ները գործադրելու մասին՝ ճիզվինունեան քսակէն անխնայ∙ դրամական զոհեր ալ կընէ, և Ազգին դէմ ամէն տեսակ դաւաճանունիւն և չարիք կը նիւնէ։

Ֆիրաւի մեր Ազգին մէջ ալ ուրիշ Ազգաց մէջ եղածին պէս ժամանակ ժամանակ երկպառակունիւն ծագելով խռովուՖիւն կը պատանէր. և կանուխ կամ անազան կը վերջանար։
Ո՛չ միայն կրճնափոխունեան նման ծանր յանձանք մը չ՛էր գործուէր, այլ և այն մասին սպառնալիք մ՝անգամ չէր սլատանէր. բայց բանի որ ճիզվինական կեդրոնը մեր դժբաղդ Ազգին մէջ արմատացեր է, գրենէ ամէն Հայաբնակ երկիր շարունակ յուզման և վրդովման մէջ կը տատանի, և կրձնափոխունեան վատնար ախտէն չարաչար կը տանչուի։

Եւրոպայի Բողոքական Եկեղեցիները ճիզվիՁուՁեան ուժը բաւական կոտրեցին․ և մեր Ազգի՞ն ազդու զրիչներն ալ կրօ-ՆափոխուՁեան ախտն ու եռանդը կարի տկարացուցին։ Ինչու ծր անիկայ ակն յանդիման ասպարեզ ելլելով դէմ առ դէմ կը մարտընչի․ և ով որ իր զինուց վրայ վստամուՁիւն ունի, կարէ մաքառիլ և յաղՁանակել(՝)։

միտ ճառարակունիւնը յիջեալ ազգայնոց խսսբերուն չանսալով, կարող ըլլան գիւրունեամբ իրենց նպատակին համիլ ։

Սակայն արդէն իրենց ինչ նպատակի ծառայելը բոլոր ողջանիտ հասարակու-Ֆեան յայանի ըլլալով. յիշեալ տետրակին ինչ ոգւով հրատարակուած ըլլալը բացատրել հարկ չենք սեպեր, վասն զի իր ազգունիւնը զգացող ամէն ճշմարիտ Հայ գիտէ՝ Թէ յիշեալ պատուելին հր աստիճան ջերմ պաշտպան և ջատագով է ճիզվինունեան, որուն այս ազգանենգ յատկունեան ՝ի վկայու-Թիւն Մասիս լրագրի միջոցաւ հրատարակուած շրջարհրական կոնդակն ալ կապացուցանէ, տես 1856 և 1861, մարտ և յուլիս ամսաներները:

պետու Սեամ կարենք ըսել ՕԷ՝ բողոքականու Օիւնն ալ ճիզվիθու Օեն է կամ պապականու Օեն է տարբերու Օիւն մը չունի, միևնոյն ընթացքի ծառայելու» ճամար։ վասն զի ասոր ալ նպատակը չէ ՕԷ Աւետարանը պաշտպանել կամ ծառալել և մորդկու Օեան Ֆպաստել, ինչպէս կուզէ երև շնել. այլ անօր նպատակիծ և վար-

Սա տարրերունիւնը կ`տեսնենք Նրիցական քարոզչաց վրայ, որ յանում իթենց դմոֆիրեցուցած որսերուն, գինդեն գմենդի անհորկան անտուկին հարստումիւն

Ասոր հակառակ ճիզվինունիւնը ինչպէս որ յայտնի է Լօյօլայի սկզբանց տեղեսվ եղողներուն, դարան կը գործէ, և իբընւ վատասիրտ հուղկահար աներևոյն հարուածներ կուտայ, և մինչև անգամ առ երեսս վշտակից բարեկամ ձևանալով, իր տուած վերբերն անձամբ դարմանելու վատունեանը յանձնառու կ՝ըլլայ, որպէսզի նէ որ այն վերբերը վտանգաւոր չէն նէ, նիւնաւոր սպեղանիներով զանոնը մահացուցիչ յարդարէ։ Ռ՜հ. կրնանը ըսել նէ սատանայական դասն անգամ

կողոպտել ու բասկնին լեցնել կը ջանան։ Դոկ ճիզվի0ները, իրենց որսացած ժողովրդեան թոսկը պարպել ու հարստուԹիւն դիզել կաշխատին իրենց չար կիրթը յազեցնելու համար որոց եկամուտը 580 միլիօն ֆրանք է ։

Պապականաց կամ որ նոյն է ճիզվիθներուն մէկ տարբերունիւնն ալ սա է՝ որ իրենց յափչտակած որսերէն ամէն տեսակ օգուտ և պտուղ... բաղելու ճամար՝ վերջին ծայր նախապաշտրելավ կոյր և ապուշ կրօնամօլ կընեն և վերջապէս խեղճերը ճաւատաբննունեան խարոյկին մէջ այրելով անժիւ կորսուածներուն ճետ ճոգեկորոյս անճաւատունեան փոշիով կխխղեն։ Իսկ բողոքականք իրենց յա-փըշտակածները Թէպէտ իւարոյկներու չեն մատնէր, բայց և այնպէս անոնք ալ անճաւատունեան սառնամաներց մէջ կխխնեն։

6իրաշի Բողոքականու0իւնը հազ ուրենն կրցաւ մազապուրծ ազատիլ Հռովմայի ճանկերէն․ բայց բոլորովին անհաւատու0ետն ովկիանու մէջ իրբ չընկըզմելու համար, անոր ստտանայհնար որոգայ0ներեն և դժոխային մեջենաներեն և կրած դառնազէտ հարուաձներէն սաստիկ վշտանալով յանչափս հեռացաւ իսկու0ենէ մինչև անհաւատու0եան անյատակ անդնդին եզրը հասաւ։

Ըսել կուզենը Ձէ երկուջն ալ երկու ծայր գացին խարդախուՁեան կամ լաւ ևս է ըսել ճիզվիՁուՁեան, ինչպէս երկու մարդ՝ մէկը լեռան մէկ ծայրը և միւսն ալ մէկալ ծայրը կայնած ըլլան, որ եՁէ դպչիս, դէպ ի ձոր կամ ի վիճ գահավիժելնին անշուշտ է, ուրկէ Ձերեւս ողջ մնալով ճնարաւոր ըլլայ ազատելնին սակայն անճաւատուՁեան գառ իվայր յուսաճատական խոր անդունդը սաճիլու գլտորիլը մաճառին է, ուստի և ազատիլն ալ երկրայելի և գրեՁէ անճնարին անոր ճամար կ՛լսէ Ս. Աւետարանը «Վայ որ գայՁակղեցուցանէ։»

Անա անկողմեսապան ոգւով նոս դարձեալ կ'նամարձակիմբ ըսել Ձէ վերստին Հայկայ սերունդը ախոյեան կկանգնի այս մասին ալ Ս. Աւիտարանին սկզբանցը ՝ ժիշտ նաւատարիմ և նաստատուն մնալուն նամար, ուրկէ շեղիլ անննար է, մակաղելով բարոյապես այն ճշմարիտ Քրիստոնեունեան դաշտավայր բանաւոր արօտին մէջ ի ծոց Հայաստանեայց Մ. Եկեղեցւոյ, որուն դէմ դժոխքին դռներն անգամ կարող չեղան և պիտի չըլլան զանի երբէր յաղքանարել։

ևս ճիզվինունեան չափ մարդկային ազգին աղէտներ և չարիքներ չէ հասուցած ։

Սոյն կեղոռնն էր որ ըսան տարիի չափ յառաջ Կ. Պօլսոյ մէջ բազմանիւ պարզամիտ ար⁄ւեստաւորները՝ Ազգին սեղ**ւս**≟ նաւորներուն դէմ գրգռելով, անոնցժէ ազգային նաշ**իւ** պահանջել տուաւ։ Այս եղաւ պատճառ որ Լուսաւորչական խեղճ Հայերը չատ ամիսներ տակն ու վրայ ըլլալէն և **Պատ**րիարգի մը փոփոխունեան տեղի ունենայէն ցկնի , ճիգվինու-Թեան քանի մը չարաձճի արբանեակներուն հետ խել <mark>մ'ա</mark>յ անժեղներ աբարուելով լետին Թշուառունեան մէջ ինկան . և անտերունչ ընտանիքնին ՝ի խոր սուգ համակեցան ։ Նպատակըն էր որ բոլոր Ազգը իր ճանկն անցունելով՝ իբրև ժեքենայ ուզածին պէս շարժելու կարող բլլալ։ **Ի**նչպէս այս անգա*մ ալ նոյն նպատակաւ :* Ազգին իրաշանց դէմ կենալով *խեղ*6 բեռնակիրները ոտք հանեց։ Մէկ կողմէն արհեստաւորներուն մէկ մասը որսալով իրարու դէմ գրգուեց, և միւս կողմէն եաքասը եաղլը եսնաֆըն վե պիr թագրմ չափկրնլաrըն սեօգիւ մի օլանաք, միլլեր պարսին, սեօգիւմիւզ իլերի վարսին. ըսել չամաչեց և իր կիրքը յագեցնելու համար՝ Ազգը մինչև Ռ. դրան կասկածելի ցուցնելու սոսկալի վատունեան գիջաւ․ որովհետև Սահմանադրունիւնը Ազգին ամէն մէկ անհատին իրաւունըն ու պարտըը ճանչցնել կծառայէ, պէտը էր ուրեմն անոր անհետ րլյալուն աժէն հնարք գործածել․ որպէմ զի Ազգին ղէկը իր ճանկն անցնելով , իր շահախնդիր արբա-Նեակներուն մասնաւոր շահը հայնայնել կարող բլլալ։

Սոյն կեդրոններ որ Ախնամարայ նէժին ռամիկ և պարզամիտ ժողովուրդը դրդելով ոտը հանեց (¹). և 2500 Եպիսկո-

⁽¹) Սոյն իսղճալիներէն արդեօբ որչափ ստակ շանեցան և որոնք որչափ ոսկի՛ քաշեցին նէ՝ շատերը գիտեն, մինչև Նպիսկոպոս և Գանանայ ևայլն ձեռնադրուիլ ուզողներէն ալ․ օրինակի նամար բաւական կ՛սեպենը դԷպք մը յիշել նոս՝։

Այն ինչ ժողովի օր մը՝ Սենեանն ու տէր Գէորգ քանանայն կանուխ սենեակ

`պոս և Վարդապետներու և Կանողիկոսի մը նգովքին տակն եղած Ախնամարայ խափանեալ Կանողիկոսունիւնը Յակոբ Պատրիարգին օրովը վերստին հաստատել տուաւ. և Ներսէս Ս. Կանողիկոսին սիրան ալ դառնունեամբ լեցուց։

Զարմանալ նարկ չէ ամենևին Թէ այս կեղբոնը որ ան ատեն ո՛չ իրական նզովքէ երկիւղ ունէր, և մչ ալէզարդ Հայրապետի մըդէմ անիրաւաբար նակառակելը և զանի չարաչար վշտաց-նելը խիղճին կը դպչէր. սակայն Երուսաղեմի վանուց Պատ-րիարքական ընտրու Սեան խնդրոյն մեջ ինքզինք անգոյ նգովքե մը չափազանց վախցող և կասկածելի, և զառանցեալ երկիսկուսարոնը անտեղի խօսքերն անգամ իբրև պատզամ ընդունում ցոյց տալ ուզեց. վասն զի այն ժամանակ բանը անանի ընել կը պատանչէր. «նպատակն է՝ որ կարդարացնէ գործարկում գործերի մեր մեր մեր անուները» կըսէ ճիզվինական առածը։

Նոյն կեդրոնն էր՝ որ Կեսարիոյ մէջ երկպառակունենն հրդէհը կը բորբոքցնէ, (առաչնորդի մը պատճառաւ) և երկրու երևելի գելդաստաններ իրարու դէմ կը գրգռէ, որոնք արեկզմեկ փզկտելէ զատ, այլև իրենց հետ խեղճ Ազգայնոց տունն ալ քաննելէ դեռ չ՝ են դադրիր անմտաբար։ Թողում ըսել գաւտուց մէջ պատանած գրգիռ և հարստահարուժիւններն, որոնք ազգակործան իսկ շարժառիններ են։ Ահա այսպիսի պառակոմանց աւելի ուժ տալու կնպաստեր նաև այն վիճռը Օէ՝ «Առաջնորդները իրենց վիճակին հետ պը-

մը կգտնուին ՝ի Պատրիարքարան, Խարսի Առաջնորդ Որշտունի 8 Վարդապետակն հաիսկոպոս ըլլալու վկայական մը ուզելու նամար ճամակներ եկած ըլլարով, գրաբերը յիշետլ անդամոց համակնալ միամտաբար կ բերէ իրենց կ յանձնե. Սենեանը երբ աննամբերաբար իր համակը կ րանայ, յանկարծ մէջէն նինք ոսկի դուրս կ ցանկէ, Օէ և կ այլայլի կ այլագունի և « բերողին զրպանը ոսկի կայ հղեր» ըսելով ծածկելու կջանայ ալ նէ, ոսկիներուն նետ Օղնի կտոր մ՝ ալ փաստերային քոմը ինկած ըլլալը, ներկայ գտնուսաներեն մէկը կ տեսնէ և կստիպուի զանի դետնեն վերցնել ու կարդալ, ուր գրուած էր « յիշնաչիր զմեզ ուր ճարկն է »:

սակուած են , զատել չ՝ըլլար » : Ուրկէ ծագում առաւ նաև այն մեծ գժտունիւնը Անդրիանուպօլսոյ մեր Ազգայնոց *մեջ* , և քիչ մնաց որ Պապականունեան լափիւրինդոսին մէջ ,գլորէին, նէ որ առաջնորդը չը փոխուէր ։

Նոյն կեդրոնն էր որ Սամանիոյ յառաջաքայլ դպր**ացին** մէջ իրը նէ ներետիկոսունեան և աննաւատունեան ուս**մունք** կը նշմարէ և ճաւատաքննունեան ատեան բանալ տալով դպրոցը նաւալ գլոր ընել տալու կ՝աշխատի, ինչպէս մինչև ցարդ իր արբանեակներուն ձեռօք անոր յառաջադիմունեան՝ արգելը ըլլալէն գատ, այլ և տարաձայնունեանց և երկ-պառակունեանց ալ պատճառ եղած է, և դեռ նոյն ծրդէնն է որ կը շարունակէ այն մեծ նաղի Ազգայնոց մէջ։

Իւսկիւտարու ճեմարանին ալ խափանմանը ամէն նիգ ՛՛ի գործ կ՚դնէ, և Ազգին քսակէն ալ այնքան դրամոց ընդ վայր վատնուելուն պատճառ կրլլայ ։

Նոյն կեդրոնն էր որ երբ Խասզիւղի Ս. Ներպեսեան վարժարանը Ազգասէր առատաձեռնունեան մը Աստուածա-հաճոյ նպաստիւքը ամենակարևոր ուսմանց և գիտելեաց ասպարեզին մէջ ոսկայաքայլ կը յառաջանար, իսկոյն իր ուպումնատեաց ոզիէն գրգռեալ անոր պայծառունեան լոյսը աղօտացնելու փորձ կը փորձէ. և անզուն սրտէն դրդեաք բանի մ՝ալ անմեղ անձինք ան/հիմն բարուրանօք աքսորել կուտայ (¹):

Սոյն կեդրոնն էր որ Շահնազարեան Կարապետ Վարղապետ տի նման զիտնական եկեղեցական մը հալաձել ուզելով, զանի զրպարտել ոտք ելաւ․ և երբ չը յաջողեցաւ, իր սովորական յամառունեամբը այնքան ետևէն ինկու, որ վերջապէս խեղճ վարդապետը Փարիզ քաշուելը խոհեմունիւն սեպեց․ սակայն

⁽¹⁾ Աղաւնի Ստեփան Պատրիութը այն աքսորեալներէն երկուքին վրայ յանգանք մը չգտնելով, «չար ինչ ո՛չ գտի» ըսելուն համար, երեք օրեն հաքը Պատրիարքունենէն վար կը ձգուի . և սաստիկ անձրևոտ օր մը ածուկսի նաւով Նիկովիդեայ կը թշուի։

«սնով ալ չը կրցաւ անոր դժոխային կիրքը զիջուցանել․ քանզի ․ ճիզվիԹ ԹշնամուԹիւնը ուր ըլլայ ետևէն կրնայ հասնիլ ։

Նոյն կեդրոնն էր՝ որ միշտ Ազզը յարատև վրդովմամբ ալեկոծելու համար, քսան տարւոյ մէջ ուժը անգամ Պատրիարքի փոփոխուժեան սկզբնապատճառ կըլլայ։ Պահ մը Աստուածատուր Պատրիարքին, պահ մը Աղաւնի Ստեփան Պատրիարքին կողմը կը բռնէ. և Յակոբ Պատրիարգին կողմնակցուժիւն ընելով՝ Մատժէոս Պատրիարքին դէմ կը զինի. երբ նոյն Մրբազանը Պատրիարքուժենէ կը ձգուի, շուտ մը հետը հաշտուելով, ատելուժիւնը Յակոբ Պատրիարքին դէմ կը դարձնէ, և ձեռքէն եկածին չափ ետևէն իյնալով և դէմը ելած դժուարուժիւններուն հուսկ յետոյ յաղժելով, զանիալ նկուն կընէ (¹):

Նոյն կեդրոնն էր որ Ազգը աղմկելու միշտ իրեն գործիք եղող քանի մը եղջերուաքաղ խռովարարներ ոտք հանելով, Գէորգ Պատրիարքին ալ հօրը փորել կ՝սկսի (³). բայց վախնալով որ չ՝ըլլայ Սէ այս անգամալ Ազգին արդար ընդդիմունիւնը առաչն ելլելով դաւաճանունեան արգելք ըլլայ և զինքը խայտառակ ընէ ։ Ինչպէս քանի մը տարի յառաջ Յակոբ Պատրիարքը անոռէն վար ձգել ուզած ատենը յանդիպէր էր(³), կ՝ստի-

^(՝) Ֆրէնկեան Կարապետ Աղայն (Քօրանեան Սարգիս Աղայի փեսայ) այն ատեն տասներկուքներէն ըլլալով , Ժողովի մէջ « Յակոր Պատրիարբը կուզենք » ըսողներուն ձայնակից ըլլալուն ճամար կեղրոնին ճիզվիԹական անգուԹ ապտակին ճանդիպելով, խելաԹափ յերկիր կ՝ Թաւալի, յաղետ իւր ընտանեաց ։

⁽³⁾ Գէորգ Եպիսկոպոսը՝ Գատրիարք եղած ատեն, 200,000ի մուրճակ մը կը ներկայացնե Թիրեաքին վաւերացնել տալու։ Իսկ յիշեալ Սրբազանը՝ Ժողովը գիտէ ըսելով՝ ըստ օրինի պատասխանելուն ճամար, աչքէ կ՛ելլէ և սիրելութեւնը իսկոյն ատելունեան կ՛փոխուի։ Վասն զի ազգային որ և է գործի գլուխ եղողը, չէ Ձէ Ազգին շաճը մտածելու կամ անոր գործը յառաջ տանելու, այլ անկէ իր անձին շաճ և օգուտ մը քաղելու նպատակին կը ծառայէր, (ասիական վատ բնաւորունիւն)։ Ուստի ով որ Ազգը ճոգար ու մտածէր կամ անոր օգուտն ու վնասը փնտռել ուղէր, այնպիսհաց առջև՝ ատևլի ու Ձշնամի Ազգին ճա մարուելով՝ աչքէ կելլէր, ինչպէս մինչև ցայսօր ալ այնպէս է։

⁽³) Վասն զի Ցակոբ Պատրիարբը երբ ՚ի պաշտօնէ կ՚հարկադրուի ՍահմանադրուԹիւնը ի գործ դնել և կ՚ստիպուի կեղրոնը համոզելու, կամբ և հաճուԹիւն

պուի Ազգին ողջամիտ և ուսումնական մասին հետ առ-երեսա կեղծ միաբանիլ և Սարգիս Եպիսկոպոսը Պատրիարք ընտրե– չու պայմանաւ կը խոստանայ հետևապէս և Սահմանադրունիւ– նը գործադրել տալ։ Յիրաւի Սահմանադրունիւնը իրեն խիստ ատելի ալ էր նէ, վստահունիւն ունէր տարի մը չ՚անցած ուժ– զին հարուածով զանի շնչասպառ գետին փռելու։

Գէորգ Սրբազանը Թէպէտ աներեւոյթ թշնամւոյն ուր և ով ըլլալը աղէկ գիտէր, բայց Ազգին ողջամիտ և արժում մասին հետ Սահմանադրունեան հաստատունիւնը, և Ազգին անդորրունիւնն ու ներդաչնակունիւնը ուզելուն համար, իր Պատրիարբական պաշտօնը զոհել յանձնառու կ'ըլլայ:

Սարզիս Եպիսկոպոսը Պատրիարք ընտրուելով, երբ առաջին անգամ Սահմանադրապես Ընդհանուր ժողով կը գումարուի (1860 Մայիս 24), առանց Ժողովին ներկայանալու, իր ստորագրունեամբը ընդունած Սահմանադրունեան դէմ գրաւոր բողոք մը կը դրկէ (¹). որուն մեջ կըսէ « Յիրաւի Սահմանադրունիւնը ստորագրեցի. բայց աղէկ մը չը կարդացի զանի. ուստի չ'եմ ընդունիր որ աշխարհականք Եկեղեցականաց ընտրունեան մասնակից ըլլան(²). իմ խղճիս կը դպչի... (առաջին ուրգայթ ³):

Երանելին շատ խիղճ ունի . . . Սահմանաղրունենէն յառաջ շատ անգամ իրեն անդամ գտնուած Գերազոյն ժողովը չ՝Էր՝

չ'տալէ զկնի, կ'յարձակի բարկուԹեամբ խեղճ Սրբազանին դէմ ալ, « սէն մանսուպ տէլիսի օլմուշուն, ՍահմանադրուԹեան տակէն անհաւատուԹիւն պիտի ելլէ » ըսելով, ուրկէ Սրբազանը վիրաւորուելով դուրս կ'ելլէ և անժիջապէս իւր հրաժարականը Բ. Դուռը կ'ղրկէ, բայց հասարակուԹիւնը ոտք կոխելուն համար վերստին ՊաարիարջուԹիւնը յիշեալ Սրբազանին վրայ կ՛հաստատուի ։

⁽Կ) Պատզամաւոր Պ. Արիսողոմ Աղայ։

⁽²) Անիրաւ խարունիւն, իրթ ՕԷ Եկեղեցականը բուն Ազգին անդամները չ`են, այլ ուրիշ էակ մը կամ տարբեր մարժին, (պապական դրունիւն) ։

⁽³) Ուրկէ սնունդ առնուլ սկսաւ աղմուկ Ազգային գժտուθեան, վասն զի յառաջուց Օելադրուած 13 անձինք երեսփոխաններէն՝ պատգամաւորին հետ բար-ԼուՍեամբ Ժողովէն դուրս ելլելով առին քալեցին . . . :

որ Հոգեւոր ժողովոյ անդամները կ՝ընտրէր, և առաջնորդաց, ևայլն, ընտրունեանը մասնակից կ՝րլլար, ուր էր այն ատեն այս խիղճը. արդենք խոր քունի մէջ էր ընկղմած։ Մինէ չ'էր գիտէր՝ որ Սահմանադրութիւնը Կրօնական ժողովոյ անդամոց րնտրունեան գործը համեմատաբար աւելի Եկեղեցականներէ **ջան ն**է աշխարհականներէ բաղկացեալ՝ **Ա**զգային Ընդհանուր ժողովոյ յատկացուցած և Քաղաքական ժողովէն նախադաս բռնած է։ Մինէ չ՝ էր գիտէր որ Լուսաւորչական Հայր ասանկ կղերական ընտրունեանց մասնակից եղած է միշտ և ամէն աստիճանի եկեղեցականաց ձեռնադրունեանը անցամ իր հաւա-Նո**ւ**Թիւ<mark>ն տալը Հ</mark>այաստանեայց **Ս** . Եկեղեցւոյ զաւակաց վաղե*մի և ազատ իրաւունքն է և Օէ այն իրաւունքը մինչև գայսօր* ալ անխախտ պահուած է։ Այհ, շատ լաւ գիտէր, բայց որով։ հետև **Սահմանադրունիւնը Ա**զգր բարեկարգելու և Ազգային՝ իրաւունքները 'ի լոյս հանելու կ'առաջնորդէ, անշուշտ ոխերիմ Թշնամի է ճիզվիθուθեան . անոր յոտին կայր իր խղճին կր դպչի, պէտը է ուրեմն որ կործանի անհետ րլյալ։

Ո՜հ, որքան լաւ կը ղէկավարուէր անկէ առաջ Ազգին նաւր . . . որովհետև ինքնակոչ Ընդհանուր ժողով մը ունէր Ազգը
(խոր քունի մէջ Օմրած ատեն). ուր հրաւիրեալներուն չորս
կար քունի մէջ Օմրած ատեն). ուր հրաւիրեալներուն չորս
բաժինէն երեքը շահասիրաբար ձիզվիթական կեդrոնին յարուողներէն կը բաղկանար. և այն ժողովոյ «հարազատ զաւակ,
գերագոյն » անունով ժողով մ՝ալ կար, որուն անդամոց մեծագոյն մասը՝ ինչպէս վերը յիշած ենք, հոգւով եւ մարմնով նոյն
կեդրոնին կամացը ծախուած ակնառուներէ և ամենափոքր
սէրներէ կընտրուէր . Հոգևոր ժողովին ընտրունիւնն ալ այս
երներէ կընտրուէր . Հոգևոր ժողովին ընտրունիւնն ալ այս
երներէ կընտրուեր . Հոգևոր ժողովին ընտրունիւնն ալ այս
եղանակաւ կ՝ըլլար ։ Ըսել է որ յիշեալ կեդrոնը այս երեք ժողովոց վրայ կատարեալ վստահունիւն ունէր. և ինքը ինչ որ
ուզէր՝ անոնց ընել կուտար. առանց երևնալու և խոնչելու։

Նոյն կեդրոնն էր որ Երուսաղէմայ վանուց հանզուցեալ Յ . Պատրիարքին ազգավնաս ընԹացից և արարմանցը դէմ՝ բարկանալով, ժողովին հետ կը միարանի. և Կ. Պօլիս բերել տալու համար՝ Բ. Դռնէն յատուկ հրամանագրով մը երկու պաշտոնատար Երուսաղէմ կ՝ ղրկուի ։ Երբ Յակոբ Պատրիարբը ԱԹոռէն վար ձգելու համար ըրած ճիգերը պարապ կ՝ ելլեն, , այն ժամանակ ՝ իհակառակունիւն ժողովոյն անոր հետ կը հաշտուի, և ամէն միջոց ձեռք առնելով. անոր Կ. Պօլիս գալը կ՝ արգիլէ. յիշեալ վանքին ալ խել մը դրամական միասներ պատճառելէ ետև (՝):

Վասն զի Ազգային Ժողովոյ անդամներէն, որոնք որ յիշեալ Պատրիարքը Պշլիս բերել տալու որոշման վրայ հաստատ կենալ և անոր գործադրունեանը հրագեկ կ՛ չանային, վճատեցան, ձանձրացան, և ետ քաշուելով, դարձեալ Ազգին սանձը ճիզվին խմբակին ձեռւրը մնաց ուզածը տնօրինելու համար։ Եւ իթր Օէ ճասարակունեան բերանն ալ գոցելու դիտմամբ, վանքին մէջ նոր շինուած ուսումնարանէն զատ Աշնանեանի գրունեան միջոցաւ կրկին ուսումնարանի մ՝ալ ձեռւթ գառնուելով, 3 հազար քսակ ալ այդ մասին ընդ վայր մսխուեցաւ, ևայլն։ հրեղճ մարդ՝ ԵՍ է իր զործադրած Պատրիարքունեան վրայ վստան էր, Օող աներկիր և ին իր զործադրած Պատրիարքունեան վրայ վստան էր, Օող աներկիր և ին էն իր գործադրած Պատրիարքունեան վրայ վստան էր, Օող աներկիր և իր հունի իր գործարան հանարանունի այսպես իր սաստիկ վախէն տի ճամբայ բռներ։ Բայց անա խարդախունիւնը այսպէս իր սաստիկ վախէն վատ միջոցներու դիմելով, արդարունեան երեսէն փախչտիլ դիտէ միջտ։

Անա սնոտի վատնում և զուր տեղ Ազգին ճասած վեասները, որոնք Ազգին անտարբերուθեան, անճոգուθեան, կուսակցուθեան և անկանոնուθեան դառն պտուղն է։ Վասն զի Թէ որ Պատրիարբին (ինչպէս նաև ճամայն Եկեղեցականաց ալ) ամսական Թոշակ կապուած և կանոնաւոր ճաշիւ. տոմար ճաստատուած ըլար, վատնիչ և յափշտակիչ ձեռբեր չէին պատաներ Ազգին մէջ ՚ի վնաս Ազգայնունեան, սակայն Ազգը իր ստացուածքին ու իրաւանցը տէր չըլալուն ճամար ժինչև ցայսօր կեղեքիչ ու կողոպտիչ ձեռբերու մատնուելով ցաւալի վիճակի մէջ կը տառապի, որով տգիտունիւնը ճարկաւ իր վրայ պիտի Թագաւորէ, և ճետևա

⁽¹) Որովճետև յիշեալ Պատրիարքը այս մասին բաշական ստակ վատնեց և որոց ինչ ղրկեց նէ, շատերուն ծանօծ է. վասն զի խորհրդականաց ձեռքէն վանքին ինչ ղրկեց նէ, շատերուն ծանօծ է. վասն զի խորհրդականաց ձեռքէն վանքին ինչ ղրկեց նի, շատերուն ծանօծ է. վասն զի խորհրդականաց ձեռքէն վանքին բոլոր գործերը, սնտուկ, հաշիւ տոմար, տնտեսուժիւն, ասոնց բոլորն ալ յա-փըշտակած՝ միապետական դրուժեան ներքև ամեն բան ըստ քմաց տակն ու վրայ ըրած ըլլալով, հարցնող՝ քննիչ չըլլալուն համար ՝ինպաստ իւր յամառ կրից բողոնցաւ և յաղժուժիւն կանձնեց ՝ի միաս Ազգին։ Ինչպես իր բերնեն անգամ շատերն և անդամ շատերն են, որ իբր պանձնեց՝ ի միաս Ազգին։ Ինչպես իր բերնեն անգամ շատերներ անդամ չարերներ և արերնեն անդամ չարերներ անդան մի բերի իշիմի պինիթտիմ, շաշքընլար, Ստամպօլտա օլան քիմակիրի պանմ մր էօյրէաէնէքյեր։

Ազգր իրը նանձր քունէ մր ստափած իր Ազգային գործերուն առ հասարակ անկանոն և յետախաղաց ընժացք ունենալը տես-նելով, և իր բոլոր հաստատու*նե*անց անկարգ և խարդախ **մատակարարունեան մր եննակալ րլլալը իմանալով, նոյնպէս** Ազգային ելևմտից անխնայ և չարաչար վատնուելուն պատճառաւ հանապաց ամէն բարեմասնունենէ ետ մնացած դէպ ի աղջատունեան և նշուառունեան ճամբալ բռնած րլլալը հասկնալով , և օր աւուր իր վիճակին վատθարանալովը , իր միակ սիրելի Ազգունիւնն այ իկորուստ մատնուելու վտանգի մէջ գտնուիլը զգալով , և հետևաբար օրինաւորունեան և կանոնաւորունեան ամենակարևոր և խիստ ըստիսյողական ըլլայր ճանչնալով , քանի մր տարի լառաջ Եկեղեցեաց , Վանորէից , Դպրոցաց , Հիւանդանոցաց , և առ հասարակ որ և է Ազգային կալուածոց և հաստատունեանց կանոնաւոր տեսչունեանն ու **մ**ատակարարունեանը , և Պատրիարքաց , Առաչնորդաց , ևայլն ընտրունեանը պէտը հղած և Օսմանեան բարեխնամ Տէրունեան կողմէն ՝ի նախնեաց անտի շնորհեալ արտօնու-Թիւններուն համաձայն գտնուած Ազգային ցիրևցան կահոններէն քաղելով, իր արդի վիճակին պատչաճ իբր Ազգունեան իրաւանցը վրայ հիմնեալ Սահմանադrութիւն մր կր յօրինէ. (այս բառը նոր գործածուած չէ, տես ՝ի հին մատեանս և ՝ի խորենացին։) Ժամանակին Պատրիարբը, Ս. Էջմիածնայ Մայր ԱԹոռոյն ներկայ Ս․ ԿաԹողիկոսը․ Կ․ Գօլիս գրտ-Նուող Եպիսկոպոսունը և Վարդապետը , երևելի սեղանաւորը և արհեստաւորը ևայլն ևայլն սիրով և ուրախունեամբ կընդունին և կ'ստորագրէն նոյն յիշեալ 🛭 ահմանադրունիւնը։

Ճիզվինունիւնը այսպիսի Սահմանադրունեան մը չնորհիւ Ազգը բարեկարգ վարչունիւն մը ունենալուն և հետևաբար

բարաղջատունիւնն ու նշուառունիւնն ալ ման կ'սպառնայ։ Անա այս է պատճառ, որ Ազգը այսօր զուրկ մնացած է նիւնական և բարոյական յառաջադիմունենէ. ամէն ամէն կըսեմը, որ ենէ այս ըննացքը չ'փոխէ կամչուզէ փոխել, քիչ ատենէն Ազգայնունիւնն ալ կորսնցնելու նող չ'տարակուսի։

ամենայն օրինաւորունեամբ օր քան զօր յառաջ դիմելուն երբեք չ՝տարակուսելով, անոր դէմ իսկ և իսկ գաղտնածածուկ մատնունեան, քսունեան և հակառակունեան պէս ինչ գարշելի և վատ միջոցներ կայ նէ գործածելով, զանի գլխովին անգործադրելի ընել տալու չանքը կ՝սկսի ձեռք առնուլ:

Խրիմեան Մկրտիչ Վարդասետը Վասպուրական գաւառին սեջ ազգասիրաբար գիտունեան լոյսը ծաւալելու առաջարերուններն և նրեր որ մէկ կողմէն Ազգին լուսաւորեալ ողջաժառունենն ալ լիշեալ կեդրոնը նոյն Աստուածահանոյ գործոնն, միւտ մասը եռանդուն ազգասիրունեամբ պետք եղած ձեռնարուն իչ ալ լիշեալ կեդրոնը նոյն Աստուածահանոյ գործոյն յաջողելուն դէմ որքան վատ միջոցներ կայնէ կ՝ գործածէ, և յիշեալ կարդապետին դէմ նոյն գաւառին քանի մը ԵՐԵՒԵԼԻՆԵՐԸ խ նշնամունիւն գրգռելու ճամար՝ անոնց գաղքնի թուղթեւ ալ կը գրէ. տպարանին առ ժամանակեայ գոցու՛ւլուն պատճառ և անցնելով մինչև անգամ անոր կեսնարուին նուղներուն մէկը ձեռք անցնելով դաւաճանունիւնը կիմացուի, և աներևոյն սատախան երևան կելլէ . . . :

Վենետկոյ Մխինարեան ուխտէն չորս Վարդապետք սիրով իրենց մայրենի Եկեղեցին կ՝ վերադառնան և Ազգին պատշաճ և յարմար գտած տեղ գիշերոնիկ դպրոցի մը մէջ անձնուիրարար ծառայել յանձնառու կըլլան, բայց Ազգային որ և է բարելաջողունեան ոխերիմը ասկէ ալ զայրանալով ճիզվինաբար դառնար, վասն դի նախ՝ իրենց մարազատ մօր գիրկը վերադառնալ ուզողներուն աչքը վախնալով այն տեղէն չ՛շարժին. Մուրատեան վարժարանը ղրկել, որ այն անմեղ մանկունքը պատկան սկգբանց մամենատ դաստիարակուին:

Սոյն կեդրոնը որ Ազգային լրագրի մը ինչ արդիւնք և ներ-

գործունիւն ունենալը սովրելու բնաւ կարօտ չէ, ինչ կընէ չ'ընէր Հայաստան Ազգային լրագրոյ խմբագրունիւնը ճանկն անցունելով, կ'սկսի Ազգին ականջը սակաւ առ սակաւ Գապական սկզբանց ընդելացնել։

Ձ`աքաչէր Հայասէր մականուն տալ անանկ Հայատեաց ճիզվինի մը, որ արևելը եկած է արևելեան Եկեղեցեաց՝ և մասնաւորապէս Հալաստանեալգ Ս․ Եկեղեցւոլ հիմը տապալելու պաշտօնով . և իր Հայասծան օրագրին միջոցաւ գրպարտած է անխնայ Լուսաւորչական Ազգն ու Եկեղեցին ։ Արդարև նոյն լրագրոյ Արգոյ խմբագրին այս րրածր ուրիչ րան չէ, ենէ ոչ ջերմ գործակցունիւն մր իւր Ազգին և մայրե*նի Ե*կեղեցւոյն կործանմանը , բայց խեղճը կարեկցունեան արժանի է, որովնետև վարձառունեան նամար ինք ուխտիւք ճիզվին եղած է. և ուխտին մէջ հաւատարիմ մնալու համար պատւոլ մինքալ ընդունած է, պէտը է ուրեմն որ ամէն բանանոր օգտին գոհէ. մինչև անգա**մ Ա**զգն ու կրօնքը։ Ո՞վ գիտէ, կարելի ալ է որ՝ այն ատենները ուխտը ամէն բանէ նախապատիւ համարելով՝ խիղճը չ՝էր ներէր ուխտագանց գտնունլու։ Ափսոս, որ կրիւք եղած երդման, մեղք չր համարուիլը վճռող, 1861 Օգոստոր 2, Եկեղեցականաց համագումար անուանեալ Ս․ Ժողովր նոյն միջոցին չ՝է պատահած ։ Ի՞նչ աղէկ պիտի րլլար, գուցէ Արգոլ խմբագիրը իր չահասիրաբար րրած ուխտր հանդարտ խղճիւ զանց ընելով, ո՛չ Ազգր մատնելու, և ո՛չ կրօնքն լլկելու պէս աններելի ոճիր գործելու, և ազգուրաց տիտղոսով պսակուելու չ'էր ստիպուէր : Կերևայ ԹԷ ինքն այ նոյն միջոցին ճիզվինական հոգեշահ սկզբանց առաձգական կարողունեւսնը բաւական հմտունիւն չունենայուն․ չէ կրցէր անանկ փրկարար ԹելադրուԹիւն մր ընել Հայ կղերին ։

Հայաստանը իբրև Ազգային Պաշտօնական լրագիր, իր խարդաւանունեան չափը կ'անցնէ, և վերջապէս իրաւացի ամբաստանունեանց տեղի տալով, իր անունն ու խմբագիրն ալ փոխել հարկ կ՝ըլլայ։ Ասոր վրայ ճիզվիԹուԹիւնը առանց յապաղելու, իր սովորական հնարագիտուԹեամբը ուրիշ արդիւնաւոր միջոցի մը ձեռնամուխ կ՝ըլլայ. այն է Հայերէն գըրով և Տանկերէն լեզուաւ գրուած Զօհաչ անուն տետրակին հրատարակուԹիւնը, որն որ իրեն մեծ դիւրուԹիւն կուտայ Պապական սկզբունքը տարածելու այն Լուսաւորչականաց մէջ, որոնք Ռումէլի և փոքր Ասիայ կը գտնուին, և բնաւ Հայերէն չեն գիտէր, և հետևաբար կրօնի ալ տեղեկուԹիւն չ՝ունին։

Նոյն տետրակն այ Հռովմալ Եկեղեզւոյն նորահնար վարդապետութիւնները արձակ համարձակ քարոցելէն ետ չ'կենայով , Ազգին վէջ մեծ գալԹակղունիւններ և բողոջներ երևան դեզական համագումար ժողով մր ընել կ՝ստիպուի, երեք **Ե**պիսկոպոսներէ, չորեքտասան Վարդապետներէ, քսան Քա-Դանաներէ, և երկու **Ա**ստուածաբան պատուելիներէ բաղկացեալ⁽²)։ Ժողովր Զօնալն իբրև մոլար վարդապետունեան աղբիւր, և խմբագիրն ալ, որ Պատրիարքին հրամանին դէմ կե Նալով՝ ո՛չ ժողովին ներկալանալու , և ոչ գրու**նե**ամբ պատասխան տալու կը գիջանի, իբրև անհնազանդ և գալԹակղեցուցիչ կր դատապարտէ։ Վարդապետ մր միայն չ՚նաճիր ստո-ճիռը ամէն կողմ հրատարակելու դիտմամբ շրջաբերական կոնդակ մր հանելով, երբ՝ Թէ Կ․ Պօլսոյ Եկեղեցիները և Թէ բոլոր Հայաբնակ գաւառները ցրուել կ՝պատրաստուի , յիշեալ կեդրոնին արբանեակներէն մէկ երկու աշխարհական անձինք արգելը կրլյան այն կոնդակին ցրուելուն (*)։ Սոյն աշխարհա-

⁽¹) Այս մասին կ՚գովենք ժեր Ձվիւռնիաբնակ Ազգայնոց ալ աչալրջունիւնը . որոնք Ազգին ամբողջունեան և մայրենի Եկեղեցւոյն ազատունեանը նախանձախնդիր ըլլալով բողոջեցին յայնժում առ Պատրիարջն ։

⁽²) Գէորգ Չափրաստճեան Միաչեայ և Գրիգոր Միրզայեան։

⁽³⁾ Այս այն Սենեան կոչուածն է, որուն ոգին չճանչցող չ՝կայ Ազգին մէջ։

Վաններուն ալ ով ըլլայնին և ինչ ոգի ունենալնին , Ազգին ող-- ջաժիտ մասը արդէն աղէկ կը ճանչնայ ։

Զօհայը դատապարտուելէն ետև, Պատուելի խմբագիրը իր սովորական խորամանկունեամբը անոր նոր կերպարանք մը տալու համար, անունը և լեզուն հայերէնի փոխելը խոհեմուժիւն կը սեպէ : Եւ դեռ նոյն անխիղճ ոգւով իր մայրենի ուղղափառ Եկեղեցին հիմնահատակ ընելու անիձեալ գործը կը շարունակէ Երեւակ անուն հանած տետրակին միջոցաւը(¹):

Երբ բանի մը տարի առաջ Կարդինալ Ֆէրիէրին Հռովմայէն Կ. Պօլիս պատգամաւոր եկաւ, ճիզվիծական կեդրոնը ամեն հնարք 'ի գործ դրաւ, որ անոր միջնորդունեամբը ներեւս կարող ըլլայ իր նպատակին հասնիլ։ Յիշեալ Կարդինալը Հայոց Պատրիարբարանը կուգայ, ուր երկար խօսակցունիւններ ըլլալէն ետքը, որչափ որ Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ ուղղափառունիւնը չը կրնար ուրանալ ալ նէ, Պապին գեռագոյն գլուն ճանչցուիլը և մեր Կանուղիկոսին ընտրունիւնն ու վաւերացումն ալ նորին անմիջական իշխանունենէն կախում ունենալը, իբրև միակ պայման առաջարկելուն, և այս մասին

⁽¹⁾ Ցիշևալ Խմբագիրը՝ ինչպէս ճիզվին ժեծաւորին հետ յարաբերունիւն ունի,
Խոյնպէս իր զաղափալին ժօտ և նոյն սկզբանց ծառայօղ ժաս ժը անգէտ կղեթին ալ . . . վասն զի դժբաղդաբար կան այնպիսի Եկեղեցականներ Ռէ Եպիսկոպոս՝ Ռէ Քաճանայ, որոնք պապական սկզբանց և դրունեանց կը հետևին, և Ռագուն մնալ կ՝ուզեն Ազգին ժէջ, նաև անոնը՝ որ Ազգին բարձր պաշտններու ալ
գլուխ անցած են ճիզվինական ճնարիւբ, զորոնք խնայեցինք յականէ յանուանէ
յիջել ճոս, ուստի Ռէ ասոնց և Ռէ խմբակին անդամոց և իրենց արբանեակներուն
անունն ալ ուրիշ առնի կը Ռողունը։ Զանց կ՝ընենք ճոս նաև գանոնք՝ որոնք գրիչնին շահասիրունեան մը գործիք ընելով շողոբորնունեամի ճշմարտունիւնը
սորպել և Ազգին իրաւունքը օտարին սեփճականացնել կ՛ջանան:

Սակայն չենք ուզէր մոռնալ, Երուսաղէմի վանուց 8. Սրրազանին ընԹացից Եկատմամբ՝ Մինրդատեան Գ. Թաղէոսին նրատարակած տետրակին դէմ անցած-Եծրը իթթ դատաջննունեան ասպարէզ իչնող և զանի սուտ նանելու փորձ ընող Եռեւակին ժէկ գրիչը, որուն ՝իպատասխանի անա յիշեալ Մինրդատեանէն առած տեղեկունիւննիս ընդարձակ ծանօնունեանց ժէջ դրինը, Օիւ Բ։

գոնէ առժամանակեայ զիջում մ՝ալ չ՝ընելուն համար, բարե՛ բաղդաբար գործը բոլորովին ետ ձգել հարկ կըլլայ (¹) ։

Ժամանակէ մը ետքը Տաճկաստանի արք Եպիսկոպոսներէն մէկին Արարատետն Ս. ԱԹոռոյն նոր ԿաԹուղիկոս ընտրուելու խնդիրը երևան կելլէ, ճիզվիθական կեդրոնը դարձեալ ինչ կընէ չ'ընէր ուզածին պէս լուծել կուտայ (²), և այս առԹիւ բովանդակ Ազգին մէջ սոսկալի գժտուժիւն և երկպառակուժիւն պատճառելու համար, դիտմամբ անանկ ձեռնարկուժիւն մ'ընելու ոտք կ'ելլէ . . . որ կրնար իբրև ահռելի անդունդ Ազգն ամբողջ կլանել, և իր գոյուժեան հետքն անգամ չը Թողուլ . սակայն Վերին նախախնամուժեան ամենաբարի կամեցողուժեամբը դաւը իմացվելով առաջը կ'առնուի ։

Փաrիզանուն Հայ լրազիրը ասոր վրայ բաւական տեղեկունիւններ տուաւ ալ նէ, դիտողունեան արժանի քանի մր պարագաները կամ չը գիտնալով չէ յիշէր. կամ լռունեամբ անցնիլ ուզած ըլլալուն, խիստ կարևոր կը համարիմը ըններցողաց յայտնել զանոնը, որոնցմով կրնայ միայն աղէկ հասկըցուիլ նոյն իրողունեան մէջ նշմարուած ճիզվինական դաւաճան ոգին։

⁽¹) Արևելեան Եկեղեցեաց և մասնաւորաբար Հայոց մեջ պապակա**նումինա** ճարակուիլը, և օր ըստ օրէ Ասիաբնակ Քրիստոնէից ճնշման ենԹակաի ըլլալը տեսնելով, և այդ մասին դարման մը ճարուելու նպատակաւԱնգղիոյ Եպիսկոպասկան Եկեղեցիին կողմէն պաշտօնական ծամակ մ՝ալ յատուկ պատգամաւորաւ Արարատայ մեր Ս. ԿաԹուղիկոսին դրկուիլը կ՝լսենք, որպէս զի անխտիր բրիստոնէական սիրոյ յարաբերուԹեամբ բարոյապէս միմեանց կարեկցելու և ոււամանց ու գիտուԹեանը լոյսը ծաւալելու մասին ալ տնօրէնուՌիւն մը լինի:

Նոյնպէս 1860 ին դարձեալ պաշտօնական նամակ մ'ալ կ'յանձնուի ի Պատրիարքարան' յանուն Մատթէոս Ս. Կանուղիկոսին ։ Եւ յիշեալ նուականին Փետրվար 25 , Անգղիոյ ՔևամՐին Քroնիգչ օրազրին ժիջոցաւ կ'նրատարակուի ։

⁽³) Անցածները «Դաշանց ՌուղԹ» վերևագրով տետրակ մալ հրատարակուեցաւ, որուն դէմ Շահնազարեան Կարապետ Վարդապետը գաղտնեաց վարագոյրը կիսով չափ բանալ պարտաւորուելով, անժիջապէս բողոբեց «Գաբիզ» հայ օրագրին ժիջոցաւ ։

րերը նէ անտերունչ Ազգի մը պաշտպանուելու և անանկ հզօր արդիներւ մը ձեռք ձգելու համար, Ռուսիոյ Եկեղեգրյն կողմեն քանի մը երևելի Ազգայնոց իմաց կ՚տրուի, որոնց համոզուելովը Բերայ մասնաւոր ժողով մը կ՚զումարուի, և առաջարկեալ գործին որոշումը ըլլալով պայմանագիր մը կ՚ստորագրուի։ Իսկ ոմանք յԱզգասիրաց, որոց միակ բաղգին ամբողջունիւնը, բանը իմանալնուն պէս, նոյն միունեան գործը արդինելու համար՚ վերոյիչեալ պայմանագրին մէջ կարևոր եղած փոփոխունիւնները ընել կուտան։

Նոյն կեղթոնը՝ որ միշտ և հանապազ Օագուն մնալ կ՝ուզէ, առանց ինք երևնալու կը խրատէ իր հաւատարիմ արբանեակները որ առ երեսս հաւանուՕիւն տան այն փոփոխուԹեանց, և ձեռքի տակէ գործը քայեցնեն։

Մեծ շնորհակալունիւն այն արնուն Ազգասիրաց անխոնջ հսկողունեանը՝ որ անոնց մեքենայած հնարքները յաջող վախճան մը չ՝են ունենար, և խեղճ Ազգը կ՝ազատի առաջը ելած սարսափելի վտանգէն (¹)։

Ճիզվինական կեղրոնը իր նիւնած այս դաւաճանունեան անյաջող ելք մը ունենալուն բնաւ տարակոյս չունէր, բայցիր խնքրովը սանկ կը հաշուէր նէ՝ երբ Ազզը միահաղոյն այնպիսի երկպառակունեան Ազգակործան փոնորկէ մը բռնուի . անշուշտ պիտի կտրէ բոլորովին յոյսը իր սեպհական Մայրենի Անոռէն , և Ազգին մեծագոյն մասը պիտի զզուի գլխովին իր կղէրէն , և հուսկ յետոյ գոնէ իր սիրելի Ազգունիւնը և լեզուն պահպանելու համար (սնոտի կարծիք) , Պապականունեան ծանր լուծին պիտի զիջանի պարանոց երկնցնելու ։ Ինչպէս երբեմն ալ Ռուբինեանց աղէտայի ժամանակները պատահե-

⁽¹) Անա Գէորգ Պատրիարքին դէմ Թշնամանաց ատելունեան և մինչև Պատթիարքունենէ նրաժարուելուն անգամ գլխաւոր պատճառ , նոյն պայմանագիրը Հը վաւերացնելն եղած է ։

ցաւ . որուն հետևանքը որչափ սուղի նստած է մեր Ազգին նե, պատմուժեան տեղեակ եղողներուն յայտնի է (¹) ։ Տես ընդաձակ ծանօրութեանց մեջ. Եիւ Գ .

Շատ լաւ կրլլար ենէ յիշատակաց արժանի մեր մանգուցեալ Ներսես Կանողիկոսին փափաքները լցուած ըլլային յազուտ Ազգին . ինչպէս իւր 1851 ի նամակէն կրնայ մասկցուիլ որուն պատնէնը Միրզէխանեան Աւէտ ¶էյին ձեռքը անցած ըլլալով՝ անոր նարգմանունիւնը արժան դատեցինք ընդարձակ ծանօնունեանց մէջ դնել. նիւ (Դ):

Նոյն կեդրոնը **ն**էև Սարգիս Եպիսկոպոսը **Պ**ատրիար**ը բնտ**րել տուած էր, սակայն քանի մր ամիս ետքը չնչին պատճառանօք անկէ ալ դժզոն ըլլալ կը ձևանալ, նախորդ Պատրիարք Գէորգ Սրբազանին մտերմունեան ցոյց մր կուտալ, ետքը անկէ այ խորջիլ և դարձեալ մոտենալ կր ցուցնէ, որպէս զի մէջերնին սաստիկ նախանձունիւն ծագելով, իրարու անհաշտ **Խ**շնամի րլյան : Գուցէ ըն**ներցող**ը հարցնեն նէ ի՞նչու համար այս բաները կը գործէ․ վասն գի Ազգ Մահմանադրութիւնը իւթ աչքին դաժան փուշ մր ըլլալով, անոնցվէ գոնէ մէկը իրեն ագդու միջոց մր ընել կուզէ , որով՝ որպէս Թէ Սահմանադրական իղձն ու հռանդր Ազգին սրտէն տարագրէ և իսպառ սպուռ։ ոչնչացնէ։ Քանզի լաւ համոզուած էր որ, ենէ Ազգր շարունակ Սահմանադրապէս ընժանալ, սա նեղ պարագալից մէջ ալ , այն առաջին անկարգունեան ժամանակէն մնացած միլիօնէն աւելի պարտքը վճարելէն գատ, Ազգ. հաստատունիւնները և եկամուտները բարեկարգելով, Ազգին դրամագլուխ մ՝այ ճարելու կարող պիտի րլյալ և բարի դաստիարակունեամբ իւր զաւակները կրնելով և աղքատունիւնն ալ իր վրայէն Թո-

⁽¹) Չ՛մոռնանք յիշել նոս նաև այն Բոլոնիացիները , որոնք պապական ըլլալով իրենց պապականութեամբը նանդերձ դարձեալ կարող չեղան իրենց կրած նեղու-Թեան . . . Տիրաններէն ազատիլ։ Նեղ պարագայի մէջ անգամ անպաշտպան գրտնուեցան։ Թողունք ըսել որ նոյն իսկ պապականուԹիւնը այսօր այն ոյժը չ՚ունենալէ զկնի , մանուան անկողնի մէջ ալ արդէն ոգեքաղ կ՚խռայ մերձ ի ման ։

թուելով ամենայն մասամբ նիւթապէս և բարոյապէս յառաջադէմ պիտի զարգանայ, և ուրիչ ազգաց ալ զովելի և սիրելի ըլլալու, մանաւանդ իւր ազնիւ Ազգունիւնը ամբողջ և անդրդուելի և Հայաստանեայց Ս. Եկեղեցւոյն անկախունիւնն ու ուղղափառունիւնն ալ անխախտ և անարատ պանելու կարող պիտի ըլլայ։

Ճիզվինական կեդրոնը կրնայ ծանդուրժել երբ իւր նպատակին և շահախնդիր արբանեկաց անձնական շահուն խիստ մակառակ և բարելաւ կանոնաւորունեան մբ գոյսւորիլը ակն յանդիման տեսնէ։

Ճիզվիծունիւնը միայն խաւար տզիտունիւնն ու կոյր կրոնամօլունիւնը տածող և պաշտպանող ըլլալուն, բնականաթար ամէն ճիզ պիտի ծափէ, որ արծնունեան և լուսաւորուծեան պատճառ եղող ամէն բարեկարգունիւն անողորմաբար ի կորուստ մատնէ, և անա Սանմանադրունիւնն ալ բարեկարգունեան աղբիւր մը ըլլալուն, պէտք էր որ լռիկ մնջիկ սնոր անելանելի փսս մը փորելու զբաղելով՝ դիպող առին մը ձեռք անցնելուն պէս, Ազգին ներկայ և ապագայ բարեկեցունեան միակ յոյսը՝ այն փոսին մէջ զահավիժ է, և իւր ազգակործան մեքենականունիւնը անարգել յառաջ տանի որուն համար ինք երդում ըրած է ճիզվին մնծաւորին առջև (¹), ուստի իւր սաստիկ վախէն չ'կընար երդմնազանց գտնուիլ։

Ազգային Ժողովները ըստ կանոնի հաստատուելէն ետքը, նախապէս Ազգին վրայ դիզուած ու ծանրացած ժիլիօնէն աւելի պարտքը զիրենք կ'ողջունէ . և Ընդհանուր ժողովով Երուսաղէ մայ վանքէն փոխառուժիւն մը ընել և կամ յառաջուց կապ-ւած 12000ղուրուշ տուրքին քանի մը տարեկանը մէկտեղ պահանջել կ'որոշուի (²):

⁽¹⁾ Thruhe Godte Topt:

այն ատեն ապահովապէս փոխալեցաւ այս որոշման ժէջ, վասն զի նախ բարեկարգուՌիւն մուծանել պէտք էր . որով Ազզին վստահուՌիւնը գրաւելով կարող ըլլար

Երուսաղէմայ Պատրիարքը 1860 Դեկ․ 24 կը վախճանի և հետևաբար ուրիշ մը ընտրել կ՝հարկաւորի ։ Ճիզվինական կեդրոնը այս դէպքը իբրև յաջող առին՝ մը ձեռք կառնու և կ՝սկսի իւր անագորոյն կամացը համեմատ մեքենայել։

ԵՐԿԱՄԵԱՑ ԱԶԳԱՑԻՆ ԱՆՑԻ8

0. Զատիկը մօտ ըլլալուն, ուխտաւորները շահելու և 0. տեղեաց Ազգային ժառանգունեանց պահպանունեանը վրայ հսկելու համար, Ազգային Վարչունիւնը անմիջապէս ժողով գումարելով՝ Եպիսկոպոս մը նոն խրկել կ՚որոշէ։

Նոյն կեդրոնը ճիզվիծ խմբակին հետ այս որոշման դէմ իսկոյն մեկ քանի հակառակորդներ յարուցանելով վերոյիշեալ կոյն մեկ քանի հակառակորդներ յարուցանելով վերոյիշեալ որոշման գործադրունեանը արգելք կրլլայ։ Բայց այս ընդդիաւն վրայ միայն վստահունիւն ունենալ ցուցնելովնին, որով միւս Եպիսկոպոսաց պատւոյն դպչելէն զատ, իրենց հնարած նզովքին ալ անհիմն ըլլալը իրօք կապացուցանեն. վասն գի ճակոք Եպիսկոպոսը երբ իւր ծերունիւնը պատճառելով ձ չեմ կրնար Երուսաղէմ երծալ » ըսելով. ետ կայնեցաւ (կեղծիք, վասն գի յետոյ ուխտի գնաց) այն ատեն կ՝սկսն ամենայն ձիք, վասն գի յետոյ ուխտի գնաց) այն ատեն կ՝սկսն ամենայն դրկել չըչյար » ըսելով։ Եւ յիրաւի յիշեալերկու Եպիսկոպոսներին մին նէ որ երծալու իլլալը՝ նզովք չ՝կար։

⁽¹) Ծերակոյտ անդամներէ զուրկ քանի մը ԵՐԿԱՐԱՄԻՏ արեղայից մէջ իրը Թէ , ամենէն բանիրունը այս վարդապետը գտնուելով պատգամաւոր ընտրուած էր ։ Ֆեզճ միարանուՌիւնը շատ աղէկ կընէր եՌէ զանի չի ղրկեր . քանզի Ազգ .Վար-

մ՝ալ Երուսաղէվէն Կ․ Գօլիս կ՝ հասնի իբրև պատգամաւոր՝ առանց սպասելու Ազգին ընելիք տնօրունեանը ։

Վարչունիւնը մէկ կողմէն կ'պատրաստուի միաբանուԹեան օրինաւոր զուզակ մր պատրաստել տալ և Պատրիարքի ընտրութեան մասին անոնց կարծիքն ալ առնելով Ընդ/անուր 💤ղովոլն ներկալազնել, ՙմիւս կողմէն ճիզվիԹական պատրուակաւ նախ կանոն մր յօրինել կ`առաջարկուի, որպէս գի Եպիսկոպոսի մր առ ժամանակեալ Տեղապահ եր**նայէն կամ** չերնալէն կռիւ մր չ՝ծագեցաւ նէ,`գեն իրենց այս առաջարկունիւնը առին ըլլայ խռովուննան, ուսկից ցանկեց երկպառակունեան կալծը Ազգին տունը հրդեհելու, և սկսան աբ նուհետև ռավկու**թիւնր գրգռել Ա**զգին ողջա**միտ** մասին դէմ, րժելով Եէ վանքին գանձր պիտի կողոպտէ ՎարչուԹիւնը, որն որ Սահմանադրապէս Երեսփոխանական դրուժեան ներքև ամբողջ Ազգր կը ներկայացնէ, որով իբը Թէ Ազգր իր քսակին կողոպտիչն բլլալու էր (ճիզվիժական կարծիք), Թէպէտ հասարակունեան ողջամիտ և արնուն մասը արդէն գիտէր Թէ որոնը էին և են վանքին գեզն ու կողոպաիչները , բայզ ինչպէս կսէ առածը «կտրուկ գողը՝, տանը տէրը կախել կուտայ» ահա այնպէս ալ ասոնք իրենց շահախնդրունիւնը դարուս երիտասարդունեան վրալ ձգելու փորձ փորձեցին։

Խեղճ Ազգը այսչափ դարերէ ի վեր համարէ Ձէ իւր օրական պարէնը զոհած է և կը զոհէ իւր Ազգային ժառանգու-Թիւնները և ստացուածքը անկորուստ և հաստատ պահելու(¹)

չունեան անդամները և ժողովրդեան ողջավիտ մասը այն բերտ Վարդապետը տեսնելով և իւր , հանգուցեալ Դաւին Եպիսկոպոսին ինչքը անյայտ ըրած ըլլալը լսելով , մնացեալ Արեղայից վրայ խիստ տխուր գաղափաթ մը ունեցան։

⁽¹⁾ ՉԷ ՁԷ քանի մը անմիտ աբեղաներուն կրիցը զոհել, վատնել, ծոյլ և անպիտաններ կշտացնելու համար հոն, որոնք բաց ի վատնեն Ազգին ջահ մ՝ալ չունեցեր են և չունին. ափոոս. Ազգին, երբ այսպիսի ազգային հաստատու Թեան մը արդի տիրապետող ժիաբանութիւնը եղծման մէջ է. և անոր նորոզութիւնը Ազգին արթնութեանը կարոտ . .:

անութ. անանառանդ Մ. Երուաադէանայ վանուց անակն, որուն համար իր քերնին պատառն անգամ կտրելով՝ հոն տոակ աւելցնել կ'չանար, անշուշտ անկից ազգօգուտ պտուդներ քագլելու և շանասետ արդիւն<mark>գներ</mark> վայելելու փափարով . մի-**Ձէ** կարելի էր վեասակար ընթացք **մ**ը քռրբի իշև արդար ստացուածքին դէմ, քաւ երբե՞ր, այլ ինչպէս որ նոյն վանքին ագզօգուտ բառաջադիմունեանը և հայրենաժառանգ 🕻 տեղեաց հատոատու Սեանն ու արայծառու Սեանը համար իւր պարոքը կ՝ ճանչնար, այնպես ալ անոր բարեկարգ տնտեսունեան և կաուտվարութեան վրայ հսկելն ալ իւթ սերիական իրաւունքներեն ժեկն ըդլալուն տարակոյս չուներ, ասի անուրանայի ճշմարտունիւն մ'է, որուն առջև ավէն անիրաւ լեզու իւկ կ' հարկադրէր ։ Քայց ճիզվիԹական կեդրոնին արբանեակները, որոնք ժի ժիայն իրենց անօրէն շահը կ՝ մտածեն և նոյնը ձեռքէ չ հանել կաշխատին, հնարեցին ըսել Թէ «Երուսադէմայ գանքն ու անոր Պատրիարքունիւնը Ազգէն կախում չ՝ունի » (պապական դրունիւն), քանի որ աժէն Հայ գիտէ ի բնէ նէ՝ Ազգին բոլոր Եկեզեցիները , վանքերը, դպրոցները իրեն բուն ատացուածքն ու սեփհականունիւնը ըլլալով, Ազգ. Կեղրո-- Նուսկան վարչունենեն կախում ունեցեր են , ունին և ունեեալու են ժիշտ՝ Ազգ. անբռնաբարելի իրաւամբ. անա այսու պարտաւորեալ էր Ազգր մինչև ցարդ հոգ տանել իւր բոլոր սեփուսիանուներանցը, ժանաւանդ Ս. Երուսադէմայ մէջ ունեցած անգին ժառանգունեանցը, ինչպէս նոյն իսկ Ամիրարապետունեան ժումանակն անգամ, վանքը պարտքի ներքև ինկած ատեն նախկին Գատրիարք Կ. Գօլսոյ Գօղոս Սրբագանը Ազգի**ն կորժէն ընդ**հանուր կառավարիչ ղրկուեցաւ, և ստակ հաւաքելով այնքան պարտքը վճարեց ևայլն, որն որ յայտնի ապացոյց է Ազգին անդիջական հոկողուննան և իրաշասու-**Թ**եան : Տես և ընդարձակ ծանօԹուԹեանց մէջ. **Ե** :

Եւ արդարև ենէ Ազգը տէր չըլլար իւր հաստատունեանց և ստացուածոց, մինչև ցարդ ժեծաւ մասամբ իկորուստ մատնուած էր, ինչպէս որ ցաւօք սրտի կըսենք Օէ՝ Ազգը երկւսթ ատեն անհոգ և անտարբեր կենալով իւր Ազգ. տնտեսուժեանը և իրաւանց, դժբաղդաբար շատ կալուածներ ձեռ քէ ելած են, և հետևաբար նիւԹական և բարոյական շահերէ ձեռնθափ, յետադիմուՌեան և ԹշուսռուՌեան անյատակ անդունդին եզերքն եկած հասած է։ Ինչ և իցէ առ այժմ խօսքերնիսհամառոտելովդառնանք մեր պատմուՌիւնը շարունակելու։

Վարչունիւնը խառն Ժողովով Ս. Երուասաղէմայ վանուց համար կանոն մը կ՛յօրինէ և Ընդհանուր ժողովին վաւերացներ կուտայ, և Գատրիարքի ընտրունեան մասին միաբանունեան կարծիքն ալ առնելու համար, ըստ օրինի գաղտնի քուէաթեանկարձ ցուցակ մը պատրաստել տալու կարևոր եղած հրահանգը շինելով Երուսաղէմ կ՛խրկէ։ Միաբանունիւնը փոխանորդ ըսուած Իսահակ Վարդապետին ձեռօք ծածկաբար գրուած Թուղներուն միայն ուշադիր ըլլալով, ապօրինաւոր ըննացք մը կ՛րունէ և կանոնագրունեան մէջէն Ազգին վստահունիւնը գրաւող, և վանքին բարեկարձ և ազգօգուտ յառահունիւնը գրաւող, և վանքին բարեկարձ և ազգօգուտ յառահունիւնը հերըէ։ Նաև Վարչունեան դէմ շատ մը ափեղցփեխ և անտեղի յարարունիւններ կը հրատարակէ և այնունետև յանդգնունիւնն այ իւր նատիրը կր հասնի։

Ազգային Վարչունիւնը ներողամտաբար նորէն յորդորական նամակ կը գրէ, և կանօնագրունիւնը ընդունել (¹), և

⁽¹) Մեծ նուաստունիւն մ՝ էր ասիկայ ընդհանուր ժողովոյն պատւոյն և ազգեցու-Թեանը, որ ապօրինաւոր տեղէ մը օրինաւորունիւն սպասեց և զեղծեալ ընկերու-Թեան մը(միարանունեան) պատիւ տալ ուզելով քանի մը արեղայից կարծիքն ալ առնել ուզեց, ուսկից յիշեալ արեղաները երես առնելով՝ իրենց չափը կորուսին, և լրբունեան անոռ բազմելով Ազգին իրաւանց դէմ մրցեցան ւ մինչև առանց Աղգին գիտունեան կնքուած Պատրիարքարանը և գանձատունը բացին, որ հաւատարմունեան դէմ էր, և նախորդ միարանունեան ոգւոյն և ըննացիցը հակառակ վարուելով Ազգին դէմ մեղանչեցին և Վանքին ստակը իրենց չար կրիցըզոհելով և ըստ հաճոյից բաւական ոսկի վատնելով ի դեսսս Ազգին ծանր պատասխանատուու-Օեան ներջև մեացին աշխարհի առչև ։

օրինաւորունիւնը յարգել տալու համար յատկապես Կրօնական ժողովոյ անդամներէն Քանանայ մ'ալ իբրև պատգամաուր Երուսաղէմ կ'խրկէ (¹)։ Յիշեալ Քանանային Կ. Պօլսէն մեկնելէն օր մը ետքը, Երուսաղէմայ վանքին պատգամաւորը կոչուած Յակոբ վարդապետը՝ առանց Պատրիարքին և Ազգային Վարչունեան իմացնելու, զաղտագողի չոգենաւ աճապարելով ետևէն ճամբայ կելլէ, որպէս զի Երուսաղէմ հասնելով համոզէ այն խեղճ աբեղաները, որ յիչեալ Քանանային խօսբերուն ականջ չ'կախէն։ Մոռցանք ըսելու Թէ Երուսաղէմայ առաքինափայլ փոխանորդը իւր անչամասէր կողմնակիցներուն ձեռօք կրցածին չափ ջանք կընէ՝ Ազգին կողմեն Երուսաղէմ զացող պատգամաւոր Քանանային ճանապարհորդունիւնը

Ասոնք մինչև Ղալանիա կ՝վազեն, ու « Ախբրտանք ինչ էք կայներ, Վարչունիւնը Ս, ճակորայ վանքը կողոպահլու համար այսօր Երուսաղեմ յատկապես Քահանայ մը կը խրկէ » ըսելով և ասոր նման ուրիշ սուտեր ալ կլլեցնելով, տեղւոյն խեղճ բեռնակիրները ոտք կը հանեն, որ զանի չոգենաւ մըտնելեն արգիլեն, սակայն այս խարդախունիւննին ալ չ՛յաջողելով՝ այն ատեն պատգամաւոր Վարդապետին նամակներով ու հրահանգներով Երուսաղէմ վերադառնալը որոշել կ՛հարկադրին. ան ալ բաւական չ՛համարելով նաև Երուսաղէմայ ձապի ըսուած Մալղարացի ճովհաննէս անուն անձը (*) կրկին նամակներով յիշեալՎարդապետին ետևէն մինչև Երուսաղէմ կհասցնեն:

Երուսաղէմայ եղծեալ Միարանութիւնը յիշեալ Նամակներուն և հրահանգներուն համեմատ առջի ապօրինաւոր ցուցա-

⁽ż) Հիւնբեար-պէյէնտեան տէր вովճաննէս բաճանայն, որն որ իւր գովելի ազ-գասիրական յատկունիւններովը ծանօն է Ազգիս ։

^{(&}lt;sup>2</sup>) Անոռին ցեց մ'ալ այս եղած է. երբենն խարթակցը և արդ գեսյի, որ խիստ պարարտացած է անոռին կալուաձոց սննդարար օղովը . . կսուի նէ արդէն երկու ճազար ջսակի չափ ճարստունիւն մը ձեռը անցուցած է։

կը վաւերական ըլլալը և հերքած յօդուածներուն ընդունելի չըլլալը կ՝պնդէ, և ենէ ինքը (միարանունիւնը) նեղուի, Պատրիարքին և Ազգային վարչունեան դէմ ապստամբելով, Արարատեան Մայր Անուին դիմելու սպառնալիք կ՛ընէ։ Այսօր մաւոր Քահանան ամիս ու կէս ծաղրուելեն և վանքին մէջ Ազգին դէմ լրբաբար շատ մը անարգանաց խօսքեր լսելեն ետե 4. Պօլիս կ՛վերադառնալ։

Ազգային վարչունիւնը ցաւօք սրտի կիմանայ այն տղայաբարոյ կարճամիտ աբեղաներուն խեռ և բիրտ վարմունքը և անոնց բարգանք ու պատիւտայուն կ'ստրջանալ, և կ՝ստիպուի խառն ժողով գումարել , ուր այն խեղճ աթեղայից անանկանպատկառ եղանակաւ կանոնագրունիւնը հերքելուն և օրինա ւոր քուէարկուննամբ ցուցակ մը չպատրաստելուն և յամառ ապստամբունիւն մ՝ այ ձևուք առածը ինչ ոգիէ յառաջացած թյլալը ըննուելով, մանաւանդ Ազգին պատիւն ու իրաւունքը ճանչցող նախկին վիաբաններէն ծերակոյտ խորհրդական ո՞ալ մնացած չրլյալը ստուգուելով , և անոնց մէջը ազգը ներկայացնող Ս . Երուսաղէմայ վանուց **Չ**ատրիարքու9հան նման Anglanր և միանգամայն մարմնաւոր ամենածանր և փափուկ պաշտօնի մը արժանաւոր , քաղաքազէտ վարդապետ մ'ալ չրգտնուիլը իրօք հասկնալով , նաև այս անգամին պէս ՝ի պա-Դանջել հարկին ազգին պաշտօնը վարող , տաղանդաւոր Արբ Եպիսկոպոսներէն հասուն և բանիրուն Եպիսկոպոսի Մալ Պատրիարք ընտրուիլն ընդղէմ հաւատոյ և կրօնի չրդյալը խառն ժողովով կորոշուի և Սարգիս Սրբազանին հետ ի միասին կստորագրեն գայն որոշումը ։

թէ և ազգին իրաւանցը և օրինաւորութեանը դէմ հակառակողներուն բերնեն կեղծ նզովք մր պօռթկալով երևան կելլէ՝ ռակայն վերստին միաբանութենէն դուրս Գատրիարք չնտրունռակուն արևան արևան այս նոր և անհիմն նզովքն ալ բոլոԴեամբ կնաստատր ի . 1861 Յուլիս 11 . (')։ Եւ ըստ կանոնի երեք Եպիսկապա ալ քուէարկուՌեամբ կ՝նողուին(²)։

Առջի բերան Ձէ և ժողովեերը նզովքի խնդրոյն նկատմամբ վարանեցան , սակայն Միհրդատեան ¶ . Թադէոսին քովը գտնուած Հաննէ Վարդապետին բուն ձեռագիրը ատեան ելլելով՝ խնդիրը պարզուեցաւ՝ի մեծ զարմանա ճակառակորդաց։

Ընդհանուր ժողովը խառն ժողովոյ սոյն որոշումները ընդունելէն զատ՝ այն երեք Եպիսկոպոսներուն վրայ քուէարկունիւն կընէ, և քուէները զալով քուէտուփին մէջ կըփակուին։ Ժողովին մէջ նախկին Գատրիարք Յակոր Օրբազանը՝ ճարը ճատած « նզովք չկայ ալ նէ՝ ես կայ պիտի ըսեմ » և ջրի գաւան մր ձեռք առնելով « ասոր մէջ մուկ ինկած չէ այ նէ, անգամ

4 |

⁽¹⁾ Հաննեի պատմուննանը մեջ ներևս լիջուած նզովըն անգամ, որն որ իրենց հեռքը զանի խրը նէ փաստ մը ցրցընել կուզէին, բնաւ երբէր Ազգին չեր վերատերեր, այլ միայն (հատնակ Վարդապետի հման) մարդանանոյունեան և փառատերեր, այլ միայն (հատնակ Վարդապետի հման) մարդանանոյունեան և փառատերեր, այլ միայն (հատնար իւն յարուցանելով Ազգին ստակը իւր քմացը վատնող յանդուգն տգէտ և տնարժան եկեղեցականին, և անա այս մասնաւորի նատարանդամ դէմ մրցելը ճամար իրծերը իրթև գործիր, անտանր անիծեց և նզովքի թատարակունիշնը տանարակունիչ կարանել յանդգնեցան։ Վասն գի յիջնալ ծարվեր անտարակունիշնը անտարի նատարակունիչ հարդանան արգումանար եր , և արդարև այնպիսի չար ոգիէ գրգռուած եկեղանել անձանի նամար է նզովքը « Թէ ներսէն ըլլայ և նէ դրաէն» ինչպէս կլաէ աննե նէ՝ Ազգին իրաւունքը ազատ է, և երբէր նզովքի շընածերով չկրնարկապատարի նիչ՝ Ազգին իրաշունը ազատ է, և երբէր նզովքի շընածերով չկրնարկապատարի աշինառանաւորը անարեն ու Ազգին հաւսատարինը ընտրելու: ծունը ու արժանաւորը ու Ազգին հաւսատարինը ընտրելու:

արտանգամայն ազդեցուժիշեն ալ կ՝կորսնցընէ ի կնտա ինջեան:

^(†) Գողոս Եպիսկոսյոս առաջնորդ Զմիրուհիայ , Գեարը Եպիակապոս Գրուսայու և Արիստակեր Եպիսկոպոս Անդրիանուպօլստյ :

մը ինկաւ ըսին , անոր համար կ'քանիմ ասկէ չուր խմելու » ըսելով' այս ցնորական խօսքերը իբրև անդառնալի վճիռ բերնէն դուրս տալովը , մէկ երկու ամիս առաջ ենժակայ եղած կաժուած ախտէն խելքին պակասուժիւն եկած ըլլալը ստուգիւ կ'հասկցուի ։ Գատրիարքի ընտրուժեան մասին Երուսաղէմայ միաբանուժիւնը իրաւունք ունէր միայն ցուցակառ մը իր կարծիքը յայտնել Կ . Գօլսոյ Գատրիարքին . սակայն Ազգը ազատ էր միշտ այն ցուցակին հետևելու կամ ոչ ('):

Այս մասին հասարակունեան մեջ ծազած տարաձայնունենեն ստիպեալ Երուսաղեմայ նախկին միաբաններեն Կելիպօլցի Չիլինկիրեան Յակոբոս Վարդապետը, որ վանքին բարեկարզունեանը համար արդեն Գօլիս դիմած էր․ կարեկցաբար ներկայ միաբանունիւնը Ազգին հնազանդ և Ազգային իրաւունքը ճանչցող ցոյց տալու նպատակաւ և Երուսաղեմայ Գատրիարքական ընտրունեան մասին ալ Ազգին ազատ իրաւունքը շղծայել սպառնացող նորահնար անգոյ նզովքին անհիմն ըլլալը յայտնելու համար Յուլիս 15 նուականաւ յայտարարունիւն մը կ՝ցրուէ, (որն որ Մասիսի միջոցաւ հրատարակուած է։)

Իսահակ Վարդապետը յիչեալ Վարդապետին դէմ կ'զինի և անոր պատիւր կոտրելու փորձ փորձել ուզելով, անոր յայտարարութեան դէմ իբր պատասխան մեռժման հանրագրութիւն մը կ'հրատարակէ. (իւր նպատակին այն ատեն հասած կըլլար, երբ անոր յայտարարութենէն առաջ հրատարակած ըլլար ինքը...։) Բայց միշտ իրաւունքը արդարութիւնն ու ճշմարտութիւնը յաղթող կ'հանդիսանայ (³)։

⁽¹) Եռ առա ի ժամանակին նախկին միարանուθենէ եկած մէկ ցուցակին պատճէնը Մասիս լրագրին մէջ երևցաւ. ուստի ինչպես ըսինը՝ Պատրիարքական ընտրուθեան մասին սոսկ մասնակցուθեան մը միայն իրաւունք ունէր միարանուθիւնը ցուցակաւ մը իւր կարծիքը յայտնելու. ուստի և ԿԱՐԾԻՔ ըսելն ալ ԿԱՄՔ ըսել չը լլալը արդէն ինընին յայտնի էր:

^(*) Սոյն վարդապետը Սահմանադրուθեան դեռ նոր հաստատուած ատեն Վանքին ազգօգուտ բարեկարգուθեանը փափաքով Երուսաղէմէն Կ. Գօլիս առ Ազգն կը դիմէ, և Վանքին մէջ կանոնաւոր վարչուθեան վերահաստատուժեանը

րողունիւն տայ... ինչ պատեն առին Ազգին տունը մոխիր դարգնելու:

Նոյն կեդրոնը Թէև յետին ծայր կատէ Սարգիս Պատրիարքը, սակայն աղէկ ալ համոզուած էր որ ՍահմանադրուԹիւնը եղծելու և անգործադրելի ընելու համար անի միայն կրնայ ըլլալ իրեն յարմար գործիք մը։

Սրբազանին չափէ դուրս ազահ, ընչասէր և փառամոլ ըլլալը և իր յամառ ու անզուսպ կրիցը ամէն բան Ազգ, պատիւ, և մինչև անգամ հաւատքը չ՝ խնայելը արդէն կրահած, և սոյն

և անոր խղճալի վիճակին դարման մը ճարուելու նպատակաւ 1860 նոկտ 9 խնդիր մը կներկայացնէ Ս. Պատրիարթին նոյնպէո Ազգ. Վարչուժեան անդամոց և ոմանց մէկ մէկ օրինակ ալ մատուցանելով կվերադառնայ . (որոց մէկը ձեռթերնիս անցած ըլլալով ընդարձակ ծանօժուժեանց մէջ դրինք (Ջ). Որուն Թէ այս մասին և Թէ այս պարագաներուն մէջ իր վանթէն կրած ատելուժիւնը զրկանջն ու տառապանքը շատերուն յայտնի է և անա ցարդ իր այս վշտացը Ազգէն տակաւին դարման կ ապատե . . . : Թիշեալ Վարդապետը 1833 ին իւր ծնողաց կողմեն յիջեալ Վանդին նուիրուելով Գօդոս Սրբազանին 12 տարի սպասաւորուժեամբ աշակերտած և քարտուղարուժեան պաշտոնով Ջաքարիա Պատրիարքին ալ ծառայած է մինչև Կիրակոս Սրբազանին վախճանը. և Ցովնաննէս Պատրիարքին մինչև վեցերորդ տարին ալ Վանուց արտաքին զործոց տեսչուժեան պաշտոնը կ՝վարէր ։

Այս նենգուպատիր մնարքը ճիզվիթական կեդբոնին ակնկաածեն աւելի արդիւնաւոր կրլլայ։ Վասն զի Սրբազանը երեք Գատրիարքցու Եպիսկոպոսաց մամար խառն ժողովոյ տուած բուէներուն արդիւնքէն անմասն մնալը տեսնելունպէս, խիստ կայլայլի, երեսին գոյնը կ'դառնայ, նախանձոտ և վրէժինդիր ոզին մէկէն ի մէկ կարծննայ, օրինասիրուժեան դիմակը իսկոյն երեսեն վար կառնէ, և դէմքին վրայ Անդրիանուպոլոյն տեսինամը կր պատկերանայ։

Սրբազանը նոյն ժիչոցին կ՚ մոդ նայ իւր ստորագրունեամբը ընդունած Ազգ. Սահմանադրունեանը համար Մ. Եկեղեցւոյ մէջ առաջի անխաբելոյն Աստուծոյ և առաջի ամենայն ժողովըրդեան ըրած հանդիսաւոր ուխտը, ևս և Արբեպիսկոպոսունեան սրբազան կոչումը։ Կ՚զինի նոյն հետայն Սահմանադրունեան դէմ և Ազզին կորուստը փունացնող դժնեայ ատելունիւն մը կ՚ուխտէ զինքը, իբրև ճչմարիտ հետևող Քրիստոսի և իբրև հայր հասարակաց պատուող և պաչտող օրինասիրունեան։

Նորին սրբագնունիւնը յիջեայ օրինաւոր բուէարկունիւնը եղծելու կարևոր եղած միջոցները ձևուք առնելու չափ իւր սիրելի նամախոճներուն ժամանակ վասակցնելու համար, թուէտուսիին բացուիլը անհ**իմն պատ**ճառանօք չորս օր ես ձգելով, արտաքոլ կարգի Ընդմանուր ժողով կը գումարէ։ Ժողովոլ սրահէն դուրս վեր , վար , հացարէն աւելի բանւոր (ռէնչպէր) բեռնակիր ևայլն կ՚լեցնէ և իւր ԹոյլտուուՌեամբը անանկ պատկառելի ժողովի մի մէջ քանի մի օրինատեաց երեսփոխաններ դուրսի խաժամուժ ամբոխեն վառաքացեալ , օրինաւորունիւնը սիրող եւ յարգող 130 ի չափ երեսփոխանաց և անոնց անդամակցաց վրայ կատարաբար յարձակումներ ընելու, բողոքական և անմաւատ տիտղոսներով անարգելու և մաքուր ականչները պղծող ամենաքարչ լրբենի հայհոյանքներ րնելու կ՚յանդգնին**։ Դուրսը սպասող խեղճ ռամիկներու**նկող-՝ մէն այ սարսափելի գոռում գոչումներ և վայրենի սպառնալիքներ կր լսուին ։

առնել խորտակելու անգամ սպառնալիք ընել կը յանդգնի:
սունել խորտակելու անգամ սպառնալիք ընել կրյալ կուգենը
սունել խորտակելու անգամ սպառնալի կթոնքը (յիչել կուգենը
նաև ռոս իչեալ կեղակարի արգանակար կրոնքին միաս կարծելով,
Սրբազանին աչքին առչև գազանաբար բուէտուդին վրայ կը
սործները Ազգին և միանգամայն կրոնքին միաս կարծելով,
Սրազանի, և երկու երեք անգամ վրան կ՝ Ցքնէ, և ռուքին ներքև

— Ի՜ն, Սրբազան , ի՞նչ գորովագուն սիրտ ունիս եղեր . . . բու հոգևոր որդիքդ տակն ու վրայ կ՚ըլլան , դուն իբր անժոգ անզգայ լոկ հանդիսատես կ՚ըլլաս . հչ միամիտներուն խաբուած ըլլալնին իրենց ճանչցնել . և ոչ յանցաւորները գոպել և

⁽¹) Գէորգ աղա Գարամանևան։

անվեղները պաշտպանել կ՝ուզես , քու միտքդ ան է որ օրինագղուելի տեսարանէն աչուընին վախնալով ետ քաշուին , և դու ալ համախոհներուդ հետ ամէն բան ուզածիդ պէս տնօրինես , անանկ չէ Սրբազան — կըսէ անդամակիցներէն մէկը ։

Ինչ և իցէ ժողովոյ սրահին **մէ**ջ սուղ ինչ հանդարտու**թի**ւն մը կ'րլլայ ։Ատենապետը *—*Սրբազան, սա դրսի ամբոխը գ**րր**ւել տուր , որ ատեւսնը բանամ — կրսէ , այն ատեն Սրբագանթ խոր քունէ մրարժննալու պէս սժափելով հրաման կրնէ երկու քահանայից որ երժան խուժանը ճամբեն , բայց անոնք յառաջուց իրենց տրուած հրահանգին համեմատ — ի՞նչ կայնէր էք օրհնեւսլներ, բանը բանէն անցաւ. ներսը միաբանունենէն դուրս Պատրիարը կ'րնտրեն կոր — ըսելով , աւելի գրգիու կուտան։ Աղմուկը ևս առաւել սաստկանալով զառանցեալ **Bակոր նախկին Պատրիարքը դուրս կ'ելլէ, և բերնէն Թափ-**Թրփելով քանի մր խօսք կր գուրցէ . խօսք տալով , Թէ «Միաբանունեան մէջէն Պատրիարք պիտի ընտրուի » : Սոյն միջոցին քանի մր ամիս առաջ Երուսաղէմ Վանքին դրան առջև յոգնախումբ ուխտաւորաց ներկայունեան , բարոյականունենէ զուրկ մէկզմէկ բզկտող լկտի Աբեղաներէն վշտացած ատենը վեղարը գետին զարնող վարդապետ մ ՚ալ(¹) ¶օլիս գտնուելով ,

^(*) Ցիշեալ միարանը՝ Ծօգղատցի Արրահամ անուն վ արդապետն է, որն որ Ց. Սրրազանին խելքին փչած ատենները, ցորէն ժողվելու համար (իրը Ձէ Երուսադեմ սով է ինկեր) Ծօզղատ խրկուած ըլլալով, Վանքը դարձած ժամանակ, Պատրեմ սով է ինկեր) Ծօզղատ խրկուած ըլլալով, Վանքը դարձած ժամանակ, Պատրեմ սով է ինկեր) Ծօզղատ խրկուած ըլլալով, Վանքը դարձած ժամանակ, հատարին և և հարը մասին անգամ գլացումներ աեսնելով, սաստիկ կ՛վիրաւորի. և խրեն դէմ հղած այս անզամունեան, գրկանաց ու տմարդունեան չ՛կարենալով տանիլ. երբ առ Ազգն դիմել կ՛որոչէ, Վանքին սանձը յափշապող յիչնալ Արեղաները — Ազգն ո՞վ է — ըսելով կ՛յարձակին դռան առջև զանի գազանաբար գիրույն յուզուած միջոցներուն պատահելուն, իսկոյն Ծամակ Վարդապետը կ՛փունայ չնել համազել զանի. որուն ետքէն հակադարձը գործեց արհամարհանօք Երուսադէմատնէն դուրս նետելով, վասն զի Ազգին ստակը Ազգին դէմ խօսեցնել տուած ատեննին այնունետև մարդու կարևորուն ին մի միսցած չէր։

Երուսաղէմայ տան կողմէն այն խաժամուժին մէջ տեղը կեցած «Ես ալ Անոռին միաբանն եմ , Անոռը պիտի կողոպտեն, արիւն կը նափեմ » ըսելով՝ իբրև այսանար կը պոռչտէ ։

Վերջապէս Ընդհանուր ժողովոյ դիւանը և խաղաղասէր Երեսփոխանները և անդամակիցները յուսակտուր ըլլալով կը ցրուին։ Խաղաղասեr Սրբազանին ուզածն ալ այս ըլլալուն , նոյն յետայն իրեն համաժիտներէն խել մը Եկեղեցականներ և աշխարհականներ հաւաբելով անոնց հետ գաղտնի խորհուրդի կը նստի ։

Ցետազայ օրը Ազգային Վարչունիւնը կը պարտաւորի Պատրիարքին հետ ունեցած յարաբերունիւնները առժամանակեայ կերպիւ կտրել ։ Նոյնօրը նաև Ընդհանուր ժողովոյԴիշանը Պատրիարքարան կերնայ ու Երուսաղէմայ փոխանորդ Իսահակ, և Տիգրանակերտցի Ցակոբ վարդապետները դուրս մնալու և Երուսաղէմայ կանոնագրունիւնը ամբողջ ընդունուն պայմանաւ, միաբանունեան մէջէն Պատրիարք ընտրուիլը իսէր խաղաղունեան իր կողմէն կ՝առաջարկէ ։ Հինգ եպիսկոպոս միայնակ կը խորհին ու առաջարկունիւնը նարց բացառունեան ընդունելով որոշում կընեն, Պատրիարքը այն որոշումը ստորագրունեամբ Դիւանին տալու չը հաճիր ։

Ազգային Վարչունիւնը միջտ խաղաղունեան և օրինաւորունեան վերահաստատունեանը ցանկալով , քանի մը պաշտօնական նամակներ կը գրէ Պատրիարքին, բայց անկէ այհ կամ հչ պատասխան մը չը կրնար առնել ։ Նորին Սրբազնունիւնը ընդհակառակն խռովայոյզ կողմնակիցներուն անսալով, իր Աստուածաւանդ հօտին ողջամիտ մասին դէմ լիրբ ստունիւններով . և ժպիրհ բարուրանքներով լեցուն հետզհետէ յայտարարունիւններ հրատարակել կուտայ . և ռամիկներն ու պարզամիտները «Սահմանադրունեան տակէն անհաւատունիւն պիտի ելլէ, Խաչերը, պատկերները եկեղեցիներէն դուրս պիտի ձգեն » ըսելով , գայնակղեցնելու ջանք կընէ ։ Ասով ալ չը շատանալով գաղտնաբար խել մը եկեղեցական և աշխարհական կաշառարեկ քսուներու ձեռքով խեղճ հասարափու-**Օիւնը պատրելու կաշխատի և անոթ խիդճն ու կիրջը աւշելի** դրդելու համար՝ չուսաւուեալ, խաւաւեալ անուններ տալով , և « լուսաւորեալները անհաւատ են ըսելով, եղբայր եղբօր դէմ բառելունիւն կրգրգուէ։ Մէկ կողմեն «Սահմանադրթու-Թենեն մազի չափ չր պիտի շեղիմ, անոր ջերմ պաշտպանը ևս **եմ »** ըսելով, դիւրանաւան պարզամիտները առանց <mark>խղճի կը</mark> խարէ, և մեկալ կողմէն Օահմանադրունիւնը եղծելու ազդու միջոցներու վրայ իր կողմնապահներուն հետ շարունակ **կթ** խորհրդակցի ։ Մենմուայր Հաւաքիս անուն պապական լթագիրը և Արեւելեան Դար անուն այլանդակ Թերթը Սահմանադրունեան դէմ չարախօսելու գործիք կընէ։ Եrեւակ կոչուած Ճիզվին ամսաներնին մէջ Սահմանադրունիւնը Բ. Դրան կասկածելի ցուցնելու համար ուզած գոյներովը կը ներկէ ։ Իշակիշտար և Գէշիբնաչ ապօրինաւոր ժողովներ գումարելով, **Եահմանադրունիւնը ողջ ողջ խողխողելու անագորոյն միջոց**who b'npant:

Ազգին մէջ ճարակուած երկպառակունեան պատճառաւ՝ որ Սրբազանին ուխտազանցունեան ու ապօրինաւորունեան դառն պտուղն էթ, Ազգային կարևոր գործերը անխնաժ երեսի վրայ մեալուն մամար, երեք հարևոր կուսաւորչական Հայ յուսահատելով կրօնափոխունեան անձնատուր կ՝ըլլան և ուրիչ հինգ հարիւր տուն ալ նոյնպէս կը պատրաստուին ըլարու։ Որուն վրայ հասարակունեան ողջաժիտ մասին գրգիուը

Վերոլիչեալ Ընդհանուր ժողովը դիամամբ խափանելու պատճառ եղող բաեւոր և բեռնակիրներուն ևայլն , վայրենի բռնաւորունենէն զերծ մնալու մամար, Ազգային Երեսփոիրայի վարժարանի մեծ սրամը կը գումարուին . Գատիրարթին ալ երկու օր առաջ մրաւիրանաց տոմսակ կը դրկուի. որպես զի իրրև նախագահ ներկայ գտնուելով, Սահժանադթունիւնը մօտալուտ վտանգէ մը ազատելու կարևոր եզած միջոցներու վրայ միատեղ խորհուի ։

Քայց **Մ**րբազանը ո՛չ կուգայ և ոչ այ չգայուն պատճառը։ բանիւ կամ գրով կ'իմացնէ, հապա անոր հետևետ օրը որ էր կիւրակէ, Իւսկիւտար գումարուած ապօրինաւտր ժոգովին մէջ լիչեալ կեդրոնեն առած բարձրագոյն որամանին ուսմեմատ ստորագրունիւննին անգամ գրել չրգիացող շատ մր տգետ **Տերպապաներ.** և ճշմարտունիւնը անձնական շաներնուն գոնելու բնաւ խիղճ չրնող խել մր իմաստակ Վարդապետներ գրլուխը ժողուհյով , նախկին Պատրիարը զառամեալ Ցակոբ Սրբազանին հետ միաբանելով Օգոստոս 2 համագումար կրօնական ժողով անուամբ , ապօրինաւոր ժողով մր կա կազմէ , և իրը ստոյգ քալիցնել ուգած անտեղի նգովքը պատճառ բռնելով , միաբանուննան մէջէն Պաորիարք ընտրուիլը միայն ընդունելի, և խնդրոյ ներքև ինկած որ և է կրօնական նիւժերու վրայ գաղտնի քուէարկունիւն ընհյը անընդունելի ըրայր , և իրը նէ այս ընտրունեան գործը կրօնական նիւներու կարգն անցնելու գիտմամբ կրօնական խնդիր մը ձևացնելով դաղանի քուէարկունեան եննակայ չրդայր կ՝որոշէ, և վճիռ այ կուտայ թէ՝ Հոգեսեr Իսանակ Վաrդապետը չէ թէ միայն պատրիարը՝ այլ անինչև Եպեսկոպոս անգամ թլլալ չ'ուցելը՝ որչափ ինք Խառև Ժողովոյ ներկայունեանը մեծ երդումով հաստատեր է, ե Տիգրանակերտցի Օակոբ Վարդապետն այ՝ որքան որ առանց ժողովոյ գիտունեան իբրև ապատամբ գաղտնի ճամբայ երելով, Երուսադէմ դարցերե այ նե, առաջինին երդումը կիրքով եղած րլլալուն , և երկրորդին ըրածը սոսկ անքաղաքավարունիւն մր համարուելուն, չ՝են կրնար մեղապարտսեպուիլ, և **Պատրիարը ընտրուելու սրբացան իրաւունքէն գրկուիլ (¹) ։**

⁽۱) Իսկ առ ցաւ սրտին ցրուած կան առ Ազգն Կ. Գօլիս դիմած միարածները՝ հր իրաւամբ կամ օրէնքով, կամ որ դատաստանաւ ուխտաղրոսծ կամ մերժուած և իրաւունքէ գրկուած կ՛ռամարուին . (անօրէն ձիզվինականունիւն)։

Ցիրաւի ով որ կ՝ուզէ իրեն հետ գրաւ կրնամբ դնել, Թէ ՃիզվիՌուՌեան փառքն ու պարծանգը եղող երևելի Աստուածանրաններէն և հչ միկը ասկէ աւելի մոլար վարդապետու Թիւն մը չ՛է հնարած։ Անտեղի չ՛ըլլար ըսել նաև Թէ՛Հայ - ՃիզվիՌները մեծ բաղձանք ունին գերազանցելու այն Աստու ածամարտ ՃիզվիՌները. վասն զի այս անանկ սոսկալի վարդապետու Ռիւն մ՛է, որ գլխովին կ՝եղծանէ այն սրբազան բարոյականու Ռիւնը, գոր ամէն կրօնք իրեն հիմ կը ճանչնայ։

Նորին Սրբազնունիւնը Մայր Եկեղեցւոյ լուսարարաակետ Սուբիաս անուն տէրտերի մը ձեռք նուղն մը կը յանձնէ, ուր նախկին պատրիարք Յակոբ Սրբազանին ստորագրունեւամբն ոււկնքով գրուած էր նէ՝ Երուսաղէմի պատրիարքի ընտրութեւեն դուրս պատրիարք չ'ընտրուի ևայլն, ևայլն։ Երուսաղէմայ տան կողմէն վարձուած տէրտերը Կ. Գօլսոյ մէջ նաղէ նաղ և շրջակաները շրջելով, կ'ստիպէ ամէն եկեղեցեաց Քահանանաները՝ որ այն նուղնը ստորագրեն։

Անոնցվէ ոմանք փիլոննին առնուելեն և մորուքնին ածիրուելեն վախնալով, և ոմանք ալ իրենց եղած կեղծ խոստմանց կուրօրեն հաւատալով, անոր կամացր կր զիջանին. բաց ի քանի մը Եկեղեցեաց Ազգասէր և ողջամիտ Քահանաներեն, որոնք բնաւ զիջում չ'են ըներ։ Միջագիւղի Քահանաներն ալ քաջուժեամբ ընդդիմուժիւն ընելով, ստորագրուժիւն չ'են տար. բայց Սրբազանը իր սովորական խոնարհուժեամբը անձամբ հոն երժալով անոնցվէ բռնի ստորագրուժիւն կ'առ-նէ (¹). նաև Երուսաղէմի փոխանորդին կողմեն խեղճ Վար-

⁽¹) Սոյն միջոցին « ստորագրունիւննին յետս կոչող եկեղեցականաց կողմէն բողոքագրեր երևցան , ուր ակամայ իրենց խղճին դէմ և կամ առ անին մեղանչած բոլոքագրեր երևցան , ուր ակամայ իրենց խղճին դէմ և կամ առ անին մեղանչած ըլլալնին խոստովանած էին ։ Նաև յիշեալ ժողովին ներկայ չգտվող եկեղեցականաց նաց կողմէն ալ օգոստ . 8 յորդորական յայտագիր մ՝ ալ առ դասս եկեղեցականաց ձրուեցաւ ։ Քէ այս և Ձէ անկէ առաջ յուլիս 25 Սեr անուն օրագրի յաւելուածով, նմանապէս ազգային երեսփոխանի մը կողմէ ալ յուլիս . 28, երևցած յայտարարուՁիւնները նետաքրքրական և ուշադրուՁեան արժանի էին ։

. դապետ մը և մէկ քանի քահանայ պանդոկներն ու տուները կ՝ ղրկուին պարզամիտները համոզելու համար, որպէս գի այն Թուղթը ստորագրութեամբ լցուի։

Ահա այս այն մրոտած Ռուղմն է՝ որ Օրբազանը ինք իր ձեուօք Բ. Դրան կըմատուցանէ և բանիւ ալիր ամբարիչտ քմացը համնադրունիւնը իր սրտին նման սև ու տգեղ անիրաւաբար կը նկարագրէ . և օրինասէրներուն վրայ տեսակ տեսակ զըրպարտունիւններ բեռցնելով , իբրև ապստամբ և յեղափոխական կը մատնէ ։ Ափսոս , որ Ս. Նետարանին « Չիք ինչ ծածուկ որ ոչ յայտնեսցի » անդառնալի վճռոյն հաւատք չ՝ընծայէր . չէ նէ անչուշտ այն օոհնած լեզուն չը պիտի առաջ եր-Սար անանկ սոսկալի և քստմնելի ազգամատնունիւն մը ընելու և Կայսերական բարեխնամ կառավարունիւնը անամօնաբար խաբելու ։ Էհ՜ , նող գան Յուդան , Վասակն ու Վեստ Սարգիսր , և չուր Սափեն անոր սորագուծ ձեռքերուն ։

Այս ազգամատնունենեն կանոնասեր հասարակունիւնը բոլորովին անտեղեակ, հազարաւոր ստորագրունեամբ ձեռքերնին ներկայանալով, Սահմանադրունեան անների գործադրունիւնը խոնարհաբար կը խնդրեն։ «Ես ամեն բան սահմանադրապես պիտի տնօրինեմ, դուք ապահով եղիք» ըսելով, այն ազնիւ Սահմանադրասերները անխղճաբար կը պատրե, և վախնալով որ չ՝ըլլայ Թէ Ազգային Վարչունիւնը անյապաղ Բ. Դուռը դիմելով եղելունեանց և դարձուածոց իսկունիւնը նիւնեալ դաւաճանունեան կատարոնանն արգելք րլլայ ։

Սրբազանը առանց ինքը երևնալու , իր համախոհները իբրև խաղաղարար յառաջ քշելով և անոնց ձեռքովը Ազգին

⁽¹) Ինչպէս որ յետոյ Ազգ. Վարչուθեան կողմէն բուն գործին էուθեան ճիշտ տեղեկագիրը Բ. դռան ներկայացաւ (որովնետև կանուխ տալը իբը Թէ անխոնեմու-Ռիւն սեպէր էին) ։

թանի մր չէզոք բարեսիրտ հարուսաները որսայով. Ագգային Վարչունեան խաղաղասիրական առաջարկունիւններ ընել կր փունալ։ Երկու կողմէն քանի մը անգամ մեծ Նոր Խանր Ազգասէր Փափազեան Միրինան Ամիրային սենհակը կր ժողվրվին , կր վիճին , իրարու զիջումներ կրնեն . վերջապէս ճամաձայնելով վերջին որոշումնին սակրյյալ Թէ, Երուսադէմայ մամար շինուած ու վաւերացուած կանոնագրունիւնը ամբողջ րնդունուի . Պատրիարբը միարանուննան մնջէն բնարուի , ի թաց առեալ Իսահակ և Յակոբ Վարդապետները, Ազգ. Մահմա-**Խադրու Թիւնր անխախտ պահուի, և Ընդհանուր Ժողովէն դուրս** մնացած երկոտատանի չափ պատուաւոր անձինք Ազգ. խորհուրդներուն մէջ պակաս եղած անդամոց տեղը ընտրուին ։ Ասոր վրայ Ազգային Վարչունեան խօսը կր տրուի որ առյն տրոշումը արքունի ճարտարապետ Կառապես Ամիռային վաուօգապետ Յովճաննես Պեյին և նախկին Պատրիարը Յակոբ Սրբազանին ստորագրուհեամբը վաւերացուի ։

Միշս օրը որ էր ուրբան, Սրբազանը Ազգ. Քաղաբական ժողովոյ անդամներուն հրաւիրանաց տոմսակներ կր խրկէ. որ հետևեալ օրը Գատրիարքարան իջնան կարևոր իրողուանանց վրայ խորհելու համար : Նոյն անդամներէն ունը հոգի կ'երեան, որոնց չորսը միայն օրինաւորունեան պաշտպաններէն էին։ Սրբազանը Բ. Դռնէն եկած պույրույթի մը ցոյց կուտալ, և մեծ Նոր խանրեղած որոշմանը վրայ բնաւ բան անը չթ խոսակով , Ընդհանուր Ժողով կազմակու և Երասփոխանանրեն և Անդատակիցներեն գատ՝ բառասունի չափ՝ այ պատւաւոր անձինք հրաւիրելու խօսը կ՝րնէ։ Երբ իրեն կ՝րաւի ԹԷ՝ « Մեծ Նոր հանի որոշումը ասանկ չէ» , կր պատասխաներ Ա. Գ. Գուոր չը ճանչնար Սահանադրութիւնը, հետևաբար ինք ալ չը պարտաւորիր գանի ճանչնալ։ Այն ատեն վերոյիշեալ կանոնապահ անդամները , Սրբազանին ասանկ պաղ արիւն պատասխանով մր իր ուխտացանցունիւնը յայտնելուն վրայ խիստ գարմանալով , այնպիսի պարագայի մի մեջ

ինչ որ ըսել պէտք է նէ կըսեն. և քովէն շուտով դուրս կ՝ելլեն։

Սա է աւելի դիտողունեան արժանի կէտը՝ որ երբ Սրբազանը Քաղաքական ժողովին հետ կը խօսէր ընդհանուր Ժողով գումարելու վրայօք , նոյն միջոցին շուկան ալ առաջիկայ երկուշաբնի օրուան համար Ընդհանուր Ժողովոյ հրաւիրանաց տոմսակներ ցրուել կուտար . ասկէ աղէկ կը հասկցուի որ ինք ինչ կերպ Ընդհանուր Ժողով կազմել կ՝ուգէր նէ , արդէն իր համախոհներուն հետ խորհելով որոշէր , և այս նենզունանը օրինաւոր կերպարանք մը տալու համար՝ միայն Վարչունիւնը կանչէր էր ։ Նաև այն խաղաղունեան խօսքն ալ անուղղակի առաջարկելուն նպատակը սա էր՝ որ օրինապահները սուտ յուսով մը զբաղեցնելով ժամանակ չը տայանոնց .

Խղճալի Սրբազանին այս խարեբայունիւնն այ անպրտուղ մնաց, ինչու որ Մահժանադրականը լետախաղացներուն ամէն մէկ շարժումը արժուն հսկողունեամբ դիտելնուն համար , դաւաճա**նուն**իւն**ը** շուտով իմացան , և մեծագոյն մաս մի ունենալու դիտմամբ, Ազգային Երեսփոխանաց և Անդամակցաց հազիւ Սէ երրորդ մասին հրաւիրանաց տոմսակ գրել տուած, և փոխան անոնց՝ դրսէն հարիւբ յիսունի չափ իւրեանց համախոհ մաթդիկ հրաւիրած ըլլալնին ստուգեցին։ Ուստի երկուշաբնի օրը օգոստ․ 21 անուրանալի իրաւունքնին պաշտպանելու, օրինաւորունիւնը ոտնմար ընել չը տալու, և այն ուխտր դրժոգ և Աղգր մատնող և միանգամայն մոլար վարդապետունիւն մր հնարող պատրիարգէն հրաժարականը պահանջելու համար պատրիարգարանը գացին , ուր տեսան ոչ *միայն հրաւիրեայներ , այլ և հազարե մ*օտ բանւոր և ջրկիր հուրշից (Թուլումպանի) և բեռնակիր նաև խել մնալ ոստիկանուԹեան զինւորներ ։

Bետախաղացներուն ժիտքն այն էր՝ որ Սահմանադրականները այն խուժանը տեսնելով կամ անոր գազանուԹենէն վախնալով տեղերնին դառնան , և կամ գրզռուելով ապօրինաւոր շարժումներ ընհն ։ Բայց այս չար խորհ<mark>ուրդնին</mark> չր <mark>յացո</mark> դիր, որովնետև Սահմանադրականներն ո՛չ խուժանին վայրենի սպառնալիքներէն երկիւդ մր ունեցան, և ո՛չ օրինասու րունեան և պատշանողունեան սահմանեն դուրս երան . այլ իրաւամբ պահանջեցին՝ որ Սահմանադրապէս Ընդհանուր Ժողով գումարուելով, Բ. Դունէն եկած պույրութուին հայնաձայն (^ւ) Երուսաղէմի Վանուց համար արժանաւոր *ւ*Էկը պատրիարը ընտրուի, սա պայմաճաւ որ ենէ այս կերպ չլաջողի, Սրբազանը իր հրաժարականը տալ պարտատրի ։ *Սահմա*նադրականաց այս *իրա*ւացի *խնդիրը* Նորին Սրբագնունիւնը յօժար կամօ**ը ընդունելով իր ստորագրունեամբը** , և երկու Եպիսկոպոսի և երկու Ազգ, Երեսփոխանի ստորագրեալ երաչխաւորունեամբը անդորըագիր մր կուտալ։ Այսու ամենայնիւ յետադէմները **խել մր տգէտ և** շահախընգիր կղերաց հետ , որոց հաւատքը , կրօնքը , օրէ**ն**քը և խղճմտանքը իբրև խաղալիք մր հղած է իրենց ձեռքը (*), այս անմեղ և **օրի**նաւոր ըն<mark>նաց</mark>քին ապստա<mark>մբունեան կերպարանք մր տայու</mark> դիտմամբ, երկու երեք ազգատեաց ճիւաղներու միջոցաւ գոյժ կուտան Ոստիկանունեան և Բ. Դռան ։ Ոստիկանունեան կողմէն բառական զինուորներով **Փ**աշայ մր կր հասնի **Պատր**ի արքարան, բիչ մր ետքը ոստիկանունեան պաշտշնեայն և ետևէն ալ պատերազմական պաշտ**ւ**նէին կողմեն <u>ք</u>անի *մե*ր նարիսը գօրքով Փաշալ մ'ալկուգալ։ Ասոնը ինչ կր տեսնեն --լոկ բազմունիւն մը , որ իր ոտնակոխ եղած իրաւունքը օրինաւոր կերպիւ կր խնդրէ և ոչ միայն զէնը, այլ և ցուպ մր անգամ չ'ունի ձեռբը....։ Նոյն միջոցին երեք անխիղճ անձինք

⁽¹) Որով կը ճրամայեր Թէ՝ արժահատր ժեկը Պատրիարը որոշուի Երուսապեսի վանուց. ինչպես արդեն Ազգին ողջամիտ մասն ալ նոյնը կը պահանջեր։

⁽²) Խաւարասէրները իրաւունք ունէին կիրդերնուն նետևելու, որովնետև իրենց սիրած Սարգիս Պատրիարքը և իրրև Ս. պաշտած նախկին Պատրիարք Ցակոբ Սրբազանը կիրքերուն մեղք չ'ըլլալը արդէն քանի ժ'օր առաջ Միարան խորհրդով վճռած էին։

ւսլ (¹) ոստիկանաւնեան պաշտոնեին ձիուն մոտենալով, այն անմեն բազմուն իւնը զրպարտելու մաօք կատաղարար կոկորդնին պատունըու չափ ունալով, « Տէր, ասանք տուրերով եկան պատրիարքարան կոխեցին, ծերունի նախկին պատրիարքը ախնուան դուռը հասուցին » կըսեն, և քանի մ՝ալ յարզի անտիկանունեան պաշտոնեայն այս անօրէն կայէններուն լիթը գրպարտունեանը չ՝ հանդուրժելով « Կորսուեցէք մէկդի լկտի կը վունտէ։

Օրինասէր թազմունիւնը լռիկ մնջիկ թաչուիլ երնալէն ետթթ, պատրիարթը ժողովատեղիէն պատրիարթարան երնալու ատեն ի լուր աժենեցուն «Տէր, Ազգս ստահակ եղաւ» կթսէ Ոստիկանունեան պաշտօնէին։ Եւ ստորագրունեան համար ալ քրմ ծիծաղով մբ «Քանիի կ'առնեն» խօսքը անամանարար բերնէն կը վիժէ։

Սրբազանը եղելունիւնը ուզածին պէս վիպելու և արզիլէն։
սահարտանը կուտայ և չորս ձինգ օր ալ պատրիանքան պաչունանի կառանձնանայ և Բ. Դունէն եկած արներ նրան արդանանակի կնդունի։ Նորին իրասակուն արդարան արդարան արձան արդանան արդարան արդեն երան արդարան արդա

Գուցէ ըններցողք ըսեն նէ այս տնօրէնունիւններուն բոլորն այ ծանր ծախքերու կարօտ ըլլալուն , Երուսադէմայ փոխա-

⁽¹⁾ Lpushuk Dagghu, Bashakak Linga, k Stimakub Cupurban:

նորդ անուանեալ Իսանակ Վաrդապեսը (¹). Կ. Պօլսոլ *Մրբա*գան Պատրիարքը և գիրենք չարուհեան գործիք ընտղ պարոնները մինչև ցայն վայր մեծ մեծ գումաըներ մսխած թյլալու են և անչույտ մախեցին ալ։ Է՜հ, դուք ատոր հոգ մի ըն**եք , ին**չու որ՝ ենէ բազմաց ձայնը ձայն Աստուծոյ k , յիշեալ Երուսաղէմայ փոխանորդը իւր shrապան ձեռքով Ճիsskյի հոդերուն մէջ ամփոփած **հնդկաց նուիրակ Գաղատազի Իսա**հակ Վ*արդա*պետէն կարի մեծ ժառանգունիւն մր ձեռըն անցուցած . . . և փոխանորդունեան հաշիւներն ալ հանգուցեալ Պատր խարքին ցոյց տուած չըլլալով բաւական գումար մ՝այ անկէ *տակ*բ դրած, և Սարգիս **Պ**ատրիարքին ալ բաւական դրաժ ունենալը, նոյնպէս յիշեալ պարոններէն մէկին արտաքոյ *կար*գի ընչաւէտ և մէկ քանիին ալ գոնէ առ երևոյնս հարտտու-. Թիւն ունենալը լաւ գիտցուած ալ է նէ, անոնք գործերնի**ն լաւ** գիտեն, դամ բայէն միշտ հեռու փախչելով միայն առնում բային խոնարհմունքը գոց րրած են․ Աստուած Ս․ Յակովբայ վանքը չէն պահէ , հոն բաւական ոսկի կայ (*). Մինչև այ**ն - ա**տեն 10000 ի մօտ կելլէր անկէ բերուածը (³). և երբ ուգէին

⁽¹) Ցիշեալ Վարդապետը (որ արդ Եպիսկոպոս ալ է) ինչ գազանարարոյ մարդ և նշանաւոր յատկուԹեան տէր ըլլալը, Սեպ. 5, տպեալ Մեջուիւեջա անուն ահարակին ժէջ նկարագրուած է։

⁽³⁾ Մինչև 600000 լիռայ. ըստ արձանագրուθեան մայր տումարի վանուց, որ Պօղոս, Ջաբարիա, և Կիրակոս Սրրազաններուն ազգօգուտ տնտեսուժեան բարեկարգ կառավարուժեան, և արժուն հսկողուժեան արդիւնջն է, Թողունջ ըսել ի հնդիկս Անգդիոյ պանգան ձգուած հին կտակի մը գումարը (250000 լիռայ), որուն մուրհակը վերոյիչեալ ճնդկաց նուիրակ Գաղատացի Իսահակ Ծ. Վարդակտին և Յովսէփ Աղաբեկեան իշխանի միջոցաւ նորոզուեցաւ հրամանաւ Ջաբարիա Պատրիարբին։ Աւելորդ կ համարենք յիչել հոս նաև վանջին տասնաժմեայ եկամուտը, որ հանզուցեալ Յ. Սրբազանի Պատրիարգուժեան ժամանակ հարկաւ գանձուած է, որովճնաև տարին 3000 ոսկի, վանուց տարեկան բովանդակ ծախաը (որ ասկէ էվելին անկարելի է) գոցելէն զկնի 15—20000 ևս էվելնա լու է անջուշտ. ինչպէս որ փորձով շատերուն յայտնի եղած է։

⁽³⁾ Այդչափը արդէն շոգենաւի մանիֆէսնօներէն ստուգուած էր։

կթնային ալ բերել տալ (Կ) որովհետև ապահով եղած էին Ագգին քննիչ դրկելու կամ հաշիւ տեսնելու անկարող րլլալուն և արդէն վանքին ստացուածքը իրենց ձեռքն էր . . ինչ կրլար մինէ շատ բան մ'էր Սահմանադրունիւնը եղծելու և Սանակի նման ճաrsաr և բանիրուն մէկր Երուսա**ղէմա**յ վանքին պատրիարք ընել տալու համար ստակի կ՝խը-Նայուէր։ Թող վանքին բոլոր հարստունիւնը զոհ ըլլայ ասանկ Ազգօգու նոգեշան գործերու։ Թող անկասկած և վստան ըլլան նաև այն ջերժեռանդ ուխտաւորները, որոնք ինչպէս առաջները նոյնպէս ասկէ ետքն ալ լիուլի պիտի վարձատրուին, dunt of weath medulit k durant hernest: « Thereful pumulp աեւ օրի համար է » կսէ առածը. այն պակասը շուտ կ'լցուի. աղօնք ընենք որ Աստուած օրհնէ այն բարեպաշտ ուխտաւորները որոնք տարիներով անձերնին և մինչև գաւկրներնին անգամ զրէնէ ամէն բարիքներէ զրկելով ստակ կեւելգրնեն և Նրուսաղէմ ուխտի երԹալով ունեցածնին չունեցածնին մէկէն հոն կ՝ նափեն (³). որպէս գի վանքին բարեկարգ յառաջաղիմունեանը միջոցաւ, ազգօգուտ պտուղներ քաղեն ու վայելէն ՜(ինչ կառնես չգիտեմ)։ Սակայն ասոր փոխարէն 30 տարիէ ի վեր է որ Երուսադէմայ փոխանորդութեան պաշտօն վարող

^(՝) Թող որ ուզած ատեն ասկէ անկէ ալ ստակ վերցնելու դիւրունիւն ունէր. և աժէն ժարդ յօժարունեաժր կ՝ուտայ, քանի որ ժուրհակը յանուն Երուսաղէժի վանուց կաժ որ նոյն Ազգին է, ինչպէս յիշեալ փոխանորդին Եպիսկոպասունենէ ևտ դարձած ատեն Մուկովյու Իննենան անուն Յովմաննես Աղայէն վերցուցած 250 ոսկին, ժիայն օրինակի համար կ՛յիշենք հոս. Թողունք նաև ժինչև ցարդ յանուն Երուսաղէժատան նիզվիթարատ դիզած պարաբերը, որն որ ինչպէս կ՛լսուի արդեն Ջոսսաղէժատան նիզվիթարատ դիզած պարտբերը, որն որ ինչպէս կ՛լսուի արդեն Ջոսս թե ոչ պատրաստ է Ազգը. Վասն գի վանքին համար կ՛վաստկի, Ձող անոնք որչափ ուզեն մախնն . . . օր մ՝ալ կ՛փոխեն. Ազգին շահ եղեր, չէ եղեր, հիրն հոգն է (լիմար Ազգ, դուն և ստացուածքդ ծով զայն չ՛կլլոլը կով)։ Վասն գի ընդհանուրին շահը մասնատորաց զոհելը արդէն սովորած է։

⁽³) Կարձեմը Քէ այսուհետև Երուսաղէմ ուխտի երθալու և վածջին ոսկիտաջու իղձն ու եռանդը Ազգին սրտէն պիտի վերնայ, Թէ որ վանքին այս ազգավնաս ընժացքը շաթունակուի և անկարող ըլլայ Ազգը զանի կարգի կանոնի ներջև դնել։

անձինը , ինյպէս ներկայիս , մի միայն իրենց անձնական կթրից ծառայել գիտնալուներն որ և է կերպիւ . . . կունակնին քանի մր եռեւելեացտալով՝ որ մէկը Պատրիարք ըլլայու և որ մէկն այ հաշիւ չ'տալու համար . Վանքին կալուա**ծական հա** սոյններեն դիզուած և ուխաաւորաց տուրքերեն մաւաքաւած այնքան հարստունիւնը անխնայ և չարաչար կը վատնեն, Տես Է. երբեմն իրենք ուղղակի, և երբեմն ալ ուրիջն**երու**ն քլրիցը իրըև գործիք անուղղակի, խեղճ **Ազգր միչտ տակն** ու վրայ ընելով . կարծես Թէ Ազգին դրամին հետ Ազգին գոյունիւնն այ սպառելու ճիգկը նափեն ։ Շատ աղէկ կ՝ ընէր **Ա**գգր՝ ենէ այսունետեւ ¶օլսոլ մէջ Երուսադէմայ փոխանորդ նատելու մնասակար սովորունիւնը (խօլնուխ եումուրճախին) վերցընէր. Ռերևս խռովուՌեան և ՌրկպառակուՌեան գլխաւոթ մէկ պատճառը Ազգին գլխէն պակսած կ'րյար, մանաւանդ Քէ Ազգր կամ որ նոյնն է լիչնալ Վանքը կողոպաիչ ու կեղեքիչ ձեռքերէ և անտեղի ու ծանր ծախքերէ կազատէր։ Թո՛ղ որ Արգ. Վարչունեան դէժ Ճիզվին խմբակին այ ժողովատեղի րկայէ կ'դադրէր նոյն Երուսադէմայ տուն թսուած դժոխատե ղին : Թողոշմ ըսել այն կաշառակուր շահախնդրաց ձեռքով գործուած դարանները, և ազգավետա գաւաճանութիւնները. որոնը ոչ Սէ միայն Վանբին, այլ և Ազգին ԹշուառուԹեանը պատճառ եզած են և են , քանի որ Ազգր անտարբեր մնալով իւթ առացուածքին ու ժառանգունեանցը, իր ազատ իրաւունքն ու պատիւր և ազդեցունիւնը կորոնցըներէ գատ , մեծ մասամբ զինքը Թշուառացնող պատճառները չէ տեսեր և ղարագրաբար գանոնը իւր վրայէն հեռացնելու միջոցները չէ կրցեր մաստեղ գարդ։ Յիրասի Երաւսաղեմայ Վանքը ար Ազգային գլխաւոր հաստատութիւններեն մին կը համարուի , փոխանակ Ազգին կենցաղօգուտ և հոգելան ուսմանց և գիտունեանց ասպարէզ մթ վառարան մր բլլալու, Ապգին անչու գիտոսարան կամ կորատարան բղարու չար բաղդին արժանացեր 🗜 վասե գի ազգային հաստատու

Թիւնները, կալուածներն ու ժառանգունիւնները և անոնց բոլոր հասոյնները, որոնք Ազգին իւրաբանչիւր անճատից առատաչնործ արդեամբը կ՝գոյանան, ընդ վայր վատնունին զատ, Ազգին օգտին և պիտոյիցը ծառայնյու տեզ, միչտ անյագ որովայներու ճարակ և սրբապիղծ ձեռքնրու որս բլլալով. Ազգն ալ չար կրից գործիք ու խաղալիք եղած է, մի միայն իր անտարբերուննան և հոռի ու տարտան կառավարուննան ու

Ինչ և իցէ այսքանը հերիք սեպելով դառնանք վերստին մեր պատմունեան նելը ձեռք առնուլ ։

Սարդիս Պատրիարքը նոյն ապօտինատու ժողովին օրը ոստիկանունեան պաշտօնէին և Բ. Դռանպաշտօնակալին տուած կեղծ ու պատիր տեղեկունիւնները ճերիք չ՝սեպելով, ճետև եալ օրը Մեծ Եպարբոսին կը ներկայանալ, իւր ճետն առննլով այն մեծանամբաւ Սենեանը (¹), որ մինչև Բ. Դուռը կրկնէ իրեն կառքին մէջ այն սոսկալի մատնունիւնները և գրպարտունիւնները, գոր պիտի ընէր Նորին վսեմունեան։

Ազգասէր Սրրազանին բարկունեան ճուրը այսքանով չ՚զիջաւ , երկու օրագրաց (³) առ ժամանակեայ խափանել տաթեւններ պահանջելով ճետևեալ օրը բազմանիւ պատուաւոր Սաճանադրականաց անուան ցուցակ մը Բ. Դուռը գրկելով , կը ճառնէ այն անձեզները իբրև յեղափոխական գրգորչ և նուովարար և իբրև ապատանբ տէրունեան ; Ասոնցմէ ինն նոգի ոստիկանունեան Դուռը կը կանչուին և եղելունիւնը ստեն մեկին գոստ գատ կ՚նարցուի, ամէնքն ալանկեղծունեամբ

^{(&}lt;sup>4</sup>) Ցիջեալ վարդապետը նախկիծ Պատրիարը Ցակոր սրրազանին ձեռևասաման ազդեցումեւամբը Հոգևոր ժողովին մէջ որոշել տուեր և գործադրունեանը ոսկեր է։ նորին Ֆիջֆալ Սրբազահեն զատ Սարգիս պատրիարբին այ մենձուեն ըկալով ամեն ուշգած ուգրակարձան անօրենունիւնները ընսել տալու ջանը բրուչ

⁽⁴⁾ Those be Thehushh brokens when fulninghibbpe:

ճշմարտունիւնը յայտնելէն անժիջապէս ետքը ամենայն պատուով տեղերնին կ՚դարձուին ։

Այս անլուր ազգամատնունիւնը գրէնէ համայն Ազգը արք և կանայք ծերք և տղայք նորին սրբազնունենեն բոլութովին կ՛զգուեցնե, և Սարգիս անունը՝ Յուդայի և Վասակի պշգալի անուանց կարգը կանցնի ։ Ասկէ կ՛հետևի նաև Միջագիւյի և Պեշիկթաշի եկեղեցեաց տօնախմբունեան օրերուն այն յաստուկ ագորարունիւնը առ նորին սրբազնունիւնը նէ պարտուկ տեղ չ՛յոգնի, վասն զի Ռաղեցիք չ՛պիտի ընդունին իր գալուստը ։

Այս միջոցին երեւան ելած վիմազիր յայտարարու**նեան մը** օրինակը տես նիւ Ը ։

Թիրաւի ազգին մեջ պատածած այս ազգավնաս սոսկալի և միանգամայն քամնելի ազգամատնունեան և խռովայոյզ երկարուակունեան պատճառաւ ազգային աղմուկը երնալով կրասատկանար, սակայն այսու ամենայնիւ օրինասէր Հասարակունիւնը հաստատամաունեամբ իւր աղգային իրաւունքն ու օրինաւորունիւնը պաշտպանել երբէքչէր գլանար, քաջայոյս ըլլալով վերին նախախնամունեան ամենաբարի գնունեան, նէ իւր ամենակարօղ օգնականունեան բազուկը խղճալի Ազգին մէջ գտնուած այն ազգատեաց վասակներուն խումբը. որոնք մոլեգնաբար տիւ և գիշեր առանց իրենց գաւակներն ալ մտաժելու Ազգին միսս հասցնելէ դատրիլ չեն ուզեր։

Արդէն ապահով էին օրինասերք և վստահ միանգամայն և անկասկած Ազգունեան իրաւանց, մանաւանդ Մեծազօր Տերունեան արդարասիրունեանը վրայ. ուստի և Նորին ՚ի մասին հպատակաց ունեցած մարդասիրունեանը կրննելով՚ կ՚քաջալերուէին յանչափս. բաջ համոզուած ըլլալով նէ՚ Հայ Ազգը ինչպես մինչև ցայսօր իւր հլու և հաւատարիմ հպատակունեամբը Օգոստափառ կայսեր առատագուն խնամոց

րող եղեր է պահպանել, նոյնպէս այսումետև ալ իւր օրինաւոր և գովելի ընԹացքովը Նորին Բարձր մովանաւորուԹեանը Ներքև նիւՌապէս և բարոյապէս յառաջադէմ պիտի զարգանայ։

Այս Ազգամատնունեան վրայ. բազմանիւ ստորագրու-Թեամբ աղերսագիր մը կ՝պատրաստուն չափ կստորագրեն և բսան պատգամաւորներով կը մատուցուի բարձրապատիւ Փոխարքային, որուն մէջ կամ Պատրիարքին գրպարտանաց դատաքննունիւնը և կամ անոր անմիջապէս հրաժարիլը կ՛խընդտաքննունիւնը և կամ անոր անմիջապէս հրաժարիլը կ՛խընդտաքննունիւնը և կամ անոր անմիջապես հրաժարիլը կ՛խընդտաքննունիւնը և կամ անոր անմիջապես հրաժարիլը կ՛խընդտաքննունիւնը և կամ անոր անմիջապես հրաժարիլը կ՛խընդտաքնան կոսնուն մնալը Ազգունեան և կրօնի պատիւ մբ չը Դուռը երնալով յիշեալ աղերարսարման խօստումն րլալով, կ՛վերադառնան։

⁽¹) Անա նաreur և իմասenzն ղեկավարի կամ նաշապետի մը արդիւնը . նորա պաշտծնակիցները որքան չանան անօգուտ է . վասնգի նաւը գլխաւորապես առաջին նաւապետեն կախում ունի, և նորա պատասխանատուունեան ճարտարունեան և նաւատարժունեան յանձնուած է , ճաւուդիզ ցուցակին ճաժնմատ վարել իւթ պաշտծնակցաց ճգունքը պարապը ելլելով,նաւն ալ վտանգէ չ'կրնար ազատ մնալ։ Ըսածնուս ապացոյցն է յիջեալ պատրիարքը , որ Սանմանադրունեան ճակառակ ազգին ղեկը դէպ ի ձախող կողմը դարձնել ուղելով , երևսփոխան Անդամոց մեծա-մասնունիւնը , որոց 160 էն , 130 ը , օրինապան էին օգուտ չ'կրցաւ գործել խոռ-վայուզ նաւարեկունեան , քանգի Ազգին ղեկը վարող ճախագանը անձին պատ-ճառանօք քուենամարը չորս օր միայն ետ ձգել ուղելով , նուլ . 18 , տոմսակաւ բուէնամարէն առաջ քանի մը դիտողունիւն կայ ընելիք, ըսելով . և նուլ . 21 , Ընդնանուր ժողով գումարելով, ամեն բան տակն ու վրայ եղաւ և Սանմանադրու-

Պատրիարքը ուգող կղերին ատորագրունիւնները շատկեկ արտեն հատանար, գործը չված կերպարանք մը առած կ՝ հատարագրույթ հ. Դուան պաշտոնակալաց առչև, գորոնք իրենց կողակարաց կողմեն դատուաւոր անձ մր (¹) Բ. Փոխարքային կ՝ պատասխանել ըսկլով « Էգենթիւն սուքու մի եվվել միաշերբին ակ՝ » Փոխարքան « Էրպեր միաչերբիս » կըսէ, երյե իսե ազ կերութել չերինից «իաչերբիս » և այն. (³):

Այն օրերը Բ. Դուսն ճրամանաւ երկու կողմէն ալ քանի մը պատուաւոր անձինք կ'կանջուխն իրողունեանց վերաճասու ըլլալու ճամար, և օրինասիրաց կողմէն Գէորգ (ձ) և յեսադիմաց կողմէն Ցակոբ նախկին Պատրիարքներն ալ ի միասին, որոնք նախ Ճեմիչ Գեյին (հ) և ապա Գապույի Էգենգիին ամարանոցները գումարեցան:

· Իւսկիւտար և ¶էշիկնաց գաղանի ժողովներ կրլյային ստէալ,

^{(&}lt;sup>1</sup>) Ծաղուպ Էֆէնալի Ծաղաւպեսմե ։

^{(&}lt;sup>3</sup>) Այս միջոցին բատ մը գողութը յայտագրեր երեցան ինչպես, Սեպտ. 3, Սեամանիա տանմ. է և ճաշտապրիմ ՏերուԹեան՝ վերնագրով և Սեպտ. 7, յասելաւած ի վարդ. Թիւ 3. և Ազգ. Երևաիոխանաց կողմեն տու ՎարչուԹիւն ուղղծալ նումակի մը օրինակը յաւելուած ի Մասիս, 9իւ, 495:

^(°) Զանի ալ ճատնած էին, երը Ձէ Սահմանադրուն իւնը իր սրովը ճնարուած ըլլայ։

^(*) Ուր տեղ Միւպահեանեան Ցակոր Էֆէնտի անուն անձը ի կրից յուզեալ Ճէմիլ Չէյին սա ճետևեալ տակալի խոսքը կ՚ընէ, «Էֆէնտիմ պիզ ասլա ՍաճմանադրուԹիւնու գապուլ էտէմէիզ, զիթա ճէմ ՏէվլէԹէ վէ ճէմ մէսէպիմիզէ Թոգանքը պիզ սատքը պէնտէլերիզ։» Երբ կ՚ճարցուի իրեն առանձին Թէ մր խղճմքտանքով բսիր այց խոսքը նէ, կամբերնիս յառաչ տանելու ճամար, կ՚պատասխանել. (սարտակելի վատուԹիան այն խնստեց և ճառնարնան ու պատուոք դեմ, որ ՏէրուԹիւնը մեր Ազգին վրայ ունի)։

Սանմանադրականուց դէմ (՚), և ամենայն աշխամունեամբ մասնունիւնը մասնունեանց վրայ դիզուերով որքան որ խեղճ Ազգը Տէրունեան կասկածելի ցուցունելու բուն կ՛զործուէր ալ նէ, այնչափ ճասարակունիւնը արնուն ճակողունեամբ միջո պատրաստ կ՛կենար ապօրինաւորունեանց դիմադրել, և արդեն գլիսուոր ծաղերու Եկեղեցնաց ձէջ, Պատրիարբի անուան լիշատակունիւնն անգամ սկսէր էին դադրեցնել (՚) «

Անումամեր յիչել հոս նաև այս դժրարդ պարազաներում մեջ Սարգիս Սորազանին և Երուտարենայ Փոխ , Սանակ Վարդան գրետին անգոյ նգովքը ճաստատերը, դիտանանք ի գործ դրած գրետին աշխատունիւնները , վաւմի գի յիչնալ Վարդապես ախն Ռափայել Նազաթեան անուն փոքրաւորը (3) որ չան ծախր ախն Սրրազան Կանողիկոսեն նզովքը ճաստաստա կոնպակ մի հարել : Սրրազանը յիչնալ կոնդակը ապագրուննամբ բագճանիւ օրինակներու վերածնլով երբ Եկեղեցիննրըցրունլ կաճանով բացել՝ ի րաց կ՝ մելժուի , սակայն Սրրազանը վերութշեալ փոնդակին օրինակները իրը ի նշան ընագրին ճիշտը ըրարուն կոնդակին օրինակները իրը ի նշան ընագրին ճիշտը ըրարուն

⁽¹⁾ Իրաշը ըսելով, շատ անգամ Սանմանադրական ժողովոյ անդամերը անգետյե և անկարդը անդինը գտնունյան կրենց անձաննար և անդետ ըլյալնուն պատճառաւ, վասնգի կես եր խակ և անվորձ, շատերը տաղոկացնավ և բազմազրադ անձինք էին: Փորձառու ճասուն և իմաստուն, ժիր և արժուն ճանճարեղ և իսելա-հատ գլուխներ կ պակսէր իրննց մէջ, հղածն ալ գրենէ շատ քիչ, ուստի և անդատանը և ջատնին ալ գութն ընդանին գործոց ձիչդ տեղեկաններ, չատ անց անկառնեմարար վարուեցան և անց տեղ ալ խարուեցան ու տիսական, և շատ տեղ ալ անհոգ և անվործ նիրձեցին, և գէն օր մջ իրար քով ժողուիլ խորհիլ և մտաժելով գործել մտադիր չեղան:

⁽²) Սոյն միջոցին Սահմանադրասէր Հայ հասարակունիւն, ստորագրունեամբ յայտագրէր հրեցան , ի՞նչպէս Հոկտ, 11 ի՞ն , ալ ։

^{3,} արդիր ժեմարդի , ը ակնահայան գրության դրարուն հաճ ձիար: Հահորդը դրության դերության հետության հայարեր գրություն հաճ հարարան հատարան հատարան հարարար հետության (Ձ)

ատւունիւն մը մեծաւ մասամբ իւր պատրիարքական կնքոյն վերաբերիլը հասկնալուն համար չկրնալով հանդուրժել, Մայր Եկեղեցւոյ Սուքիաս անուն ամութ քահանան դարձեալ Եկեղեցին երնալով, երբ կ՝պատրաստուի կարդալ, յանկարծ սկսիլն ու բեմէն վար առնուիլը մէկ կրլլայ. որովհետև նաղեցիք Մ. Կանուղիկոսին կոնդակին բնագիրը տեսնել կ՛փափաքէին, տուանց հաւատք ընժայելու անոր տպազրեալ օրինակներուն, ինչպէս և Թաղ. խորհրդոյն կողմէն ալ ի պաշտօնէ օր յառաջ ժանուցուած էր Նորին Սրբազնունեան։ (¹)

Սրբազանին այս աշխատանքն ալ պարապը ելելով Երուսաղէմայ փոխանորդին հետ ճիզվիթական վատ միջոցներու դիմել կսկսին. որպէս զի յիշեալ Օաղեցիքը Օէ Բ, Դռան և Օէ Ս. Կաժուղիկոսին , իբրև ապստամբ և խռովարար երևցնել կարող ըլլան . սակայն Օրինապահները՝ միշտ օրինաւորունեան հսկող և Ազգային անբռնաբարելի իրաւանց պաշտպան կանգնած ըլլալոմենին՝ առաւել արժնունիւն գործել ջանասիրեցին անլքանելի կերպով, որ չըլլայ Օէ ճիզվինական մեբնականունիւնը իրենց հոգևոր պաշտօնատեղին ալ սպրդի աղահուկ և շփոնունիւն մը հանելու, ի նախատինս Կրօնի և Ազգունեան ։

Երբ իրենց այսպիսի աննիրհելի արքնունեան մէջ գտնուիլը պարտ անձին համարելով կզգուշանային, ահա հետևեալ կիւրակին յանկարծ արիւնռուշտ պատերազմի ասպարէզ մը կրաացուի նոյն Եկեղեցւոյն մէջ, որովհետև Քում-Գափուի ջրբհուրշիչ (Թուլումպանը) և Չուքուր-Չեշմեի վարպետ և բանար Ազգայնոց կողմէն խումբ մը լիշեալ քահանային Թելադրու- Թեան և տնօրէնունեան միջոցաւ օր յառաջ նախապատրաստուած ըլալով Թաշկինակաւ մոխիր, և խարազան ի գօտիս

⁽¹⁾ Որովնետև խարդախուած ըլլալը ստուգած էին ։

և ցուպ ի ձեռին կ՝ հրապուրին կոխել յիշեալ Եկեղեցին, և դիտմամբ կռիւը Պատրիարքի անունը յիշուելու կամ չ՝ յիշուելու կ՝ փոխարկուի. ոմանց գլուխ և ճակատ կ՝ պատռի, շատերուն աչքերը մոխրով կ՝ լեցուի, Սրբազան արարողու- Օիւնը կ՝ խափանուի, Եկեղեցւոյ քշոցները և գաւազանները նարդիկ ջարդ ու փուրն ընելու կը ծառայեն և վերջապէս սոսկալի տեսարան մը դառնալով Ս. Տաճարը կ՝ պոծուի:

Օրինասիրաց կողմեն 300ի չափ անձինք վերք ստացող Ազգայնոց հետ Բ. Գուռը դիմելով եղելունիւնը կ'իմացնեն և
տեղւոյն Թաղական խորհրդոյն կողմեն ալ տեղեկագիր մը
կերնայ. միջոցե մը ետքը Ոստիկանունեան զինուորներով
Սելիմ փաշան կ'հասնի հոն , և ձեռք ինկած վերոյիչեալ խռովարար խեղճ և պարզամիտ Ազգայինները բռնուելով Ոստիկանունեան Դուռը կ'բանտարկուին . հոն գտնուող օրինասէրները անոնց անգիտունեամբ գործած այս նշնամական
չարեաց փոխարեն զանոնք մահնարել կ'փունան . և վերջասէս Պատրիարքի և Երուսաղեմայ տան կողմեն հրապուրուած
սին այն օրը և նե հետևեալ օրը Երուսաղեմայ Փոխանորդին
և Պատրիարքին ժեջենայած խարդաւանացը դեմբանտարկեթց կողմեն Պատրիարքարանի փողոցը լսուած բողոքոյ ձայներու գուում և գոչումը ։

Որ անցը մ՝ալ Բերայի Եկեղեցին կ՝պատա՜րի հետևեալ շաբժուն

ուր Ոսաիկանութեան գինուորեեր ճասնելով աղմուկը կր դադթի և Քանահայի մբ (¹) Թելադրանացը կուրօրէն խարուպծ րդարելեն երայանում . որովնետեւ յիշեալ Քանանայն գիշեր ի րուն համոգեր էր գանոնը Սահմանադրականաց ղէմ գրգուհ լով , որպես ԵԼ Եկերեցւոյն զարդերը և պատկերները ևայն վերցնել խորհած ըլլան (³)։ Սոյն դժրարդ եղելունեանց տեղեկագիրը Ոստիկանունեան պաշտոնէին կողմէն Բ. Դուռը հա սած օրը՝ Պատրիաթքին կողմեն այ Թաքրեր մր գացած էր, Սահմանադրականները պատուհասել տարու նպատակաւ, որպէս Թէ իւր Սրբագնունեան կեանքը վտանգի մէջ եղած թյայ և ԵԷ Գատրիարքարանին մէջ ենալը ապանով եղած չրյայ։ Aւստի այն աւուր Ոստիկանունեան կողմէն մասած տեղեկագրին և Պատրիարքին այս դաւաճանունեան վրալ, կ'ստիպուի Քարձր. Փոխարբան իրողունիւնը հաղորդել Օգոստափառ Կայսեր, և անվիջապէս Սանմանադրուհեան ըննուհետևը **ձեռը զարնելով , օր յառաջ գործոյն վերջ տալ կ**'որոշու**ի** , և Պատրիարթին հրաժարականը առնել կ՝ հրամալուի ։ Հետևեալ օրը տասնի չափ անձինը երկու կողմեն Բ. Դուռը կանչունլով՝ երկար վիճարանունիւններ կ՝րլյան (³) ։ Երկու օրէն անմիջապէս ետքը Բաթձր. **∳**ոխարքային տնօրէնուննամբ'∙ Բ. Գուռը Սահմակադրունեան ըննունեանը համար լանձնաժոդով մր կազմուեցաւ հոկտեմբեր 17. Արմաչէն այ Ատեփան

⁽¹⁾ Տէր Գրիգոր Անէվեան ։

⁽Հ) Ճիզվինական մոլեգնունիւնը այնպիսի ախտ մ՝ է որ իր ստրուկին հագւոյ պչբերը կուրացնելով աժենացած և վատ չարագործունեան կ'խոնարհեցնէ և այնքան տասաիկ կ'կատղեցնէ որ ալ այնուհետե պատիւ, Ազգ և ժինչև ընտանիքը առաճուր կոիկուտերու խիղճ ընել չատր Թող որ կրօնքը իրրև կոյր գործիք ընել պաայի մինչև աժենուն պաշտելի Ապոուծոյ վրան անգաժ մուր ըսել կ'յանդոնեցնէ, պարզաժիտները ժիայն պատրելու և իր չար նպատակին հասնելու համար։

⁽³) Սոյն վիճարանունեան մէջ այնչափ կիրջերը կ'յուզուին, մինչև նւր և որու, առջև եղած ըլլալնին կ'մոռցուի , ուստի Բ. Փոխարջայն կ'ստիպուի հետևեալ խրատը ընել սա յանդիմանական խոսբերով «Աճապա հէր վագը» սիզ պիր պիրի հիղէ պեսլիք մի տինիզ, նայրի, պարե միլլենինիզի անթյրկ, հազըգ տղը։ »

անուն Եպիսկոպոսը բերուելով Ձէ լիջեպ ժողովին նախագահ և Ձէ Գատրիարքական Տեղապահ կարգուեցաւ։ Ազգային գործերն ալ երեսի վրայ չմնալու համար առժամանակետյ Խառև ժողով մ'ալ կազմուելով, Սարգիս Գաորիարքն ալ Նրաժարեալ հրատարակուեցաւ պաշտմական ծանուցմամբ։ (¹)

ፈիՁՎիፁԱԿԱՆ ԱՆՑՔ ԵՒ ԴԱՐՁՈՒԱԾՔ

ኮ ሆኮያበ8ኮ ዋኄՆብՒԹԵԱՆ ՄԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ

Սահմանադրունեան քննունեան ատենը՝ որն որ 16 ամիս տևեց, ճիզվինական փորձերէն յառաջացած դժբաղդ անցքերեն մէկ քանի գլխաւոր կէտերը չկրնալով զանց ընել, կարե ւոր համարեցինք ըններցողաց նկարագրել և զանոնք համառատակի։ Թողունք յիշել հոս ցաւօք սրտի Պատրիարքարանին ջղնայակապ անգործ ակար և խղճալի կացունիւնը . հետևարար և Ազգ . գործոց առ հասարակ կաղն ի կաղ ըննացքը և գաւառաբնակ Ազգայնոց ցաւալի վիճակը նէ ի՞նչ աստիճանի հասաւ նող ըններցողը երևակայեն . վասնգի ազգակործան հասաւ նող ըններցողը երևակայեն . վասնգի ազգակործան հարցուածքներուն վրայ զաղափար մը չունէին և չունին . ուստի շատերն ալ պարզմտարար շատ անգամ խարունցան և դեռ կ խարուին։ Ահա իրաց այս դառն վիճակի մէջ Ազգա-

⁽¹) Ցիջծալ տնօրէնունեան փոխաթէն իրթ երախարգիտական ճաւաստիք ճասարակունեան կողմէն ճետևեալ օրը Հոկտ. 18, վիմազիր յայտարարունիւն մը երևցաւ, որուն մէջ մէծ գոնունակունիւն յայտնելէ զկ՛սի, ի՛զզուջացնէր նաև Քննիչ Ցանձնաժողովին անդամները որ չրլլայ Ձէ Սանմանադրունեան մէջ փոփոխունիւն մը ընել ուզելով, Ազգին սիրտը վիրաւորել փորձ փորձեն։ Վատնզի խ նախնեաց անար Տէրուննան առ Ազգն շնորհած արտօնուննանցը ճամաձայն ընդունուած և ազգովին հաստատուած Ազգային կանօն մը ըլլալով, երբ Բ. Գուռը պոյրուլտիով մը ուզեց զանի քննել և վառերացնելով կրկին առ Ազգն վերադարձնելու պայմանաւ. վատան և անկասկած յանձևեց զանի Ազգը իրը իր միակ նանատարմունեան և ճարազատ ճպատակունեան նջան ։

յին կառավարունեան սանձը ձեռք ձգել փորձելու նպատակաւ Օգնական անուամբ ընկերունիւն մը կազմեց ճիզվինունիւնը, Հիւանդանոցի պատսպարեալ խղճալեաց օգնելու պատրուակաւ, որուն բարևեց իսկոյն միւս կողմեն ընկերունիւն մը Գանապան անուամբ, իբր հսկող Ազգային մատակարարունեցիուն ինչ ըլլալը (՝)։ Սամանիոյ մեծ նաղին Քահանայից կողմեն (ձ) ձիզվիթական շարժումներ կըլլայ, և ճիւաղ մը (ձ) գրգիռ հարնակու դիտմամբ Եկեղեցւոյ մեջ Սրբազան արարողուներ չունենալով իսկոյն Եկեղեցիէն դուրս կ ձգուի, բայց և այնպէս գէն փոքր ինչ շփոնունիւն տալու և Ս. Գաշտամունքը հանգարելու չափ ժողովուրդը յուզուեցաւ։ Տես նիւ Թ.

Հետևեալ օրը՝ իբր Թէ յուզմանց առջևը առնելու պատրուակաւ, խաղաղասիշական անուամբ ընկերուԹիւն մը կազմուհցաւ հոն, որուն աճապարեց ողջունել Հայկական անունով ընկերուԹիւն մը՝ որնոր օգտակար և ցարդ հաստատ կ՝մնայ։

Վերջապէս Ազգ. Սահմանադրունեան քննունեան և անոր վառակ ապարդիւն և ցաւալի ըննացիցը առնիւ հասարակուննակ Ազգին այսպիսի երկարենան սիրտը կարեվէր վիշտերով ի խոր կ՝խոցէր. այսու ամենայնիւ Բ. Դրան մասնաժողովոյն և երեսփոխանական Ընդհանուր ժողովոյն անհոգ և անտարբերունիւննալ եվելօք ցաւ կ՝պատճառէր բազմաց. ինչպէս այս մասին երևան ելած յայտարար բողոքները ևս և Սահմանադրունան տարեդարձին արգելը և նորա խափանման ջանադիր

⁽¹) Սոյն ճիզվին դարձուաժոց մէջ յանուն ճիւանդանոցի ճանգանակունեան աանն, տէր Գօղոսնան Գալուստ անուն անձին ալ մեծ զումար դրամով Սամանիս Ռաղին մէջ հղած տան ի ճիմանց շինելու բաղդին ճանդիպիլը երևցաւ ։

^(*) Տէր Արիստակէս և տէր Փիլիպոս։

⁽³) Տէր Փիլիպոսին հզբայրը։

եղող ճիզվիθական ենթրիքներուն ղէմ ցրուսծ յայտարարու-Ֆիւնները խիստ սրտաչարժ և ուշադրունեան արժանի էին ։

Ռաւական միջոց ալ անցնելէ ետքը, յանկարծ. Ռ. Դունէն պոյոույթի մը կ՚մասնի ի Պատրիարքարան, որով կ՚մրամայէր՚ Ազգ. Երեսփոխանական Ընդմանուր ժողովը մրաւիրելով՚ Ազգին կողմէն քուէարկուժեամբ եօժը արժանաւոր անձինք ընտրել և զանոնք ներկայացնել Բ. Դրան, որպէս զի քննու- Եիւնը աւարտած կանոնը աչքէ անցնելով վաւերացուի։

Հասարակունիւնը ներևս ասկէ քիչ մր ոգիշառած երբ անհամբեր և ակնդէտ կսպասէր օր յառաջ Ազգային Սահմանադրունիւնը ողջամբ համբուրել՝ իւր առ տնին տնտեսունիւնր բարուոքելու համար, երկար ժիջոց և ժամանակ անցնելէն յետոլ, յայնժամ բողոքներ երևան կելլէ. որոնցմէ ճիզվիթա**կան դելադրունե**ամբ Ազգային իրաւանց դէմ քանի մր յօդուածոց փոփոխունիւնն ալ իմացուելով, գժաունիւնը անդրէն կսկսի գայրանալ․ մանաւանդ վաւերացման գործը ուշանալուն վրայ հասարակունեան համբերունիւնը կարճանալով աւելի սիրտ նեղ ըլլալէն զատ, մէկ կողմէն ալ այս մասին Ազգին՝ մէջ ծագած տարաձայնունեան և Պատրիարքարանի խառն ժողովին ալ տարտամ ընթացիցը պատճառաւ նաև Ազգային գործոց խեղճ վիճակի մէջ երեսի վրայ մնացած, և որ աւելի ցաւալին էր, գաւառներէն եկած Ազգայնոց բողոըներուն բարձի նողի և անգործադրելի ըլլալը տեսնելով, այլ և բոլոր աղքատաց և կարօտելոց կողմեն անպատապար և անպաշտպան՝ ննալնուն համար եղած ադադակներուն ձայնը *մ*ինչև երկինք **բարձրանալը ամէն օր լսելով, առ ցաւ սրտին սաստիկ կ**՝վիրաւորի և կ'սկսի յուսահատունիւնը ձևուք առնել․ որովհետև լաւ համոզուած էր, Թէ այս կերպ անկանոն երկպառակ և հոռի ու հետախաղաց ընժացք մը Ազգին վտանգ, կործանում, և կորուստ կ՝սպառնալ, ուստի բնականարար չէր կարէր անտարբեր և լոկ հանդիսատես մնալ, սակայն այս մասին իւր ուժերություն ան արիածակ են ուրբար երերություն ան արիածակ են ուրբար երբաներ կարել, կ`ստիպուի իւր յարաբերունիւնը **Պատրիւարբարա** նեն կտրել, և հոգևոր պաշտօնատեղիներե**ն մանաշանդ հե** իւր կղերեն ալ ցրտանալ և զզուիլ. որոնք յիրաւի իրե**նց ան**հոգ հասարակունեան ։

Իրաց այս ցա<mark>ւալի պարագաներուն մէջ, Ծահմանադ*րուՁե*ան</mark> յապադման մասին նէպէտ շատ մը յայտարար բողոք**ներ եր**եռան ելան՝ Թէ Բ․ Դրան կազմած Քննիչ *Ցանձնաժողովոյ*ն , և **ԵԷ Պատրիարըարանի առ ժամանակեայ Խառն ժողովին և Ազգ.** Ընդհանուր ժողովոյն անհոգունեանցը դէմ, սակայն ասոնց ավէնըն այ անյսելի կրլյային։ Վերջապէս հասարակուԹեան արդար զայրոյնը յուզուած և վերջին աստիճան հասած բլյալով՝ 1862 Օգոս․ 1․ խառն բազմունիւն մր Մայր Եկեղեցին կ'դիմեն, և Սահմանադրունեան վաւերացման վրայօք գոհացուցիչ պատասխան մր առնելու նպատակաւ Տեղապահ Սրբրազանին պատգամաւորներ կ'խրկուի ։ Ատենապետ Բարունակ Պէյր անձնովին Սէև խօսք կուսայ ՍահմանադրուԹիւնը **Բ. Դռնէն խնդրելու, նա և ի հաստատունիւն իւր այս խոստ**ման , ստորագրունիւն տալու պայմանաւ ամէն ջանք ի գործ դնելն ալ կիմացնէ,սակայն պատգամաւորները չեն կարեր *հա*մոզուիլ, որովհետև անոնք այս խոստմունքը միայն Ատենաւկետէն կ'յսէին , գոր պէտը էր Տեղապահ Սրբազանէն յսել։

Տեղապահին ևնանկ ապուշ և անտարբեր մնալը, մանաւանդ փախուստ տալէն անվստահունիւն մը նշմարելով, պատգամաւորները խիստ կայլայլին. ասդիէն անդիէն ձայներ աղաղակներ կսկսին, որոնց մէջ սա հետևեալ խօսքերը կ՛լսուէր Ձէ և Ազգին գործերը քանի որ կարող չեք տեսնել, ինչու էք նստէր» և այլն ։ Տեղապահին այնպիսի ապուշ շարժմանը վրայ հոն գտնուող Ցանձնաժողովն ալ բան մը չ՛կրնալով ընել, ժողովականներէն մէկ քանին Պատրիարքարանէն կառնեն կ՛զալեն. պատգամաւորներն ալ իրաց այս -

KAR

ş,

Š,

W

k.

15

j,

Ĺ

į.

ľ

մը գայրագին Եկեղեցիէն Պատրիարքարան կ`դիմէ և «Ագգին գործերը երեսի վրայ մնայէն ետքը մեզի Պատրիարքարան այ պետք չէ » ըսելով՝ գանի զոցելու պատրաստու**թիւններ կրյալ։ Նախապէս Տեղապահ Սրբազանին ձևոջէն բռնելով Պատրիար**քարանեն Երուսադեմատուն կ՝փոխադրեն , և ապա Պատրիարըարանի մէջ գտնուող բոլոր Վարդապետներն ու պաշտօնատարները դուրս հանելով, և ամէն սենեակները աչքէ անցնելով (՝), նաև վառարաններն ուսնգամ պարպելով Պատրիսւրքարանին դուները կ'գոգեն(^գ) և րանային այն խուռն բազմունեան մէջ անյարո կրյալ ։ Բազանունիւնն այ հետևաբար լուսանատած երբ գրուիլ կսկսի , և ահա յանկարծ ոստիկանունեան կողմէն Սելիմ Փայան կ՝հաս-Նի ի Պատրիարքարան, և դուները գոց տեսնելով կ՝հրաւիրուի Մայր Եկեղեցւոյն Խորհրդարանը․ բանի մր վայրկենէ ետքը ստենապետին հետ Եկեղեցին կուգան և ամպիոնը ելլեյով հոն գտնուող սակաւանիւ ժողովրդեան Պատրիարքարանին գոցուելուն պատճառը կրհարցնէ, և բանալին կ'պահանչէ, ւսնոնգմէ մէկը (*) բանին իսկունիւնը կսկսի պատմել։ Մանրա-

⁽¹⁾ Այս միջոցին գնոց արժանի էր Չրւանեան Սարգիս անուն անձին վիճակը, բանզի նոյն օրը նա գտնուելով, երբ ինդիրը կ՚ծանրանայ և Գատրիարքարանը գոցուելու պատրաստունիւններ կ՚ըլլայ, յիշեալ աղայն իւր սաստիկ վախէն սրանին մէջ գտնուած նստարաններուն տակը կ՚պանուրտի փոնորիկէն ազատ մնալու յուսով, բայց ինչ օգուտ որ նասարակունեան աչբէն իր օձիկը չկրնալով ազատել անհնայն խայտառակունեամը դուրս կնանուի:

⁽³⁾ Երուսաղէմայ վանուց փոխ. Մահակ վարդապետին աչքը այս դէպքէն վախծալով, այն օրէն կ'սկսի իւր բոլոր գրուԹիւնները և հաշուէտումարը ամփոփել ու պահել, որպէս զի չըլլայ Թէ օր մ'ալ հասարակուԹիւնը Երուսաղէմատունը յանկարծ գոցելով, զանոնք ձեռք անցնէ և իւր գաղտնեացը տեղեկանայ ։

⁽³⁾ Ցովսէփեան Գրիգոր էֆէնտի անուն անձը, որ նոյն օրը պատահմամբ անձնական գործով մը Պատրիարքարան գտնուելով և դիպսւածներուն չկրնալով իրբեանզգայ լոկ հանդիսատես ըլլալ, այն ատեն Ս. Եկեղեցւոյն մէջ գտնուած հասաակուθեան կողմէն կ'պարտաւորի կարեկցաբար և ազգասիրաբար պատասխանել Հշտիւ յիջեալ րաշային հարցմանց։

մասն խուզարկունիւններէ և խել մր հարցուփորձերէ ետքը լիշեալ Փաշան կրսէ Ռէ « ՍահմանադրուՌեան համար Պատրիարքարան դիմելու տեղ, Բ. Դրան խնդիր մը ներկայացնել, կամ քննիչ մասնաժողովին հարցնել պէտք էր։ Պատրիարքարանի առ ժամանակեայ յանձնաժողովէն բան մը որոնելու իրաւունք չունէիք , որով ժողովը գրուէր և Պատրիարքարանն ալ գոցուէր, որն որ ՏէրուՌեան ալ պաշտօնատեղի մ'է, ուստի դուք այժմ յանցաւոր և պատժապարտ գտնուեցաք » ըսելով` երբ խնդիրը ծանրանալու կըլլայ, իսկոյն յիշ՝ այ անձր կ՝ պատասխանէ ըսելով « Քաւ լիցի տէր , ժենք Ցէրունեան հակառակ գործ մը չունինք , վասն զի Հայ Ազգը ի բնէ Օսմանեան պետուԹեան լարգն ու արժէքը ճանչցողնեւ րէն րլլալով, իր հաւատարիմ և ազատ հպատակունեանը մէջ նաև վստան և ապանով է ԹԷ՝ՏէրուԹիւն ալ մեծ փոյԹ և խնսսմբ ունի, մինչև անգամ ենէ մեր ներքին ցաւերն ու վիշտերն իմանալ, որ դժբաղդաբար տիրած է Ազգին վրալ, անշուշտ ճար մը դարման մը ընելու իւր Թագաւորական շնորհքն ու այցելունիւնը չ'զլանար, բայց աւասիկ ցաւերնիս յայտնող մը չգտնուելով, ընդ վայր կ'տառապիմը, ցաւազին և վշտալի . ուստի պարտաւորեցաւ հասարակունիւնը դիմել այսօր ի Պատրիարքարան , որ Ազգին ներկայացուցիչն է Բ**. Դրան առ**ջև , անկէ պէտք եղածը հարցնել . քաջ համոզուած ըլլալով Թէ՝ Ցէրունեան մեզի շնորհած արտօնունեանցը համաձայն , մեր առանին տնտեսական կառավարութեանը մասինաժենուս կողմէն ընդունուած ու **հաստատուած Ազգային Սահմանադրու**-Ֆիւնը միայն կարող պիտի րլլայ կառավարել Ազգերնիս. դարմանելով մեր սրտերը Թափանցած այն անտանելի ցաւերն ու վիշտերը .ուստի և Բ. Դրան կազմած ըննիչ մասնաժողովին Նախագահն ալ նոյն իսկ Տեղապահը րլլալով , Սահմանադրունիւնը անկէ հարցնել հարկադրեցաւ Հասարակունիւնը, սակայն գոհացուցիչ պատասխան մր այդ կամ ոչ չ'կրցաւ առնել անկէ, որով **ներևս մխինարունիւն մ**ը չգար իւր վշտաց։»

Այս խօսբերուն վրայ բիջեալ Փաշան Ատենապետին կնարցընէ Թէ « իրաւ տեղապանը Քննիչ մասնաժողովին ալ նախագանն է » Ատենապետը՝ այո կ՝րսէ։ « Անանկ է նէ ձեր մէջէն քսանի չափ անձինք Պատրիարքարանի բանալին ալնետ առնելով, խնդրագրով մը վաղը Բ. Դրան ներկայացէք, որ գործերնիդ կարգի իյնայ » ըսելով, կձգէ կերժայ ։

Հետևեալ եօննեկին Բ. Դռնէն երկու պաշտօնատար և բանի մը տատիկանունեան զինուորներ հետերնին այլազգ դարբին մը առած Գատրիարքարան գալով դռները կբանան և Տեղապանն ու Խառն Ժողովը վերստին իրենց պաշտօննեթուն վրայ հաստատելով կերնան, մէկ քանի օր ալ Գատրիարքարանի դրան առջև զինւորներ կսպասեն:

Խսկ ճիզվիրական խմբակը իեր խորամանկ խարդաւանաց ազգանենգ մեքենականունիւնը անընդճատ շարունակելով, Ազգը ճետզճետէ տարապարտ մատնունեանց դառն մրուրները կ'սկսի քամել։ Վաճառաշահունեան ճամար կազմուած Ընկերունիւնները կ'մատնուին իբրև յեղափոխական, Լանկայի Ընկերունեան սրմարանը ևայլն կը լրտեսուի, գաւառական ազգայնոց աղաղակներու ձայները Գօլսէն կլսուին ի մեծ գաւ

սրտի ազգասիրաց։

.

W.

4

js

ŀ

þ

աղերսագիր մ՝ալ հոն բարեմիտ Ազգայնոց ստորագրել տալով աղերսագիր մ՝ալ հոն բարեմիտ Ազգայնոց ստորագրել տալով աղերաայի հարանուն հողով մե կազմել առաջարկել կուտայ, թէև նորա ներքև դարանուած գաղտնիքը թագուն չէր քաջարնուն սահմանադրականաց առջև. ուստի նախկին 6. Գայնոց միջոցաւ հաշտութեան ժողով մե կազմել առաջարկել կ՝գումարէ, ուր առաջարկուած հաշտութեան վրայ հաշտարաթեւնն ալ Բ. Դռնէն ուզելու պատրուակաւ պատրաստուած աղերսագիր մ՝ալ հոն բարեմիտ Ազգայնոց ստորագրել տալով Պատրիաբքարանի հառն ժողովի միջոցաւ Բ. Դրան կ՝մատուցուի : որուն դէմ երևան ելած բողոքոյ մը օրինակը տես ընդարձակ ծանօՌունեանց մէջ (Ժ) :

Ծաւօք սրտի կ'լիչենք հոս **Յ**ակոր Սրբազանին այս միջոցին Երուսաղէմ ուխտի երθալ ու հոն զիշեր մը մահճակալին **քողը** փունկելէն սաստիկ վախնալով հիւանդանալը և երկու օր**է**ն

Վերջապէս Ազգին այս խղճալի վիճակին վրաթը ցաւ զգալով Եկեղեցականաց ողջամիտ մասը առ Տեղապանն կ՝դիմէ, կ՛րա-նակցին, կ՛խորհրդակցին, և Տեղապանին կողմէն նրաւիրա-նաց տոմսակներ երθալով Եկեղեցական Համագումար ժողով մը կ՝գումարուի ի Պատրիարքարան 1862 Յունուար 26. և ըստ օրինի որոշումներ կըլլայ, և կստորագրուի, և երկոտա-սանի չափ Եկեղեցական վարդապետ և բանանայ կ՝պատրաս-տուին իբրև պագամաւոր Բ. Դուռը երθալ Սանմանադրու-

Այս որոշման ձայնը դուրս ելած ատեն Աշնանեան անուն անձը առանձին յոսնկարծ Պատրիարքարան հասնելով « Սըրբազան, ի՞նչ կնես, մի Թէ Ազգին տունը պիտի քակես, Եկեդեցականաց խելքը քաղաքական գործերու չ՛հասնիր ևայլն »
ըսելով՝ խեղճ Տեղապահը կ՛նախապաշարէ (ճիզվիθական
ձևակերպուժիւն), ուստի Տեղապահը նախապաշարեալ սաստիկ երկիւղէ մը բռնուելով կստիպուի յիշեալ որոշումը խափատիկ երկիւղէ մի բռնուելով կստիպուի յիշեալ որոշումը խափաՊատրիարքարան կ՛հասնին բաւական կ՛խօսին, կ՛վիճին, և
վերջապէս նախկին որոշման կրկին հաստատուժիւն տալով(՛)

⁽¹⁾ Իրաւունք ունէր և պարտական իսկ էր եկեղեցականաց ողջամիտ մասը կարեկցել Ազգին իրրև պաշտպան իւր Եկեղեցւոյն իրաւանց, և Բ. Դռնէն Ազգ. Մահմանադրուժիւնը ուզելու նպատակաւ եղած որոշումը յարգել և ի գործ ղնել, Թերևս եկեղեցական պաշտօնէից պատիւն ու ճամարմունքը վերատին ձեռք բերելու յուսով. զորս մեծ մասամբ ճասարակաց առջև կորսնցուցած էին իրենց առ Ազգն և առ Աստուած ունեցած պարտականուժեսնցը անփոյժ, անզգայ և անտարբեր կճնալնուն մամար, նա մանաւանդներկայիս իրենց ճոռի և շահամօլ ընժարու-

Տեղապան ալ իբրև Եկեղեցական անմատ, իրենց նետ առած Յունուար 30. կ`ներկայանան արտաքին գործոց Պաշտօնեայ Ք. Աալի Փաշային (¹), ուրկէ յուսալիր պատասխանով դարձետլ կ`վերադառնան ի Պատրիարքարան:

Հասարակունիւնն ալ արդէն այս մասին յատուկ աղերսագիր մը պատրաստած էր առանձին, որն որ Բ. Փոխարքային կ՝մատուցուի, Փետր. 25, և քանի մը օրէն ետքն ալ կ՝երկրորդուի, որոց պատճէնը ձեռքերնիս անցած ըլլալով առաջինին օրինակը միայն ընդարձակ ծանօնունեանց մէջ դնել արժան համարեցինը (ԺԱ)։

Արդեօք ինչ երջանիկ կամ որպիսի ուրախառին օր մը համարուեցաւ այն օրը բոլոր ճշմարիտ Հայերուն և ազգասիրաց սրտերուն ու փափուկ և ազնիւ զգացմանց իբրև տօն ցնծուժեան և աւետեաց, երբ շնորհիւ Օգոստափառ Սուլնան Ապտիւլ — Ազիզ Կայսեր վաւերացած մեր Ազգային Սահմանարրունիւնը Բ. Դռնէն յանձնուեցաւ Ազգին 1863 Մարտ 19. օր երեքշաբնի ժամ 7 (²):

Մյս կէտին չէնք կրնար զանց ընել սա հետևեալ հարցմունք-Ները ընել Ձէ՝ արդեօք այս բերկրառին աւետեաց լուրը Ճ․.

ու եղծեալ դրունեամբ Ազգին և նորա Ս. Եկեղեցւոյն բարելաւունեանը արգելք և խափանարար կերևէին, ինչպէս որ իրօք ալ այնպէս էր, վասն զի ոմանք իրենցվէ ճիզվիθունեան ոգւոյն և սկզբանցը ծառայօղներ, և շատերն ալ ագէտ և վիավիտ Մըգտուին ցարդ և սկզբունք և նպատակ չունին և չեն ալ ճանչնար։

⁽¹) Գաղիարէն և տանկերէն լեզուաց ճմուտ Ներսէս Եպիսկոպոսը բաշային առջև իրաւացի փաստերով տրամաբանեց Ազգին և նորա եկեղեցական պաշտօնէից դառն ու Թշուառ վիճակը միապետական (տեսփոԹիկ) դրուԹեան ճնշման ներքև, և զայն ամոքելու միակ միջոց և դարման մի միայն մեծազօր տէրուԹեան ի նախնեաց անտի շնորճած արտօնուԹեանցը ճամաձայն Ազգ. ՍաճմանադրուԹեան խիստ կարևոր ըլլալը ցուցունելով վաւերացման մասին Թախանչը յայտնեց։

⁽²) Որուն առաջին աւետիսը Գեքառևան Թույնիկ անուն Ձերնը հաղորդեց հասարակուՁեան իւր մարտ․ 6թդ Ձուոյն միջոցաւ․

^(*) Ճիզվինունիւնը իւր։ սաստիկ նշնամական մոլեգնունեամբը Ազգ. սահ-

Տէրունեան մեզի չնորհած սոյն ազգօգուտ ձիրն ու պարգևը զգալով յօժարամտեցան ընդհանուրին հետ Ազգին բարելաւունեանը նպաստող այն փրկարար **Սա**հմանադրունիւնը ուրախունեամբ սրտի ողջունել ։ Ազգին կորուստր փունացնող այն վատ ճիզվինական չարագրգիու մոլեգնունիւնն ու նպատակը կրցին արդեօք իրենց սրտէն արմատախիլ ընել։ Հաւաստի եղան արդեօք Սէ՝ իրենց ձեռօք նիւնուած այն գադտնի նպատակներն ու դաւադրունիւնները և ճիզվինական հրապուրանքները՝ ալ այսումեաև ապարդիւն պիտի մնան։ Կամք բրի՞ն արդեօք այս կերպ ազգավեաս երկպառակումեանց վեր, աայ, և այնուհետև Ազգին օգուտը նկատելով՝ ազգայնունեան իրաւունըները կոյր կրից գոհելէ դադրեցնել։ Ազգին կորստեանը շարժառին այն ճիզվինական գաղտնի մեքենականունեան պատմուճանէն մերկանայով և նորա ոգին ու գաղափարը փոխելով, ետ կեցան արդեօք ազգին դէմ մեջենայած այն խար-_. դախ ընդացքներէն։ Ընդհանուր հասարակունեան հետ միաբանունեամբ ձեռը ձեռըի տալով Ազգին ու անոր զաւակաց ապագայ բարելաւունեան և ապահովունեան մասին հոգ տանող այն Օահմանադրունեան գործադրունեանը պէտք եղածր տնօրինել ջանասիրեցին արդեօք։ Վերջապէս այն ազգային օրէնքը՝ որ գլխաւորաբար հաշիւ տոմար գիտնալ , ունենալ և հետևարար իրաւունք և պարտիք ճանչնալ, աղբատաց օգնել և կա-

ստիլուկանութեանց նկատմամբ ունեցած ազատ իրաւունըները ճամչնալ. որոնք հ. Դրան առլևը այս անգամ ալ առյուն ևս լուսափայլեցան չ

րօտեալները պատապարել կ՝սովրեցնէ յօզուտ հանրուժեան Ազգին, սիրեցին արդեօք իսպառ. և զանի անգործադրելի ընել տալու ճիզվիժական միջոցներու և հնարքներու դիմելը և համոզուեցան արդեօք... կ՝ժոզումք որ ժամանակը պաաասխանէ այս ամէն հարցմանց:

Արդ՝ Ազգը մէկ կողմէն իւր այս հանդիպած պարգևին վրայ դեռ նոր ուրախացած ատեն , միւս կողմէն Երուսաղէմայ փոխանորդ Սահակ Վարդապետը կուսակիցներու միջոցաւ յանկարծ ճամբայ ելլել կաճապարէ և դեղնափետուր Թևերով (՝)

Այս նարցման պատասխանն ալ դարձեալ ժամանակին կ՚յանձններ: Այս մասին կատակարվ յանձնառու ըլլան դրել մին առածը դնել նոս Ձէ « սնտուկդ գոց պանէ և տասուրդ գող մի բռներ. » արդար և ճշմարիտ. վասնգի քանի որ Ազգը իւր անտուկը առանց կղպանքի ձգած է, և ինքը որ տան տէրն է, աննոզ և անփոյն՚կը անտուկը առանց կղպանքի ձգած է, և ինքը որ տան տէրն է, աննոզ և անփոյն՚կը անպամ ոճրագործուննան ձևուր երկնցնելով իրենց չար կիրքը յագեցնելու և նախոնց անակապես իրենց փուն նպատակին նասնելու նամար Ազգին ատացուտժթը ըստ քմաց շռայլարար վատնելու այնպիսի լափլիզող շանանն և արդուննան և մինչև անգամ ոճրագործուննան ձևուր երկնցնելով իրենց չար կիրքը յագեցնելու և նախոնա իրենց փուն նպատակին նասնելու նամար Ազգին ատացուտժթը ըստ քմաց շռայլարար վատնելու պիտի յանդգնին և անտարակոյս կրնայ իրենց փուն նարար իրենց փուն նպատակին նանելու նամար Ազգին անարութար կրնայ արդուն և հայարակուննան և եղջերուաքաղ մար-

^{(1) \$000} լիռայով՝ որուն ականատես և ականջալուր վկաներն ալ դեռ կենդանի են։ Մենք նորա նպիսկոպոս ըլլալուն կամ չըլլալուն վրայօք խօսիլը աւելորդ սեպելով, սա կուզենք ժիայն կարցընել և իմանալ Օէ « ասպնկ սարսափելի ժեծ գումար մը ծախք ըննլով նպիսկոպոսունիւնը յափշտակնլու հետևող անձէ մը և իւր նմաններէն վնասէ զատ ինչ օգուտ Ազգին ։ » Եւ Օէ ինչու Ազգը իւր գոյից և ընչից տէր չէ և չըկրնար ըլլալ, որ Ազգային արկղը առանց տոմարի, հաշուհ և քննուննան անանկ երեսի վրայ Թողած ու աւազակներու և կողոպաիչներու ձեռք մատնած է և ժէկ կողժէն իւր բառական հարստունիւնը այդպիսնաց ձեռքով ի զուր կ՛հալի և կ՛փճանայ, և ինքը անտարբեր և անզգայ հեռուն կեցած ձեռքով ի զուր կ՛հալի և կ՛փճանայ, և ինքը անտարբեր և անզգայ հեռուն կեցած անգամ յետին Թշուառուննան ժէջ չարաչար ճնշուի, և կ՝ Թողու որ Հայունիւնն առվաման տանջունըվ յիմարարար։ Եւ Օէ ժինչև նրր այս վտանգաւոր և խինալի կացունիւն, ի կործանունն և ի կորուստ Ազգուննան . . . :

կ`սլանայ դեպի Էջմիածին և Երուսաղեմի ՊատրիարքուԹիւնը յափշտակել երազով կ`Եպիսկոպսսանայ, և շուտ մը Կ․ Պօլիս կը վերադառնայ։ Այս մասին բազմանիւ ստորագրունեւամբ մասարակունեան կողմեն Պատրիարքարան գացած բողոքա-

Աւելորդ չէ յիչել հոս դարձեալ ՍէՁեանին նախորդ Գատրիատեն հոն մեալը, որուն տնօրէնունեամբ՝ քանի մը աբեղայից այ Էջմիածին գնալը լսուեցաւ, որ Ազգին դէմ անկախունեան կամ լաւ ևս է ըսել ապստամբունեան ցոյց մ՝ էր, վասն զի գէՁ ի սէր խաղաղունեան Սահմանադրունեան մէջ քանի մը յօդւածոց փոփոխունեան Սահմանադրունեան մէջ քանի մը յօդսածոց փոփոխունեան Սահմանարունեան մէջ քանի մը յօդ-Ազգին իրաւունքը վերանորոգելու յուսով, ինչպէս որ ժամանակն ալ պիտի բերէ անչուշտ, որ Ազգը իւր ազգայնունեան

պացուցուի նոս՝ Բէ այս տեսակ եղծմանց պատճառ անկանոնուՌեան անկարգու-Ռեան մանաւանդ Բէ տգիտուՌեան արդիւնքն է։ Սակայն չենք ալ կրնար ուրանալ Բէ այս ազգավնաս խանգարմանց ոյժ տուող կամ նպաստողն ալ այն աներևոյԹ ճիզվիՌական ազգաւեր մատն է, որ միշտ արդելք և խոչնդոտ ըլլալ կուզէ ԱզգինբարեկարգուՌեանը, ինչպէս և ներկայիս երևցաւ Երուսաղէմայ վանուց մէջ եղաժ Ազգին արկղը առանց ճաշուի և ջննուՌեան և առանց կղպանքի կամ պաճպանու-Ձեան երեսի վրայ ձգել տալու պատճառ ըլյալէն ի վնաս ճանրուՌեան Ազգին։

Աճա այսպէս են և Ազգին բոլոր վանքերն ալ. որոնք՝ փոխանակ Ազգին ժէջ ուսման և գիտունեան լոյսը ծաւալելով Ազգին բարորունեանը նեցուկ ըլլալու, Ազգին Թշուառսւնեան պատճառ և տյր աւազակաց եղած են, որոնց այս եղծումը ժեծ վնաս և կործանում է Ազգին՝ են է Ազգը իւր անկանոն ըննացքը չուզէ փոխել և իրաւանց ու պարտեաց ակգրունքին ուղղունեան շաւղին մէջ զալել։

⁽¹) Իրասունքը երբէք զիջում չընդունիր, վասնզի ճշմարտունեան դէմ ամենացած վատունիւն մ՝ է, և ուր զիջումներ կը[լայ կամ իրասանց դէմ գծնիլ ու շննիլ, հոն արդէն անիրաւունիւնը երես առած կ՝ Սազասորէ իր խաղերը խաղալու, հոն արդարունիւնը փախուստ տուած ըլլալով, անվերջանալի վէճէր ու վիճարանու -Սեան դուներ կ՝ բացուին Ազգին մէջ կարձեաց տարբերունիւն պառակտումներ արկած և՛, Սշուառունիւններ բերելով իւր հետ, ուստի իրասունքը միշտ պաշտպանելսւ համար կամ ճանողանը կամ հնարք կամ ժամանակ և կամ Ս . . . կ՝ պահանջէ ։

րտորունիւնը նորա ձեռքն ըլլալը պիտի հասկցուի:

ստուսնին անտեսունեան սանձը ձեռք առածըլլալով՝ պիտի ճանչցուի ամենուն Սէ բոլոր Ազգային հաստատունիւնները,
ստացուածք և կալուածները և անոնց տնտեսական մատակաթարունիւնը Ազգին կեդրոնական Վարչունենէն կախումն ունի,
նմանապէս Եկեղեցական պաշտօնէից ալ կարգն ու սահմանը

Ինչ և իցէ, Սահմանադրունեան այն երջանիկ գալուստը շնորհաւորելէ ետքը, Գործադիր Յանձնաժողով մը կազմելով նախապէս Թաղական խորհրդոց կազմունիւնը սկսաւ, և վերջապէս Օգոստ. 10 Մայր Եկեղեցւոյ մէջ, առաջին անգամ Եկեղեցական Երեսփոխանաց բուէհամարը ըլլալով՝ դարձեալ ճիզվինական կեդրոնին ենդոիքները շարժիլ սկսան (¹). այլ և Երուսաղէմի վանքէն Եպիսկոպոսանալու գացող այն խեղճ աբեղաներուն անունն անգամ Պօլսոյ Պատրիարքական ցանկին մէջ դրուեցան. Ռող զկանայս և զմանկտիս...։

Ձենք կարեր զանց ընել նաև Թաղական ընտրունեանց ժիջոցները յուզուած Պալատու ՍալմաԹօմրութի և Խարակեօմթիւկի Թաղերուն միունեան խնդիրը՝ որուն մանրամասն նկարագրունիւնը համառօտունիւնս չ՝ներելուն, ըններցողաց կը
Թողունք միայն այս մասին Գործադիր Յանձնաժողովոյն տըպեալ տեղեկագրին մէջ նշանակուածը աչքէ անցնել, որովհետև
յիջեալ Թաղեցիք քանի մը տարիէ իվեր իրենց փափաբած նախկին սիրոյ և միունեան վերանորոգունիւնը վերստին ողջունելու նպատակաւ Պատրիարքարան դիմելով՝ խնդրեցին, Թաղ.
Խորհուրդ կազմել միունեամբ, որոնք համահաճ հաւանունեամբ Գործադիր Յանձնաժողովէն ընդունած հրահանգին հա-

⁽¹⁾ Անա ճիզվին խմբակին փնտռած և ձեռք բերած կէտն այս էր, որպես զի աշխարճականք, իրը նէ ճոգևորական պաշտոնէից քուէ տալու իրաւոնքէն զուրկ ճնալով՝ կարող ըլլայ ինքը իւր շաճանոլ և տգէտ կղերաց միջոցաւ իւր ուզածները ընտրել տալ (նման զնմանն սիրէ.) որպէս զի իւր գաղտնի մեքենականունիւնը տանորգել յառաչ տանիլ յաջողի։

մեստագրգռական էին։ (Տես Բիւ ԺԳ)։

Վերջապէս բոլոր Ազգային ժողովոց ընտրունիւնները կատարուելէն գկնի, 1863 Սեպտ. 20 Ընդնանուր ժողովոյ առաջին նիստը ըլլալով՝ նախապէս ¶օլսոյ ՊատրիարքուՁեան ընտրուժեան զբաղեցան և եղած բուէարկուժեան արդեանցը համաձայն Ձմիւռնիոյ Առաջնորդ Գեր. Գօդոս Արջեպիսկոպոսյա Պատրիարը հրատարակուելով Պօլիս բերուեցաւ, և ըստ Սահմանադրունեան , Մայր Եկեղեցւոյն մէջ ի ներկայունեւնն Ընդհանուր ժողովոյն առաջի Աստուծոյ և այնքան բազմուՌեան իւր հանդիսաւոր ուխտը ըրաւ։ Տար Երկինք որ ուխտադրուժ չ'գտնուէր։ և Նոյեմ․ 14 Պատրիարքական շըօվ Բ. Դռնէն իւր պաշտօնատեղին գալով ժառանգեց այն Ազգային գահը՝ որ րաւական ատեն Թափուր մնացած էր Ազգային ղժբաղդ խռովունեանց և ցաւալի երկպառակունեանց պատճառաւ։ Երա֊ նի Սէ սոյն Պատրիարքական ամենափափուկ պաշտօնին մէջ լիջեալ Սրբազանը հաւատարիմ մնալ փափաքէր և ըլլար Ազգասէր՝ քան անձնասէր . հոգեսէր , քան մարմնասէր ու շահասէր . իրեն նպատակ բռնելով միշտ ազգին օգտին անձնուէր ծառայելը․ ինչպէս որ իր պարտականունիւնն է, և հասարակունեան ալ փափաքը , գի մի գուցէ Ազգը սխալած գրտնուելով իւր ընտրունեանը մէջ, վերստին անցեալ արկածից՝ ցաւալի րաղդերուն հանդիպէր և մէկէն կրած վիչտերը դեռ չ' մոռցած, մէկ ուրիշն ալ լաջորդեր նորա տեղ, որն որ ամէն

&շմարիտ Հայու սրտին խիստ տխուր ազդեցունիւն ըրած է, «ոես վերջին յայտարարունեան օրինակը, նիւ∴ ԺԴ։

Մենք այս մասին քաջայոյս և վստահ ենք,որ հրամանաւ Օսմանեան տէրուժեան կազմուած Ազգին ներկայացուրիչ Սահմանադրական ժողովներուն միջոցաւ՝ Ազգայնոց խղճալի վիճակը բարւոքուելով ի յառաջադիմուժիւն ազգայնուժեան, «Սժամեծ օգուտներ և արդիւնքներ պիտի տեսնենք ու վայե-

ՎԵՐՋԱԲԱՆ

Փափաքելի է մեզ յուսալ Եէ սոյն համառօտունեամբ կարողացանք փոքր ի շատէ մեր ըններցողները զոհացնել, յայտնելով նաև անոնց Ազգին մէջ սպրդած այն ճիզվինական գարախակալունեան ենթորկները, որոնք Ազգին բարելաւունեանը խոջնդոտ և Եշուառունեանը պատճառ եղած են : Այն ամբարիչտ մեբենականունեան ազգանենգ որոզայնները, որոնք մեր ամենազնիւ տոհմին քազցը անունը ի կոգուստ մատնել կ՝տրքանն : Այն ազգատեաց վատ շանամոյունեան կոյր նախապա

ծարմունքները, որոնք մեր Հայկայ սերունդը յետամնացու-Սեւսն լաիիւրինդոսին մէջ գլորել կ՛ ճգնին։ Այն զոռոզ եսականունեւսն և տիրապետական փուճ բռնակալ իշխանասիրու-Սեան ու փառամօլունեան չար ոգին, ևառ նախանձու իրար չը քաշելու, մէկզմէկ զրկելու հալածելու և հարստահարելու ամենացած բնաւորունեան, և միմեանց տունը քանդելու փլցնելու և կործանելու կոյր ատելունեան ոխակալ կրից գազանային ճիրանները, որոնք Ազգը միշտ գիշատել ջանացեր և կ՛ջանան։ Եւ վերջապէս այն ճիզվին մատը կամ որ նոյն է ճիզվինունեան աշխարհաճարակ մահաբոյր ժանտախտը, որ իբրև քաղցկեղ իւծական ախտ՝ Հայ ազգին մահ կսպառնայ և զանի սպառեցնելու ճիգ կ՛նափէ, և Լուսաւորչական Ս. Եկեղեցւոյն ազատունիւնն ու անկախունիւնը լափշտակելու նպատակաւ մեր Ազգին իրաւանց և շահուն դէմ նումբեր կանգնելով միշտ՝ նորա սէրն ու խաղաղունիւնը վրդովել կ՛աշխատի։

Այս կէտիս կերպով մը օտարին համար ըսելիքնիս կ՝կար-ճանայ, վասն զի նախապես մեր Ազգր ընտանի Թշնամիներէ կրած չարիքները՝ կրնանք ըսել Թէ՝ մէկէ մը չէ կրած, կոյր ատելուժենէ և նախապաշարմունքներէ ընդունած հարուաժներն ու վէրքերը. օտարէն չէ ընդունած. ուստի և իդէպ գայանդեն Ս. գրքին այն խօսքը Թէ «Կորուստ քո ի քէն է, Իսրայէլ» եղուկ. վասն գի օտարը իր օգուտը ճանչնալով կը գործէ ինպաստ ինքեան, իսկ ընտանիք իմինաս անձանց և Ազգին կուրօրէն գործել գիտեն, ոչ սկզբունք և ոչ նպատակ, արդ մինչև ցերբ այս կուրուժիւն նախանձ և ատելուժիւն, բաժանում և երկպառակուժիւն նակառակուժիւն և կուսակ-ցուժիւն և տնքակիչ յամառ կամակորուժիւն.

Թողունք ընտանի `Թշնամեաց այն բազմադարեան հակառակասիրունեան ազգավնաս չարիքները յիշել հոս , ներկայիս հոգոց ազատունեան ժամանակ անգամ սոյն այս լուսաւորեալ դարը կարծես Թէ մեր դժբաղդ Ազզին համար զիշերային մուժ և խաւար է դարձէր ։ Ցառաջադէմ քաղաքակիրն ազգաց հա մար, երջանիկ, իսկ Հայուն համար, ապերջանիկ։ Նոցա նի*ւ*-**Խական և մտաւորական զարգացմանը նպաստաւոր , իսկ մեզի** համար վնասաւոր և վտանգաւոր, վասն զի փոխանակ բարի գործելու , չար գործել բնաւորուած ենք։ Նոցա աշխատանաց փոխադարձ բարիք, իսկ մեզի համար հակադարձ չարիք, գուրկ ամէն բարեմասնունենէ և մխինարունենէ այս արննու-Թեան ատեն, վասն գի տգիտունեան խաւարն է որ կառաջնորդէ Ազգիս, և կ՝մղէ գինքը բռնի դէպի գերունեան նշուառունեան և լուսահատունեան անելանելի անդունդը, վասն գի կոլը կուրի, յորժամ առաջնորդէ՝ սխալի և երկոքեան իխորխորատ անկանին, ըստ վճռոյ Ս․ Աւետարանին։ Առաջնորդը կոլը, շահամօլ, անխիդճ, կեղծաւոր և յափչտակող։ Կղերն անգգալ, տգետ, անպիտան, ուստի և անփոյթ, անմոգի, և անմիաբան , որոնց մեծ մասը իրենց խարդախ և գայնակդական ընթացքով խիստ տխուր գաղափար ընծալած են հասարակունեան։ Հարուստը շուարած և անգէտ։ Աղբատը անպաշտպան և գրէնէ լուսահատ։ Գիտնականը սակաւ, ուստի և ի պէտս Ազգին անբառական, իսկ անոնը որ իրենց անձր առ իմաստունս համարին և ուսումնական կ'պարծին լինել, իմաստակ, անխոհեմ, տիտալ և կանացի բնունեան եննակալ։ Իսկ վանականը անկիրն ստահակ լիմար և ոչ իմաստուն եղծեալ և ապականեալ եղեռնային խեղճ կացունեան և դրունեան ներքև գերի, գիրար հայածել հարստահարել գիտեն, քան ժողովել պատապարել և շահել։ Մէկ խօսքով Ազգին ամբողջ մարմինն ու կազմուածքը հիւանդ և խոնացնալ, յոտից մինչև ցգրլուխ չիք առողջունիւն, ուր իմաստուն և կատարեալ գիտուն որ չորս միլիօն ազգ մր կառավարելու կարող խելացի գլխի տէր անդամներ րլյան, այնպիսի անձինը դեռ շատ կ պակսին Ազգին մէջ . ափսոս . . . ։

Աւաղ, որ զիրար սիրելու շահելու և խնամելու ընկերական և ազգասիրական ոգին կարծես Թէ սպառած և գրէ Թէ մոռցուած է, Թողունք ըսել՝ որ Ազգին գործերն անգամ կուսակ ցունեւոմբ կամ կողմնապահունեամբ և որ խղճային է ոխակա լունեամբ աչառանօբ և կաշառօբ կ'տեսնուին, ևայլն ևայլն։ **βիրաւի մեծ հրաշը և զարմանը, մանաւանդ Թէ Աստուծոյ յա**տուկ խնամբն է, որ այսքան դարաւոր աղետներու հանդիպած չարաբաղդ արկածներու ալիքներուն բաբախմանց ժեջ, սասկայի վշտաց և տառապանաց ենԹակայացեալ ազգայնունեան նաւր առանց ընկղմելու, և որ ցաւային է, ընտանի կոյր Թշնամիներէ ընդունած հանապազօրեայ հարուածոց ներքև ճնշուած հարստահարեալ և վիրաւորեալ Ազգ մր , լետին ճգնաժամուն մէջ անգամ տակաշին կանգուն կենդանի ողջ գոնէ շունջն իր վրայ մնացեր է և կ՝մնալ, Օրքնեալ է Աստուած, որ բարոյական մահր մեր լուսաւորչական Ս . Եկեղեցւոյն մէջ գէն կարող չէ եղեր ասանջականունիւն գտնել, նէ օտար և նէ ընտանի նշնաժիներուն տուած վէրքերուն նկատմամբ ։ Թողունք այն ազգատետց ճիւաղներուն և զանազան չարիքներու պատճառ խումբ մը վասակաբարոյ անձանց արարքները լիշել հոս, որոնք այսօր իրենց զաւկներէն անիծիւք և դառնումեւամբ կ'յիշատակուին , Ազգին և նորա Ս . Եկեղեցւոյն դէմ իրենց նիւ**թ**ած դաւաճանութեան՝ հասուցած վնասուց և գրկանացը համար, որոց պատմունիւնները տխուր կ'ներկայանան մեց այսօր, ինչպէս դարուս պատմունիւններն ալ անշուշտ ապագային պիտի աւանդեն ի խրատ և ի յորդոր, ենէ ուշադիր գտուի, որպէս զի անցեալէն խրատուելով կարող ըլլան օրինաւորու**թե**ան շա**ւղին մեջ գալել յօզուտ անձանց և զա**ւակաց իւրեանց ։

Մենը՝ ծերկայիս անխրատ մնալուն և այսքան չարիքներու արտծ ծշուառունիւնը արիտունենել յառաջ եկած է, որ է մայր, ներուի մեջ ընդ խարարակունեն իրաւուծք և պարտեր երնդմանուր դաստիարակունեն իրաւուծք և պարտիր հարձան է, ևայլն, վում գի մեկ արդանուր է, ևայլն, ևայլն, զուրկ է մնացեր, ուստի Ռող ներուի մեզ ըսել Օէ՝ ենէ անցեսլ և ենէ ներկայ մեր Ազգին.

ավենայն մօլունեանց և Թշուառումեանց կոյր կրից և մախա-Նաց ևայլն եւայլն։

Վանց կլնենը նաև լիջել հոս Ազգ. հին ժողովևերուն խեղճ վիճակն ու տեսարանը և անոնց մէջ յուզուած ապարդիւն սնոտի վէճերն ու անվերջանալի վիճաբանունիւնները և տղայանտական կարծեաց դիմահար բաբախումները և անտեղի ու ազգավնաս կռիւներու սոսկալի գոռում գոչումը, որոնք դրժբաղդաբար ագիտունեան կամ լաւ ևս է ըսել անխելքունեան արդիւնքներ են , վասն գի Ազգին բարելաւունեանը և նորա օգտին նկատմամբ բարձր խնդիրներու վրայ ազնիւ խորհրդածունիւններ համոզում և մտածողունիւններ ընելու տեղ ,
ամենաստորին կարգի սոսկական մարդկանց նման ունայն խսսքորով կ՝տաղտապին ու կ՝պատաղին, և որ ցաւալին է մեծ մասամբ եղած որոշման մը գործադրունիւնն անգամ անհնար ընելին իսկ կաշխատին հակառակասիրունեան ոգւով , ընդդէմ խղճի և Ազգ. իրաւանց և պարտուց:

Անա ասանկ լետախաղաց և կոչը ընհացքով ընդ վայր ի զութ ժամանակ վատնելէն իզատ, այլ և Ազգ, գործերն անգամ անձնական փուն և վատ կրից գոհուած է և կ՝գոհուի դժբազդաթատր ամէն ատեն և ամէն պարագայի մէջ ցարդ ի վևաս Ազգին, գրենէ Ճիզվին դարանակայունեան մեր ազգին մէջ արմատ ձգած օրէն ի վեր։ Եւ ժամանակաւ Սէ որբարիք մ`ալ վայելած է ազգերնիս , կրնանք ըսել Եէ այդ ևս դիպուածական կ'համարուի , երբեմն ունեցած իր ազնիւ տաղանդին և հանճարեղ իմաստունեւսն, բարոյական գիտունեան գրականունեան կամ ըններցասիրունեան վառ և պայծառ ճրրագին **միջ**ոցաւ, որուն լոյսը արդէն շատ դարերէ ի վեր չըսեմ բոլորովին մարած, այլ խառարած մեհագին հագ ուրենն ընդ աորստ մեալով միայն՝ ներկայիս մեջ սոսկայի չբաւորունեան և վտանգաւոր Թյուառունեան անդունդին եզերքն եկած հատած է ցրուժալ և պանդուխտ խզճայի Ազգերնիս, և դեռ այն ճրագին լոյսը գօրացնելու անգօր և անկարող։ Ինչ և իցէ Թողունք ժենք

այժմ այս ցաւալի կէտերն ու սահմոկելի անցքերը և դարձրնենք մեր ուշադրունիւնը ներկայիս վրայ։

Անրաւ շնորհակալուՌիւն Օսմանեան վեհափառ Տէրու-Ռեան, որ մեր Թշուառ Ազգին իւր ամենամեծ շնորհ**ըները խր**նամք և այցելուՌիւնները գլացած չէ և չ՝գլանար ալ երբէք, յանցանքը մերն է, Ռէ որ մենք զմեզ կառավարելու և զանոնք սխորուոքապէս գործածելու կերպը չ՝գիտնալով կարող չրլլանք

Նորին բարեխնամ Կառավարուժիւնը կարեկցելով Ազգին, փուժաց`ի վաղուց չնորհած արտօնուժեանցը համաձայն մեր Ազգային Սահմանադրուժիւնը վաւերացնել և յանձնել մեզ նորա անժերի գործադրուժիւնը պահանջելով Ազգէն։

Ուրեմն աշխատինը Հայնը՝ Սահմանադրունեան գործադթունեանը հսկելու ենէ կուզենք մեր անձին մեր Ազգին համար անդորրունիւն ու բարօրունիւն գտնել, և մեր Օսմանեան Օգոստափառ կայսնը բարեհան կամքն ու հաւսնունիւնը յարգել, և Հայ անունը վսեմացնելով բառնալ այն նախատինքնեորը, որ այսքան ժամանակէ ի վեր կրած է և կ՝կրէ Ազգը ագիտունեան խաւարին մէջ՝ լուսաւորեալ ազգաց առջև ։ Եւ ահա այն ատեն պիտի ըլլամք երջանիկ և բարեկիրն Ազգ ընդհովանեաւ Օսմանեսն մեր տէրունեան ։

8ՈՐԴՈՐԱԿ

Արդ՝ սիրողը օրինաւորունեան, Սահմանադրունիւնը Սէև դուք ծնած եպաք, սակայն անոր մայրը ժամանակն է, անշուշտ նա պիտի տածէ ու խնամէ գանի, չկայ անանկ զօրունիւն մը լու։ Մարդիկ՝ որոց Աստուածապարգև ազատ կամքը ճիզվի-Գական մահացուցիչ սկզբանց Թիւնովը մնուած չէ, բնականա բար օրինաւորապէս ազատուԹիւն կ՚ խնդրեն և իրաւանց լոյսէն բղխած արդար և անաչառ օրէնքներու կ՚ուզեն աւելի *ճ*նազանդիլ, քան Թէ իրենցնման քանի մը տզետ և անկիրԹ հարուստ մարդկանց յողդողդ կամացը խաղալիք և հաճոյիցը գերի ըլլալ ։

Օրինաւորունեան սկզբունքը ամէն լուսաւորեալ մարդու սրտին մէջ խոր քանդակուած ըլլալուն, որ և է բռնական զօրու-Թիւնը կարօղ չեն մինչև իներըս անդ Թափանցիլ և զանի ջնջել. երբէջ մի յուսանատիք , քանգի ձեր դէմն ելլող ամէն բռնական միջոցներն ու խոչնդոտները կարծուածին չափ ո՛չ գօրաւոր են և ո՛չ ալ տևողական, ժամանակը վաղ կամ անագան գանոնք կ՝սպառէ ու կանհետացնէ, բաւական է որ աժենայն արԹնու-**Ձեամբ ՍահմանադրուՁիւնը յառաջ տանելու անցանցիր ա**շխատիք , և ահա այն ատեն անտարակոյս ձեր աշխատուՌեան արգասիքը պիտի կրնայ մեծամեծ բարիքներ յառաջ բերել Ազցին։ Իսկ ձեր անհրաժեշտ պարտքը և միանգամայն իսկական օգուտը կստիպէ զձեզ՝ նախ՝ ձեր նախնեաց գովելի շաւղէն չը խոտորելով՝ անձնուէր հպատակունեամբ սիրել Օսմանեան բարեխնամ տէրութիւնը, և նորա կենաց համար բարեմալթել միշտ . և ապա հնարաւոր եղած ազգօգուտ միջոցները ձեռ<u>ը</u> առնելով , յառաչադէմ ազգաց նման՝ բարեկիրն և սահմանադրական ազգ մի րլլալու համար, կարևոր ուսմանց և գիտու**թեանց լոյսր ծաւալել և բարոլական ու մտաւորական զար**գացման փոյք և հոգ աանիլ , և կենցաղօգուտ արուեստները , երկրագործութիւնն ու վաճառականութիւնը ծաղկեցնել ազգին մէջ, որոնցմով միայն կրնան փարատիլ Ազգին գլխունվերև սպառնացող այն սոսկալի չքաւորունեան Թանձր ու խաւար ամպերը, մանաւանդ տգիտունեան՝ որ մեր ազգին Թրշւառունեանը միակ պատճառն է։ Ոհ՜, տար երկինք, որ մեր ազգին տգիտունեան ու անկանոնունեան ձեռքէն կրած այն րազմավիչտ Թշուառունեան սև ամպերը ուսման և գիտու-**Ձ**եան լոյսին միջոցաւ արտահալած ի բաց փարատէին, որպէս զի այսունեաև գէն կարօղ ըլլայինը, մեր Օսմանեան

տէրուննան ի նախնեաց անտի մեզի չընորհած արտօնունեանցը համաձայն մեր ազգին առ տնին սահմանադրական կառավարունիւեր թարւոբել՝ Ազգ. Կեդրոնական Վարչունիւնը ըստ օրինի բարեկարգել՝ յօգուտ ընդհանրունեան չանասիրելով ։

Ո՛ օրինասերք Ազգին գլխուն վրայ դիզուած արկածից ցաւոց ու տառապանաց նայելով չըլլայ Սե լբանիք և վճատիք կ'յաջորդե անխոնջ աշխատունեան ժոււեն միջտ յաջողունիւն երքեք, որովհետև ձախորդունեան ժոււեն միջտ յաջողունիւն երք կարորդե անխոնջ աշխատունեանց միջոցաւ, ուստի ասկե ետքն է ձեր աշխատունիւնը մինչև որ ազգային տնտեսունիւն իր կանոնաւորունիւն՝ մանաւանդ ազգ մը անկանոնունիւնը ի կանոնաւորունիւն՝ մանաւանդ ազգ մը անկանոնունիւն իր կանոնաւորունիւն վերածելը մեծամեծ աշխատունեան իր կանոնաւորունիւն վերածելը մեծամեծ աշխատունիան և վասնորու տուլ ու հեռանալը չէ նէ անկան փոքրոգիունեան նշան, այլ և ցած վեհերոտունիւն և ներևս վատունիւն մը կ՛նամարուի ի վտանգ և ի կրկին նշուառունիւն Հայ հասարակունեան կամ ազգայնունեան։

Արդարև ի զուր Ձշնամանուեցաք, յանիրաւի զրպարտուհանձնուհրաբար տեսական այն սև ամպերը փարատուհցան, և միսսուց եննակայացաք և մինչև անգամ սոսկալի մատնուհեանց կասկածանաց և ստունեանց այն սև ամպերը փարատուհցան, և նորա փոխարէն մեծազօր Տէրունեան շնորհացը արժանանաթա՛ սահմանադրունեան պատրացման առնիւ զէն փոքր ինչ յառաջադիմունեան ասպարեզին մէջ զայլափոխ մը ընել հարողացաւ Ազզը, Ձէ և բաւական աշխատունեամբ։ Երանի ու փառը ճշմարիտ ազգասիրաց՝ որոնք յօգուտ Ազգին և ու փառը ճշմարիտ ազգասիրունեան իրենց աշխատունիւնը ու փառը ճշմարիտ ազգասիրունեան իրենց աշխատունիւնը ու փառը հշմարիտ ազգասիրունեան իրենց աշխատունիւնը հրաժեշտ պարտուց վճարման անփոյն մնացին և կ՛մնան։ Ով կլմայ ուրանալ անձնուէր աշխատանաց օգտակար հատ ունիւնները և օրինաւոր ու հաւատարիմ տնտեսու- նետն (եքենաքի) կամ առ տնին կառավարունեան երջանիկ արդիւնքները, ահա և ներկայիս մէջ ի գործ դրուած աշխատունիւնը, ապագային համար ալ յարատևական բարենաց աղբիւրներ ըլլալով զԱզգը ամբողջ շարունակ կ՝ երջանականներ, որով կ՝ պանծան այսօր յառաջադէմ ազգերը. և աշխատունիւն ըսելով ընկերական կամ ազգայինն ալ անձնականուն մէկ տեղ իմանալու եմը, ընդհանուրէն մասնաւորին և մասնաւորին առ ընդհանուրն վերածելով, բանզի ամէն անհատուներն արածելով, բանզի ամէն անհատուներն արածելունիչն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանական անահատուներն արարուներն արանարուներն արանարուները և արդիսանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուները և արանարուներն արանարուներն այն անանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն անարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուների արդիս արևուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արևուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արևուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արանարուներն արևուներն արանարուներն արանարուներն արևուներն արևուներն արանարուներն արևուներն արևուներներն արևուներն արևուներներներն արևուներներն արևուներներն արևուներն արևուներներն արևուն

Իրաւ է որ մեր Ազգին մէջ աշխատունիւնը իր նշանակութնենը և արժէքը դժբաղդաբար կորսնցուցած է. որովճետև ամեն ազգային պաշտօն, որ ծառայունիւն մ՝ է, նէ հոգևոր և թե մարմնաւոր, սոսկ պատիւ մը համարուած ըլլալով, ոչ աշխատունիւն կեննադրէ և ոչ պատասխանատուունիւն, և ահա այս է՝ որ միշտ միսասակար եղած է մէր Ազգին։ Մեր խօսքը իր նպատակը կամ Նշանակունիւնը կորմնցուցած այդպիսի աշխատուննան համար չէ, և կ՝ մերժենք պաշտօնի նկատմամբ պատահե անձնական փառք և շահ համարուած այդ՝ փտտած գաղափարը, և ձեռք առնուիլ կուզենք այն աշխատունիւնը որ նպատակ և հիմն ունի իրեն միշտ հասարակաց օգուտը՝ առանց անձնական շահամորնեան, որ ոչ պատիւ կ՛պարունակէ իր մէջ և ոչ զօշաքաղունիւն կամ սնափառունիւն և չարակնունիւն եւայլն, այլ համարձակ բարոյական և նիւնական վարձատրունիւն ըսրուտ ազգայնուննան։

Արդ ուրեմն սկսինք աշխատիլ նախ՝ Ազգ. հաստատուժիւններէն և կալուածներէն և ազգին բարերարաց կողմանէ եղած նուէրներէն և կտակներէն գոյացած թոլոր եկամտից համար Ազգ. արկղ (գասա) մը հաստատել և օրինաւոր հաշիւ թռնել ելևմտից համար, ասի տնտեսուժեան առաջին գործն է։ Երկրորդ՝ Ազգ . տնտեսական մատակարարութիւնները ապահովելու միջոցները ձեռք առնելով, ճնար եղածին չափ ծախքը չափաւորել, ընդհանուր գանձուց պաշտօնէի մը հրակողութեամբ տարուէ տարի էվելնալիքն Ազգին բաւական դրամագլուխ մը հայթայթելով երևելի և հաստատ պանգաներէն մէկին մէջ չանու դնել:

Երրորդ՝ Ազգ. ելևմտից տարեկան հաշուեցուցակը (պիլանայն դրամագլիին չահովը ազգին ծախքերը գոցել։ Վասն գի գուցէ անանկ ժամանակ մը պատահի, որ եկամուտը պահանջուելիք ծախքէն պակաս գալով՝ պարտաւորի վարչուԹիւնը տոսարակուՌեան դիմելու, և հասարակուԹիւնն ալ այն աստեն և խանգարի վերջը չ՝պիտի գայ — ըսելով չօգնէ (ինչպէս ներկայիս) և արպէս Ազգ. գործոց կարգադրուԹիւնը ընդհատի

Չորորդ՝ Ազգային բոլոր գոյից և ստացուածոց տէր և բոլոր հայիւներուն հսկող (օրէնսդիր) Երեսփոխանունիւնը (որուն գործադիրն է Քաղաքական ժողովը) պէտք է որ՝ խելացի և փորձառու ժողովական անդամներ և պաշտօնեաներ ընտրէ և անոնց ըստ արժանւոյն նոշակ սահմանէ, որպէս զի ան ատեն միայն՝ նոցա յանձնուած պաշտօնը կատարեալ և ըստ օրինի հանապոզոր վարել և առանց զանցառունեան գործադրել տալու կարող ըլլայ։

Հինգհրորդ՝ Ազգ․ բոլոր դպրոցները միակերպ դաստիարակուθեան (¹) ընԹացքի ժէջ դնել և իւրաքանչիւրին մշտնջենա-

⁽¹) Ֆաւօք սրտի կ'նկատենը՝ Թէ Ազզին զաւկները միօրինակ չեն դաստիարակուիր մեր դպրոցներուն մէջ. ըսել կուզեմը Թէ բոլոր դպրոցներուն մէջ տրուած դասիրուն եղանակը (մէԹօտ) իրարմէ տարբեր են ։

Ուսանողը պարտաւորուած են ուսման անկանոն՝ ընթացքին մէջ յարատևելու . որով քիչ մը սովրելիքնին ալ մեծամեծ դժուարունիւններով և տարիներ՝ զոհելով հագիւ Սէ ձեռը կրնան ձգել ։

Բոլոր գիտունեանց հիմն եղող և մարդկունեան աշխարհին մէջ մարդս մարդ

ւոր բարեկարգունեանը մամար մէկ մէկ գիտնական անձինք որոշել և նոցա տեսչունեանը յանձնել, և տարեկան մաշուեցու ցակին մետ ալ մանկանց ուսածը նիւն ու մասակը տեղեկագրուվ մրատարակել : Վասն գի գիտուն անձի մը մսկողունեան չ՝ յանձնուած դպրոց մը, բարեկարգ չէ և չ՝ կրնար ալ ըլլալ, ուստի և եղած ծախքը իզուր և ապարդիւն, ինչպէս ցարդ ։

Վեցերորդ՝ մայրաբաղաբիս մէջ միայն, կղերական գիշերօ-Թիկ ղպրոց մը հաստատել, և այն ղպրոցին մէջ ուսմունքը առարտողներէն և կրնուածներէն միայն Եկեղեցւոյ պաշտօնեայ

անչել տուող բարոյական գիտունիւնը բոլորովին դուրս ձգուած և անոր տեղ լոկ անակարական բարոյական գիտունին տուով բարոյական գիտունին տուր հետ առնուտծ է, զոր աշակերտր ստանալով զանի՝ կ՝մտնեն ընկերականունեան մէջ զուրկ կրօնական և բարոյական գիտունիէ, որուն ստացմամբը միայն կրնան ըլլա կատարեալ իմաստուն և մարդ երջանիկ, աւելի բացայայտ խօսելով, ճշմարիտ Աստուածապաշտ կամ Քրիստունեայ մը ըլլալու համար, քրիստոնէական կրնունիւն, և քաղաքականացեալ կամ ընկերական մարդ մը ըլլալու համար ընկերականունեան վերաբերեալ բարոյականունիւն ուսանիլ անհրաժեչտ է, ուստի պէտք է որ մանկունք դպրոցին սեամը տուրիւն ուսանիլ անհրաժեչտ է, ուստի պէտք է որ մանկունք դպրոցին սեամը ուս իրխած օրէն՝ գտնան հան կատարեալ փիլիսոփայի և Աստուածաբանի պէս ընկերական տորց և հասակէն անակական տիոց և հասակէն անկերական թարոյականունեան մէջ և դաստիարակուին մարդասիրական և ընկերսիրական կամ որ նոյն է ազգասիրական Ս. և ազնիւ սկզրունըներով:

Մենք վեր զաւկներուն որչափ գխտունիւն սովրեցնել ջանանք և չ՝տանք անոնց ձեռքը ռարոյական գիտունեան դասերը, լաւ գիտնալու ենք, որ զանոնք կատարելունենէ կ՛ռնուացնենք և մարդկունեան նախատինք կ՛լնենք:

Թող Ներուի մեզ ըսել Օէ մեր դպրոցներուն, իրենց Ներկայ դրունեամբը՝ ընդհանրարար մարդկային ընկերունեան Ներկայացուցած երիտասարդները՝ իսկապէս

մման են դերեզմանաց փռելոց, որք արտաքուստ երևին գեղեցիկ և ի Ներքուստ լի

են ոոկերօք գարշելեօք ըստ ասացելոյ Ս. Աւետարանին։ Ուստի պէտք է որ Նախ

բրիստոնէական և բարոյական կրնունիւնը բոլոր դպրոցներնուս մէջ իրրև Նախ
նական գիտունիւն ընդունինը, և լուսաւորեալ ազգաց դպրոցսց մէջ ընդունուտծ

ուսման ըննացից եղանտկը մացընենք, և այսպէս ազգին զաւկները ճշմարտապէս

կրնելով կարող ըլլանք այժմէն պատրաստել Ազգին ապազայ երջանիկ սերունդ մը,

սերունդ կատարեալ մարդկունեան, սերունդ կատարեալ քրիստոնէունեան, օգ
տակար իրենց անձանց և Ազգին, և փառը և պարժանք Հայրենեաց։

Իսկ վանքերէն ոմանք անկելանոցի և ոմանք ուսումնարա նի կամ դպրոցի վերաձել նախնեաց դրուժեւանը համեմատ . ըստ տեղւոյն և ըստ պատշաճի թգուտ հասարակաց , որոց ներկայիս եղծեալ դիրքը խիստ մեսաակար է ազգին ։

Եօններորդ՝ օրինաւոր Կրօնական ժողով մը ունենալ, և այն ժողովին մամար օրինագիր մր պատրաստել նախնեաց ձևուտգիր օրէնքներէն մաւաքելով, և զանոնը մրատարակել և Շկեդիցականաց կարգն ու սանմանը վերանորոգել։

Դաւառաց համար բանիրուն և փորձառու առաջնորդներ կարգել և բոլոր Կղերական դասուն չափաւող Ոռշակ սահմանու

Իսկ Դատաստանական ժողովին համար դատաստանագիր մը պատրաստել և հրատարակել ։

Երբ ասոնը գործադրուին՝ այն ատեն կրնանք ըսել **Ս**է իրաւանց և պարտուց սկզբունքը ըստ արժանւոյն ճանչցուած է . որն որ սահմանադրունեան առաջին և զլխաւոր կէտն է և միջոց լառաջադիմունեան ։ Այն ատեն որրոց և այրեաց արտասունքները կ'սրբուին, աղքատներն ու կարօտեալները կ'խը**ն**ամուին , անկեալները կ՝կանգնին , անտէրունջ հիւանդները կ'պատսպարուին , զրկեալները կ'պաշտպանուին , բողոքողաց ձայները կ՝ յրսու ին և բարիները վարձատրուելով՝ չարերը կը պատժուին կամ կ'պակսին, գատաստաններու մէջ իրաւունքն ու արդարունիւնը կ՝ նազաւորէ և վերջապէս ազգը մահուանէ բանմանունիւն կ'փոխադրուի և կրլյայ Ազգ սուրբ և սեպնական ժողովուրդ Բարձրելոյն Աստուծոլ։ Վասն գի ազգի մր վեր ենէ օրէնք իրաւունք և արդարունիւն չկալ, այն ազգր մեռած կ՝ սեպուի, և անհնար է որ յառաջանալ, որովհետև ազգի մըկենդանունիւնըկամ լաւ ևս է ըսել հոգին բարոյականու-**Թիւն** , հաւասարու**Թիւն ճանչնալ եւ լարգել, օրենք արդար**ու-**Բիւն և իրաւունը գիտնալ ու գործելն է։**

Եւ ամա այս է սամմանադրունեան և Ազգին պամանջը և ասոնք են իւրաքանչիւր անմատից պարտքն ու իրաւունքը, վերջապէս այս է սամմանադրունեան ոգին և պէտք է այս թլյայ Ազգին բունելիք ընժացքն ու առարկան , որոց գործադրունեանը ոսկելու պարտաւորեալ է Ազգին ամեն անուսոր։

Ուրեմն սիրողջ օրինաւորունեան պէտք է այսուհետև ջանադիր ըլլաք , հաստաստուն և անդրդուելի կամբ և խոհեմ ու օրինաւոր ըննացը մը ունենաց։ Ձկայ բան մը՝ որ արդիւնաւոր ըլլայ առանց կանձնաւոր և անխոնջ աշխատունեան . և Տէր է՝ որ յաջողէ գրարին յամենայնի ։

Դառնանը ձեզի ո՛ Թջնաժիր օրինաւորունեան․ դուբ կոյր գկուրայն կմարտնչիք օրէնքին և ազգային իրաւանց դէմ, գուք ազատ կամը ունիք՝ և բարին չարէն որոշելու կարող էք. ապօրինաւոր և անկանոն անձնական կամ մասնաւոր շահու մր համար, ազգին ներկայ և ապագայ յառաջադիմունիւնը և միանգամայն ձեր անունն ու պատիւր նաև Ձեր անման հոգին վտանգի մէջ մի դներ, ալ հերիը է, դադրեցեր չարունեան անգգալ զործիք մի րլյայէ, չէք նշմարէթ որ ազգին տունը քակելու, քանդելու և կործանելու զործակից կթըսթ. չէթ գիտէթ որ՝ Եէ ազգային և Եէ Տիեցերական պատմունեանց մեջ ձեթ անունները վասակներու , մերուժաններու վեստ սարգիսներու անուանց չարքը կանցնի և այժմէն Ազգին ապագայ սերնդնան ճամար գցուելի և գարջելի լիջատակներ կպատրաստէը. չէք տեսներ որ ձեր ձեռօթը ձեր գաւակաց փոսր կը փորեը. չէթ սարսափիր անոնց դառն անեծքները ձեր գլխուն տեղացնելու նախապատրաստունիւն մթ ընկլնուդ․ և Եղբարը , դուբ աւևլի կարեկցունեան արժանի էք՝ քան նէ մեդադրանաց, Եիսուտ փթկիչը ձեզիպէսներուն համար էր՝ որ հաչին վրալ աղաչնգ իւր Երկնաւոր Հօրը՝ ըսևլով « Հայր Թող ղոցա, գի ա՛չ գիտեն գինչ գործեն :»

Եւ անա կրկին կրսենք ալ զգաստացեք, ձևր օրինաւորութ Սեան դեմ կենալը՝ ճչմարտունիւնը ուրանայե զատ ուրիչ բան չէ, զղջացեք այսունետև և ձևր օրինասեր եղբարգը հետ միաբանունեամբ ձևոք ձևոքի տալով Ազգին բարայական և նիւթական շանուն և յառաջադիմունեանը միայն ջանք ըրեք ։

Ճիզվինական կեղրոն, և դուբնորա կուսակիցը, ձեր ճշմարիտ օգտին և պատւոյն համար, ինչ որ ձեզի ըսենք կարծենք Սէ պարապ և անօգուտ պիտի ըլլալ, վասն զի դուք կամաւ մատ **հեր էր գձեզ ճիզվինունեան ան**նողոպրելի ճանկին, դուք չարը գիտնալով կ'գործէը ։ Ձեր խորամանկ հոցին էր' որ ամենաբարի Արարչին ձևուքէն նոր ելած նախամայրն Եւան խաբելու համար օձի կերպարանօք մինչև Եդեմական դրախտր սպրդեյու համարձակեցաւ, ուստի անգեղջ և անխիղճ ու յամւսու բլլայնուդ համար, ձեր դարձին վրալ յոլս դնելը սատանան չը ճանչնալ ըսել է . մահը միայն կրնալ ազատել գձեզ այն Աստուածամարտ ճանկէն, ան ալ՝ նողկալի յիշատակնիդ համայն *ժարդկային սեռին մանաւանդ Հայկայ ներկայ և ապագայ սե*րընդին դառն արտասուաց և անիծիցը յանձնելու՝ ևսև հոգինիդ անել տարտարոսին գարհուրելի տանջանացը մատնելու համար, ուրեմն զոնէ ձեր հոգւոյն, ձեր անուանը, և ձեր գերդաստանին վրայ խղճացէք, իզուր կաշխատիք և ընդ վայր կ'տագնապիր. չե՞ր գիտէր Եէ բարոյապէս նախ մեր խեղճ Ազգին տէրն ու պաշտպանը Աստուած է, որ կարող է զարդարս փրկել ի մահուանէ,և գանիրաւս պահել ի տանջանս յաւիտենից, և ահա ինչ որ կրնեք. ձեզի, ձեր ընտանեացը, և ձեր հոգւոյն կընէք, արիւն ձեր իգլուխ ձեր։

ըլլայ անոր դատախազն ու վրէժխնդիրը:

Սակայն յատկապէս կաղաչենք զձեզ որ Արգոսի նման հարիւր աչք ունենաք , օձի նման խորագէտ ըլլաք, ճիզուիθական հրապուրանաց և շողոքորդուժեանց չ'խաբուելու համար , ճիզուիԹունեան ինչ ըլլալուն վրայ կատարեալ տեղեկունիւն ըստանալով, անոր երևելի և աներևոյն որոզայններուն և ազ-

Ազգին մէջ սպրդած ճիզուինունեան և նորա ջահախնդիր կուսակիցները արդէն աղէկ կը ճանչնաք, գիտճք նէ քսան տաթիէն աւելի է չարիք չմնաց, որ Ազգին գլխուն չ'բերէ. երկպառակունեան և խռովունեան որոմ չ'մնաց՝ որ ազգին մէջ չ'սերմանէ. վերջապէս Ազգը ճիզուինունեան ամբարիշտ ճանկը

Ալ անզգուշունիւն և անզգաստունիւն կրլլայ, ենէ այսուհետև մէկ մ՝ալ անոր ուղղակի կամ անուղղակի ձեզի մատուցած դժոխային հրապուրանքէն խաբուելով, դարձեալ անոր գիջատիչ ժանեացը ճարակ ըլլաք՝ յետինն վատնարագոյն չար քան գառաջինն լինելով յաղետ և ի ցաւ ազգասէր սրտերու. ալ այսուհետև ազզին, կամ որ նոյնն է Ձեր օգուտը դուք խորհեցեք, և Աստուած խաղաղունեան առաջնորդեսցէ Ազգիս ըզ

Վ Ա Խ Ճ Ա Ն

. .

ԸՆ ԴԱՐՁԱԿ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆՔ

Առ սարկաւագ Նիկրդայուն յաքսոր ի Թեքիրջադ։
ի 28, ապրիլ, 1822. ի Գեյօղլու Սարայը Ժամը։

Ով սիրեցեալդ ժեր տիրացու Նիկողայոս (Կ)

Ֆրէնկիստան այս խայրէնը ունի՝ որ բոլոր ազգերը և նագաւորունիւնները իր իշխանունեանը տակը անցունէ. և այս բանիս վրայ եօրմիշ կընէ իր միտքը։

Քօրնէս զօրջով Իսպանեայի ծագաւորի կողմանէ գնաց Ամերիկայ, Մեջսիջոնի երկիրը իրեն համար ջարոզեց նէ ես մեծ
ծագաւորի կողմանէ եկայ, որ իրաւունք ընեմ զրկելոց, և բըոնականներուն ձեռջէն ազատեմ նեղունիւն ջաշողները. ասոր
ծամար շատերը Մեջսիջոնցիներէն ծարաֆ եղան անոր, պաշար տուին, և տասն հազար հոգի ալ անոր զօրական եղան և
միաբանունեամբ Մեջսիջոնի փառաւոր ծագաւորուն իւնը տակն
ու վրայ ըրին, ինչպէս կ'գրէ մեր աբբա Հ. Ստեփաննոսը աշկսաթճագրունեան մէջ։

Ասանկ ըրաւ և Ինկիլիզը Հինաիստանի երկիրը, սոյն փառուոր և բազմագանձ նապասըները (քողը) քի իրենց նախնիքներէն մնացած էր, վար ըրին՝ վեր ըրին, ամմէնը իրենց ձեռքը անցուցին, քիմա Ինկիլիզներուն փարան ով չատ տայ նէ այն նստած կըլլայ, և ան ալ անունով միայն, ամէն դատաստան հ ամէն կառավարունիւն Ինկիլիզներուն ձեռքն է։

Հռովմայեցիք ալ առաջուց, որ ծազաւորուծիւն ունէին, տատնկ կ'նէին, ինչպէս չատ ազգերու ըրեր են, մինչև Անատօրու ասկեր անցուցին և մեր ազգին ալ ըրին. Մինրդատին և հիգրանին օրը, և ուրիչ ատեններ ալ, կէս մը խաբէուծեամբ, և կէս մը ճէնկով, նիմայ ալ Հռովմայեցիք նոյն մարմնաւոր ժազաւորուծիւնը ունին, լաքին չորս կողմի ծագաւորները վարպետ են, ծող չեն տար, որ ղուրս տեղուանք իր իշխանուծիւնը պարանե, լաքին թարը՝ որ Հռով նայեցւոց ծագաւորն է՝ տես ինչկ'ընէ, տսկէր կ'նանէ՝ ոչ ծօփով ծիւֆէնկով և սիլոնով, այլ անունով նոգևոր իշխանուծեան միսիշնարներ փօլիծիջայով,

⁽Կ) Միրիքելամին եղբայրն է եղեր։

որ բոլոր աշխարծ կերծան կերպ կերպ վարպետունիւններ կ՝բանեցնեն։

Ա որպես զի այս բանս ալ աղեկ առաջ տանի Հայսց Ազգին «Հեջ, և այս բարեպաչտ Ազգին մեջ իլիչկեն մր ձեռքը ունենայ, Հայու Ազգին մեջեն պիրեզ մը արդ գտեր է, և «սնոնց վանքեր տուեր է, որ իրեն կեղծաւորունիւնը (ճիզվինունիւնը) սորվին հոն, երնան ըսեն քի «Բաբը հաւտտոյ գլուքս է, տար չի հաւատացողը, քրիստոնեայ չէ. արջայունիւն չունի։»

տասլայ ծեալիմ կրլլած.

Ասանկով ինչ ժողովուրդներ որսացեր ենք, ինչ փոքրաւորներ վարդապետներուն քովէն հաներ ենք, և ինչ վարդապետներ՝ նպիսկոպոսին և Պատրիարքին իշխանունեան տակէն ճաներ քնք, շատ մարդիկ՝ որ կանոն (պահք) բռնել չեն ուզէր, խօլայցուցեր ենք, շատին բնունեանը կէօրէ՝ մեղջերուն կերպ կերպ որչափ մարդիկ Ֆրէնկի նափի ենք ըրեր, ինչ տներ ենք կործանէր. ինչ մարդիկներա գլուխ ենք կերերնե, ամէնուն պէլլի է, լաքին մօտ օրերս եղածներէն քանի մշ բան պատմեմ տէ լըսէ։

Տիւզեանց օրերը միաբանունեան վեները մեն ը հանեցին ը բի գօլեշցող գլխուն դառնենը Պատրիարքին Թօփուզը և մեն ը ըսուինը տեի, որուն, համար երկու երեւելի սառաֆներ բշելտուինը, մենը տներուն բէօչէն հստանը գեֆը սեֆա ըրինը։

Մենը ըսուինը տէի, մատնը տիւզեանց միտքը փոքւիոքով մեծցուցինը, Հռովմայ մարդ խրկել տուինը, չատ խարճել քանեցինը. ամենը անոնց տիւչման ըրինը, Թախ որ՝ այն երևելի տունը սօյով սօփով միւճմիւքալ ըրինը, ան ատենը մենը ալ րակեցին, որ եէտքը չհարք որևան չհարք որև ըն ան ջարտարերը, հոր հարարակիր փերատիսա չաշտածը կախարարարը է արաջ Հայոց Ազգին գոգը։ արտաքիկին փերատչ ները արտաց պետերեր, խարեցերը վարար է արտաքիկին փերատ, ները արտան արտարարան արտարան արտարան արտան արտարան արտան արտարան արտան արտարան արտարան արտարան արտարան արտարան արտարան արտան արտան արտան արտարան արտան արտան արտան արտան արտարան արտան ա

۹ելի մենը սիւրկիւն*է*ն ազատեցանը Հայոց ձեռ*ը*ովը և Քա*ը***թ**օլիկներուն մեջը ապանով չէինը նէ՝ ան տաենը Հայոց մեջը սերե սերփե ժուր կուզայինը, մինչև Ղալանիայի Ժամը մեզի պխոսը այային, որ ծոն նստեինը, մենը չուզեցինը. զիրա Ազգին մեջը մեկ վելվելե մը ձգեցինը, գիտեինը որ օր մը չե օր մը ծայր մը պիտի տայ, Ղալանիա արան չերնանը տէի, Օրնագեղ մեներիզ ըրինը մեզի։ Ամիրայից տուները զեֆբերնուս մերը եղած էինը, ամմա Ազգը կ'չարնուր եղեր, աեզի ինչ, գերե Հռովմայու Բաբէն առ, մինչև էն պզտի բաբական կարգաւորնիս ասանկ կընէ. կրակը կ՝ձգէ ժողովրդոց մէջը , իրար կանցնէ, կախել, կոտրել, մեռցնել կուտաց, ինքը կփախչի զէֆքերնին կ'հանէ հեռուէն, սօղրա օրթան կելլենը կ'մխիթարենը բի , ուղղափառ ճաւատքի ճամար պէտք է որ արուն Թափէք, առջի ջրիստոնեաներն ալ ասանկ են ըրէր։ Շաչխըն ժողովուրդը ժեզի չըսեր ջի, ճանըմ վերապատըռտելիներ՝ առաջեալներն ալ արուն Թափեցին, ղուբ ինչու անոնց չէք նմանիր, չէն ըսէր բի Հուօմայ բոլոր կարտինալները Բաբը պիլէ մինչև պօղազնին ղէֆը սէֆայի մէջ տալմիչ եղեր են , մենը ինչու անոնց ուղուրին էլ նահատակ կրլլանը։

Արդ Հայոց մէչէն պազին բրչվէլեն՝ պազին մեռնելեն ետև, չա. տերը իմացան մեր սեպեպով ըլլալը, մեզնե պաղեցան. տոլիկնիս ավրվեցաւ հոն, Պատրիարգը ուզեց որ խտոցը մեզի խօնե. և տահր բեզչեյեն տէտիրկին ընե մեզի, պաշլայեցին բտենկսիզ տենկսիզ խօսիլ, ճչմարտուն իւնը ասանկ պետբ է ըսելով, որպես դի ան ատեն տե, իրաւուն բով Գանօլիկի նարաֆը գանը. զէրե մեզի վռնտեն տե, իրաւուն բով Գանօլիկի նարաֆը գանը. զէրե հոս. Գօլեչցի բանօլիկի նարաֆը ապահով եզառ խայրի։ Անցան բ հոս. Գօլեչցի բ մեզի նեղունեան մեջ դրրին, ժամանակ մը բանահայագործուն են է դարրեցուցին, ետ բը ծածուկ Պատարագի իզին ըրին, եէտ բը չ նելու։

Te the sep of a summer of the section of the sectio

Եսային, մէկ մէնլիսի մէջ ազջիկ չրլլայ ձէ, մասխարայունին՝ ընելու չերքար հոն, ուստի աղլկան համար հերձուածող եղա։ Գամաղիէլին տղին հալը մալիմ է, չատ բան զուրցել պէտը չէ, զէրէ ամէն բան ինդիրմէն կվայլէ անոր վրան։ Ստեփանը ժամանակու խէն**նեց**ևը էր, հիմա ալ շոշորնը կայ վրան . Հօշ՝ բռնած ճամբան ալ կ'վկայէ, որ Եիմարխանայի խէնԹերէն է, լեզուին պէտը է մէկ զիննիր մեալ, որ անանկ հպարտունեամբ ւնեծ գեծ չխօսի ։ ըւ մա աինտնա ընկանու, ծաւ ան ջան դանիլ էր, որ սարկաւագ ես, և բանի մը տարի է, որ աղչկան մը ոտջը կապեր ես, չես կրնար կարգուիլ, հպարտունեներ չես կինար ալ ըսել թի կարողունիւն չունիմ կարգուելու, եկար Քանօլիկ եղար, որ Հայը՝ Քանօլիկի աղջիկ չտար. և նապիյենովը նըշանածեղ ետ կըլլաս, և ուրիշ զէնկին աղջիկ մը կառնես։ ԵԹե ասանկ չրլլար նէ՝ մեզի խոստովանանը եղած տաենդ՝ պիտոր նոբիրե եկ, որսիքաշանժիր կանժուին չնննան․ ասած բշարժ բա առ, յետոյ եկու խոստովանէ, լաբին ժենք այս այն չնայեցանք, ձեզի բերինը խոստովանցուցինը, ռանի մը սուտ ու մուտ բաներ սովրեցուցին**ը, որ եր**Թա**ջ ասորանոր հետ ի**յնա**ը, խավ**ղայ մը հաներ աե մենր ալ բաներնիս տեսնանը, զերե առաջուց մենը Պատրիաբբին ֆին կուտայինը բի՝ Քօլէշցոց արզբ գրէ, բչել մեռցնել տուր։

Պատրիարքին ինչ իշխանունիւն ունենալը չգիտնալով, և ակե խելքունիւնով ինկար օրնան քի՝ պանա նէ եափա պիլիրտի է Ուչան երանընը քուշուն էօմրիւ ազ օլուր, կրսեն, ո՛ անխելք՝ արզդ պատոեցաւնէ, ֆալախայ տեյնէկը չկոտրեցաւ ա. Պատթնարքարանի հափըսին զինճիրը չի հատաւ ա. կամ նէ ուրիջ խապահան մը վրադ դնելով կինէ կրնար քշել, երը ուզէր։

Լաքին ինչ ըսեմ, հիմա հոտ ճաղ մը առ առջիդ, անխելջու-Թիշնդ մէջը պառկեցուր մեռելի պես, պարտքերուդ տերտը, ճաղին քովերը սախանան տէի տիզմիչ ըրե. լաց ու լաց՝ անգարուրունեանդ խասավենը, քրչուելուդ ցաւը և սրիւըննըն, ճարնար լաց, ի՞նչու հաւատացիր. երբ որ կրսեին ք քի, Հայոց Եկեղեցին հերետիկոս է, չըսէի՞ր քի՝ ղուք հոն իչեն՝ ուղղափառ էր, ղուք չըլլաք նէ, հերետիկոս կըլլայ, զահեր ճշմարտունիւնը կամ աւղղափառունիւնը անանկ քեբազե բան մընե՝ որ վեց մարդու վրայ կեցած է, անոնք ուր են նէ՝ ըլլայ, և ուր չէն նէ՝ չըլլոյ։

Փամանակաւ բերթոզին մեկը պարծենալով ըսեր է բի, բերականութիւնը իմ հետս ծնաւ և իմ հետս սիտոր մեռնի. որուն համար մեկն ալ կըսե բի՝ ինչպես առաջինը սուտ է, առաջուց բերականութիւն կար, եետքինն ալ սուտ եղաւ, զերե օր օրե առելի ծաղկեցաւ բերականութիւնը։ Ասանկ ալ մեր ըսածը սուտ է և ամենասուտ, բի Հայոց մեջ ուղղափառութիւնը մեզի հետ ելաւ. զերէ ահա յառաջուց ըլլալուն համար, մեր Չամչեան Հ. Միջայելը կ՝զրե բի՝ ուղղափառութիւն ի սուրր Լուսաւորչեն, Եւ եետքինն ալ սուտ է, դերէ բոլոր Ֆրենկիստան իրենց բրիստոնեութեանը նայելով, կըսէ թէ ուղղափառութիւնը Հայոց մեջն է, ինչպես Ջօհրապեան Հ. Ցովտանեսը Փարիզեն կզրե (¹)։

Ուստի ձեզի յորղորեցինը ըն՝ եկեր Քանօլիկ եղիր, հաւատըն համար չէր. իլլէ նէֆսանիյէն ընելով, մեն է շէրէֆ գտնանը, խօսբերնիս գալեցնենը, և բուն նպատակնիս՝ Բաբին օգտակար ծառայունիւն մը ընենը, Հայոց ազգը Բաբին իշխանունեան եղեր ենը, սիլահսըզ ասկէր ենը, նօփսուղ նիւֆէնկսիզ առներ,

^(՝) Ասանկ Նամակ մ՝ալ Հ. Սերովբէ՝ ստորագրուԹեամբ Արշալոյսին միջոցաե

ըաղաբներ կ' բակենը և եէսիր կլնենը սուր գազան Բաբին։

Անտ իմացար մը, ինչու ձեզի Քանօլիկ ըրինք. ինչու խավղայ նանեցինք. զերե ասանկ չըլլայ նե չըլլար, անլար նեփիչտի, էչէկլեր արայա կինտի. պելի մեր իիսնիպարն ալ կոտրեցաւ, լաքին Ֆրէնկին փօլինիզան շատ է, մենք կինե նյլէպաղունեամբ նօզգապաղունեամբ կխաթենք և գլուխ կելլենք. պաշ օլ տա, էչէկ պաշը օլ։

Դան ը հիմա ըեզի՝ մեր ճալը ահա հասկըցուցինը. ուստի դուն մեղի համար ըշուեցար. լաքին միտքը դիր քի՝ ուղղափառունեան համար է, զէրէ մեզի համար սէպէս նէ, մենք փարայ չունինը, որ քեզի վարձք տանը. վարայ ունենայինք նէ Հ. Դրիզորին պէս մենք ալ կփախչէինը, բայց Ձէ որ ուղղափառունեսն համար տանիս նէ, Աստուած անվարձ չի հաներ, Աստուած մխինարանք տայ. ատ ալ երած սրտիդ մխինարանք

> 4. ሆቴሀየበՎኖሀ ቴՒ 4. ԹՈՎՄԱ ՎԱՐԴԱՊԵՏՔ ԱՐԲԱՑԵԱՆ

B.

Աո Մուrաsեան Պ. Տիգrան, ի Նիկուքիդեայ.

Արժանայարգ բարեկաժ.

e

Սյս օրերս Տէրոյենց պատուելիին Եrեւակ անուն ներնին մէջ՝ նկաrագիr աղերից Եrուսադեմի մեր տեղեկագրին դէմ գրուած յօղուածը ձեր հետագրգռունիւնը չարժելով ստիպուէր էք Երուսաղէմի մէջ Սողոմոնեան տաճարի և Պրոպաստիկէ ստագանին մօտ Յովակիմ Աննայի sուն կոչուտծ Արշակունեաց ձեռքով կառուցեալ եկեղեցիի յավ շտակունեան վրայօք վերահասունիւն գործել։

Բարեկամ, յիչեալ խմբագրին՝ ազգին անժխտելի իրաւանց դէմ ցարդ ցուցուցած կիրքն ույամառ կամակորունիւնը արդեն յայտնի է չատերուն․ ինչպես այս անզամ ալ Երուսաղէմի 6․ ազատրիարքը արդարացնելու դիտմամբ, մեր հրատարակած &չմարտունիւնները սուտ հանելու փորձ ընել ուզելով կպնդէ ԵԷ «յիչեալ եկեղեցին Հայոց չէր և չէ » «

Մենը արդեն հաստատ ապացոյցներ ունիմը Թէ՝ նոյն իսկ
Երուսաղենի մեջ և ջրջակայքը մեր Հայոց ի բնե ունեցած 72
կտոր սեփնական աղգաժառանց վանքերեն մեկն էր և է. մանաւանդ Թէ անտարակուսելի ճշմարտունիւն մ՛է, որ մի և նոյն .
շիճուած քին ձևն ու դիրքն անգամ իբրև կենդանի վկայ՝ Հայոց
վանք և եկեղեցի ըլլալը ինքնին ստուգած է և կստուգե, որուն
մօտերս լատինացմե յափշտակուիլը յիջած էինք:

Այս խնդրոյն լուծումն ալ Արժ. Չիլինկիրեան Ցակոբոս փորգապետեն առած ըլալով (որուն համար յիշեայ Երեւակի խմբագիթը մեր աշխատունեան իբր նէ զործակից կանուանե . որն որ ազգ. գործով այժմ ձեր կողմերը կգտնուի) ձեր հետագրգռունիւնը յազեցնելու համար կարևոր կհամարիմ սոյն իրոզունիւնը և սիրելունեանդ հաղորդել։

Այս մասին յիչեալ վարդապետին մեզի տուած տեղեկունիւնը այս է. որն որ նոյն միջոցները Երուսաղէմի վանուց Աւագ Թարգմանունեան պաշտօնը վարելուն, մանաւանդ նէ հետագրգիռ անձ մը ըլլալուն համար տեղեկունիւն ստացած է հետևեալ կերպով.

Երուտաղեմայ լատինաց վան ջի միտբանուն իւնը՝ բրիստոն հայ ազգեթեն որսացած ու լատինացուցած ժողովրգեան անունով իբր Թէ եկեղեցի մը չինելու տեղ մը կ՝ փնտռե, և արևելեան պատերազմին ատենները Բ. Դռնեն իսթիլամի սամի հրամանագիր մը առնելով կվորկուի յԵրուսաղեմ. Թէ արդեօք միrիի հողերեն դատարկ միացած տեղ մը կրնայ գտնուիլ լատին ժողովրդեան համար եկեղեցի մը չինուելու։

Դատարանեն առանձին իլամ մը առնուհլով և անոր ժաժեմատ Բ. դռնեն ալ իսկոյն ծրովարտակ ելլելով, յիչեալ եկեղեցին լատինաց վանբին ձեռքը կյանձնուի 1856 ։

Եւ ահաւասիկ իլամին իմաստը.. որուն վրայ հիմհուած է և հրովարտակին խօսըերը ։

ընաշուաների առևուաեր թբես ոիթաի դենիեղի իսմոն բմաջ,

գաղաքի գրան (որուն Բենիամինի դուռ ալ կըսուի) մերձակայ միրիի ամայի մնացած տեղերէն, ուր ժամանակաւ եկեղեցիի մը առերակներէն փոքր ինչ չինուածքի մ'ալ նշոյներ կաեսնուին. 400 կանգուն լայնունեամբ և նոյնչափ երկարունեամբ արսա գետին մը ի չնորհս մալաջօֆի պատերազմին շահատակողզաղդիացի զօրաց՝ լատինաց վանքին չնորհեցաւ իւր ժողովրդեան եկեղեցի մը չինելու համար։

Ասկէյայանի կերևայ Թէ մոռցուած է այն ատեն իլամին մեջ յիշուելու այն անագին գմբեԹաւոր եկեղեցիին տակաւին կանգուն և հաստատ չէնքը. կմոռցուի նաև հարէմի չէրիֆին մոտիկ ըլլալը պատճառ բռնելով ժամանակաւ սուլԹան Սալահետտինին Հայոց ձեռքեն բաշել առնելը և մինչև ցարդ սագանիչէ մետրեսեր կոչուիլը. այլ և կմոռցուի 20 տարի յառաջ անոր բովը՝ կէօգլիւկլիւ Բէչիտ փաշային կանգնեցուցած մինարեն և այնքան բազմածիւ մալանիչէ վախֆիյէսի անուամբ կալուածներն ու յիշատակիները։

Չամուռճի սլատուելին ասոնը գիտէ արդեօը, որ ազգին իրաւանց հակառակ կելլէ ու կ'զրաբանէ։

- Այս մասին կ'ըսուի Թէ Երուսազեմի յունաց միաբանութիւնը և պատրիարբը միայն բողոք մատուցանել փունացեր է Բ. Դրան գարմանալով միանգամայն Հայոց վանուց պատրիարքին անքոգուժեան և անտարբերուժեանը վրայ։

Սոյն միջոցին Ս. Ֆարունեան տաճարի գմբենին նորոգուծեանը ճամար Է. դրան կողմեն Երուսազեմ գտնուող շինուածոց պաշտօնեայն իւր տեսունեան գացող էֆենտիներուն գայրացմամբ ըսած է նե՝ «ենէ ճնարը ըլլայ, կարծեմ մեծ մզկինն ալ աճուրնի ճանել պիտի տխորժերը» և ճիշեալ խմբագիր Տէրոյենց պատուելին բանի մը տարիէ ի վեր է որ Հայաստանեայց եկեղեցւոյ իրաւուն բները և սեփճականունի նները աճուրնի ճանել ստիպուած է իւր Եռեւակ կամ աւերակ ներնին միջոցաւ» Սակայն այս մասին խեղճը կարեկցունեան արժանի է բան նե պարսաւանաց, վասն գի ենե ուրիշ արուեստ մը ունենար՝ ապրուստի մը ճամար ասանկ վատունեան չէր գիջաներ. մանաւանդ ընտանեաց տեր անձ մը միշտ կարօտ ըլլալով իր օրական պարենը ծայնայնել, որու որ ծառայե, ծարկաւ անոր ի ճաղաստ գործել պիտի ջանայ. յանցանքը ազգին է որ իւր գլտերականաց յարգը չ՚գիտնալով, ճոցա պիտոյքը ծոգալու և անոնց տարագան ապահովելու մասին ալ անփոյն և անտարբեր մնացեր է (¹) և կմնայ. մանաւանդ նէ իր այս ծոռի ըննացքովը շատ կորուստներ ալ ունեցեր է որով և շատ ուսումնականներ մեր ազգին մէջ պանդոկներու խորչերը անխնամ երեսի վրայ մնակով լետին աստիճան խղճունեսն և չքաւորուննան մէջ փճացեր են և անոնց գրաւոր աշխատունիւնն ալ ի կորուստ մատնուան է ի ցաւ ազգասիրաց. ափսոս որ մեր ազգը դեռ ուսման և գիտունեան յարգն ու արժեքը չէ ճանչցեր, և ծետևաբար գիտնականաց վրայ ալ վարկում չէ ունեցեր և չունի։

Ձեզ իսրտէ միշտ բարեացակամ

ԹԱԴԷՈՍ ՄԻՀՐԴԱՏԵԱՆ ՏԷՐ ԱՍՑՈՒԱԾԱՏՈՒՐԵԱՆ ՄԻՀՐԴԱՑԵԱՆՑ

Ի Կ.—¶օլիս 1863 Մարտ 7.

⁽¹) Նամակագրին այս պարրերունեան խօսքերը ընդհանրաբար իրաւացի են սակայն յիշեալ պատուելիին ազգին կողմեն ցուցուած մեծարանքին նկատմամբ, զրպարտունիւն մը կրհամարուին ազգին համար ։ Մենք չենք կարծեր Թէ անխորհուրդ եղած ըլլայ այս խօսուածքը Վասն զի Թէ որ ազգը իւր գիտնականաց արժեքն ու կարևորունիւնը չէ զզացեր և ըստ արժանոյն զանոնք չէ կըրցեր յարգել ու անոնց պիտոյքը հոգոլ կամ կարեկցիլ, բայց յիշեալ պատուերին ոչ սակաւ համարում տուած է և արդեամբ իսկ յարգած ;

Թողում ըսել այն Նպաստներն ու առանձնաշնորհունիերները որ հասած են իրեն, ինչպէս Փինկեանցի Ցարունիւն աղայի՝ անգիտաբար շնորհքը (ոսկիները) գին նորա տպարանի մամլոյն, նոյնպէս Եկեղեցական պատմութիւն մը հեղինակել և ի լոյս ընծայելու համար երեսուն հազար մառչիլէն աւելի ստացած դրամը, և այն առանց հրատարակելու և բաժանորդաց իղձը լցունելու. Ձէ և ըստ մեզ, չհրատարակուիլը աւելի ախորժելի կսեպուի, որովհետև ով չգիտէր Ձէ անկէ ալ պապականունեան հոտ պիտի բուրէր անչուշտ։

Ազգէն ստացած յարգանքը՝ ինքնին փճացուց, երբ սկսաւ ամեն ամսոց վերջի ուրբան օրերը նոշակ ընդունել Ս. Բենետիկտոսի եկեղեցւոյն կողմէն. կամ յիսուսեանց մեծաւորէն (Էօժէն Պօռէ)։ Հոս յայտնի կերևայ պատուելիին օտարասէր բնաւորունիւնն ու ապերախտունիւնը․ զի ենէ ազզը իւր զիտնականաց յարգանք չկրցաւ տալ այլ գէն սմա յարգանք ընծայել ուգեց աէ նէ ինքը մերժած է։

Գ.

Մեր Ազգային Սկեղեցին ուրիչ Ազգի մը Սկեղեցւոյ հետ միացնելու գաղափարին ծառայող ազգայիններ՝ ազգեթնուս մէջ ժամանակ ժամանակ երևան ելնելով, անխորհրդաբար մեծամեծ ջանքեր յայտնած են իրենց այս սնոտի և վատ գաղափարը յուռաջ տանելու համար»

Այս կերպ միունեան անկարևոր և Աղգին մևասակար ըլլալը առանց այժմեն ըննունեան առնելու, սկսինը նախ և յառաջ ըննել ույն չարժառինը՝ որ զանոնը այս անպատեն խորքրդին առաջնորդեր է, որուն գործաղրունիւնը ըստ մեզ անքնար և հետևանըը իւիստ մևասակար է Ազգին։

Այն շարժառինը՝ որ այս երեւակայեալ միունեան խործութդը ճոցա մեռացը մէջ ծնած է, այնպես կըսուի նէ՝ իշր գոյունիւնը մի միայն Ազգին ամբողջունեան կորուստ սպառնացող հերձուտծոց ծագումէն առած ըլլայ, որուն՝ Ազգին ամբողջունեան պահպանուելու փափաթովը վառուտծ ճշմարիտ Հայուն փափուկ սիրտը՝ արդարև առանց մեծ ցաւ զգալու չէ կարող հայել։

Սակայն այս ցաւալի հերձուածները կամ պառակտումները, սասնալութ ներ հրարդապես կ՝ շարունակեն մեր Ազգին մեջ, կ՝ ըսեն ներ Ազգին անբը, կ՝ ըսեն ներ Ազգին անբողջունեն, մեկը՝ Ազգին ամբողջունենէ կրօնքի կամ կրից պատճառաւ բաժնուսըննենն են, իսկ միւսը՝ ազգային կառավարունեան կողմեն անհրանիջական պատճառաւ բաժնուսնեան անհրանական պատճառաւ համարուած Ազգին ամեն մեկ անհատին իրաւանցը անմիջական պաշտպանունեանց զանցառունեան պեր նրատճառաւ Ազգին անրարհային իշխանունեան տեր նկեղեցիի մի հետ կչել կամ միաւորել խորհող աղգայինք համոզուած այ են ներ կչել կամ միաւորել խորհող աղգայինք համոզուած այ են ներ կչել կամ միաւորել խորհող աղգայինք համոզուածը կ՝ դարի և հետ կչել կամ միաւորել արտնունուն միունեան միջոցաւ Ազգին ամբողջունեանը մած սպառնացող այս հերձուածը կ՝ դարի և Հայ—ազգը մասնալով նիւնաական միունեան միջոցաւ կզգին

Արդ այս կարծեցեալ միունեան նկատմամբ մեր ըսելիքը աս երկու կետերուն մէջ կամփոփենը ։ 1. Ցուցունենը՝ մեր ազգ Ծկեղեցիին ուրիչ Եկեղծցւոյ մը հետ ընելիք միունեան անկարևոր ըլլալը։

2. Անոր անգործադրելի և ազգին բոլորովինվնասակար ըլլալը։
Մեր Ազգը իշխանունեան տէր ազգի մը նետ կրօնապէս միացնելու ջանացող ազգայնոց նպատակը կերևայ նէ՝ Ազգին ամբողջունեան պանպանունեան նամար մասնաւոր պաշտպանունեան իրաւունը մը ձեռը բերելով, Ասիոյ մէջ Հայ ժողովրդեան
երբեմն կրած նարստանարունեան առաջն առնելն է

Ծննադրենը նէ՝ Ազգը գիւրունեամբ անանկ պաշտպանունեան մը տեր եղաւ, միննե այս պաշտպանունիւնը կարող սլիտի ըլլայ Ազգին մէջեն ըստ մեծի մասին մեր եկեղեցւոյն անկարգ վար-չունեանը առնիւ կրօնական ճամոզմամբ պատանելիը ճեր-ձուածները իսպառ դադրեցնել։ Ամենևին ոչ։

Արտե չեր գետեր՝ որ պապականուն կառավարուծ եանց երկերներուն մեջ բոլոքականութիւնը օր աւուր յառաչ կ՝երծայ կառավարութիւններն անգամ կարող չեն մի և նոյն իրենց գանումե ազատ պաշել։ Եւ դարձեալ չեն լսեր, որ բողո չական առերուծեանց մեջ ալ պապականութիւնը կ՛ջարոզուի, և պաառերուծեանց մեջ ալ պապականութիւնը կ՛ջարոզուի, և պա-

Քանի որ դարուս բաղաքականունիւնը՝ կրօնքի ազատունիւնը ճշմարտապես ընդունած է, կրօնական միունեան միջոցաւ յուսացուելիք պաշտպանունիւնը կրօնական ճամոզմամբ Ազգին ամբողջունեան ըսպառնացող ճերձուածները չ՝պիտի կրնայ երբէք Ազգին մէջեն դադրեցնել, ապա ուրեմն այս միունեան խնդիրը մեր Ազգին երբէք կարևորունիւն չունի ւ

Նոյնպես սխալ է կարծել կամ հաւատալ ծէ՝ այս տեսակ միունեամբ մասնաւոր կառավարունենէ ստացուելիք պաշտպանունիւն մը կարևոր է և պիտի ըլթայ Ասիոյ մեջ բնակող մեր ազգայինները այն բարբարոս և բռնաւորական գործքերեն փըրկելու համար, որոց ներքև ատեն ատեն ճնշուած են և կ՝ճնշուին հակառակ մեր Օսմանետն ապատամիտ և մարդասեր կառավարունեան կամոց, Վենափառ Սուլծանը իւր արդարասիրունեան դրօշակին և իշխանունեան տակը բնակող ամէն կարգի նպատակ ազգաց իւր անխաիր պաշտպանուն իւնը չգլանար։

Նորին վեհափառունիւնը բանիւ և գրով խոստացած է նէ՝ ամեն կերպիւ կ՚ոսե իւր հպատակաց անդորրունեանը և երջանփունեանը, և ահա այս խոստմունքը չարունակ պահած և արդեամբ ի գործ դրած է. Մեր Օգոստափառ Սուլնանը անպարա փողովրդին իրաւանց բռնաբարունեանը աչը գոցեն ։

Արգարև անանկ աեղեր կ'գտնուին՝ ուր մեր համազգի եզթայրները տակաւին հարստահարունիւն կ'կրեն տեղական իշխանունեան բռնաւորական վարչունեանը պատճառաւ, սակայն Հատ անգամ ըստ մեծի մասին Հայ ազգի չորպաճիներն ու աժողովրդին իրաւունքը կ'բռնաբարեն կամ բռնաբարելու գործիք կըլլան:

Մեր Ազգին ներկայացուցիչներուն պարտքն է, որ ատածի ճարստահարիչները կամ իրաւանց բռնաբարողները մեր Սուլ- ժանին կառավարուժեանը յայտնեն, որ պատրաստ է անմիջապես այն արիւնարբու գազանային ճիրաններեն փրկել և հարտահարիչ ճնջող ճանկերեն ազատել իր հպատակներ և չարաչար պատժել և զապել զակոնք, որ կ'յանդգնին իր կամացը դեմ գոր- ծել, առիծ տալով օտար ծ. տերուժեան մը՝ որ մեր Թուրքաստանի բարեկամ և դաշնակից տերուժեանց դահլիճներուն առջև մեր Սուլժանին կառավարուժիւնը ամբաստանել ջանայ,

ԵԹԷ ըսուի « Ուրեմն ինչու հարստահարունեանց դէմ առ Բ.
Դուռն հասած գանգատներն երբեմն անլսելի և անգործադրելի
կ՚ըլլան, » Անչուչտ ատիկտյ իրեն պատճառները ունենալու է։
Ըստ մեզ՝ եԹԷ հակառակ Կայսեր կամաց ժողովրդոց վրայ գործադրուած բռնաւորական եղելունիւն մը օրինաւորապէս Բ.
Դրան հաղորդուի, անոր հատուցումը անտարակոյս չ՚պիտի

Սա յայտնի է Թէ մեր վեճափառ Սուլծանին կառավարուԹիւնը իւր հատոտի ազգաց ժողովրդեան նիւնապէս և թարդապէս նաոբն աբնութնւրըրին։ թուրը տիոսն ըշնունիսի ճամաճաննթբան ամտատոբն ը տեմաան ճիչ գաղարտներ դբև թունճառատըը ան ճամաճաննթաւորն։ ըշտնուն փափախարբբարը դէծ ղկցե չաշտատնու չըրն՝ ջորոտուլունչուն փափախարբարը դէծ ղկցե չաշտատնու չըրն՝ ջորոտուլունչուն փափախարբարը կաղում բաջաւդրբևն վենծարան գտնահանդարն քիտաղողն աւրբ ձաջ փափաճեր ժանգաներարը

Քանի որ կ՝տեսնուի Եէ կառավարունիւնը այսչափ հոգ և ինսամը կ՝տանի իրաւանց պաշտպանունեան և լուսաւորունեան համար, ուրեմն կրգնական միունեամբ այն երևակայեալ պաշտպանունիւնը կարևոր չէ երբէը մեր Ազգին ւ

րսինաեր ը թատատիտ ինանդէ ատներ էն։ Աստարի կենըով տեղանան է արարել, թէ այս այնաջհատարան արարաց դէձ պասը իչջանայ, սն անո գիսո դասն, եսհատի ժամափանը ուրբնոս տեսանան, ըստոնան բերենումը հատի ժամափանը բրերումը՝ ը դիշո դան չեա ննան, ըստոնան բերենումը հատի ժամարարը աշրբան անձան իչջանան, որ այս գիսո դասն, ես հատի գատարար արերան թե, այս բեբ ջիւմբեն, իրչաեր իրո հատի գատարար իրանան է արևորը, իրչաեր իրո հատի գատարար իրանդէ ատևերը, իրչաեր իրո հատի գատարար իրանդէ ատևերը, իրչաեր իրո հատի այսարար արևության և արևորը, որ այսարեր հատի արևորը, արևորը, արևորը, որ այսարեր հատի արևորը, ուրենան և արևորը, որ արևորը, ո

Ազգը՝ յիշեալ եկեղեցիներուն նետ միացնելու ջանացող ճիւղեթուն մէջ կան անանկներ՝ որ սոսկ իրենց անձնական շանամոլունենեն Թելադրեալ կ՛ջանան իրենց նպատակը յառաջ տանիլ։ Եւ անանկներ ալ կան, որ ծուռ դատողունենե և սխալ նիլ։ Եւ անանկներ ալ կան, որ ծուռ դատողունենե և սխալ

Մինչդեռ և ոչ մեկ ճիւղը առանց Ազգը վրդովելու չէ կարող սոյն միունեան ձեռնարկել, ուրեմն նորա գործադրուն իւնը անշնար և միանգամայն ազգին ամբողջունեանը մ<u>ն</u>ասակար է ։

Դարձեալ եննադրենը Թէ՝ յիշեալ երեք ճիւղէն մէկը այս միսւնեան ձեռնարկունեանը մէջ յաջողի և Ազգ. սոսկալի խռովունեանց կամ պառակամանց առին չտալով աղզին մեծամեծ չարիլ։ներ չ՚բերէ, տակաւին այնպիսի խինալի և վտանգաւոր կին մը կ՚բացուի ազգին առջև՚ որ առաջին էն աւելի ազգերնուս գերնիս իր անդամներէն բազմանիւ զոներ տուած է ւ

Ռուբինեանց Թազաւորունիւնը կործանի սկսանելե ի վեր հետ զհետե և անկե յառաջ Իտալիայ, Հունգարիայ, Բոլոնիայ, ևայլն, ևայլն գաղծող մեր համազգի եղբայրները Եէ եկեղեցինին Եէ կրօնջնին և Եէ լեզունին ու ազգունիւննին ջիչ միջոցի մեջ բոլորովին կորսնցուցին օտարաց խառնուելով, վասն զի մեր ազգը օտարաց խորամանկունեան շատ անգամ խարուած է և կ'խաբուի միամտաբար, «անանջ ալ մեղի պես ջրիստոնեայ են» ըսելով, ուստի և անանկ կրօնական միունիւնն ալ հարկաւ ամուսնական խառնակունիւն ալ պիտի բերէ իր հետ ի վտանգ և ի կործանումն ազգունեան ։

ԵԹԷ մեր ազգը կրօնական միուԹեամբ յարի ո՛ և Է եկեղեցւոյ, արդեօք իր եկեղեցական ազատուԹիւնն ու անկախուԹիւնը
և իրաւունքները, լեզուն և ազգուԹիւնը սլիտի կրնայ ամբողջապէս պահպանել միացած եկեղեցւոյն ներքին խորամանկ
նպատակին դէմ, այսինքն՝ ազգին սերունդը բոլորովին իր հետ
խառնելով, ազգը կըլլելու և Հայ անունը աշխարհիս երեսէն
յաւիտեան ջնջելու համար գործաղրուելիք բուռն հնարքներուն
դէմ ւ Բնաւ երբէք ,

Քանի մը տարի յառաջ մեր ազգայիններեն մէկը Հնղկաստանցի Հայ վաճառականի մը հետ տեսունիւն ընելու բարեբաղգունիւնը ունենալով դա հետևեալ հետագրգռական հարցումը ընել կստիպուի Թէ՝ — Ազգերնուս նկատմամբ Ռուսիոյ բռնած քաղաքականունիւնը ի՞նչ կ՛նչանակէ —. Ազգերնիս մօտ ժամանակ իւր Կանողիկոսական մայր Անոռը Պարսից ձեռ քէն հանելով՝

Երանի Թէ՝ Յիսուսի մեզի պատուիրած սիրովը միանային բարոյապէս ամԼեայն եկեղեցիք քրիստոնեից, որով կ՚վերհար քրիստոնէական երջանիկ աշխարհին վրայէն այն նախատինքը՝ որ սիրոյ և խաղաղուԹեան Աստուծոյն և պատուիրահաց դանցառուԹենէն յառաջ եկած է, ըստ այնմ Թէ՝ « ԶխաղադուԹիւն Թողում ձեզ . . . նոր պատուիրան տամ ձեզ . . . գայս պատուիրեմ, զի սիրեսչիք զմիմեանս . . . այսու ծանիցեն նէ աշակերտը իմ էջ՝ ենէ սիրիցեք զմիմեանս » ։

Իսկ ո՛ և է եկեղեցւոյ հետ ասկէ տարբեր միունիւն հաստատել և անոր համար ամէն մտածմունը, հոգ, ջանը և աշխատու-Թիւն ի գործ դնելը, բոլորովին <u>մե</u>ասակար է մեր ազգին և հակառակ Ս. Աշետարանին սկզբանց։

Ասկէ տարբեր նպատակաւ միունեան զաղափար ունեցող աղգայինը ազգին վիասակար անգանհեր կ՝ ճանչնանը, և անոնց այս մասին ունեցած, Թէ յայտնի և Թէ գաղտնի ազգակործան խորքուրդն ալ կ՛ծերջենջ և կ՚ մերժենջ։

Այն է ճչմարիտ Հայը՝ որ կ՝սիրէ իր ազգը և իրեն նպատակ կընդունի նորա յառաջադիմուԹիւնը, լուսաւորուԹիւնը և երջանկուԹիւնը ։

Ազգը կ'յառաջադիմէ իրեն ընդունած և վեհափառ Սուլժանկն վաւերացած Ազգ.Սահմանադրուθեան անԹերի գործադրուθեամբ և ինչպէս մեր լուսաւորչական Ս. Եկեղեցին է ազգին յոյսն ու նեցուկը և միուθեան կապն ու հոգին (Տես և Մասեաց. Աղաւ. Թիւ 13 Բ. տարի, ապրիլ, 1856) այսպէս և Ազգ. ՍահմանադրուԹիւնը։

Իւր Ազգին յառաջադիմունեանը ճամար աշխատող Հայը՝ կորա տրամադրունեանցը ճամեմատ շարժողն է, ուստի անոնց են անկեղծ և ճշմարիտ ազգասերները, որ իրենց մտացը մեջ երբէք ազգաւեր և խարդախ գաղափարներու ծնունդ չտալով կ՚ուղղեն իրենց նպատակն ու սիրտը դէպ ի Ազգ. ամբողջունեան և յառաջադիմունեան նպաստաւոր ճամարուած միջոցներուն յարատև գործաղրունեանը։

Ազգը պէտք չունի երբէք այն կարծեցեալ պաշտպանունեան, ինչպէս ցուցուցինը. նա պէտք ունի միմիայն անանկ տարզանդաւոր և փորձառու անձանց, որոնք իրարու աչակցելով կարող ըլլան իմաստուն առաջնորդունեամբ կառավարել զայն և պաշտպանել նորա ամբողչունիւնն ու իրաւունքները ջնջելու նպատակաւ նենգաւոր նշնամեաց մե քենայած բուռն ճնարքներուն դէմ։

Փոխանակ միասակարին հեաևելու , ջանան գ օգտակարին և փիմեանց տնաչինունեան հետևիլ և ազգունիւնը ամբողջացնելով գայն ամուր ձեռօք պահպանել և մարդկունիան աջկարմին առջև ճասուն և բարեկիրն և յաչս ամենեցուն սիրելի ազգ մը ըլլալ և բառնալ այն նախատինքը նել Հայր վայ է և անմիաբան » մեկդի ձգելով իբնե անտի մեր տունը կործանող այն չար և վատ կիրբերը, ճախանձունիւնն ու սնափառունիւնը, և խելբերնիս գլուխնիս ժողվելով ինչզինքնիս կառավարել աշխատինք, Ափսոս, որ տակաւին մեր աղգը սկզբունքի տեր չէւ

Մեր ազգային կառավարունեան ծամար փորձառու գլուխներու իմաստուն բաղաքականունեան տարերքը տակաւին տկար է ազգերնուս մէջ, աշխատին ք զայն զօրացնելու, ունենանք ակադեմեայ մը, զօրացնենք մեր դոլրոցները սնուցանելով անոնց մէջ քաղաքագիտունեան այն տարերքը, որ դարուո բոլոր քաղաքակրնեալ ազգաց յառաջաղիմունեան և լուսաւորունեան առաջնորդող զօրունիւնն է:

Մինչդեռ լուսա որունեան մեջ յարատև յառաջաղիմունեան ըննացը մը կարող է որ և է ազգ՝ ջաղաքակիրն ազգաց կարգին մեջ դասել, ուրեմն ազգը կառավարողները՝ ազգին այն միջ-տատև յառաջադիմունեան ըննացքին մեջ մանելուն աշխատելու են, որով կարենայ ճանչցուիլ դարուս քաղաքականունենեն իբրև իւր իրաւանց պաշտպանունեան տեր, զանոնք ճանչցող և պաշտպանելու կարող Ազգ և ջաղաքակրնեալ Հայ ժողունեան մեր Օսմանեան տերունեան։

Դ.

Պատճեն նամակի Վեհափառ Կաթողիկոսին ամենայն հայոց Նեrսեսի 5^դի առ փոխաrքայն ԿովկասուՎոrոնցով գrեալ ի մայիս 11, 1851 ամի. ընդ համաr 137։ Թաrզմանեցաւ ի Ռուսեrենե

Առ Ձերդ պայծառափայլունիւն .

Ողորմած Տէր՝

Կնիազ Միխայել Սիմենօվիչ.

Ձերդ ԹղԹակցուծիւն ի 28 անցեալ մարտ, ընդ համար 332, որուն հետ զրկած էիք Դավրիժու Ժէնէռալ հիւպատոս Ստատ-

կիր Սովետնիկ Անիցկովին դեկուցման պատճենը։ Ս. Բար-Թուգիմէոս Առաբելոյն վանքը լԱարպատական, կառավարութենէն Կ. պօլսոլ Պատրիարթական կառավարութեան տեսչու-Թեանը լանձնելու մասին ունիմ պատի պատասխանել։ Կ. պօլույ պատրիարթը ի սեպտեմբէրի 1850 ամի, ինձ իմացուց DE Օսմանեան տերունեան անհնագանը Գիւրտերը ըստ մեծի մասին տիրելով այն վանքին անինայ կրնեղեն Հայերը և Ասորիները, և ՈԷ Օսմանեան սպարապետները յացնելով նոյն Քիւրտերուն, գերի թրին անոնց տոնմապետները և իրենց ընտանեօր հանդերձ առաբեղին ի կ. պօլիս : Օսմանեան բանակապետը լսելով Ս. Բարթուդիմերսի Վանադ գիւդօրերը հասարակունեան ձայնը, գանոնը Քիւրաերու ճարստաճարունենեն ացատելու նամար ՕդԹակցեց Բ. դրան նետ, ինչպէս որ Գուռն այ առաջարկեր է պատրիարջին, որ յիջեալ վանքը և Հայերը ընդունել բարենանի իւր կառավարունեան ներքև, նէպետ և պատրիարթը այս մասին կրճարցնէ իմ կարծիքս, բայց ես մինչ ցարդ չր պատասիսանեցի․ այն պատճառաւ որ բոլոր Օսմանեան ճպատակ Հայոց՝ Էջմիածնայ Կանոզիկոսունեան վերաբերութիւն ունեցող եկեղեղական գործերը այս կէս դարուս մեր նալակին կանուդիկոսներուն աննոգունեանը առնիւ մեադած են անկատար և առանց շարժման ։

Իմ Ռուսաստան գտնուած ատենս, չունեի երբէջ տեղեկուԹիւն ԿաԹուղիկոսներուն կառավարունեանը վրայօք, բայց 1846
Թուականին Էջմիածնայ վանքը դառցած ժամանակս կառավաթունիւնը գտի ամենախեղճ վիճակի մեջ. մինչն անգամ Օսմանեան Հայ Թեմերէն անբարեկարգ, անտարբերունիւնը անոնց
մտքեն ճանած էր կառավարունեան կարգը. և չէին կրցեր
պաճել իրեն առջի բարելաւունեան մեջ։ Այս վիճակին մեջն
են և ուրիշ Թեմերը Հայոց. Աստրախանու, Տփիսիսու, Խա-

Այո անկարգուժեանց առաջջը առնելու համար ես կարևորուժիւն ունէի գործունեայ և հաւատարիմ կղերի մը . բայց չէի կրցեր գտնել . ինչպես բազում անգամ գտնգատեր եմ և Ձերդ պայծառափայլուժեան , ուստի պարտաւորեցայ 1846ի վերչերը երնալ Տփխիս և զբաղիլ բննունեան գործոց Տփխիսու Թէմի. ուր ես յըննացս 18 ամսոց հազիւ կրցայ բանալեղեալ ներու-Թիւնները. և այս բննունեան պտուղն ալ ան է, որ այս օրս Էջմիածնայ վանբը մասամբ իւիբ ունի իւր մինչև ցարդ կորսընցուցած արդիւնքը։

Գործունեայ կղերաց պակասունեանը պատճառաւ բոլոր ն Տանկաստան զանուած Հայոց նեմերը իմ տեսչունենես զուրկ են մինչ ցարդ, և չի ալ պիտի շտկուին. բանզի որպես Էջմիթուն ու միանգամայն ծաւատարիմ վարդապետ մը, որոնց կաթուն ու միանգամայն ծաւատարիմ վարդապետ մը, որոնց կաթուն ու միանգամայն ծաւատարին ընել, և ո՛չ ոք ալ չբաղձալով
ծարի անչուշտ պիտի ունենան իրենց տարտամ վիճակը:

Բայց չեմ կրնար չըյիչել մէկ ծոգհորական մը Սարգիս վարդապետ Չալալեան , որ ծանօն է ինձ իրեն բարի յատկունիւններովը, կարողունեամբը և ծաւատարմունեամբը, որ արդ Աստրախանու նէմին ըննունեանը գացեր է - կսպասեմ անոր վերադարձը՝ որ ղրկեմ ի Կ. պօլիս»

Անցեալ դարերուն մէջ գտնուեր են անանկ Կանուդիկասներ, որոնը իրենց ճիգը Թափելով Ազգին ապահովունեանը և բարելաւունեանը համար, կարող եղեր են Եկեղեցին և Հաւատբը՝ ազգաց կռապաչտունեան և բարբարոսունեան ատենները պաշտպանել, և մեծ աշխատունեամբ Օսմանեան Վեհափառ Սուլթաններէն և Պարսից Շահերէն հրովարտակներ ալ (ֆէրման) ստացեր են . որոնց մէջ կրպարունակին ԿաԹուղիկոսու-**Սեան իրաւունջները և Եկեղեցեաց և Ազգին օգուտը, նաև** Հաւատոյ մասին ազատուծիւն ։ Այս հրովարտակներուն պատճենները կրպատրաստուին առաջի առնել Ձերդ պայծառափայլունեան և յետոյ չպիտի գլանաջ ըստ նախնի սովորու**հետն աղերսագրի հետ Ղալալեան վարդապետին պատգամաւո**լունեամբը դրկել առ Վեճափառ՝ Սուլնանն , հրովարաակնեարա անել յիշուած իրաւուն ըները վերանաստատելու նախար ւ **Ես յուսով եմ Թէ Աստ**ուծոյ ողորմու**θեամբը և ամենո**ղորմած **Իագաւոր** Օգոստափառ կայսերբարեյօժար հաճունեամբը իմ աղերսս չընհար առանց կատարման և անտարակոյս եմ Թէ անարգելը կրվերանաստատուին Վենափառ Սուլթանին կառավարուժեան յանձնած ժամանակ , և ըստ հին ազգային իրաւանց ամէն Հայերը կրկուսակցին Էջմիածնայ Անոռոյն ձետ . որով կարող կրլյանը բարելաւցնելու ազգայնոցս և Եկեղեցեաց վիճակը .

> **ՄՏամ աղօծարար Ձերդ պայծառափայլունեան կենաց** , Նեքնեն կենուն կենուն Հանու

> > b.

*Bիչ*եալ պարտ**ջին** պատճառը չէնե գայլ աrաբացւոց բաr₋ րարուսութիւմը, (ասի սավորական դարձած խօսք մ'է. ըստ որում չէ լսուէր ցարդ Թէ օր մը արաբացիք կողոպաած բլլան Երուսաղէմի վանբը) այլ մի ևնոյն վանբին ընկերունեան (միաբանունեան) եղծումն էր և անկէ յառաջ եկած, որոնք զեխ շռայլունեան մէջ իյնելով վանբին՝ պարկեշտունիւնը վեճանձնունիւնն ու հաւատարկունիւնը անգամ բարոյապէս կորսնցուցած և նիւնապէս ազգին գանձն ալ բարբարոսաբար կողոպտելով փճացուցեր և վանքն ալ յետին խեղճ վիճակի մէջ պարտըի ներըև ձգէր մէկ դի քաշուէր էին, սակայն վնասը և պարտուց ամենամեծ հոգը կրել Ազգը պարտաւորեցաւ և վանուց վրայ դիղուած ու ծանրացած ունն հազար բռակ պարտքը տուժել հարկադրեցաւ, վան բին գոյունեանն ու հաստատու-Թեանր տեր և ժառանգ և նորա օգուտն ու վնասն ազգին վերաբերեալ և նորա տնտեսունիւննալ ազգէն կախեալ րլլալուն *ճամար* ։

Որդվնետև միաբանունիւնը ազգին կողմեն կազմուած ընկերութիւն մը ըլլալով, եղծման վտանգին հանդիպած ատեն, իսկու անոր դարմանին Ազգը հոգ տանելու տեղ անհոգունետն բարձի Թողի ընելով, աւելի տեղիք տուած էր եղծման, ուստի հետ դհետէ բոլոր արդիւնք անխնայ և չարաչար ի վատնումն ի ջանդումն և յաւերումն դիմելու ճամբայ գտէր էր։ Թողաւնը յիչել միաբանունեան այն իրար հալաձելու հարըսառածարելու դաւանանելու և զրկելու եղեռնային չարիջները, «Քնչև հազիւ Եէ կրցաւ ազգը այն եղծմանց առաչջը առնուլ և գտնել յիչեալ Պօղոս Սրբադաին միջոցաւ, առանց բարիջ «Ինալ վայելելու բաց ի վևտսէն:

Ա Փեպետ չենը կարեր ուրանալ անկե յառաջ կարգ մր պարել հեշտ և բարեբարդ նախկին անձնուրաց միաբանունեան ազգծգուտ աշխատունիւնը ի մասին ազգ- ստացուածոց պարձիլ և
ծունեան — որոց անձնուեր ջանից փետուրներովը պարծիլ և
լրապրաց միջոցաւ ևս ազգին պարզումիաները խաբել սովրած է
արդի միաբանունիւնը — բայց ինչ օգուտ՝ երբ ազգը իբրև անգույ նախկին միաբանունեան յարգը չ՛գիտնալով փոխանակ
անակցելու նորին աշխատանաց, յարտանելուն անգամ անփոյն
մնաց, ուստի և պատանած եղծումներեն իթեն հասած միասները
խոստ չատ և կրկնապատիկ ըլլան ալ անուրանալի է, ոթանը ըստ մեծի մասին ընդհանուրին նշուտունեանը շարկողոպատնաց մատնուած ըլլալուն համար, որով նե աղգին և
ներան մասնուն և հերանակուն համար, որով նե աղգին և
ներնանայ ի միաս ին բեան։

Անա կարգ մի միաբանունիւն պանպանող, տնարար և չանածող, և կարգ մ'ալ քանդող, կողոպաիչ ցրուող ու վատնող, բայց ազգը միջտ վետան ու ճոզը բարցող գտնուած է և կ'գրտնաւի ցարդ առանց խրատուելու և փորձառու ըլլալով իր ընչից տեր լինիլու։

խում չունի, անկախ է» (սրանչելի ճիզվինաւնիւն.). որպէս դի

արդի միարանունիւնը ին բնագլուի և ազատ մեալով ի պատաս իսանատուունենէ, ըստ բմաց և հաճոյից չարժի և գործէ համարձակ ինչ որ կիրթը կ'պահանչէ, որով և ազգ. ստացուածք ընդհանուրին չահուն ծառայելու տեղ մասնաւորաց կրից գոհուին և ի կորուստ մատնուելով փճանան ի վտանգ վճատու-Օեան և յուսահատունեան ազգին .

Ով կրնայ իրաւանց և պարտուց սկզբունքը ուրանալ կան իրաւագիտաց աչքեն ծագուցանել։ Վասն զի ամեն ազգ. ծաատատունիւն, որ բուն իսկ ազգի մը ստացուածքն ու ժառան գունիւնն է, միևնոյն ազգին կսեփականի, նորա տերն ու ժառանգը ըլլալուն ծամար. ուստի և նորա պահպանունեան ու ժարա տնտեսունեան պարտքն ալ իրեն կվերաբերի և հետևաթար նորա տնտեսունեան կամ կառավարունեանը իրմէ կախում ուշնենալը՝ իր՝ անժիտելի իրաւունքներեն մէկն է և ձիզմինունենը ասի վարագուրել կջանայ.

Արդ որովնետև Երուսաղեմայ վան ըն ալ մեր աղգ. երևելի ճաստատունիւններէն մին և բուն իսկ ազգին ստացուած քն ու սեփճականուն իւնն է, ուրեմն նորա տերն ու ժառանգն ալ ինքն է. ուստի իբրև տեր և ժառանգ՝ նորա ճսկողուն իւնը պահպանունիւնն ու կառավարուն իւնն ալ իրմե կախում ունի։ Ասիկայ իր անանկ մեկ բացարձակ իրաւունքն է, որ ոչ կրնայ բռնաբարուիլ և ոչ կրնայ ժիստաիլ։

շարկաւ ազգ. իրաւունքն ու պարտիքն էր որ ծարկադրեշաւ ազգը և բռնադատուեցաւ մինչ ցարդ ամէն կերպրվ իր արենն ալ բննիչներ խրկել և հաշիւ տոմար պատանչել պարտա-«որեցաւ, ևն, ևն, այս խնդիրը ինբնին լուծեալ է և աւելի ա-«ասցոյցներու կարօտունիւն չունի։ Կնողումբ յիշել նաև արժանայիշատակ տէր Պետրոսեան կոբեցի Մամիկոնեան Զաբաթիա սրբազան պատրիարբի վախճանին՝ ազգեն հաշիւ տոմար պահանչուիլը և միաբանունեան կողմեն 1846. րօմանցի Գէորգ վարդապետին հաշիւներուն հետ Երուսաղեմեն Կ.-պօլիս գալը, ևն։

Ե. անա այ առնիւ յիչեալ վարդապետը պօլիս նասան աանն՝ Օրնագիւղի քարողիչ նշնաննես եպիսկապստին ալ պատթիարջունիւնը յափչտակելու նպատակաւ գործադրան ջանջերը
տետնելով և ազգ. սնտա կին ալ 120000 դուրուջ տարեկանտուրջ
քաոստանալը, հայլն. Մատնեոս պատրիարջեն լսելով և իմանալով, անմիջապես պետջ եղած միջոցները ձեռ ջ առաւ և յիջեալ
տուրջին որոշումը ընդունելով, պատրիարջունիւնը Անոոակալ փոխանորդ Երուսաղեմացի Կիրակոս եպիսկոպոսին վրայ
նաստատուեցաւ ։ Իսկ յիչեալ նշնաննես եպիսկոպոսը յետոյ
ձանիկ ամիրային միջոցաւ գեն Երուսաղեմի փոխանորդունիւնը յափշտակելովյաջող առնի մը կսպասեր պատրիարջունիւնը
ձեռջ ձգել . որպես զի ձմուան խոստացանները աշնան ճատուցանելու կարող ըլլայ . ինչպես իրօջ ջիչ միջոցի մեջ իր այս
փափաջին ալ նասնիլ յաջողեցաւ «

Վասն զի 1850. մայ. 24. Կիրակոս սրբազանը յանկարծ վախճանելով կարողացաւ պատրիարքունիւնը յավւշտակել և միաբանունեան ամբողջունիւնը կանգարել և վանքը տակն ու վրայ ընելով գոհել իր կրից նախորդաց այն ումեն աշխատանքն ու ազգաշած նպատակները։ Այս մասին փոքր ինչ լուսաբանած է միհրդատեան Պ. Թաղեոսին 1861, իլոյս ընծայած նկառագիր վարուց եւ ընթացից 6. Պաորեարին Երուսադեւնի՝ (որուն արարջները յիրաւի մեր աղգին նկատմամբ աղէտ մը կհամարուին) համառօտ պատմագիրը (՝). և օգոս. 23. հրա-

^(՝) Ցիշեալ դրբին գողին վրայ Նկաrագիr աղևકից Եrուսաղեմի վերնագիր մ'ալ անկցուցեր էր առանց նախագուշակելու Թէ՝ միայն այն վերնագիրը Մասիս լըթագրի արդարացի ժեկնարանուԹեանցը պատճառաւ պիտի ըլլայ

ատրակած երկու խօսք վերնագրով յայտարարուն իւնն ալ ու չա գրունեան արժանի է։

Արգ ըսել է Թէ ազգին սանձը իրենց ձեռքը եղած ատեն Երուսաղենի վանքը և Նորա կառավարունիւնը աղզէն կախեալ և նիաբանունիւնն ալ իբրև ազգին բարեյժար կամացն ու հրամանին միչու հնազանդ և հպատակ կ՝ ճանչցուէր, ինչպես իրօք ալ այնպես էր. ուստի և ինչ որ հրամայեին՝ կրնային կատարել տալ լանուն ազգ. իրառանց. սակայն երբ ազգը իր բազմադարեան նմրունենեն, գեն փոքր ինչ սնափելով կ՝ փափաքի օրինաւորունիւնը յարգել և ազգ, առ անին տնտեսունիւնը բարւոքել, և ազգին կառավարունեան ղէկը ու ղղեցոյցի միջոցաւ վարել. և ըստ օրինի ընդհանուր գոյից ու հաստատունետնց, նաև անչարժ և շարժական կալուածոց տեսչունեանն ու մատակարարունեան և բոլոր ելումտից հաշիւներուն ըննունեան և հսկողունեան հոգ և խնամք տանել, անիրաւ կ՝ դատուի և յափ չտակիչ ու կողոպաելու նպատակ ունեցող կհռչակուի (զարմանալի ճիզվինութիւն)՝։

Նրանի Թէ աղգը մինչն ցայսօր իր ընչից և հաստատունեանց տէր եղած ըլլար. ջան Խէ տգիտունեսն ձեռը անտարբեր և անզգայ մնալով, մասնաւորաց փուճ կրից զոհ եղած ըլլար բոլոր եկեղեցեաց և վանօրէից մէջ հաւքուած ազգ. հարստունիւնը խ միաս և ի վտանգ հանրունեսն ։

Եւ անա այս մասին Պօղոս և Զաքարիա քաջարժուն նովիւները տեղեակ և ծանօծ ըլլալով ազգին աննոգուծեանը պատճառաւ ազգամնաս վատնումներուն, իրենց նեռատեսուծեամբը Սէ ազգ. արկղը սեղանակապտուժենէ ազատ պանելու և Թէ աղգին դրամագլուիս մը ճարելու նպատակաւ 1842 Թուին նուիրակ առաբեցին Երուսաղէմէն ի ճնղիկս գաղատացի Իսանակ Մարդապետը. և պատրաստի եղած դրամեն գոնէ 250000, լիռայ նաստատ պանգայի մը մէջ չանու դնելու խորճուրդը յղանալով, Թղթակցեցան Կալկանայի ազգայնոց նետ՝ Ցովսէփ Աղաբէկեան իշխանին միջոցաւ։

Նոյնպէս և վեճափառ Ներսէս Սրբազան ԿաԹողիկոսին գրեցին Թէ՝ ի նպատա ազգ. ղպրոցաց յանուն Երուսաղէմի՝ ճաստատ երեն մինչև իմացնէ իրենց կերպը միջոցներն ուպայմանները։

այածգայ մը չայու դնելու նամար 250000, ոսկի ևս միտ ունին

այածգայ մը չայու դնելու նամար հրագրած է այդ թարենպատակ

այածգայ մը չայու դնելու նամար հե թիչ մը երկայնամիտ ըլլան

այածգայ մը չայու դնելու նամար հե թիչ մը երկայնամիտ ըլլան

Չենը կրնար զանց ընել ծոս Աստուածատուր Եպիսկոպոսին Ա. Պօլսոյ Պատրիարը նստելով , իբր ի ճպաստ Իւսկիւտարու Ս.Կարապետ Եկեղեցւոյն չինունեան՝ ստակ պահանջելը, որուն խնդիրը նե և կատարեցաւ, բայց իբրև ընծայ խրկած մատա- նին ետ դարձուելով ալ՝ հետևեալը գրուեցաւ իրեն նէ « ընծայ չարաուչի , մրջննակեր պատարագի, » և նէ բարոյական եկեղեցւոյն չինունիւնը՝ յառաջ է ըան գնիւնականին, հայլն «

Որս երջանիկ միջոցներն էր՝ որ չնորհիւ Զաբարիա ազգասեր հատրիարգին՝ Երուսաղեմ բնակող ազգայինը ալ արուեստիւ ը ուսումհարանն ալ գիտնական Մուրատ վարժապետին միջոցաւ և վաճառաշանունեամբ սկսեր էին զարգանալ, նոյնպես և ուսումհարանն ալ գիտունեան արտեր մեջ յառաջաբայլ ծաղկիլ։

Ոն երբ հախախհամունիւնը աստնկ չնաշխարնիկ նայրապետներ պարգևած էր մեզ՝, Ներսէս Կանողիկոս և Զ. Պատրիարգի նկատմամբ , Ազգն ալ գեռ ի քուն տգիտունեան մնագին գիշերի մէջ նմրած կ՚նիրնէր ։ եղուկ և ափսոս , ինչ ազնիւ և նեռատես ու բարձր խորնրդածունիւն, ինչ գովելի և ազգօգուտ նպատակ , և որպիսի սիրալիր յարաբերունիւն առ միմեանս

Սակայն միշա բարեաց հակառակ բանսարկու Թշնամին սատանայ (ագիտուծիւնը), ի վրէժ ջինու չարանախանձ ատելուփեանն՝ գրգռեալ ընդ դէժ լուսոյ իմաստունեան, հիմն ի վեր տապալել փորձեց ազգին համար պատրաստուած այն բարի ջները , վատ դի յիչեալ նախապատրաստունիւնները՝ ազգին սանձը յափշտակող և տզգը իրենց ձեռջը իբրև մեքենայ գործիջ և ափշտակող և տզգը իրենց ձեռջը իբրև մեքենայ գործիջ և մանակեցան գազանաբար և սպառնալով, փոխանակ գոհ ըլլալու, ցուցուեցառ իրենց ՕԷ «ատանկ երախայ մի դեռ ծնած չէ, այլ սոսկ խորքրդածունիւն մեր , իսկ երբ այդջան դրան գումարուի , անչուչա իմաց պիտի տրուի իրենց » ։ Բայց երբեջ չ՝ համոզուեցան , և բողոքական տիտղոսով զանի հասարակունեան առջև անուանարկ ընել եւ վշտացնել աշխատեցան ։ Ասոր ալ չ'բաւականալով՝ վանջին մէջ հորին սրբագ նունեան ձեռօբ հաստատաւած տպարանէն իլոյս ընժայուած և ուխտաւորաց շատերուն իսկ ձրի բաժնուած՝ նախնեաց մատենագրերն անգամ յանիրաւի հաւաբել տալով, անաբ դաբար այրեցին , որով խեջճ սրբազանին դիւրազգայ ու փափուկ սիրտը դառնութեամը լցուցին՝Աստուածատուր Պատրիաբ ջին օթով, ուստի խզճալի սրբազանը այնպիսի հախտասնաց չ՝ դիմանալով և «տակաւին Ազգս մահուան բունի մել կ՝ բնանայ եղեր , սիւալեցայ » ըսելով , ստսարկ ամօնոյն կանուածի մբ եննակայացաւ, և չրզաղական ախտն ալ վրայ հասնելով վախ ճանեցաւ 1846. մայ. 7. ի հասակի վախսուն ամաց ի սուգ համակելով ճամայն ողջամիտ միաբանութիւեր ։

Անաւասիկ Ազգին տգիտունենէ աննոզունեն և անկանոնունենէ մինչև ցարդ կրած աննամար միասները, որով մեծամեծ կորուստներ ըրած է և կընէ, ևս և ախտաւոր կրից գոնուածեն և կը զոնուին իւր տաղանդաւոր և անձնուէր պաշտօնեայներն ալ, ինչպէս սոյն յիչեալ Ձ. Պատրիարքը (որ յաջորդ ալ ընտրուած էր Ն. Ս. Կանողիկոսին. և այդ մասին նշան ալ ստացաւ Ռուսաց տէրունենէն 1844,) որուն ազգօգուտ ջանքերն ու նպատակները աննետացած են իր նետ այսօր ի միաս ազգին։

Վասն զի են է ազգը կանոնաւոր Երեսվորանունիւն և կեղրոնական օրինաւոր վարչունիւն ունենար՝ ինչպես նոյն ինքն
հանգուցեալ սրբազանը կ բաղձար և ժամ յառուջ ազգին արժնունեանը կ՝ սպասեր. ազգին շամուն ճամար ունեցած խործուրդները առաջարկել և ազգին զործադրել տալ կ՛վստահէր, առանց
տրգելքներու պատահելու և չար կրից հանդիսլելով ի զուր զոհուելու. կամ քիչ մը աւելի բացայայտ խօսելով, են է ազգը
մինչև ցան վայր արնուն գտնուեր և անկանոնունեան ու միապետուն և ան գազանային ճիրուններեն իր օձիկը ազատան

թյլար, պատրաստ էր յիշեալ Սրբադանը նաև ու խտաւորաց ճուէրներէն ժողուրուած ու ծալեցուցած 17000, հօխայ արծած և ոսկիէն գտտ, մարգարիտ և ակնեղինայ աւելորդներն անգամ ազգին կարևորուծեանը համար դարձեալ դրամագլուխ մը ունենալու ծառայեցնել։

Եւ յիրաւի իսկ ջաջ. են է այսուհետև ազգին ներկայացուցիչ
հերը սահմանադրապես արգին ստացուածքին տեր կանգնելով,

թոլոր ելումուտքը չ՝ կեղրոնացնեն եւ տարին միանգամ ընդհանուր ծաչիւ չ՝ ներկայացնեն հասարակունեան, այլ և դրամագըլուխ ալ ճարելուհոգ և ջանք չտանելով հասարակուսին նէ՝ կարող
լոկ ստակ հաւաքել ակնկալեն, նող չտարակուսին նէ՝ կարող
պիտի չրլյան երբեքաղզ. տնտեսունիւնը ըստ օրինի բարւոքել,

տարաններն ու վանքերը բարեկարգել և ազգին զաւկները
ուսման և գիտունեանց ասպարէզին մէջ մտցնել, որով միայն
պիտի կարողանայ ազգը սնանկունիւնն ու չքաւորունիւնը իր
վրայեն նոն ուելով մօտալուտ վտանգներէն ազատուիլ, և
յառաջադեմ գարգանալ։

Եւ անա այս մասին ենէ ճարկն ալ պանանջէ, մինչև եկեղեցեաց և վանօրէից աւելորդ զարդերն անգամ նաւաքել և չանու ղնել և կամ նաստատ եկամուտ ճարել, ազգին պարտքն է։ Վասըն զի ինչ օգուտ ունին այն խորչերը բանտարկուած և ժամանակ առ ժամանակ նէ օտար և նէ ընտանի աւազակաց ձեռքոմ կողոպաուած, կամ ո՛ և իցէ կերպիւ փճանալու ճամբայ որ ազգը այսօր դրամագլուխ մը և օրինաւոր նաչիւ տոմար չունենալով խինալի կացունեան մէջ կ'նեծէ կ'տառապի կտագնապի և կ'ճնշուի անմտաբար ։

Արդարև այն բաները մեր ազգին նկատմամբ Աստուածպաշտական ջերմեռանդունենէ գոյացած և յառաջ եկած են և ի փառա Աստուծոյ միայն նուիրուած, իբրև արտայայտ իմն նշան Աստւածսիրունեան, ի զարդ վայելչունեան Ս. եկեղեցւոյն . և ի պահանջել հարկին դարձեալ ի այէտս շինունեան և նորոզունեան եկեղեցեաց կամ վանօրէից կ'գործածուին, ինչպէս շատ անգամ։ հայց ջանի որ ամենեն առաջին և գլխաւոր ԱստուածսիրուԹեան նշան՝ բարոյականապես ընկերսիրունիւն կամ որ նոյն ազգասիրունիւնն է, ուրեմն պարտիմը նախ և յառաչ ազգին բարույական եկեղեցւոյն շինունեան կամ վերանորոգունեան ճամար դործածել և ծառայեցնել զանոնք, վասն զի նիւնական եկեղեցւոյն դարդն ու շինունիւնը երկրորդական է։ Իսկ երբ ազգը իր ճոգևոր և մարմնաւոր անտեսունիւնները բարւոքելով բարոյապես և նիւնապես ճոկսանայ ու դարգանայ, յայնժամ չէ նէ միայն ոսկեղէն և արծանեղէն, այլ և ակնեղէն և գունարեղէն ժեծագին սպամնասվ նող պենազարդէ իր նիւնական եկեղեցիներն ու վանքերն ալ իբրև ճարս և նագունի իմն պաներեն ին փոսու մեծվայելչունեանն Աստուծոյ։

Այս մասին ենէ հաշուհլու ըլլամբ մինչև ցարդ արդեօք որչավար եկեղեցից և վանքեր նէ օտար և նէ ընտանի աւազակաց ձեռքով կողոպատւած են ու կ'կողոպատւին և ազգին բաւական ճարըստունիւնը ի կորուստ կմատնուի, ասի անուրանալի է է Իսկ ենէ այսօր ազգին վարը ինչ զէն արդի ունեցած և ձեռքը մնացած ստացուածքն ալ անտեր և անպաշտպան երեսի վրայ մնակուկադգին պիտոյքները չնոգացուին, աէր մի արասցե, եղածն ալ փճանալէ զկնի՝ Ազգն ալ նշուառունեան անելանելի անդունդը պիտի գլորի ի վտանգ ազգունեան, զոր այժմէն պարտ անձին նամարեցինը նե ազգ. Վարչունեան և նէ Երեսփոխանական ժողովոյն ուշադրունեանը յունձնել։

9.

Ամենապաsիւ Սորազան Պաsորաոք Հայո նախագահ ազգային ժողովոց, եւ գեռավսեմ Անդամք Ազգ. կեղունական վաոյութեան.

Ներջոյ ստորագրեալ անձը պարուր կ՚նամարի խոճարնաբար ծանուցանել և ուշադրունեան յանձնել սա հետևեալ իրոզունիւնները ի մասին Ս. Անոռոյն Երուսաղեմայ ւ

Բառական ժամանակ է՝ որ Ս. Երուսազէմի միաբանունեան ներքին և արտաքին վիճակը՝ կառավարունեան իսանգարմանը պատճառա յետին աստիճան անկարգունեան մը ճասած է միա-բանունիւնն անժանգիստ, յուսահատ և գրենէ բոլորովին ցիր և ցան բլլալու վտանգին մէջ է։ Արդէն մեծ մասը ին ընակամ տա-

րագիր եզաւ, և Օէսլէտ ոմանք այս կողմերն ազգային պաշտօններու կարգուած են՝ բայց աւելի շատերն են որ Թափառական և աստանդական երերուն և տատանեալ կ՚շրջին ի ցաւմեր սրտի ։

Սա ճշմարիա է Թէ Ս. երուսաղէմայ միաբանունիւնը ասկէյառաջ ալ վտանգաւոր ժամանակ մը ունեցաւ. բայց սա ալ ճըչմարիա է և թոլոր ազբին ալ ծանօն է Թէ՝ նախկին Կ. Պօլոոյ Պատրիարք Անգրիանուպօլսեցի Պօղոս Սրբազան Հայրը՝ զմիաթանունիւնը այն վտանգեն ազատեց. յիչեալ արժանայիչատակ վեճափառին ջանքովը Ազգ. ժառանգական ստացուած քները վերըստին ձեռք բերուեցան և ուսումնարան ու տպարան ճաստատուելով, և միաբանունեանն ու Ս. Անոռին ներքին և արառաււ Վերջապես այն ատեն ազգը անանկ ակնկալունիւն մը և նջանաւոր օգուտներ պիտի ընէ ազգին...:

Բայց դժբաղպաբար իրերը ծակառակ վիճակի մը մասան՝ ներկայ կառավարունեան տակ այն ամեն յոյսերն աննետ ըլլալեն գատ, իրերը նոյն վիճակին մեջ ալ չ՝մնալով այն աստիճան ճամեժ կործանման մը եզերջն եկած ճասած է։ Կառավարունետն տոյն արդի վիճակը յառաջ բերող պակասունիւններուն ինչ ըլլալն ու ինչ պատճառներեն յառաջ զալը՝ ճոս լոունեամբ կանցնինջ. միայն իրերուն վիճակը նկարագրենջ, յորմե կառավարունեան ինչ և որպիսի ըլլալը ինջնին նասկցուի:

Սրբազան Հայր, Ս. Երուսազէմայ արդի որպիսուԹիւնը մօտեն աւշի ուշով և անկողմնակալ աչքով դիտողը՝ մեկեն սա բաները պիտի տեսնե,

Պիտի տեսնէ նախ՝ Թէ ժենը Երուսաղէմի մէջ գտնուող բոլոր ապգետւն և բոլոր պաչտօնական անձանց մեր ազգին վրայ ունեցած սէրը մամակրուժիւնն ու մամարումը իսպառ կորսնցուցած ենթ, և ասիկայ գրէՍէ ամէն բանի մէջ մեր ազդեցուժեան տերաբացած կամ մանաւանդ բոլորովին վերցած ըլլալէն յայտնի կերևի . Անտնը միմա իրաւամբ Երուսաղէմայ Հայոց միաբանաչ Թիւնը ու անոր կառավարուԹիւնը անկարգ և անգլուխ խումբի մը տեղ դրած են «Մենք ծոն տղգ մը ներկայացնելու և նորա իրաւունքն ու չաները պաշտպանելու պատիւը չունինք . քանզի այդ բաներն ընեյու կարողուԹիւնը բարոյապես կերսնցուցած ենք։

Երկրորդ՝ ներջին վիճակին գալով՝ պիտի տեսնե Թէ՝ Ս.

ԱՌոռին և միաբանուԹեան յաչորդուԹիւնը վերչանալու վտանգի
մեջ է. ջանդի եԹէ ներելի է ըսել, և արդարև սրտի ցաւով կըսենջ զառանցեայ իշխանութիւն մը՝ որ իր անխորհուրդ և անբան
ճաճոյքը միայն գիտե, . . . ասանկ միաբանուԹիւն մը ինչպես
կրնայ միապետական դրութեան տակ առանց ուղեցոյցի՝ կառավարուԹեան ղեկը ուղղեգնացուԹեան մէջ պահել. անոր կրօնական բարոյական և ուսումիական պիտոյքն ու յառաջաղիմուԹիւնը ինչպես կրնայ հոգալ. մանաւանդ որ տեսչուԹեան
կամ մատակարարուԹեան մը ամենէն հարկաւոր տաղանդաւոր
և փորձառու տարրները լուծուած են . ծերակոյա, խորհրդականաց ժողով, աԹոռակալ փոխանորդ, աւազ Թարգման . ևայլնասոնց և ոչ մեկը կայ ։

Երրորդ՝ միաբանունեան ուրիշ մէկ կարևոր մասին մէջ, որ ընչից մատակարարունիւնն է, անկողմնասեր դիտողը պիպի տեսնէ մէկ կողմէն նաստատուն ելումտից վիճակի և կանոնաւոր ճաշուէտումարի մը պակասունիւն, և որ ամենէն ցաւային է վանդին նաստատեկամուտ ձեռ բբերելու որոշման դէմներնակունիւն, մէկալ կողման է զրեն է կամակոր շռայլ վատնունիւն մը տիրած է ի միաս ազգին, որ վերին նսկողունեան մը պակասունենեն կը յառաջանայ, այնպես որ խնստ դիւրին է մակաբերել՝ նէ ճիմա միաբանունիւնն ու վանդը կողոպոանաց և յափշտակուժենն նեռը մատնուած անտերունչ ռամկապետունեան մը ճիշտ նմանունիւնը առած է, իրաւաբանունեան դէմ նալածմունը և ճիզվին սպառնայիչ . . . այնպէս որ ազգասիրական աշխատու-նիւնը անցամ արժեր չունի ։

Չորրորդ՝ ուսուննական ու կրօնական մասին զալով պիտի տեսնէ ՕԷ՝ ուսուննարանը խափանուած է, տպարանն անգործ և լջեալ, Տոգևոր պաշտամունը. սրբարանին բարեզարդունիւն. երաժշտունիւն, մեր ազգի բաժին հայրենաժառանգ սրբազան տեղեաց շքեղունիւնն ու հոգացողունիւնը բարձի նողի, հիւանդանոց չկայ, քաղաքի ժողովրդոց ղաստիարակ չկայ, մանակունքն անինամ, հիւանդք անկարեկից, վերջապես կապ միաբալ։ նունեանն լուծեալ իւրաքանչիւր անհատից ապազան վտանզաևոր և բոլորովին երաշխաւորունենէ զրկուած է, ասոնց ամենը վանքին կործանման արտայայտ նշաններն են, ենէ այժմէն ասոնց առչևը չառնուի,

Անառասիկ սրբազան Հայր, տիսուր եղելունեանց ցառալի ճկարագրունիւնը, որոնք Ս. Երուսաղէմայ միաբանունեան մեջ ամեն անաչառ ղիտողաց աչաց առջևը այնպես յայտնի ու զգալի կերևին. ինչպես անոր նիւնական պատերն ու նոյակապ գմբենը։

Ազգին ընդմանուր կամբէն յառաջ եկած ու զանի ներկայացնող Երեսփոխանական դրուժեան տակ, որով դուք՝ սրբազան Հայր, կրօնական և քաղաքական ժողովներով, ազգին նիւժական ու բարոյական շամուն վրայ մսկելու, անիկայ պամելու ու պաշտպանելու բարձր ու նուիրական պարտաւորուժիւնը մագած էք, տյսումետև ձեր ուշադրուժեան ղէկը այս բազմադարեան երևելի ազգային մաստատուժեանը վրայ դարձնելու և անոր բարոյապէս խարխալած, բայց նիւժապէս տակաւին ամուր ու ճաստատուն զոյուժիւնը առողջ ու կենդանի ոտից վրայ կանգնելու խնամբն ու պատիւը ձեզի կիչնայ։

Ի վերջոյ սա ալ կ'իմացնենը Թէ միաբանունեան ողջամիտ ու անոր ամբողջունեանը ճախանձախնդիր մասին կողմէն սոյն անձը ազգ. Սահմանսդրունեան հիման վրայ Ս. Անսուոյն բարեկարգ կառավարունեանը նկատմամբ կանոնագրունիւն մը յօրինած ու գրի առած է. որն որ նոյնպէս ձեր ուշադրունեանը յանձնելու պատրաստ եմբ (՝) ւ

Ներքին համոզման և զգացմանո առնիւ և նուիրական պարտաւորունենէ իսկ չարժեալ ասոնք խորին խոնարհունեամբ յայտնելով, ոչ նէ իբրև սոսկական, այլ իբրև եկեղեցակադ

⁽¹) Որուն առաջին մասը . Արշալոյս լրագրի ժիջոցաւ հրատարակուած է Թիւ 638 . դեկ. 17 . 1860 ։

անձ և ազգ, անդամ ձեր որբագնունեան ուչագրունիւնը կ'ըսաիպուիմ հրաւիրել, ուսաի իրթև 'ի պաշամե նախագահ ազգ, ժողովոց բարենանեսչիք սոյն այս խանարն առաջարկունիւնս ազգասեր աեարց նիստերուն ներկայացնել։

Thus funph supquiso àt p pupip uppuquatitus.

ՑԱԿՈՐՈՍ ՎԱՐԴԱԳԵ ՉԻԼԻՆԿԻՐԵԱՆ

1860 holes. 9. Ir 4 **T**oles : imbihki iling purgiak U. Upaninji iraiunykik:

ՑԱՑՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՌ ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԵՐԱՄ ՕՐՀՆԵԱԼ ԼՐՈՒԹԻՒՆ ԱԶԳԻՍ ՀԱՑՈՑ

Յուլիս 18 Թուականով մեր Արժանապատիւ եղբայր Իսանակ վարդապետը ծոր յայաարարունիւն մըն ալ հաներ է։ Ասոր հրճարու գարդալը բառական է ինչ ոգւով գրված ըլլալը հատ կընալու:

Այս խորագիրը կրցուցընեներ իր միառը Ազգին օգտակար ճշմարտունիւն մը յայտնել չէ, այլ ճշմարտունիւն մը յայտներ լու ելած անձ մը անուանարկ ընել ժողովուրդին առչև. որպես արվուրդին առչև. որպես աստիրունեան ա

 րած փաստերուն դէմ փաստ մը չզանուելով, մեր եղբայրը «ասկէ առաջ հաստատեցինը» կըսէ նզովքին զոյունիւնը. և այսչափով գոհ կըլլայ առանց յիչելու՝ Թէ մեր երկրորդ յայառըարունեամբը իր «հաստատեցինը» ըսածը՝ նոր փաստերով չնջված էր:

Չէինը յուսար որ մեր կրկին յայտարարունիւնները և Իստճակ վարդապետ եղբօրը նախննաց յայտարարունիւնը ըններուելու ճամար նէ՝ դուրսէն արժանաւոր անձիմը Պատրիարը ընտրուելուն դէմ նզովը չիկայ ։

Ցիրաւի մեր ծախծի Սուրբ Հարք և Հայրապետք կանոններ և նզովջներ դրած են, հաւատոյ և կրօնի վերաբերեալ իրաց վրայ, զորս պարտաւոր եմբ երկիւղածունեամբ յարգելու. բայց այսպիսի խնդրոյ մը մէջ նզսվջի խօսը մտցունել ուզելը ճախնեաց դէմ անիրաւել ըսել է ւ

Այս շինծու ճղովջին կարգեն չէ նաև այն համբաւեալ նզովջը, որպես Թե բնիկ Երուսաղեմացի մը չկրնար Ս․ Երուսաղեմի միաբան և Պատրիարջ ըլլալ. բայց հանգուցեալ Կիրակոս սրբազանը բնիկ Երուսաղեմացի չէր, որ իր արժանաւորուԹեամբը կրցաւ Պատրիարջ ըլլալ Ս․ Երուսաղեմի։

Դարձեալ կրսվեր Թե՝ նզովջով արգելուած է, որ Ս. ԱԹռոյն Աւագ լուսարարը երբեջ չկրճար Ս. Երուսաղեմի Պատընարջ ըլլալ, Ուրեմն ի՞նչպես ծամարձակեցաւ արդի միաբաճուԹիւնը վերջին Սրբազանին վախճանկն ձաև Լուսարարապետ Գեորգ Եպիսկոպոսը Պատրիարջ ընարելու համար խնդիր մաաուցանել Ազգային ՎարչուԹեան,

Ըսել է որ այս նզովջներն ալ վերոյիչեալին պէս անմինն և չինծու խրտուիլակներ են չանաղէտ անձինջներէ ճնարուած, և մեր արժանապատիւ եղբօրը պէս անձանց ձեռջը՝ պարդա-միտները վախցունելու և իրենց նպատակին ըստ պիտոյից ծառայեցնելու գործիջ եղած։

Մեր Արժ եղբայրը և իրենպէսներըպէտը է գիտնան, որ այսունետև ժողովուրդը խաբելու և խաբէունեան կոյր գործի**ր** ընելով մերենայի պէս գործածելու ժամանակն անցած է։ Մեր Արժածապատիւ եջրայրը լաւ ծամոզուելով Թէ՝ դրսէն արժանաւոր եպիսկոպոսի մը Պատրիարդ չըլլալու, կամ Թէ այդ տեսակ նղովջի մը գոյունիւնը չըպիտի կրնայ ապացուցանել, ուստի այն խնդիրէն փախուստ տալով՝ մեր անձնականին դէմ զինելու փորձ է ըրեր. ցուցընելով Թէ ժենդ բոլոր միա-բանունեան վճառվը մերժունը են է եղեր միաբանունենէն.

Մեն ը մինչև ցայսօր չգիտեինը այս թանը, վասն զի 1860 նոյ. 25, ի Պօլսոյ վերադառնալով, երբ ղեկտեմբեր 18 հասանը ի Յոպպե, մինչև ցայս վայր Յոպպեու վանքը նստած՝ արժանապատիւ Տեսչին հետ մեկտեղ եղբայրական սիրով իմ եկեղեցական պաշտօնս կը կատարեի, Ս. Պատրագ կը մատուցաներ, և ոչ ոք բան մը ըսած էր մեղի. կերևի որ այս գաղանի մերժումը նեղ օրի մը գործածուելու համար մեր Արժանապատիւ եղբօրը երևակայունեան մէջ միայն կայ եղեր։

Մեր միաքը ուրիչ բան չէր, ենէ ոչ՝ միայն ճշմարտունիւն մր յաստել, և բարեսէր ծասարակունեան խիղճը ծանդարտեցնելով՝ միաբանունեանս ալ պատիւը պաշտպանել, Ազգին բարեսէր կամացնելով՝ և ոչ նէ տնձնական խնդիրներ յուզել Ազգին գայնակունեանը ամենայն պարտաւորունեամբ միշտ ծնագանի՝ մեր արժանապունեանը առին տալով, վրդովել և խռովեյներ Ազգին մեկ արժանապունեանը առին տալով, վրդովել և խռովեյներ հեմ նէ այսնիսի բաները աններելի մեկք մը եղած ըլլալուն ծեմ նէ ուներն չունինը, որն որ ըններելի մեկք մը եղած ըլլալուն տարակոյս չունինը, որն որ ըններելի մեկք մը եղած ըլլալուն տարակուն կել անձնեմ։

Մենք մեր անձին դէմ եղած Թշնամանքի մը, անպատուու-Թեան փոխարինուԹիւն ընելու՝ ոչ սովորուԹիւն ունիմք և ոչ

իսկ արտօնունիւն. ուստի մենը, ոչ ին քզին քնիս հրապարակաւ արդարացնելու կաչխատիմբ, և ոչ մեր հակառակորդաց՝ **Ձէ յայտնի և Ձէ գաղտնի ազգավնաս ըն**նաց քները երևան կը ճանեմը, և ոչ մեր Արժանապատիւ եղբօր և նմանեաց անվայել վարմուն բները ի հրատարակուն իւն կուտամք , և չեմք կամիր բնաւ անոնց ամենուն գործ քերը անպատիւ կերպով նշա. ւակել, որ պատիւ մը երբէջ չեն բերեր մեր բոլոր Եկեղեցականաց ղասուն և կրօնաւորական պարկեշտունեան․ քանգի այս բաները մեր միտ քէն դուրս է և խոհեմունիւնը կը բծաւորէ անձնական իւնդիր յարուցանել և հրատարակել․ իսկ մեր Արժանապատիւ եղբայրը ճարպիկունիւն մը բանեցնել կամելով իբրև սպառնալիք իրաւասուԹեան մը դէմ, անմիջապէս անձնական (խնդիր մը ձեռը առաւ զալեց. բայց մենք անոր փոխարէն պարտաւորեցանը խոհեմաբար Ազգային օրինաւոր Վարչունեան ատենին բողոբելու. ուստի, անոր կը դիմեմբ և անկե կը խնդրեմք մեր սլատւոյն նախանձախնդիր ըլլալ և արդարապես զատ և իրաւունք ընել։

Մենք ԹԷ և մերժուած ուլ ըլլանը՝ ամեննին ոխակալուծեամբ կամ ջանու և փառաց ակնկալունեամբ չեմը ճամարձակիր մեր միաբանակից եղբարցը պակասունիւնները երևան ճանել, այլ ամենայն խոնարճունեամբ կ տանիմը մեզի դէմ եղած նշնահանջներուն, իբրև երեսուն ամաց ծառայունեան փոխարէնը. և եԹԷ բողոբեմը Ազգային իրաւարար Ատենին ալ, մեր անձնական պատւոյն նախանձախնդրունենկն աւելի Հայաստանեայցս Ս. Եկեղեցւոյ և Ս. Երուսաղէմի Անոռւոյն պատւոյն նախանձախնդրունենն արև ի Հայաստանարանախանձախնդրունեանը համար նախանձախնդրունեանը համար համար արանձախնդրունեանը նամար համար արանձախնդրունեամը նամար համար արանձախնդրուներ և Ս. Երուսաղեմի Անոռւոյն պատուոյն նախանձախնդրունեամը նամար և Ս. Երուսաղեմի այս վերջին խօս-

Մնամ միշտ ազօնարար ի դիմաց միաբանունեանս ողջամիտ մասին, և հաւատարիմ անձնուէր պաշտոնեայ սիրելի Ազգիս։

Ļ.

Udblumushi urpuqul Skr ki dubduznif Ulipudf uqquifl harrbulul durzniphul:

ԵԹԷ անքրաժեշտ պարտք են իւրաքանչիւր անքատից յանոն ազգուծեան վանօրէից բարեկարգ պայծառունեան իբրև ուսմանց և գիտունեանց վառարան և հոցա բարեվայել ազգօգուտ յառաջադիմունեան Թեկն ածել, որչափ ևս առաւել եկեղեցական անձի մը ։

Նուաստո ի աղայ աիոց փուփաքող լինելով գնալ յերուսաղեմ և ի կարգ միաբանունեան գտանիլ, և զոր ինչ ուխտեայի մը նուիրական պարտք են՝ առնել, արժանացայ այդմ. և փոյն էր ինձ ի զարգացումն և ի թարեկարգունիւն Ս. Անոռոյն։

Մեր վարդապետական Ս. կոչման առաջին տարիները ցաւի ի խոր սրտիս զգացի, որ այնպիսի երևելի ազգ․ հաստատու-Ծիւն մը, նիւթականին կարող և այնպիսի ժառանգութիւն մը, մեծամեծ բարիջներ կրնայ յառաջ բերել. սակայն իւր հսկոլ գլխոյն անմոգունեամբը օր քան գօր յետաղիմել և բարոյապես կործանումը և քանդիլ սկսիլը տեսնելով, և մակաբերելով իսկ **ԵԷ այդպիսի ըն**նացքով ազգօգուտ ծառայունիւն մը չունենալէ զատ . գոն է բիչ շատ բանիբուն և իմաստուն նեցուկներ ալ չպիտի կրճայ ունենալ ապագային ժամար. (վասն զի վարժարանն ալ խանգարեալ և լոկ անուպմբ և են կպարծի, և մանաւանդ Անոռին գանձն ալ ընդ վայր ի զուր կվատնուի. և այն միայն ի փառս իւթ յամառ գլխոյն և կրից,) և ձետնաբար տեսնելով ԹԷ մեր տկար ձայնը՝ որ ի բարեկարգուԹիւն և յառա- ջաղիմունիւն առ հորին հանգուցեալ **Յօ**քաննես պատրիար<u>բի</u>ն ուտեանն , բազմիցս կրկնուելով երբէք լսելի պիտի չըլլայ . վասնորոյ ի նուիրական պարտաւորութենէ ստիպեալ 1856. յունիս 26 , իմ նայրենի քաղաքս Կ.-պօլիս գալով դիմեցի առ ազգ. գերագոյն ժողովը. և Ս. Անոռոյն և միաբանունեան ճասած վիասակար ըննացքը և անքոգունենէ առաւել վատնարանալու ճամբայ գտած վտանգը և եղծումը՝ նորին **բար**ձ<mark>ր սրբազ</mark>նունեան **ճակոբ պատրիարքի հօրն հասարակաց**, և ժողովական անդումոց ծանուցանելով, արժան դատեցին և որոչեցին յիչեալ Յօքաննես սրբազան պատրիարդը Երուսաղեմեն ի Կ. պօլիս քրաւիրել Ս. Անսուոյն ցաւալի վիճակին վրայ նորին սրբազնունեան քետ խորքրդակցելով քարկ եղածը արնօրինել։

Մեր այս խնդիրը՝ վեճափառ Տէր, և մեծապատիւ տեարը, ժեր տենչն ու փաշխաբը Թեպէտ բարեկարգունեան ճամար էր, յօգուտ և ի փառս ազգին, բայց չունեցաւ արդիւնք մը, վասն զի պատրիարքը կուսակցունիւն գանելով յամստեցաւ ազդատունգ Մ. Անոռին բարեկարգունեանը ճամար։ Ուստի անյոյս մնալով ի բարեզչ թղունեն Մ. Սրուսաղէմի վանուց, վերապառնալ չյօժարեցայ։ և միջոցէ մը հաքը Ծարբերդու առաջհորդական պաշտոնին նէպէտ անարժան, այլ յԱզգէն կանարան ընկալով, վեց եռնն ամաց ճետէ Խարբերնի և շրջակայ արգայնոց ճոգևոր և մարմնաւոր ծառայունեանը անձամբ չափ վատակարեկ եղէ մինչև ցկէտս, և ասկէ ամիս մը յառաջ տեղապան սրբազանկն ընդունած ճրամանին ճամեմատ ճարարերայ նողուլ պաշտոնա և դիմել առ կեդրոնական վար-չունիւն սիրելի ազգիս:

Ապարեն սրբազան Հայր. և մեծապատիւ տետրը. քանի որ ազգային սահմանադրունիւնը ի չնորհս Օսմանեան առատարան Կայսեր վաւերացեալ բարուսքապես գործաղրիլ սկսաւ. գուք՝ որ ճշակրիտ նախանձախնդիր էք ազգուննան փառաց, և քանի որ ազգեն կոչուէր էք, ըստ սահմանադրուննան ազգործերը և զազգն իսկ կառավարել, տնչուշտ և ի բարեկարգունիւն Ս. Ցակոբեանց վանուց Երուսաղեմի ջանադիր ըլլարևա առաել պարտականունիւն ունիը, վատնորդ սկրելի է ինձ ներկայիւս առ մեծապատուունիւն ձեր դիմել և այս փորբրիկ առաջարկունիւնը ներկայացնել. որպես գի մինչև ցարդ անեցած առաջարդական պաշտօնս բառական համարերով, բարենանիը վերադառնալ նուսարիս ի Ս. Անուն ի գիրկ հոգևոր ենոլին ինոյ յնրուսաղեմ. ուր փոխադարն երդմանա ուկարը յարդելով գտանիլ ի չարս միաթանունեան, յորնէ սնբաժանս

եմ ցարդ . որով և ի պայծառու θ իւն V . ուխաին և ազգօգուտ ջանից լինել աջակից $({}^{\iota})$ ։

Մեծայոյս եմ Թէ այսունետև ի ջնորճս ազգասիրուԹեան ձեր արժանաւոր գլուխ մ'ալ ընարուելով թարեկարգուԹիւՖը կաթ մասանայ յօցուս ազգին ։

կատարել, յորմէ նոցա զուրկ մնան ազգին միտո բերէ։

կամ սեռներ ը բոլո ետևօնաշրբար ամձիո դիշա ռեսուփափան։

ԱՐԻՍՑԱԿԵՍ ԵՊԻՍԿՈԳՈՍ

1863 764. 13. 64. - 90/hu:

ς.

Un unthhumush Buhnp ke Umrahu Ugamhilun urpuquhu

Ձեր անքրաժեշտ պարտականունիւնը մեծ ու նուիրական լինելով, մարկ ի վերայ կայ, որ ամենայն անցնուիրունեամբ ճշմարտունիւնը յարգեր ուպաշտպաներ նմա միշտ աջակցիլ

ջահար, նեն անիրաւունիւն նորա պեյ կանգնի և զանի ոտնմար
ընել սպառնայ. դուր միչա պարտական էր յանուն ճշմարտունետն խոսիլ, ճշմարաունեստնթգործել և Գրիտոոսի սուրբ պատշիրանացր ճամաձայն Ձեր բանն այոն այոն ույն տ՛չ լինի և մինչ
ցվերջին շունջ աջառունենե և խարդակունենե հրաժարիլ և
անիրաւունենե հեռի կենալ պարտիր . ասի եկեղեցականի մր
ուխան ու հոգին ըլլալը անուրանալի է, ինչպես ձեր սրբազան
կոչումն ալ իսկ ձեր ուխունն և երգմանը ծամեմատ ձենէ ըն-

Դայց դժբազդաբար մենք ասոր հակադարձը կահմնենք ներկայիս մեջ, որով և գայծակղուծիւն օր ըստ օրէ աճելու վրայ է բոլոր եկեղեցականաց բռնած ընծացիցը համար, յիրաւի ղուջ կորսուի, այլ անտարակուսելի է Թէ՝ ձեր գործերը յաւիտեսն պիտի մնան, և չարաչոր պիտի յիշուին ապագային մեջ անշուշտ ի գայծակղուծիւն համայն հայորերոյն։

Սրբազան Տեարը, դուբ որ Հայ կզերին ներկայացուցիչն էր, ձեզմով անոնց ալ ապագան այժմէն վտանգաւոր և գաքավեժ դիրքի մը մեջ կգանուի, մանաւանդ վանքերնու վանական կրօնուորը, որոնը այսօր իրենց նախորդաց ազգօգուտ նպատակէն շեղած ըլլալով խիթալի կացութեան և իրենց անձանց մասին ալ Թշուառ վիճակի մը եննակայացած են․ մէկ խօսթով միննոյն վանբերը այսօր իրենց նշանակունիւնը կոր<u>-</u> անցուցած են, և մեր աչացը առջև անոնը այսօր ծուլարան կամ ցուլարան կներկայանան իբրև ազգին ասպատակող եղեռ. Նագործ խումբ մր մարդիկներու քարանցաւները․ և վանական բ իբրև ազգին կողոպաիչ ուտող և սպառող ցեցերը կամ տգրուկ. **Տերը։ Մեր յոյսը՝ վառածուԹիւնն ու ծամարումը վերդած է և** արդեն մեր լուսաւորչական Ս. եկեղեցւոյն և արգին Թշուառու-Ֆեանդ միակ և գլխաւոր չարժառինը կնամարուին նամայն եկեղեցականը. որոնը ոչ 10է ի մարզկանեւ այլ և յԱստուծոյ ա. Նարգուած են այսօր իրենց վատ ըննացքովը (Մաղաքիա. Բ.)։

-ատև ու մակալողաց և մադաբման ըման նունունդեի գղեցմա∮ -ափասար դունածրմց դցվ և մադարայի ըմահարգորի մակարու րակունեանց աղբիւրներ ըլլալու տեղ, ազգին սպանդարանը ե ղած են այսօր , և վանօրէից արտադրած անքատները մէկ մէկ ոխը[իլ.որ արտիատը ղս[խրբև ենքանով՝ անձիր Հաևաժեժիս ը դրասակար անպամները կճանչնանը․ յորոց մեր առաջին սրբազան հարց վառ և բորթոք ազգատիրական ոգին սպառած, և գոզցես իսպառ չնչուած է , և ազգը մինչև ցայսօր Թէև անտարբեր աչօք կնայեր անոնց, սակայն այսուհետև այդ մասին ալ անտարբեր չպիտի մնամը, և պիտի բննենը ու աչբէ անցընենը ամէն այն ազգային հաստատունիւնները, և զանոնք բարեկարգելու պիտի աշխատին թ. որչափ և խոչնղոտ արգել ջներ ալ ունենամը մեզի ղէմ. վասնորոյ և արդէն այս քննունիւնը չկատարած Երուսաղէմայ վանաց պատրիարքի ընտրունիւնն անգում ապօրինաւոր և անվաւեր կհամարեմը։ Ասի մեր ազգային ազատ և սեվոնական իրաւունքն է. վասն գի ազգին կողմէն հաստատուած ընկերունեան մը, մանաւանդ նորա ամբողջուն իւնը խանգարուած եղծեալ և ապականեալ ընկերունեան մը համար ընտրուելիք հախագահին մեր յանձնելիքը ինչ ըլլալը վերստին չքննած ու չզիուցած, ինչ պատասխանատուունիւն պիտի կրճանը պահանջել անկե, և զանի Ազգային որ գործոցը պատասիսանատու ճանչնանք,

Անա ճշմարտունիւն մը, որուն առջև այն թան տագնապ՝ աշ խատունիւն խտիր և բաժանում ձգելու և նզովը անգամ նաստատելու ջանքը, և Ազգ. անբռնաբարելի իրաւանցը դէմ խոտվունեան և երկպառակունեան յարուցած մրրիկները ի զուր և երևակայական ցնորջներ են։

Արդ նախկին Պատրիարը Ցակոբ Սրբազան, դու յամառ պարգամոունեամբդ ձեռնասուններէդ ազգատետց վարդապետի մի ամբարիչտ ձեռնին մէջ միշտ խաղալիք ըլլալով և ի վաղուց նետե դիւրանաւանաբարնորա անօրէն խորհուրդներուն նետևերվ ապարիարըունեանդ ժամանակ ազգին գլխուն ամեն տեսակ չարիք և աղէտ բերեր կուտէր ես:

Ալ սծափէ, բաց մտրիդ աչրը. տես Թէ այս օրերս ալ այն լշ յօլայի չարածնար աշտկերտը՝ ազգը պառակտելու և լուսաւոբ չական Ս․ Ակեղեցւոյն առարելադիր հիմունրը տապալելու հա մար՝ ինչպէս զրեզ սա խոր ծերունեանդ ատեն ճիզվինունեան ամբարիչա ձեռըն է մատներ, ինչպէս զրեզ ազգային սանմանադրունեան դէմ յարուցանելով տուած ծանդիսաւոր ստորագրու- նեանդ յարգն ու պատիւը թեզի իսկ ոտնծար ընել տուեր. և ինչպէս զրեզ՝ բոլոր բրիստոնեայ ազգաց կեղլոնատեղի երու- ձաղեմի ճման բաղաքի մէջ մեր ազգին ունեցած ծռչակաւոր մանքի և Անոռի մը անարժան և անպիտան մէկը ի ճախատինս ազգաց պատրիարը ընտրել տալու դատապարտելի նպատակաւ ազգաց մունելուն մունատելի նանատակաւ մանոյ նզովը մի և մոլաթ վարդապետունիւն մը ընդունելու և հաստատելու մասնակից ընել կարողացեր է։

Քէ որ սովորական յամառ բնաւորունիւնդ մէկ դի նողլով ողջմաունեամբ խորհիս, դու ալ կ'սաիպուիս խոստովանելու նէ անջուշա ամենողորմ Աստուած բու ակարամաունեանդ նայելով քանի մը ամիս առաջ կանուած հիւանդունիւնը իբրև վերին ազվաղակի զղջալով ապաշխարես և խեղճ աղգին վնաս և չարիջ և բրիստոսադրոշմ լուսաւորչական անբիծ կրօնջին արատ բերելէն և ևս Քրիստոսի հօտին գայնակղունեան առին և սլատճառ

Սարգիս Պատրիարք՝ հարկը կ'պահանջէ՝ որ սրբազնունեանդ հետ ալ Լակոճական ոճով վայրկենի մը չափ յատուկ տեսու-Թիւև մը ընենք և վերջին հրաժարական ողջոյնը տանք ։

Դիտես, ազգին մեջ դեռ անանկ մարարկիկ կ՚զանուին՝ որ դեմատրիդ նալառարիս, դու նպատակիդ ծառայելու յարմար՝ նարդիկ խաբելու տաղանդն ունիս, դու ապուշ երևոյնով մը տարիդ նարող դեմք մը ունենալդ չենք կինար ուրանալ, բայց բան նե հեղինակ ։ Մենք այս կարծիքեն չենք։ Յիրաւի խիստ տարուշ երևցող դեմք մը ունենալդ չենք կինար ուրանալ, բայց բան նե հեղինակ ։ Մենք այս կարծիքեն չենք։ Յիրաւի խիստ բան նե հեղինակ ։ Մենք այս կարծիքեն չենք։ Յիրաւի խիստ ատին որ գործիչ ար դուն ցոպ կիրքերուդ գերին ես, դու չաբան նե հեղինակ ։ Մենք այս կարծիքեն չենք։ Յիրաւի խիստ ատին որ գործից եր հան հեղինակ է ուրենանի անանան և արաանելու յարմար՝ հետես ապուսելու յարմար՝ հետես արևստութներ արևստուն արևստության ակաատին որ դեմ ելլե, բնաւ չես փախըներ, դու սուտը՝ չուրի պես կ'խմես և մատնուն իւնը հացի պես կուտես. դու ոչ անցես լեն խրատուիլ, ոչ ներկայեն պատկառիլ, և ոչ ապագայեն երկընջիլ գիաես . . . ։

Սրթազած, թու գործգ Ատտուծոյ է մնացեր, գիտցիր՝ որ կողմնակիցներուդ ալ ատելի պիտի ըլլաս, թանի որ ճիմա իրենց պետր ես, ուզածէդ աւելի զբեղ կ՚շողոթորնեն, և երբ նպատակնուն ճասնին, իսկոյն թեզնէ երես դարցնելով ճօրդ ալ կը փորեն — Չարբ միաբանին առ ի առնել զչար ինչ, յորժամ լըթանայ գործն չարունեան, անդէն գակաի կապ միաթանունեան նոցա — կ՚ըսէ Թեսաւրոսը ւ

Մեն ը Գրիստոսի հետևողջս, որչափ որ դու օրինաւորունիւնը և զմեզ լջար Թողուցիր և զրպարտելով տերունեան մատնեցիր ալնե, ջեզի համար անյիշաչար հոգւով և ջերմեռանդ սրտիւ միչտ կաղօնեմջ առ ամենողորմ Աստուած՝ որ ջեզի գիզջ չնորհեւ

Ձեր ազգախնամ հայրութեան՝

Հաrազաs զաւակունք սանմանադրասեր ողջանիs Հայ – հասարակութիւն:

Vbugun. 1864.

Fnnnf ilto gruursniptuli ilp nkil,

Մասիս լրագրին մեջ, Թիւ 548. օգոստ. 11, այլաբանօրեն տեսվ ճամակ մը կարդացինը Պ. Վ. Պառնասեանի ստորագրու-Թեամբ Մինրդատեան Պ. Թաղէոսին դեմ։

ՄՀՆը գիտէինը Թէ՝ այլաբանօրէն կամ այլանդակ բանականօրէն խօսողն միայն Արևելեան դարն եղած ըլլար, այլ ուրախ ենը որ ուրիչներ ալ կ'գտնուին եղէր։

այն ընդունած չըլլայ ։

Երջեալ այլաբանը կ՝ըսէ Թէ՝ ՍամաԹիոյ Թազին ժողովուրդը Միշրդատեսնին Պատարազի մէջ Սըսոյ ԿաԹուղիկոսին անունը յիշատակելեն գրգռուէր է ։ Ասով ճամակագիրը (այլաբանութեւայն գլխատր պաշտօնեաներէն ԿաԹուղիկոսի մը դէմ բողոքած ըլլայ և՝գանի իբրև օրինաւոր ԱԹոռ Հայաստանեայց եկեղեց-

Անա մեն ը այսպիսի ղրպարտունեան կամ զրաբանունեան մը դեմ նարկադրեցան ը բողո ըել և կ՛րսեն ը նեւ Հայ— Ազգը տեր և պաշտպան է միշտ իր Անոռներուն. և ասոնց մեջ կ՛նանչնայ Ս. Էլմիածնայ մայր Անոռը՝ Անոռ Հայրապետական և գլուն ընդնանուր ազգին և կեդրոն նոգևոր կառավարունեան ազգին և Սըսոյ Կանուղիկոսին անունը Պատարագի մեջ յիշելեն յառաջ եկած է, այլ նրաժարեալ Սարգիս Պատրիարգին անունը չ՛յիշուելուն նամար տեր Փիլիպոսին եղբօրը միայն պօռալ կանչուրատելեն, կարծելով նե ժողովուրդն ալ իրեն նամամիտ պիտի գտնուի ի պաշտպանունիւն անուան նրաժարեալ Պատրիարգին, որուն դրպարտիչ և սոսկալի ազգամատնունեանը դեմ բողոքած է և կ՛բողո ը կազին մեծագոյն սանմանադրասեր և ողջամիտ մասը ։

քարար , թիւրն <u>Ոտոիսի զիշսատ ի ագո տզբրբ</u>ուր ջետատևակել «բեր ը արտարարար ի ագո տզբրբուր ջետատանակել

> Մանմանադրասեր Հայ - նասարակութիւն Սամաթիոյ։

1862. oqoum. 13.

Ժ.

Fnqnf աm Բ. Դrան կազմած առժամանակեայ ազգ. պաsrhաrfաrանի մասնաժողովն

Մասիս լրագիրը իւր 559 Թուով պատրարքարանի այսինքն Բ. Դրան կազմած առժամանակեայ Մասնաժողովին կողմեն ձեղեկագրով մր Բ. Դուոր մատուցուած ազգ. ընդնանուր մահսերագրութիւն վերնագրով իւնդրագրի մր, և Բ. Դունեն թեզքեբեի սամիի, և անոր իբր պատասխան շնորնակայութեան ձեղեկագրի մր օրինակները կնրատարակե։

ճիչեալ տեղեկագրին մէջ նախ՝ ըսուած է Թէ, ազգային ընդճանուր մաքսէրագրունիւնը ազգին քոգևոր և աշխարքական գլխաւորներէն կմատուցուի առ Բ. Գուռն ։

րրկրորդ՝ ըսուած է Թէ՝ պատրիարդարանը փակող անձինք լով, կայսերական կառավարուԹենէն անոնց յանցանքը ներլով, կայսերական կառավարուԹենէն անոնց յանցանքը ներ-

Նւ երրորդապէս աղերս եղած է Օէ՝ ազգին բարեկարգուծիւնը վերահաստատուելու մասին հարկաւոր սեպուած Բ․ Տրամանն ու չնորհքը ըլլուի կայսերական կառավարուժենէն։

Առաջինին պատասխանելով կրսեմք՝ Թէ յիչեալ տեղեկագիրը և Թէ մանսերը ազգո**վ**ին ընդունուած չկրնար ըլլալ, քանի որ մատուցուած մանսերը ազգին Երեսփոխանաց ստորագրուժ*ի*ւնը չունի, այլ անցեալները Իւսկիւտար գումարուած — միաբանա կան խմբակին — չարադրածն ըլլալուն, մի միայն մասնատր անձանց մահսերը կկոչուի, ինչպես որ նոյն իսկ տեղեկագրին ույիսաի ոռւնանիյե վե մեօթեպեսանի թառագրննեն խօսբերն ալ՝ ըսածնիս կհատասանն, որ այս խօսբերը ազգին սահմադէմ մեծ հայհոյանը են։

Երկրորդին գալով՝ կպատասխանեմը Թէ՝ պատրիարքարանը փակող անձինը՝ ոչ յանղուգն և ոչ ալ չարն ու բարին որոշելու անկարող մարդիկ , այլ ազգին բարելաւուԹեանը ցանկացող և անոր ընտիր մասը կազմող, ին ջզին ջնին գիտցող՝ արհեստաւոր (էսնաֆ) անկեղծ Հայեր են , որոնը բնաւ երբէր չեն ը**ջ**աւնիր այս մասին արդարակորով կայսերական կառավարունեան ջով յանդուգն և յանցաւոր սեպուելով ներողունիւն գտած ըլլալնին, ազգին կամբին նակառակ՝ առժամանակեայ մասնաժողովին կողմէն տրուած շեղեկագրին միջոցաւ . վասն զի 1860, ի սաժմանադրունեան բննունեան ուշանալը, և այն պատճառաւ ազգ. ներբին և արտաքին բոլոր գործերուն երեսի վրայ մնացած ըլլալը․ և գլխաւորաբար Բ. Դրան Յանձնաժողովին օր յառալ ազգ. սանմանագրունեան Բ. Դռնէն առնուելու մասին ցուցուցած անհոգունիւնը տեսնելով՝ ստիպուեցան պատրիարդարանը երթալ և բողոջել անոնց դէմ, որոնջ իրենց յանձնուած պաչաօնը ըստ արժանւոյն չկատարելով պարապ տեղ ժամանակ կանցնէին , որով պատճառ կրլլային մարուտը անաևերերութունութի անութեն աւբլի ջարևաեբարբեւ։ **ԵԷպէտ և անոնջ դարձեալ պատրիարքարանը մտան բազմեցան** *հակառակ ազգին կամաց* ։

Տեղեկագրին մեզի այս անհանոյ խօսքերը Թեպետև բոլորին աւելորգ և անտեղի են . ոակայն Բ. Դրան կողմեն պատրիար- բարանը նստող մասնաժողովին խոզգատեցունեան ոգին յայտ- նապես կտեսնուի ամեն ազգասեր Հայու , և այն խօսբերը ազգայնոց գրչէ լսուիլը արդարև մեծ ցաւ է մեզ. որբան որ այս եպերելի ոգին յիչեալ ժողովին սիրտը նոր մտած չըլլալը ատեն ատեն փորձով ցուցուած է .

իսկ երրորդին նկատմամբ՝ կպատասխանեմը Թէ՝ ազգին բա-

կարգունիւնը ճատասարը նշուաս ազգերուս մէչ «

հարգունիւնը ճատասարը նշուաս ազգերուս մէջ «

հարձանիյե վե միւթեպերակրության կեղծ անուան տակ գրուած
աեզ ընգնանուր մանդրոյն վերջ չկարեր տալ. և որ վեծն է՝ պա
տեղ զարով երեսանց ծաշաուիլը և ներըստակա դարաններ գորջորներով անկարելի մի միւթեպերանի կողմե Բ. Դուռը մատուցուած
ռունանիյե վե միւթեպեսան
հարդանիսի և արդեսան
հարդեսան
հարդես
հարդեսան
հարդեսան
հարդեսան
հարդեսան
հարդեսան
հարդեսան
հարդեսան
հարդեսան
հար

Ասանկ ընհլով կրկնապատիկ մեղադրելի կրլլայ պատրիաթբարանի մասնաժողովը, մէկ մբ իւնդրոյն իսկունենեն դուրս եր լելով և իրալունեան կերպարանքը փոխելով Բ. Դուռը խաթելուն. և մէկ մ'ալ ազգին երկարատև երկպառակեւնեան պատճատ ըլլալուն մամար ո

Խաղաղասեր հախկին Յակոբ պատրիարբին և միաբանական գամավայր տրմաղան նրբնինն, բել ոնատրը անձիր դիաշեբարն րումամարթերությալ ու ետևելիաևժաբարը աջիբվջահաև փափաբող էին, և իրենց ըրածը ազգովին ընդունուելու և արդիւնաւոր ըլլալու կամբ ու փափաք ունէին, ուրիչ բան ընելու չէին , այլ տերունեան ճանչցած ազգին Երեսփոխանական ընդ*հանուր ժողովը հրաւիրելով ի պատրիարքարան՝ հոն տահմա* նագրունեան նշնամիները սահմանագրասերներուն հետ հաշտեցնել , և այհունետև Երեսփոխանաց , այսին ըն ազգին ամէն գէի տրչաակը ռաստանաւթբաղե խըմհանին չն դառումարբ[առ Բ, Դուոն՝ ըննունեան առնուած կանոնին վերսաին գործադրունեան հրամանագիրը միայն պահանջելու, և այն *ժամա* Bung ronkum prachalipje ile elkopkujeralip gagate kgub str րթար, այլ ստուգիւ ազգային ընդհանուր մահսերագրունիւն եղած կրլլար, որով ազգին մեջ այն ցանկալի խազաղունիւնն ու բարեկարգունիւնը կնագաւորեր, ևնոյն իսկ ազգը տերու*թեա*ն ի նախնեաց մեզի չնորքած արտօնու**թեանցը քամաձա**յն 1860, ին փափարած սաշմանադրունեան միջոցաւ ազգային գործերը կարգին կմտնէր ի բարելաւունիւն ազգին։

Հիմա տես նե իրենց այս խարգախ ըննացքով ազգին և

գրատ քարար ղն հուրաբանն ու ունան ուսագրության որ հուրաբանն ու գրատ քարարանն ը գրատ գրատ անձան աստագ քարարարիք չաաստաքարան այսարանն արտաքայան այս արձապ երբելով՝ անձերը աստաքարար արտանան այսարանիչ արտատարարբելով ի, արգարարան աստագրատարան աւսնատան արտանան արտագրար երբելով՝ անձերը աստանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանան անձերը աստանան արտանան արտանան արտանան արտանան աստագրարար և արտանան արտանանան արտանան արտանան արտանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանանան արտանան արտանանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանան արտանանան արտանանանան արտանանան արտանանանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանանանան արտանանանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանան արտանանան արտանանան արտանանանան արտանանան արտանանանան արտանանան արտանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանան արտանանան արտանանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանան արտանանան արտանան արտանան արտանանանան արտանանան արտանան արտանանան արտանանան արտանանանան արտանանան արտանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանանանան արտանանան արտանանան արտանանան արտանանանան արտանանանան արտանանան արտանանան արտանանանանան արտանանան արտանանանանան արտանանանանանանանանանանան արտանանա

Մի Ձէ այս խօսբերով ճամողուած և գոճ եղած է պատթիարջարանին տիրապետող առժամանակեայ մասնաժողովը խ

միաբանականը, Ձէ ազգին՝ այսինքն ընդճանուր ճասարակու

միաբանականը, Ձէ ազգին՝ այսինքն ընդճանուր ճասարակու

լայ, որ կելլէ իբր ընդճանուր ազգին կողմէն այդպես գիր կզրե, որ

որով Ձէ ազգէն և Ձէ նոյն իսկ իրենցմե ընդունուած սանինա

հադրունիւնը՝ որպէս Ձէ տերունեան կանոնաց և օրինաց դէմ

և անճամաձայն եղած ըլլալ կկարծեցնեւ ինչպես խանուց դէմ

և անճամաձայն եղած ըլլալ կկարծեցնեւ ինչպես խանուր, և

անոր իսպառ ջնջուելուն միայն իրենց պատճառ ըլլալը՝ դա
առղունեան տէր անձանց քով վերստին կ յայտնուի ի մեծ ամօն

և նախատինս ինքեանց . . . ս

Արդ գիտնալու են Թէ՝ ազգին ողջամիա մասը այդպիսի ճնարջներուն և խարդախ գնացից չնամողուիր և լուռ չկենար. ազգին բռնաբարեալ իրաւանչը պաշտպան է և պիտի ըլլայ միշտ և չպիտի Թողու երբէջ՝ որ ազգին ճարստանարիչներուն (միարանական Ճ. իսմրակ) դժոխային մեջենաներովը ազգը գէպ ի կորուստ շարժի։

ըլլալը նոցա փարիսեցունենեն .

Moughphu չերկարելով կիմացնեմը At Մասիս լրագրի մէջ ճրատարակուած այն գրուԹիւնները (որոնք ազգին պատիւ չեն բերէր) մի միայն խարդախ, խարէական և ազգակործան գրուՖիւջջեր են, և Թէ սահմահադրասեր հասարակունիւնը վանոնք հոյնպես կզատե, այս իրառամբ՝ որ հոյն գրունիւնները ընդհահուր Երեսփոխանական ժողովով որոշուած, անօրինուած՝ և ստորագրուսծ չեն, ուստի կպարտաւորի զանոնք անվաւեր ընդհահուր կանակունի գրունակուն անձևերը ընդհահուր անենեցուն։

Սանմանադրասեր նասարակութիւն։

1862 finlyun. 27:

ԺԱ.

1279 Շապան 19 թարիևի իլե միւվեորին՝ մազամը Պապը Ալիյե թագչիմ գրլընան պիր գրթա՝ արգ վե մանզարըն սուրեթի shr :

Uwwrnigh supp fkilplikikrh shr fh'

Մին իլ գատիմ ինտիա ի նէպա`իէնտէ սապին գատէմ օլմազլըդը՝ վաճիպէի զիմմէն վէ ֆարիզէի ուպուտիյէն պիլմիչ օլան նէպատի սատըգէի տէվլէնը Ալիյէտէն Էռմենիան միչչերի գուլլարընըն ումուրի իտարէսի էօնէտէն պէրու էքսէրիյենի արտ իլէ իննիխապ օլունան Փանրիքլէրիմիզէ իհալէ պույ-

Վէ ումուրի միլլէն իսէ իշ պու իքի մատտէտէն իպարէն օլուպ, պունուն պիրի Րունանի օլմաղ իլէ՝ նամիտ վէ նէզվին վէ մեզմէպիմիզէ միւնալիք ուսուլ վէ ֆուրուանըն քիլիսալէրիմիզտէ նալիմ, վէ միւնէվէվֆալէրիմիզին վուգուինտէ իճրա օլունաճագ ային վէ ատէնլէրին նէլղինի, վէ պու միսիլլիւ չէյլէր օլուպ:

Ումուրի ճիսմանի իսէ, մէսարիֆանը միլլէն իչիւն միւնէմատի՝ քիլիսա վէ մանասնըրլէրիմիզտէ էսամիի միւխնէլիֆէ իլէ վէրիլմէքտէ օլան մէպալիղին տէրճ վէ մուհաֆազասը իլէ իճապը մէսարիֆանընէ տըզգան, վէ նանզիմ օլունան տէֆա **թ**երլէրինին սէնէ պէ սէնէ միլլէն մուվաճէնէսինտէ իպրաց օյունմասը։ Վէ մէմուր պույրուլաճագ մուրախխասլարըն ին-Թիխապի իլէ, մէվճուտ պուլունան մէգԹէպլէրիմիզին հիւսնիւ իտարէ, վէ միւննան օլան մանալլէրէ տախի ինշասի իլէ, չօճուգլէրիմիզին պէտէվիլէտէն մէտէնիլէնէ Թահվիլի, վէ մէվա- . գիի իճապիյէսինէ կէօրէ լէագրմ կէլէն ԹիճարէԹ վէ հէրասէԹ միսիլլիւ սանայէին իլէրուլէմէսի, վէ մէմալիքի մահրուսէտէ վագի խասնախանէլէրիմից իտարէ նահտինէ ալընարագ, արալրգտա սիւրիւնմեքտէ օլան ֆուգարէլէրիմիզին ւինր վէ վիգայէսի, վէ քիլիսա վէ մանասներիյէրիմիզին նէրմիմ վէ նամիրի իլէ , լէվագիմանը սաիրէլէրինին հիւսնիւ նէսվիյէսինէ պագրլմասը , վէ մին էլ գատիմ կէրէք վագրֆ վէ կէրէք պա ֆէրմանի Աալի մութասարըֆ օլտուղումուզ մազամը չէրիֆ վէ տիկէր միշչնէրէք մահայլէրիմիզին հրֆզ վէ իտարէսի իլէ, մարհասա վէ րահիպան վէ պիլ ճիւմլէ քիլիսա խատէմէլէրինին Թէայեիշչանլէրի՝ պիր գանոն Թահնինէ ալընարագ, արալրգտա չէքմէքտէ օլտուգլարը սէֆալէն վէ գարուրիյէնտէն պէրի օլմայէրի ։ Վէ Թարաֆր միլլէԹտէն ՓաԹրիքխանէյէ վուգու՝ պուլաճագ միւսնէտիանըն մագամը Պապը Աալիյէ նագրիր վէ Թագտիվի իլէ չէրէֆը սուտուր պույրուլաճագ էմը վէ ֆէրմանը Աալինին իճապը իսնիհսալինէ դայրէն վէ միւպաշրրէն օլունմասը ։ Վէ պու միսիլլիւ ումուր վէ խուսուսանըն բէմահու վէ հազգա հիւսնիւ իտարէսի՝ եալընրց պիր ՓաԹրիգ մարիֆէնի իլէ հուսուլ փէզիր օլունամայաճաղի -- Ցէվլէնը Աալիլէնին մալիւմը մաատալէն արաի նաճիտարիլէրի պուլրուբ տուգտէ — պա իrաsեի սենիյե Փանրիքիանէմիզին նահնի րիյասէնինտէ պուլունմագ իւզէրէ պիր ռունանի վէ պիրձիսմանի իքի մենլիս Թեշքիլ օլունուպ, իշպու մենլիսյեր միլլենին ումուրի մէզքիւրէլէրինէ մախսուս պիր՝ նրգամնամէնին գալէմէ ալընմասընը მէնսիպ, վէ պու պապտէ րուհանի վէ ճիսմանիտէն իպարէն օլարագ պիր գօմիսիօն նէշքիլի իլէ, պունլարըն ջէնն պէնտ Թանգիմ էլլէմիչ օլտուգլարը նրգաննամէնին Թէֆահհիւս

վէ ումումեն զապուլ օլունմասը զըմնընտէ, կէչեն 1860 մայ.
24 Թարիխի միլատիյեսի իլէ Փանրիքիանետէ խաս վեամտեն իպարեն պիր մենլիս նենեմմուան, նրզամնամեի մեզպուր պենտ պե պենտ նենեսսիւզ վե նեֆախխիւս օլունտուգտե, հեր վենհ իլե տեվլենի Աալիյենին նրզամանը ճելիլեսինե մուսաֆրգ վե տիյանենը չաքիրանեմիզե միւնապրգ կեօրիւլերեք, ֆի մա պաատ բետտ վե ճերհ օլունմամասը իչիւն՝ տիյանենի միզնե շարն վե նեմին, վե բեաֆֆեսի նարաֆընտեն իմզա վե նաա, վե պե հեր նուսխասընը՝ Փանրիդիմիզ Սաոգիս Եգեննի պենտելերի նեմիր, վե պիրեր գրնա պույրուլտիլերի իլե մարհասլարը նարաֆընե իրսալ էտերեջ՝ առքեամը միւնտերի. ճեսի իւզերե պիր պուչուք սենեյի միւնենավուզ իտարե, վե պեր պեյանը պալա՝ հեր պիր միւքների միւնենավուզ իտարե, վե պեր պեյանը պալա՝ հեր պիր միւքներիանըմրզըն փեյ տեր փեյ սրրասընա կիրմեջտէ իտիւկի միւշահատե օլունմսգտե իքեն։

Մագամը Պապը Աալիտէն շէրէֆսուտուր պույրուլան էմրի սամիտէ նածըգ, — նըզամնամէի մէզպուրէնիզին միւնալաասը իլէ պիր գրծա իրատէի սէնիյէ Թէալլիւք պույրուլարագ փածրիքիանե Փարաֆընէ կէօնտիւրիլէնէկի — մէալի
աալիսի իւզէրինէ՝ մագամը միշարիլէյնէ Փագտիմ օլմաղին։
Րէյի աալիլէրի իւզէրէ՝ միլլէԹէ պիրքաչ կիւն իչիւն մուվագգաժէն պիր մէնլիս Թէշքիլ։ Վէ նըզամնամէնին մուայէնէսի
արագատ։ Վէ մուախիարէն՝ նրզամնամէ գավլինձէ՝ միլլէԹ
արուրախիասվերինին եէտի քիմէսնէ ինծիխապ էլլէմէլէրինէ
այնը գրծա էմրի աալի Թէալլիւք պույրուլտու իսէտէ,

Հալա շարնը մեզքիւր իւզերէ զապուլ՝ վէ մազամը տալիյե նագտիմ էյլէտիկիմիզ նըզամնամէ պիր պուչուգ սէնէյի միւնեճավուզ փանրիքխանեմիզ նարաֆընէ ավտեն իյլէմետիկինտեն փանրիքխանէ վէ մանասնըրլերիմիզին կիւն պէ կիւն նելէֆանը քիւլլիյեյէ տիւճար վէ տիյունանը վաֆիրեյէ կիրիֆնար պուլունտուգլերի․ վէ արալըզտէ սիւրիւնմեքտէ օրմ ֆուզարա վէ խասնէկեան, րահիպան վէ ֆիլ ճիւմլէ քիլիսա խտտէմէլէրինին պիւնիւն կիւն էյլէմեքտէ օլտուգլէրի ահ ու ֆիղան՝ հէրքէսին էֆքեարընը նէքլիֆ իտէրէք, արալըգ արալըգ փանրիքիանէյի նաճիզ էյլէմեքտէ պուլունտուգլէրի մունանի իլմի ալիի հազրենի վեքեալեն փենահիլէրի պույրուլտուգտէ՝, պունճա վազընտան պէրու խարիճիյէ նազարենի ճէլիլեսինտէ նէվքիֆ զըլընմագտէ օլան նըզամնամեյէ տայիր ճէլիլեսինտէ նէվքիֆ զըլընմագտէ օլան նըզամնամեյէ տայիր ճէլիլեսինտէ նեվքիֆ զըլընմագտե օլան նրզամնամեյէ տայիր ճելիլեսինտէ նելինի սենիյէ նաարիներ ներալին առույրուլարագ՝ փանհիների խտարեսիներ զօնուլմասը նիյազի պապընտէ վէ հեր հատ էնի ու ֆերման հազուեն վեքեալեն փենահիլերինին տիր։

Nednedka krekabua ehijkeh quejikrh:

₽₽.

Առ sեղապահ եւ նախագահ ազգ. ժողովոց Սորազան հայրն.

Ներ վարդապետը չկրնար արժանաշոր դատուիլ եպիսկոպոսական աստիճանին և մինչև որ արդարապես չներըուին, յիսական աստիճանին և մինչև որ արդարապես չներըուին, յիսարդանութնեն և մինարագրեր հարդապետն և դեմ և արդասատաներ չան որ ձեր սրբկան փառանան ակարդապետը իրթ ձարասատանետին եպիսկապոսուկան փառանանակ ապացուցանել, և նետևարար վստան եմբ որ ձեր սրբկան աստիճանին անարժան ըլլայուն, պատրաստ եմբ որ ձեր սրբհանանակ ապացուցանել, և նետևարար վստան եմբ որ ձեր սրբհանանակ ապացուցանել, և նետևարար վստան եմբ որ ձեր սրբհարդապետին նալիսկոպոս լինելու ջան բին դեմ բողորներ կան,
սիորապետին նարարարությելը, վասն գի մինչև որ բողորներուն
սարդանան աստիճանին և մինչև որ արդարապես չներբուին, յի-

Ասկէ զատ Ազգային կանոնաւոր կեղբոնական վարչունեան պէմ ապստամբունեան յանցանքով ամբաստանուտծ միաբանասունիւն առնելու ճամար ճամբայ ելլելնին՝ նոր ապստամբու-Սեանց պատրաստունենէ զատ ուրիչ բան չկրնար նշանակել ա

Վասնորոյ Թէ յիջեալ Իսանակ վարդապետին և Թէ հոյն իսկ միաբանունենեն ոմանց եպիսկոպոս բլլալ ուզողներուն՝ առ սրբազան Կանսւդիկոսն վկայական կամ յանձնարարական չարուելէ զատ, ենէ առանց գրի ալ երնալու ըլչան, Ազգ. կերրոնական վարչունիւնը պարտական է ո և իցէ միջոցաւ արգիլել զանոնը ։ Մնամջ . հայլն ։

Usnrugrniphilif:

Ապր. 9, 1863. ի 4. 9օլիս։

ፊዓ.

Տիշեալ ծաղերուն նկատմամբ կարևոր չձամարեցինք մահ թամասն ծանօծուծիւն տալ և կամ միաբան սիրով և ընկերակ ցուծեամբ ծաղին գործերը ի միասին տեսնելու փափաքող ծաղեցւոց ոխերիմ ծակառակորդին դեմ հրատարակած բողոբներեն մէկին օրինակը դնել հոս և պատճառն ու դիտողունեան արժանի կետերը բացատրել և լուսոյ ու խաւարի պատերազմին (որ դժբաղդաբար դեռ կշարունակէ) դաշտին մէջ վիրաւոր ինկածներուն վրայօք ցաւալի տեսարան մը բանալ ըններցոդաց, որոմնետև այս խնդրոյն մէջ ալ մեր ազգ, պատրիարքադաց, որոմնետն այս խնդրոյն մէջ ալ մեր ազգ, պատրիարքադանին անխոճեմ ընծացքն ու անբաւական կարողունիւնը և աղդեցունեան տկար և անհատի մը անգամ իրաւունքը պաշտպանելու անկարող, նա ևս ճիզվիծական խլրամանց ներքև նորա տեղ ցուցուցած ենք։

ፊት.

ՑԱՑՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Ազգային սամանադրունեան գործաղրունեան պատրաստու-Երւնները լմենալու վրայ են, և ամա ազգային Երեսփոխանները կ՚ընտրուին ։ Ազգ. Երեսփոխանաց առաջին գործերը պիտի ըլլան ազգ. Քաղաքական և Կրօնական ժողովևերուն ընտրունիւնը և Կ. — Գպսոյ ու Ս. Երուսաղէմի ազգ. Գատրիարքներուն ընտրունիւնը ։

Արգ մեն ը ազգ. Երեսփոխանաց ընտրողըս հարկ կ՝ համարին ը ծանուցանել, խնդրել, և պահանջել իսկ ազգային նորըկտիր Երեսփոխաններէն, որ այս ընտրունեանց մէջ կարելի եղածին չափ զգուշանան ի սէր ազգին, իրենց ընտրունիւնը այնպիսի անձա<mark>նց և այնպիսի եկեղեցակա</mark>նաց, եպիսկոպոսներու ու վարդապետներու վրայ չնելու, որոնք որ և է կերպով ազգին խաղաղունիւնը աւրելու, ազգին մէջ ցաւալի երկպառակունիւն ու ազետալի կռիւներ ձգելու և մինչև անգամ արիւն ժափուելուն պատճառ եղան և կրլլան, ինչպես նաև այնպիսի առաջնորդներու՝ որոնը իրենց վիճակը խոհեմունեամբ և ազգասիրարար չկրետլ կատարելով՝ կամ ամբաստանունեան ներբև ընկած են, կամ իրենց վիճակը միչա խառվունեան մեջ պահած են ։ Փորձեալը՝ կրկին փորձելն յիմարունիւն է. մենը կ'փափաջինը՝ որ մեր Երեսփոխանները փորձեալները փորձելու պակասութեան մէջ չզանուին, որով պատճառ մը չտան շատերնուս սիր<u>-</u> ար ցառելուն, և խելանաս ու անխելանաս ոմանց ալ նորէն գժաունիւն յարուցանելուն .

ազգային Երեսփոխանաց վրայ, որ չընտրեն այնպիսի անձինք՝ որոնք որ և է ազդեցունեսմեր ու կիրթով և ճպատակով և որ և է միջոցով ալ այսօր աղգին ողջամիտ մասին ատելի եղած են։

Uqquijha brauchnhuabug pasrnyfu.

1863. Ubayar. 16,

ŀ.

Այս տեսակ վնաստառու միաբաններ և անարժան տեգակաբ ներ գրենէ միշտ նեrukն պատանած է՝ բան դrubն . Չէ լսակը երբէը՝ որ դրսէն մէկը Երուսաղէմի Պատրիարթունիւնը յաւիրչտակել ջանայ, և տսանկ մոլեգնունեամբ կուսակցունիւն որսալով չաթիր և աղէտ պատճառե Ազգին, ատիկա ներսինները կընեն , որոնք ոչ նէ ազգին օգտակար ծառայուն իւն մատուցանելու, այլ միմիայն իրենց սնափառունեան և ամբարհաւաճունեան փուճ կիրգը յագեցնելու և կոյր երկրպագուներէ իբրև չաստուած պաշտուելու տուփանօր, ուստի և այս առնիւ ազգին մել՝ ջանասիրաց միջոցաւ, խռովունեան և երկպառակունեան հրդէհը հրահրելէ զատ, միաբանունեան մէջ ալ պառակաում և հալածան ը յարուցանելով հոգեվտանգ և ոճրագործ չարունեանց անգաժ ձեռը երկնցնել յանղզնած են , որով և ազգին ստացուածքը ասանկներուն չար կրիցը զոհուելով, վանթին վրալ նոցա դիզած պարտուց ծանր բեռն ալ դարձեալ ազգի է բաշեր, ինչպես ասկե առաջ ըսած ենք։

Զակսբ Նալեան և Թեողորոս Պատրիարջները, և այլն,որոց մե-

ծագործունեան անչինջ լիշատակը ազգասիրաց սրտին վրայ ջանդակուած իբրև արձան կայ և կ՝մնայ։

Եւ յիրաւի ներսէն ալ պատաներ է երբեմն անանկ տաղանդաւոր և գործունեայ միաբաններ և արժանաւոր ազգընտիր Պատրիարգներ, որոնք բաւական ջանք յայտնած են մաճաւանդ ի մասին պահոլանունեան Երուսաղէմի ազգային ժառանգու-նեանց ի պատիւ և ի շինունիւն փառաց ազգին, ինչպէս է Զաջարիա Պատրիարբը , արուն՝ Թէ ի Պատրիարբունեան և Թէ անկե առաջ Պօլսոլ Երուսադեմի փոխանորդունեան պաշտօն վարած ատենը Քրիստոսի Ս. . գերեզմանին բաժանորպունեան մէջ ի նախնեաց անտի մեր ազգին ունեցած վաղեմի իրաւունգը վերատին ձեռը բերելու մասին կրած աշխատանքը՝ յա-_, ւերժական յիչատակ մ՚է ազգերնուս, նոյնպէս և բազմերա<mark>խա</mark> Պողոս սրբազանին վան բին պարտուց նկատմամբ ի գործ դրած հոգաբարձունիւնը և անկէ յառաջ յիշեալ վանուց վրայօք բացուած այն մեծ դատին մէջ յԱտեսն արբունի ունեցած մեծազործ հասունունիւնը՝ նշանաւոր է. որոց երկուբն ալ իրենց չարբանանումը աւ ատանարավը արդյու ի,փույնիր ։

Սակայն վրատատու և անարժաններուն գալով՝ միջա կ'տեսնենք ԵԷ, արժանաւոր անգանը ազգօգուտ ծարեր ու րատատին ատանելու փոյծ չէ ունեցեր, ուստի և ենրիչ ու կազվուրիչ ատանելու փոյծ չէ ունեցեր, աւստի և ենրիչ ու կազվուրիչ ատանելու փոյծ չէ ունեցեր, աւստի և ենրիչ ու կազվուրիչ մար ձեռքը է դրագեր վարելով գան է դիշտ չ՝պիտու անմար ձեռքը է դրագեր վարելով աստողարութեան սարզը՝ սևսվ մերին շիրածը՝ դիւսն երայելով՝ աստողութեան սարզը՝ սևսվ մերին շիրածը՝ դիւսն երայն է ազձին ան ստողուած են ։

Ըսածնուս ներուեն փաստ բերելու նարկ չունինը, անաւասիկ արդի Երուսաղեմայ փոխանորդին և Յովն. Պատրիարբին բառեվասգակ ջանացողունիւններն ու վարմունբները, որը բաւական են մեր այս ըստծները ապացուցանել։ Այս վերջինը թիւ ինքնանան բնաւորունեամբը և կոյր կամակորունեամբը» նախորգաց կարգ կտնոնը ջնջելու նպատակաւ (՝) մինչ ցվերջին

^(՝) Նոյեան Աղաւնի՝ անուն ԹերԹը՝ խափանել տուաւ։

ծարրչ թանա անձեծաւտ քարք անգլանին բևքոնատրարաթերութն արժաղ ը սե արգելը նար չ իբրմարացը ար որ առաքը սենար անվարեր օժուսը ու շաչբեն րար չաղուհեսը առաքը սենար անվարա աւբնի անձերարան ժաչբն ան որ՝ իւն դուսութ աաբրը ան արդեր աւբնի անձերարան արդան անձերութ որհերումաարարարար արդութ

թողումը յիջել ծոս ազգին գոյից և ոգւոյն վրայ տիրելու նրատակաւ միաբանունեան դէմ ձեռը առած ատելունեան փորձերը, որտնը յանուն ազգին յօժարեցան տանիլ առաւել այնքան տալչուգելով, երբ չորրորդտարին ծարկադրեցան խործրդականը տաւնրել արև իրջեցնել իրեն—ազգը մենե ծաշիւ ցոյց տալչուգելով, երբ չորրորդտարին ծարկադրեցան խործրդականը տանն կանտնը յիշեցնել իրեն—ազգը մենե ծաշիւ ծարցուցան տաեն ինչ պիտի ընենը—ըսելով,—միլլեն՝ տիւմենի պանտ նետ լիմ էնմիշ, սիզի նանըմազ—պատասխանը առնելե զատ, նորա մեն էնմիշ, սիզի նանըմազ—արտասխանը առնելե զատ, նորա մետ էն միշ տիւմենի արանաները ընհանիչ, սիզի նանըման անանան և ծալածանաց դառն մրութեն այն սկսան միաբանները ըստնել։

Ասկէ յառաջ եկաւ զանգատանաց ձայներու արձագանբը, րոնը ազգ. գերագոյն Ժողովոյն ականչը հասած ըլլալով, յիչեալ պատրիարբը Պօլիս ծրաւիրել որոշեց և անմիջապէս ծրաւիրակ առաջեց յԵրուսաղէմ, այլ նա սոյն որոշման դէմ ուրիշ միջոց ներ ձեռը առաւ, և պատիր ճնարջներով և խորհրդականացալ զիրկը նետուելով ճանրագրուն իւն մ՝ ալ ստացաւ՝ միջոց վաստկելու համար ազզ. ժողովէն։ Իսկ երբ կամբը կատարուեցաւ, առաջինեն աւելի սաստկացուց կատաղունիւնը այն միաբանից ղեյք, որը ճշմարտունեան և ազգին իրաւանց այակցիլ պարտանձին համարած էին , որոնցմէ շատերը վշտացուց, և զոման ի գերեզման մահու իջեցուց․ և չատերն ալ վնատելով յուսակտուր վան բէն հեռացան (որ վնաս մեծ էր առաւել ազգին, բան ։ հեռայողաց․․․)։ Նորա ուղածը այս ըլլալով՝ փոխանակ օրինաւորունիւնը յարգելու և միաբանունեան հետ սիրով և խազաղունեումբ վարուելով յօգուտ ազգին չանասիրելու—ան եկրինե էչէկլէր սլազլարըմ — ըսելով , իւր կամանաճ ակ**ճ**արկու**նեանց** երկրպագուներ հաւաքել և յաճախ ձեռնադրութեամբ (իբր Թէ

ան արգին միաբանից պատիւը կոտրելու միջոց մը համարեց) ճան արգին վեղար անցնելու հետամուտ եղաւ (՝) — ասի ճանական, ըստ այնմ Թէ՝ յարեաւ այլ ծազաւոր, որ ոչ ճանաչէր ըզ Ցուվսեփայն հաւատարմուԹեան գյարգ—ուստի և այն աստիճան հան հասաւ եղծումը, որ իր սահմանեն ալ դուրս ցանկելով անձամբ իսկ՝ սաստիկ և կատաղի լրբուԹեան ձեռբը իբրև Թը-անձամբ իսկ՝ սաստիկ և կատաղի լրբուԹեան ձեռբը իբրև Թը-անձամբ իսկ՝ սաստիկ և կատաղի լրբուԹեան ձեռբը իբրև Թը-անձամբ իսկ՝ սաստիկ մինակ չար Թողլով յետամնայից։ Ցորմէ օրի-ան առնելով և արդի միագութիւնը, աւելի ժանտ և դաժան ընթացք և վարմունք գործադրել ժարհեցաւ (²) և կռնակը ճիզվ.

⁽¹) Անա ասանկով նուաստացեր է վեղարին պատիւն ալ. և շատերը նորա ծեր- բեւ պարունակուած պարտականունեանցը վերահասու չըլլալով, վարդապետական պաշտօնն ալ աղարտուէր է, վասն զի ենէ տեղեակ ըլլան, ոչ ոք կրնար ճամարձակիլ այդ լուծին պարանոց երկնցնելու, ինչպէս ճին առած մ՚ալ կըսէ՝ Այս անանկ անձնուրաց ճեղինակի (տէվրիշի) մը քնկուղ կամ գլխարկ (վեղար) մ՚է, զոր ոչ դնողը գիտէ, և ոչ գիտցողը կ՚նամարձակի դնել։ (Ա. Տիմ Ե. ՋՀ.)
- Ասանկ Պատրիարքաց վարմունքը խինալի վիճակի մը ճասուցած է խեղճ ժիարանից կացունիւնը, որոց ապագան ապանովեալ և երաշխաւորեալ չէ։

⁽¹⁾ Ինչպէս Յօհաննէս Պատրիարքին ժեռնելէն ետև արդի միարանները ամէն կերպ անօրէնունիւն՝ անխնայ և չարաչար գործադրեցին Չիլինկիրեան Յակոբոս Վ. ին դէմ զրպարտելով, գրկելով և ժինչև անգամ հալաժելով դանի, մի միայն ազգային իրաւանց և Երուսաղէմի վանքին ներքին կանոնաց հակառակ գործաժուած բռնաբարունեանց ղէմ ախոյեան կանգնած և վանուց բարևկարգունեան և յառաջաղիմունեան ըննացքի մէջ մտնելու և յարատևելու և միաբանունեան ապագան ապահովելու մասին եռանդագին բաղձանք և ասոր համար մեծամեծ ջանքեր յայանած և անձանձիր աշխատանք չ՝ խնայած բյայուն պատճառաւ ։

Ցիշեալ միաբանուԹիւնը նորա գլխուն յանիրաւի տեղացուցած անյազ վրէժխնդրուԹեան սպառնալից որոտումները իր սանմանին մէջ ալ բաւական չ՚նամաթնլով՚ իր ոճրագործ ատելուԹեան ձեռքը՚ նորա զոյքը պանպանող սենեկին փականացը երկնցնել անգամ յանդզնեցաւ — երբ նա վատθար վարչուԹեան պատճառաւ վանուց ցաւալի վիճակին՚ ազգին կողմէն դարման և փոյԹ ձեռք բերելու
նամար ի Կ. Գօլիս կ՚աշխատէր — յափշտակելով նորա ժառանգական ստացուածթը, որուն դէմ բողոքած է և կ՚բողոքէ առ ազգային կեղրոնական վարչուԹիւն, ըսը, որուն դէմ բողոքած է և կ՚բողոքէ առ ազգային կեղրոնական վարչուԹիւն, ըսև Սէ իւր աւագ ԹարզմանուԹեան պաշտօնը վարած ժամանակ ըրած ծախուց նաշիւները տեսնուելուն ։ (Եկայք սպանցուք, զի մեր լիցի ժառանգուԹիւն):

մե թե ճականուն եան տալով ազգին իրաւանց և օրինացը դէմ ալ ապատամբունետմբ գրոշակ բացաւ գլուխ վերուց և սկսաւ ամգին բարեյօժար կամացը ճակառակ չարժիլ։—Փոյն չէ. մեր ազգին ճամար անցուկը՝ մոռցուկ է, և ճասոն ու բարակըմէկ գին—։

Անա ղուր լուն և անօգուտ վաստակ և ժամանակի վատնունեն և Երուսաղէմող վաճրին ամլունեան պատճառները, և արժանաւորին ու անարժանին նկարագիր պատկերը, դոր նարկ և արտաչան նամարեցինը դնել նոս, որպես զի օգտակարն ու միասակարը ըստ ինքեան ապացուցուի, և ընտրունեան մուսին ազգնն ազատ իրաւանցը և Լուսաւորչական Ս. եկեղեցւոյ աւանդունեան և դրունեանը դէմ՝ նոր և ազգակործան խարունիւն ճարող ճիզվինունեան նպատակը պարզուի։ Վասն գի եկեղեցականաց մէջ խահը դնել ուղելը, աղզին իրաւունքը բռնարարել և նորա եկեղեցւոյն մարուր դրունեան դէմ անիրաւել՝ ըսելէ դատ ուրիչ բան չէ։

Ի սկզբան է անտի Հայաստանեայց Ս. Նկեղեցւոյ՝ Կանուղիկոսունիւնն, Պատրիարքունիւնք, վանահայրունիւնք և առաջնորդունիւնք՝ իւրաքանչիւրն իր մեջ պարունակող եպիսկոպոսաց, և կամ ընդհանուր եկեղեցական պաշտօնեից համար սահմանուած իրրև ժառանգական յաջորդունիւն մը չըլլալուն համար, բնականաբար առանց ո՛ և է խարունեան նորա այս սեփհական Անոռներուն համար կրնան ընտրուիլ այն եկեղեցականները, որոնք եկեղեցւոյն պայծառունեան և ազգին լուսաւորունեան նկատմամբ նէ բարոյապես և նէնիւնապես արդիւնք յաորելու չափ տաղանդ ունեցած ըլլան .

ԵԹԷ այս պաշտօնատարունիւնք իբրև ժառանգական յաջորդունիւն են, ու րեմն ի՞նչու անոնք ի նախնեաց ժասնաւոր օրենքներով ծաստատուած ու աւանգուած չեն մեզի . սա տմենեն պարզ և յայոնի է Թէ՝ Կանուղիկոսունիւնն անգամ՝ որ ամենեն բարձր Անոռն Է, ժառանգական յաջորդունիւն չէ, Թող Թէ Երուսաղէմի պատրիարքունիւնը . վասնորոյ ընտրելի անձը՝ ուր տեղէն, ո՛ր վանքէն կամ ո՛ և է ազգային ծաստատունեան միաբանունենեն ըլլայ՝ ըլլայ, անխտիր՝ Ազգը միմիայն տաղանպատարն ու արժանաւտրը ընտրելու պարտական է առանց կողմնասիրունեան՝ որովմետև Հայաստանեայց Ս. եկեղեցին ընդճանչնայ, և պապական դրունեան պէս դանապան կրօնաւորնեթու կաժ միաբանունեանց բաժնուած չըլլալը աժենուն յայանի է, (Թէ և արդի մեր եկեղեցականները իրենց եկեղեցւոյն դրու-Թենէն շեղած և միմեանց կապակցունենէ լուծուած իրար ատել և հալածել գիտեն ի չնորհս շահասիրունեան և մարդահանդու-Թեան) աես այս մասին՝ Երուսաղեմայ խնդիրն ու Մենմուա վերնագրով 1861. օգոստ. 1 տպեալ տետրակը։

Խսկ ենէ Երուսաղէմի Պատրիարքունիւնը ժառանգական է՝ ըսուի, այսինքն յիչեալ վանքին միաբանունեան իշր նէ նաղորդ չեղող եկեղացականաց արգիլուած է, ուրենն ինչու Հանտնե այս անուր այն անուր իրաւունք ունին Պատրիարք ընտրուելու այն անուրն նամար։ Ցիչեալ վարդապետին այս ըսածները եկեղեցականը։ Ցիչեալ մարդապետին այս ըսածները երբէք կարունիւն չեն պարունակէր, այլ յաւէտ արտօնունիւն կուտան Հայաստանեայց Ս. եկեղեցւմյ բոլոր եկեղեցականաց այն Անուին Պատրիարքունեանը մասնակցելու ւ

ԵԹԷ գլխաւոր և ուշադրութեան արժանի կէտ մը կայ, սա է ԹԷ՝ Հաննէ՝ նզովք կ՝ կարդայ ԹԷ ներսեն և ԹԷ դրսեն այն բիրտ , տգետ , փառամօլ ու շահամօլ եկեղեցականաց գլխուն , որը վասն մարդահանոյութեան և փառամօլութեան յիշեալ պատ-իարթունիւնը ձեռը անցնելով և բարեպաշտ ուխտաւորաց կամ ազգին բարի նպատակաւ տուած նուէրներէն գոյացած կան բիներեն գոյացած են և կ՝ յանդգնին։

Թէ եկեղեցականներեն և Թէ աշխարհականներեն՝ անոնք որ Երուսաղէմի Պատրիարքի ընտրուծեան խնդրոյն մէջ ումեն Հանք ի գործ դրին և ղնել կ՝աշխատին, յիշեալ Պատրիարջուծեան ժառանգական յաչորդուծեան կերպարանք մը տալու, և Ազգին միւս եկեղեցականաց իրաւունքը բռնաբարելու վատ նպատակաւ՝ Հաննէրարեյիշատակ վարդապետին՝ որոշ, անկեղծ

և ազգաչեն խարբերը չարաչար մեկնելով, նորա՝ մարդանանոյ, փառաւնօլ և ազգաւեր անձանց Պատրիարը ընտրուելնուն դեմ յիշած նզովքը, միաբանունենէ դուրս եկեղեցական պաշտօնէից Պատրիարը ընտրուելուն դէմ է ըսելու՝ վէճեր ու վիճաբանու-Թիւններ յարուցանելու չամաչեցին , ուրիշ նպա**ւ**ակ չունեին, թայց միայն յիշեալ Պատրիարթունիւնը իւր տեղւոյն մեջ սահղությունյուն անթելով, ույթ եռանգև ա փուրևուն տեր հաջաջը թ. անձեր յին ճաստատունիւնը իրենց ճաճոյ , փառամօլ , չաճասէր և մսխող անձանց ձեռքը մնայ, որ դիւթունեամբ կողոպաուելով, կարենան իրենց ճպատակին հասնիլ։ Եւ կարծեմբ Ձէ ասկէ ետբը վան**ջին էչպանը անգամ Պատրիար**ջ ընտրել տալու <mark>պիտ</mark>ի աշխատին ի շնորքս ներսէն ըլլալու կոյր կամակորութեան, որ կ՝ ճպասա է ճիզվինունեան նպատակին. (ո՛վ անվտունեանն)։ Ուսաի մենը ալ ընդ Հաննէի նզովը և անէծը կ'կարգանը' ոչ միայն Երուսաղէմի Պատրիարթունեան չարանենգ **ծպատա**կաւ ձեռը հետել ուզողներուն, այլ և ազգին ուրիջ բոլոր Ատաներուն, վան**ջ**երուն , առաչնորդունեանց և այլ ազգ. *հաստա*-տունեանց տիրապետական և շահասիրական ոգւով ձեռք երկընցնել չանացող եկեղեցականաց գլխուն, և կ'խրատենք մեր բարեմիտ ծասարակունիւնը, որ միջո արքնունեամբ ծսկէ իւթ թոլոթ սեփճականունեանց եւ ստացուածոց, որ չըլլայ նէ այնպիսի շահամոլ եւ սնափառ անձանց ապականիչ եւ մոխիչ

ԿԱՐԵՒՈՐ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ձեռքը իյնալով վատնուին եւ փճանան յանքնարին վիշտ եւ ի

մեծ դաւ ճշմարիտ ազգասիրաց ։

Մեր ազգ. բոլոր վան քերուն ինչ նպատակի և վախճանի ծտմար հաստատուած ըլլալը յայտնած ժամանակ, ըսած ենք Թէ՝ անոնք առանց բացառունեան Ազգին անբռնաբարելի սեփհականուն իւնները ըլլալնուն և ազգէն կախում ունենալնուն համոր, ազգ.Վ.արչունեան նոցա նկատմամբ ընելի չանօրէնուն իւնները սիրով ընդունելու են և Քաջ գիտենք Թէ՝ մեր բոլոր այս Աստն ը սոսկ երևակայական և կեղծուպատիր, և միայն ի չանամօլ կրից յառաչ եկած խօսթեր եղած ըլլալը՝ խելջը ի չանամօլ կրից յառաչ եկած խօսթեր եղած ըլլալը՝ խելջը գլուխ, ողջամիտ և իմաստուն անձանց յայտնի ըլլալով, ամենայն անկեղծունեամբ և իւղճի մաօր կ՛վստանացնենը ու կ՛ըսենը նէ՛ անտնը որ ստեն ստեն այս տեսակ նենգաւոր խօսթեր իւրեանց անսուրբ բերանեն դուրս ծափած են ու կ՛ծափեն, նաստակնին ուրիչ բան չէ, բայց միայն բարեպաչա և անկեղծ ճառարակունիւնը խաբելով կարող ըլլան վանրերը Ազգին բացանակ իրաւասունենեն նանել և իրենց չանասիրունեան ծառայեցնել։

Թող բաթեպաչտ հասարակուծիւնը չ'խաբուի' անոնց չարագրդեռ Օելադրուծեանց ունկն դնելով, և կրցածին չափ հեռու փախչի անոնց կուսակից ըլլալէ, (Թէ և այս պարագայներուն տազգը իր Սահմանադրուծեան արամադրուծեանցը համեմատ ազգը իր Սահմանադրուծեան արամադրուծեանցը համեմատ ազգը իր Սահմանադրուծեան արամադրուծեանցը համեմատ անունիւնս և զվանահայրս՝ որ իրենց կոչումը և պարաբը ճանչնան և մանեն բարեկարգուծեան այն ընժացքին մէջ, զոր ազգը անն մանեն բարեկարգուծեան այն ընժացքին մէջ, զոր ազգը

Մեր աղզին վանական ը կամ եկեղեցականը՝ աշխարհային կամ բաղաքական զործոց խառնուելու ոչ արտօնունիւն ունին և ոչ իսկ իրաւունը, որն որ Ս. Աւետարանին ոգւոյն ծակառակ է, ուստի և Հայաստանեայց Լուսաւորչական Ս, եկեղեցւոյն դրու- հեանն ալ բոլորովին ծակառակ։ Թէ և կ՝ տեսնենը նէ ազգը վերչի ատենները ազգասէր ծայրերուն կամ ծովիւներուն ծաւա- տարմունեանը յանձնած է իր գոյքը և քաղաքական գործըերը,

Ազգը պարտական է մարմնաւորը մատակարարել և իւր եկեղեցականաց բարոյական կրծուծեան վրայօք քոգ տանիլ և փոխարէն՝ անոնցմէ կրօնական և բարոյական ուսմանց և գիտու-Փեանց պտուղ պաքանչելն ալ իւր ազատ իրաւունքներէն մէկն է, զոր պէտք չէ երբէք անգործադրելի ժողուլ ։

տաստանը ան գերմագել նել, դեև անձեն բինքարվան դառանարուցը ան գերմագել ներ, դեր անարարըն աստեր ննանակն բրենարարը աստեր նատանին չախասարության աստեր նատանին չախասարության արանանին չախասարար աստեր արանարարության արանա

ատյն արտայայտ նշանն է. և տնդրագարձարար ինչանաց անտի ի յայտ գայ և հաւատքն, ուստի և ըստ Առաջելոյն՝ առտնց գործոց հաւտաքը մեռած է, և քանի որ եկեղեցականները նորա հաւտտք և գուծ անգամ չունին, ասա ուրեմն ըսել է Թէ՝ և հաւտոք և գուծ անգամ չունին. — Եւ որ ընտանեացն (ազգին) թան գանհաւատոն է — •

Ազգը իր եկեղեցական մասը իրեն օգտակար անդամ ընելու ճամար՝ պարտի ճախ զանոնը ամփոփել և չափուորել։ Երկրորգ ճոցա օրինաւոր կառավարունեանը ճամար նախնի սըրբազան Հարց օրենըներով սաճմանուած նոցա կարգն ու կանոնը վերանորոգել և ճաստատել, որպեսզի իրենց սաճմանին մեջ
նոցա ճաւասարակչոուն իւնն ալ անխախտ և անեղծ մնալով
կարող ըլլան առ ազգն և առ Աստուած ունեցած պաչուսնն ու
պարտըերնին ճանչնալ և Ս. կոչման ճամեմատ կատարել։

Հետևաբար ազգն ալ իր բոլոր ազգ. կալուածոց և հաստատու-Թեանց, գոյից և ստացուտծոց ըստ օրինի տերը ըլլալով իրեն պարտքն ու իրաւունքը գործաղրել չանասիրե, և գեն առ այժմ փոքր ինչ փոխառունեամբ իւր ազգ. գործերը կարգադրել հոգ տանի։ Եւ ահա այն ատեն ազգերնուս եկեղեցական պաշտօնեաները իրենց Ս. կոչման համաձայն հոգևոր սահմանին մեջ՝ բոլոր հասարակունեան անկեղծ մեծարանքն ալ կրնան ընդունիլ իբրև ազգին անձնուեր ու հաւատարիմ հովիւները ու հայրերը. ապա Թէ ոչ, նոցա անկարգունեանը պատճառաւ ազգին ալ ապագան խիստ վտանգուոր կերեւի:

Ազգունեան փափկունիւնը զգացող և զանի միշտ երազող սիրտ մը, ազգին արդի ցաւալի վիճակին նկատմամբ՝ աղեկիզեալ կ'այրի ու կ'տոչորի. վասն զի ցաւ մը, վտանգ մը՝ որ հանլունիւնը կ'կրէ, կ`սեփականի զգայուն անհատի մը։ Հայր, որ կրած է և կ'կրէ դառնունիւն, վիշտ, տառապանք եւ նշուառունիւն, իւր վատշուէր՝ աշխարհական եւ եկեղեցական անհատներն են պատճառ։

Այս ցումը ու ճաև եղծումներեն յառուջ եկած վասմեզը փարատելու ճավար արգունեան ազմուունիւնն ու փափկունիւնը զգացող դարձեալ եկեղեցական եւ աշխարհական ան հատներան գիւցագիական ոյժը սկետք է. Օէ մեծատուն եւ Օէ աղ քատ՝ խեւտցի ազասիրաց համար է խօսքերնիս, որոց իունեմ և հեռատես, խուսւն և արժուն ուսումնական բազուկը միայն կարող է դարմանել ցաւր եւ դիմակալել վատուժեանց եւ դաղզը ու հորա եկեղեցին կործանում է ազատ պահել, յայնժամ վտանգը փահրուստ տալով՝ աղ քատուժեան, տգիտուժեան եւ Օշուատուժեան տեւ ամպերն ալ կ՝ փարատին եւ ազգը երջանկունեան մեջ կը փայլի ու կ՝ փառաւորուի՝ ճշմարտապես փառաբանիչ եւ երկրըապող ըլլալով Տետոն Աստուծոյ ամենակալին։

Այս ցաւոց եւ ազգավետս դաւաճանունեանց եւ առ պուռն ճասևալ վաանգներուն առջեւը ուրիշ բանով չ՛կրնաի առնուիլ, բայց միայն աղգունեան եւ նորա յառաջադիմունեան հայաստող օրենքի մը սիրովը եւ նորա անների գործածունեամբը, որ կարող է ամբողջ եւ ազատ կացուցանել զԱզգը եւ ճորա Սեկեղեցին օտար հրապուրանջներէ եւ ներջին դարանագործ ազգակործան ձեռջերէ, եւ առաջնորդել այն չաւիղը՝ ուրկէ կ՛ընտանամ դարուս ջաղաջակիրն եւ լուսաւորեալ ազգերը «

ատակս պողորմունիւն իւր, առաջնորդելով զամենեսին և զԱզգ մեր նամայն յաւկտ ի բարին։

ՎԱԽՃԱՆ

ի 1861. Թուականե, մինչ ց 1864. յունվ. 1.

8 Ա Ն Կ

նառ աջա րբ ան	brhu	U.
Բանալի ազգաւէւ մեքենականութեան		4
Նկառագրութիւն ճիզվիթութեան .		3
Ծանօթութիւն Հայ — ճիզվիթ ընկեrութեան		7
Կեդրոն ճիզ․ ընկերութեան լուսաւորչական Հայոց մեջ		
ի Կ.— Պօլիս, եւ նուա զգայի աւդիւնքնեւը		9
Ն կա rագր ութիւն ազգային ե շկա մեայ անցից		34
Ճիզվի թ ա. դա ւ ձուածք ի միջոցի քննութեան սահ.		63
Վեrջարան		77
Յո ւդուակ		82
Ընդաrձակ ծանօթութիւնք		93
Կաrեւու sեղեկութիւն	4	52

վՐԻՊԱԿՔ

પ	krku	saŋ	այրիղ
. ta	4	15	ավենեն 🗲
կ'սկան	30 🚬 .	. 45	կ սկսին
ուպէս զի	32	7	(ուոգայթ եւ ւու դ) ուպէս զ ի
անիծեց •	37	· 21	անիծից
շնթել	42	33	. շովոլմեւհբի
1862	70	44 .	1863
եւազոմ	, 74	2	եռազելով
փափաքն	76	` 29	փափաքածն
սեամը	87	19	սեմոց վrա <i>յ</i>
fwfpol	95	8	քաթօլ
nr s	144	. 32	nrnd
այ	415	9	աղա
պաշմագիւը	· a .	31	պաsմագիւքը
գողին	•	32	կողին
պատճառաւ	• •	34	պաsճառ.
մաsենագրերն	1118	9	մաsենագիrքեrն
_. ազբիս	124	6	ազգիս
կե ւսնցու	122	• 4	կուսնցու
$\cdot^{\mathrm{ulusruiq}}$	126	44	ywswrwg

· . ·
·
· *5 •• -. •